

கலைச் சாடர்

1974

KALACHCHIDAR
COLUMBUTHURAI GOVT. TEACHERS COLLEGE,
JAFFNA.

Lecture.

கலைச் சூடர்

சஞ்சிகைக் குழு

பாதுகாவலர் :

திரு. சி. இராஜகுமார் B. Sc. Dip-in-Ed.
(அதிபர்)

ஆலோசகர் :

திரு. சி. புலந்தீரன் B. A. (Cey.)

இதழாசிரியர் :

திரு. அ. மாணிக்கசேகர்

துணை ஆசிரியர் :

திரு. ம. கிருஷ்ணகாந்தன்

செயற்குழு :

திரு. கி. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா

திரு. ஜி. வேதநாயகம்

திரு. ச. நமசிவாயம்

திரு. வி. ஸ்ரீசக்திவேல்

திரு. கே. வி. நாகையா

கொழும்புத்துறை ஆசிரிய கலாசாலை
யாழ்ப்பாணம்.

கலாசாலைக் கீதம்

இராகம் : பில்ஹரி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

இறையருள் நிறைதரும் எந்தமிழ் வாழ்க!
எழிலுறு கழகமே வாழ்க! (இறையருள்)

அனுபல்லவி

யாழ்நகர் கொழும்புத் துறையுறை கழகம்
என்றுமே லோங்கியே வாழ்க! (இறையருள்)

சரணங்கள்

1. அறிவுகள் செறிந்திடும் கலைகள்
அவைகளை அளித்திடும் முறைகள்
நெறியினிற் கற்றுமே நேர்மை
நிறைகுண சீலராய்ப் பயில்வோம். (இறையருள்)
2. ஒற்றுமை யானநல் வாழ்வே
உலகினி உயரிய வாழ்வு
வெற்றியே எம்மவர் குறிக்கோள்
வீரமே நிறையுமெம் வாழ்வே. (இறையருள்)
3. எம்மத மாயினும் திடனே
இயல்புடன் வளர்ப்பதெம் கடனே
சம்மத வாழ்வொரு கலையே
தகுமுறை நிற்பதெம் நிலையே. (இறையருள்)
4. அரசினர் ஆற்றுநல் லுதவி
அகிலத்தி லென்றுமே மறவோம்
தரணியில் தமிழ்மொழி விழியே
தகுதியாய்க் காப்போமவ் வழியே. (இறையருள்)
5. அதிபரும் விரிவுரை யாளரும் வாழ்க!
ஆசிரிய மாணவர் வாழ்க!
புதியநற் கலையொடு பொலியுமெங் கழகம்
புகழுடன் வாழ்க்பல் ஓழி. (இறையருள்)

ஆக்கியோள் : பண்டிதர் க. இராசையா

சீ. இராஜதுரை, B.Sc. Dip-in-Ed.
(அதிபர்)

ஆசிரிய கலாசாலை,
கொழும்புத்துறை,
யாழ்ப்பாணம்:
27-11-1974

அதிபரின் ஆசிச் செய்தி

கொழும்புத்துறை அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை ஆசிரிய மாணவர்கள் 1974ம் ஆண்டு வெளியிடும் "கலைச்சுடர்" தமிழ்ச் சமூகத்தினருக்கு வேண்டிய செய்திகளையெல்லாம் தாங்கி மலருகின்றது. ஆசிச் செய்திகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், கதைகள், அறிக்கைகள் முதலாம் பல உருவங்களிலும் படைப்புக்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. இவைகள் யாவும் வரவேற்கக் கூடிய அம்சங்களே.

இக்கலாசாலையிலே பயிற்சி பெற்று அனைத்திலங்கைப் பாடசாலைகளிலும் பணிபுரியச் செல்லும் ஆசிரியர்கள், தமிழ் பேசும் மக்கள் - தமிழர், இஸ்லாமியர், சிங்களவர், ஏனையோர் - யாவருக்கும் தமிழ் மொழிப் பற்றுண்டாக்கும் பெருந் தொண்டினை மேற்கொள்ள வேண்டியது மிகமிக இன்றியமையாதது.

தமிழ் பேசும் மக்கள் எல்லோரிடமும் தமிழ் மொழிப் பற்று உண்டாகி வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென்று இறைவனை வழுத்தி விடைபெறுகிறேன்.

சென்றுவருகிறேன் - வணக்கம்.

ஒப்பம்: சீ. இராஜதுரை

எங்கள் அதிபர்

உயர்த்தி. ச. இராஜகுமார அவர்கள் B.Sc., Dip-in-Ed.

1

1875

1875

எங்கள் விரிவுரையாளர்கள்

அதிபர் :

திரு. சி. இராஜசுரை, B. Sc., Dip-in-Ed.

உப - அதிபர் :

திரு. க. சி. சண்முகலிங்கம், B. Sc., Post Graduate Trained.

விரிவுரையாளர்கள் :

திரு. பூ. பரம், B. Sc. Dip-in-Ed.

திரு. இ. ச. நடராசா, B. A., Dip-in-Ed.

வித்துவான் திரு. ப. கணபதி, B. A. (Special) (Cey)

திரு. ச. வேலுப்பிள்ளை, Eng. Trained, Inter-Sc, Southampton Diploma

திரு. க. தங்கத்தரை, T T., Voc T., Art Teach. Cert.

திரு. க. குககுமாரராசா, Agriculture Science Trained, Dip-in-Agr.

திரு. சி. புலந்திரன், B. A. (Cey)

திரு. ச. நடராசா, சங்கீதபூஷணம் (அண்ணாமலை)

திரு. க. யதுகுலசிங், Physical Trained, Special Trained

திரு. I. டேவிட், Eng. Trained

திரு. ம. செ. அலெக்சாந்தர், B. A., (Cey.) Eng. Trained, T. T.

திரு. எஸ். சந்திரசேகரம், Handicraft Trained

திருமதி. வ. சிவயோகநாதன், Special Trained (Art)

பகுத்தீர விரிவுரையாளர்கள் :

வண. சகோதரி புஸ்பம்

திரு. பொ. ஆறுமுகம், Maths Trained (Special)

திரு. கீதாஞ்சலி வி. கே. நல்லையா (நடனம்)

விடுதி மேற்பார்வையாளர்கள் :

திருமதி. எஸ். பரமானந்தம்

திரு. வி. எஸ். கே. சிவயோகநாதன்

எழுது வினாருள் :

திரு. அ. யோகராசா

1925 U.S. POSTAGE

கலைச் சுடர்

தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்

கற்றனைத் தூறும் அறிவு" — குறள்

எமது சுடரினுள்ளே.....

மலர் :

23

அரசினர் ஆசிரிய கல்லூரி

கொழும்புத்துறை

ஆண்டு :

1974

எமது சுடரினுள்ளே.....

கலாசாலைக் கீதம்
அதிபரின் ஆசிச்செய்தி
எங்கள் விரிவுரையாளர்கள்
எமது சுடரினுள்ளே
சமர்ப்பணம்

பக்கம்

1. தேசிய இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்புகள்	...	1
2. வள்ளுவரின் கல்விக் கோட்பாடு	...	5
3. கல்வியும் சமூகமயமாக்கலும்	...	8
4. பெற்றிக் பிரோபல்	...	11
5. கல்வியில் விளையாட்டு	...	15
6. ஆசிரியர் மாணவர் தொடர்பு	...	17
7. சிலாப மாவட்ட பேச்சுத்தமிழ்	...	20
8. வட்டார மொழி வழக்கும் இலக்கியப்பண்பாடும்	...	24
9. பாரதி பாடல்களில் கிராமிய வடிவங்களின்	...	27
10. குழந்தை இலக்கியம்	...	31
11. மொழியும், மொழி ஆசிரியனது பணியும்	...	34
12. ஆகுபெயரும் அன்மொழித் தொகையும்	...	39
13. மூவர் முதலிகள்	...	42
14. நல்லதோர் சமுதாயத்தில் சமூகக்கல்வியின் பங்கு	...	46
15. ஒருங்கிணைந்த பாடத் திட்டத்தின் அவசியம்	...	48
16. ஒன்றிணைந்த ஆரம்பக் கல்விக் கலைத்திட்டம்	...	50
17. மெட்ரிக் அளவைகள்	...	51
18. பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை	...	55
19. மக்களை மகிழவைக்கும் நமது நாட்டு நடனங்கள்	...	58
20. ஈராண்டினுள் ஓராள் யான்	...	61
21. கல்வியியலிற் சில குறிப்புக்கள்	...	63
22. சிறப்பினுக்கே சிறப்பியும் இறப்பு	...	67
23. இசையா! பக்தியா!	...	69
24. தமிழ் இசையின் பெருமை	...	71
25. 'Teacher Pupil' Relationship	...	72
26. A Reverie	...	74
27. My Car	...	77
28. உயிரின் மதிப்பு	...	78
29. இந்து மாணவர் மன்றம்	...	82
30. எங்கள் கிறிஸ்தவ மன்றம்	...	84
31. விளையாட்டு அறிக்கை	...	85
32. நூற்றியேழு உலகங்கள்	...	88
33. வாழ்த்துகின்றோம் பட்டியல்	...	92
34. முதலாம் இரண்டாம் வருட மாணவர் முகவரி	...	94
35. முத்தமிழ் விழா	...	99

சமர்ப்பணம்

பாரெங்கிலும் பத்திரிகைத்தாள் பஞ்சநிலை ஏற்பட்டுள்ள இந் நேரத்திலும், ஆண்டுதோறும் மலரும் எமது 'கலைச்சுடர்' இம் முறையும் கலைமணம் கமழ வேண்டுமென ஒரே நோக்குடன் ஆசீரிய மாணவர்களின் கலைப்படைப்பை ஏந்தி - பல இன்னல் களுக்கிடையேயும் தங்கள் கரங்களில் மணங் கமழுகின்றது. இம்மலர் மலர்ந்து மணங் கமழ்வதற்கு எமது ஆசீரிய மாணவர்களின் பூரண ஒத்துழைப்பே காரணமாகும்.

இச்சஞ்சிகையின் சிறப்பிற்கு அழகூட்டுவதாய் அமைந்துள்ளது. யாழ். பல்கலைக் கழக வளாகத் தலைவர் கலாநிதி க. கைலாசபதி அவர்களின் சிறப்புக் கட்டுரையாகும். அன்றாளுக்கு எமது உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

கலைச்சுடருக்கு வேண்டிய, கட்டுரைகள், கவிதைகள், கதை தந்துதவிய அனை வருக்கும் எமது உளங்கனிந்த நன்றிகள்.

சுற்றில் எமது வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஆசீயுரை அளித்த எமது அதிபருக்கும் அவ்வப்போது வேண்டிய அறிவுரைகள் வழங்கி ஒத்துழைப்பு நடக்கிய விரிவுரையாளர் கட்டும் விளம்பரந்தந்துதவிய வர்த்தகப் பெருமக்களுக்கும் இதனைச் செவ்வனே அச்சிட்டு உதவிய யாழ். கூட்டுறவு அச்சகத்தினருக்கும், சிறந்த பூறையில் புகைப்படங்கள் எடுத்தும், புளொக் தயாரித்துதவிய கொழும்பு ஸ்ரூடியோ நிறுவனத்தாருக்கும் எமது குழு நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

- சஞ்சிகைக் குழு -

தேசிய இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்புகள்

கலாநிதி க. கைலாசபதி

தலைவர், 'இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ் வாகம்'

இருபதாம் நூற்றாண்டிலே 'இலக்கியம்' என்னும் பெயர்ச்சொல் பல அடைபிணைப் பெற்று வழங்கி வருகிறது. ஒரு பொருளைப் பலர் பல கோணங்களிலிருந்து நோக்கும் பொழுது, அந்நோக்கு நிலைகளிலிருந்து அப்பொருளுக்கு வரைவிலக்கணங்கூற முற்படும் பொழுதும் அப்பொருளின் பண்பு பயன் என்பன பற்றிக்கருத்து வேறுபாடுகள் எழுகின்றன. இக்கருத்து சேறுபாடுகளின் விளைவாக அப்பொருளைக் குறிக்கும் சொல், பல பொருளை ஒரு சொல்லாய் அமைந்து விடும் நிலைமை தோன்றிவிடுகிறது. அந்நிலையில் அப்பொதுச்சொல்லைச் சிறப்புச் சொல்லோடு கூட்டிச் செல்லவேண்டிய இன்றியமையாமை ஏற்படுகிறது. எமது பழைய இலக்கண நூலாரும் இவ்வுண்மையை நன்கறிந்திருந்தனர்.

முற்காலத்தில் இலக்கியம் அல்லது செய்யுள் எனக் கூறிய விடத்து. அது பற்றிக் கருத்து வேறுபாடு இருக்கவில்லை.

“அற்பொரு வின்பமவீ டடைதனூறியினே” என்று ஐயத்துக்கிடமேயின்றிக் கூறுகிறார் பவணந்தியார். தொல்காப்பியர் கால முதல் சென்ற நூற்றாண்டு இலக்கணவாசிரியர்கள் வரை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விளக்கம் இது. இலக்கியத்தின் பயன் பற்றிக் கூறப்படும் பல வரைவிலக்கணங்களுள் ஒன்றாகவே இன்று இது இருக்கிறது.

அழகுணர்ச்சி, சமுதாய உணர்வு, அரசியல் நோக்கு, புழுவேட்கை, ஆத்ம திருப்தி முதலிய எத்தனையோ இன்று இலக்கியப்படைப்புக்கு ஏதுக்களாய்க் கூறப்படுவதை நாம் கேட்கலாம்.

இத்தகைய சூழ்நிலையிலே இலக்கியம் என்னும் பொதுச்சொல்லைச் சிறப்புச் சொல்லோடு கூட்டிச் சொல்லுதல் தவிர்க்க இயலாததாகின்றது. சமய இலக்கியம், பகுத்தறிவு இலக்கியம், முற்

போக்கு இலக்கியம், மக்கள் இலக்கியம் ஜனநாயக இலக்கியம், கேசபத்த இலக்கியம், புரட்சிசுர இலக்கியம், தூய இலக்கியம், பிரசார இலக்கியம், தேசிய இலக்கியம் முதலியன நாம் அடிக்கடி கேட்கும் சொற்றொடர்கள். எமது காலத்திலே இலக்கியம் எத்தகைய சக்திகளின் செல்வாக்கிற்கு ஈடுகொடுக்க வேண்டியுள்ளது என்பதை இத்தொடர்கள் தெளிவாக்குகின்றன.

மேற்கூறிய சொற்றொடர்களிலே 'இலக்கியம்' என்னும் சொல்லிற்குப் பதிலாகக் 'கல்வி' எனும் பதத்தை வைத்து நோக்கினாலும் பொருந்தும். இலக்கியத்தைப் போலவே அதனை உள்ளடக்கும் கல்வியும் பல்வேறு சிறப்புச் சொற்களோடு சேர்த்து வழங்கப்படுவதாயுள்ளது. சென்ற நூற்றாண்டிலே நமது கல்வியின் மறுமலர்ச்சிக்குப் பெருந் தொண்டாற்றிய ஆறுமுக நாவலர் அவர்களுக்கு கல்வியின் நோக்கம் குறித்துப் பிரச்சினைகள் எதுவும் இருக்கவில்லை.

“கல்வியானது சுற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். கல்வியெனினும் வித்தையெனினும் பொருந்தும். சுற்றற்குரிய நூல்களாவன அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் உறுதிப் பொருள்களை அறிவிக்கும் நூல்களும், அந்நூல்களை அறிதற்குக் கருவியாகிய நிகண்டு இலக்கணம் கணக்கு முதலிய நூல்களுமாம். அறமெனினும் தருமமெனினும் பொருந்தும்; வீடுமெனினும், முத்தியெனினும், மோகங்குமெனினும் பொருந்தும்”

எதுவித மயக்கத்துக்கும் இடமின்றி இவ்வாறு கூறிச் சென்றார் நாவலர் ஆனால் இன்று கல்வியின் பண்பு பயன் இவை பற்றி எத்தனை மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து விட்டன! இவை காலத்தின் தேவைகளாகும்.

இலக்கியத்திலும் இவ்வாறே பல அழுத்த வேறுபாடுகள் எம்மிடையே எழுந்துள்ளன. உதாரணமாக ஈழத்திலே கடந்த கால் நூற்றாண்டுக் காலமாக, 'தேசிய இலக்கியம்' என்னும் வழக்காறு வேகமும் வலுவும் பெற்று வந்துள்ளது. இலக்கிய உலகிலே, சிறப்பாகச் சிருஷ்டி இலக்கியங்களைப் பொறுத்த மட்டில் பொதுவாக ஏனைய இலக்கியப் பிரிவுகளைப் பொறுத்த வரையிலும், 'தேசியம்' எனும் விசேடணம் சில பல சிறப்பியல்புகளைக் குறிப்பதாயிருக்கிறது. இவற்றை மனங்கொண்டு ஆசிரியர்கள் இலக்கியப் பாடத்தை வகுப்பிலே நடாத்துவது விரும்பத்தக்கதாகும். "உலகப் பொதுவான" இலக்கியப் பண்புகளை விஸ்தரித்து விளக்கும் அதே வேளையில் நமக்கு மிக நெருங்கியனவும், நமது கவனத்துக்குரியனவுமான நுணுக்க விவரங்களைச் சூழலுடனும் பொருத்த இலக்கியத்தைக் கற்பிப்பதும் ஆசிரியரது கடமையன்றோ! தேசிய இலக்கியக் கோட்பாடு, பயன்முனைப்பான, சரிநுட்பம் வாய்ந்த இலக்கியப் பயிற்சிக்கும் விளக்கத்துக்கும் பெருந்துணையாக அமையும், இதை மனங்கொண்டு ஈழத்துத் தேசிய இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்புகளைச் சுருக்கமாக விபரிப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சொல்லாராய்ச்சியின் ஓர் அம்சம் சொற்பொருள் வரலாறு காண்டலாகும். பொதுவில், ஒரு சொல் முதலில் ஒரு பொருளைக் குறிப்பதாயும் காலப்போக்கிலே பொருள் விரிவு ஏற்படுதலினால் பல பொருள்களைக் குறிப்பதாயும் அமைவதைச் சொற்பொருள் வரலாற்றால் நாம் அறிகிறோம். மொழியை இடையறாது வழங்கி அதற்கு வளமுட்டும் பொதுமக்களும் அவ்வப்போது அதனைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தி வளமுட்டும் கவிஞர்களும் இப்பொருள் விரிவுக்குக் காரணகருத்தாகளாயுள்ளனர். உதாரணமாக முருகு என்னும் சொல் இப்பொழுது இளமை, அழகு, தேன், மணம், வெறியாட்டு, கடவுட்டன்மை முதலிய பல பொருள்களைக் குறிப்பதாயுள்ளது. ஆயினும் முதன் முதலில் 'இளமை' என்னும் பொருளையே குறித்தது எனக் கருத இடமுண்டு.

சொற்பொருள் வரலாற்றிலே சிலபல சுவையான நெறிகளைக் காணலாம். அடிப்படையில் இரு போக்குகள் குறிப்பிடத்தக்கன. தொடக்கத்திலே இழிவுப் பொருண்மையுடைய ஒரு சொல் நாளடை

விலே உயர்வுப் பொருண்மையில் வழங்கப்படுதலையும், நிலையெதிர்மாறாக வருதலையும் காண்கிறோம். வேறு சில நெறிகளும் உண்டு. இவற்றுட் சில பொதுப் பொருண்மை, சிறப்புப் பொருண்மை, சுற்று நிலப்பொருண்மை, மாற்றுப் பொருண்மை, மங்கலப் பொருண்மை என்பன வாம்.

கடந்த இரு தலாப்தங்களாக ஈழத்தில் இலக்கிய உலகிலே அடிபட்ட சொல்லாயுள்ள 'தேசியம்' என்பதை என்னும் பொழுது மேற்கூறிய சொல்வரலாற்று நெறிகள் நினைவுக்கு வருகின்றன. குறிப்பாக மேலே குறிப்பிட்ட சுற்றுநிலப் பொருண்மையென்ற மின்ப் பொருத்த முடையதாய்த் தோன்றுகிறது.

'தேசியம்' என்னும் பதம் அரசியல் அரங்கிற்குப் புதியதன்று. முதலில் ஐரோப்பாவிலும், பின்னர் அமெரிக்காவிலும் முகிழ்த்த ஒரு கோட்பாடே தேசியம் என்னும் சொல்லினால் குறிக்கப்படுவதாயிற்று. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே ஆசிய நாடுகள் பல, ஐரோப்பிய குடியேற்றவாதத்தை எதிர்த்துக் குரல் எழுப்பத் தொடங்கிய கணத்திலேயே - அல்லது காலகட்டத்திலேயே - அந்நாடுகளிலெல்லாம் தேசிய வாதம் முளத் தொடங்கி விட்டது எனலாம். தேசியக் காங்கிரசு விருந்து, தேசியப்பேரவை வரை அரசியல் அடிப்படையில் தேசிய வாதத்திற்கு விளக்கத் தருவனவாயுள்ளன.

அரசியல் அரங்கிலிருந்து 'தேசியம்' என்னும் பதம் பெறப்பட்டதாயினும் நமது இலக்கிய உலகிலே அது சிறப்புப் பொருண்மையுடைய வழங்கப்படலாயிற்று. 1956-ம் ஆண்டுக்கு முன் பின்னாகத் தேசிய இலக்கியம்' என்ற சொற்றொடர் வழங்கப்பட்ட வேளையில் தென்னிந்தியா விலிருந்து வர்த்தக அடிப்படையில், இங்கு வந்த பிரகரங்களை எரித்தும், மொழிநடை, பொருள், சமுதாயநோக்கு ஆகிய அம்சங்களில் எம்மவர்கள் தனித்துவத்துடன் இயங்க வேண்டும் என்னும் குறிக்கோளை இலக்கியப் படுத்தியும் ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய கர்த்தாக்கள் சிலரால் அச்சொற்றொடர் முன் வைக்கப்பட்டது. மொழிநடை, பொருள், சமுதாயநோக்கு முதலிய பல்வேறு அம்சங்களிலும் தமது தனித்துவத்தைப் பேணுவதாயின், தமது ஊனுடனும், உதிரத்துடனும் கலந்து விட்ட பழகு தமிழிலும் 'தமக்குப் பரிச்சயமான - தமது அறுபவத்திற்குட்பட -

பொருளையும் இலக்கியமாக்குதல் இன்றியமையாததாய்த் தோன்றியது. தேசிய இலக்கியம் என்னும் சொற்றொடர் ஓரளவு கருத்துருவமாக அமைந்திருந்தமையால், சொற்புலத்தை உழுது விதைத்து அறுவடை செய்யும் இலக்கிய ஆசிரியர்கள் தமது புலங்களால் உணரத்தக்க வித்திலே 'மண்வாசனை இலக்கியம்' என்ற சொற்றொடரையும் உடன் வழங்கலாயினர். தேசிய இலக்கியம் என்பதன் பரிசாயத் தொடராக மண்வாசனை இலக்கியம் என்பது நிலைத்துவிட்டது. அதாவது கருத்து வடிவமாக இருந்த ஒன்றிற்கு உணர்வு நலத்தையும் வளத்தையும் மண்வாசனை' என்னும் வழக்கு அளித்தது. பரிசாயப் பதமாக இருப்பினும் இரண்டுக்குமிடையே நுண்ணிய வேறுபாடு இருப்பதும் கூர்ந்து நோக்குவார்க்குப் புலப்படாமற் போகாது.

அரசியல் அரங்கில் 'தேசியம்' என்னும் சொல் குறித்த சுதேசிய எதிர்ப்பு உணர்ச்சி, சுதேசிய நாட்டம் என்பனவற்றோடு, சுதேசிய நாட்டத்தின் தன்மையையும் தகைமையையும் 'மண்வாசனை' என்னும் தொடர் புலப்படுத்தியது. ஆனால் அந்தளவுடன் விடயம் முடிந்துவிடவில்லை. விதேசியத்தின் எதிர் நிலையான 'சுதேசியம்' எத்தகையதாயிருத்தல் வேண்டும் என்பதிலுந் தேசிய இலக்கிய வாதிகளுக்கு ஆழ்ந்த அக்கறை இருந்தது. ஈழத்தவர் என்பதற்காகமட்டும் எழுத்தாளர்களைப் பாராட்டுதல் கூடாது எனவும் கருத்தும் தேசிய இலக்கியக் கோட்பாட்டின் முக்கியமான உட்கிடக்கையாயிருந்தது. சுருக்கச் சொல்லுவதாயின், விதேசியச் செல்வாக்குகளையும் ஊடுருவல்களையும் வெளிப்படையாக எதிர்த்தவரைப் போலவே, தமது மத்தியில் இச்செல்வாக்குகளுக்கும் ஊடுருவல்களுக்கும் வாயில்களாய் இருந்தவர்களையும், அவர்களது கருத்துக்களையும், கண்ணோட்டங்களையும் தேசிய இலக்கியவாதிகள் எதிர்த்துப் போராடினர். இதனால் தொடக்கத்திலிருந்தே தேசிய இலக்கியம் என்பது போர்க்குணமிக்க இயக்கச் சக்தியாகவும் வளங்கியது. போர்க்குணம் அதன் சிறப்பியல்புகளில் ஒன்றாய் அமைந்து விட்டது.

போராட்டம் என்பது அடிப்படையில் இரு சக்திகள் சம்பந்தமானதாகும். தேசிய இலக்கியக் கோட்பாட்டை முன்வைப்பவர்கள் முரண்பாடுகளுக்கான ஏதுக்களைத் தக்கபடி ஆராய்கின்றனர். சமூகவியல் அடிப்படையில், நேசபூர்வமான சக்திகளையும்,

பகைமைச் சக்திகளையும் கண்டறிந்த நாட்டுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் நன்மை தரத்தக்க இயக்கங்களுக்கு ஆதரவாயுள்ள அத்தனைபேரையும் சார்ந்து நின்று தமது ஆக்கங்களைப் படைக்கின்றனர். இதற்கு ஓர் உதாரணங்காட்டலாம்; ஏறத்தாழ இருபது வருடங்களுக்கு முன், தேசிய இலக்கியக் கோட்பாட்டை முன்வைத்த எழுத்தாளர்கள் இந்நாட்டிற்குள் இறக்குமதியாகும் அந்திய வெளியீடுகள் நன்கு பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அவசியம் ஏற்படின் கட்டுப்படுத்தப்படவும் வேண்டும் எனக்கூறி இயக்கமும் தொடங்கினர். தொடக்கத்தில் எழுத்தாளர் மத்தியில் மாத்திரம் அக்கோஷத்துக்குப் பேராதரவு இருந்தது. நாளடைவில், வாசகர்கள், இரசிகர்கள், வெளியீட்டாளர்கள், பொதுமக்கள் என்று பலதரத்தவரும் அக்கோரிக்கையின் நியாயத்தை உணர்ந்துள்ளனர். இன்று அது பற்றிய வாதப்பிரதிவாதமே இல்லை எனத் துணிந்து கூறிவிடலாம். தேசிய இலக்கிய இயக்கத்தின் தூலமான வெளிப்பாடுகளில் இது ஒன்று என்பதிலும் ஐயமில்லை.

இன்றொரு வகையாகச் சொல்லப்போனால், தேசிய இலக்கியம் என்பது கேவலம், நம்மைச் சுற்றி இருப்பவற்றையெல்லாம் அபேத உணர்வுடன் ஏற்றுக்கொண்டு படைக்கப்படுவது ஒன்று அன்று. அது சமூகத்தை மாற்றிப் புதிதாய் அமைக்கவேண்டும் என்னும் இலட்சியத்தைக் கொண்டதாயும் உள்ளது. சமுதாயத்துக்குப் பாடுபடும் பணியிலேயே சகலவிதமான ஜனநாயக இயக்கங்களுடனும், போராட்டங்களுடனும் அது தனக்கென ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்கிறது சாதியொழிப்புப்போராட்டத்திலிருந்து, கிராமியக் கலைகளின் மறுமலர்ச்சி-புத்துயிர்ப்பு - வரையிலான எண்ணற்ற செயல்களுடன் தேசிய இலக்கியம் நெருங்கிய உறவு கொண்டிருக்கிறது. இப்பண்புகளெல்லாம், தேசிய இலக்கியம் என்னும் சொற்றொடர் பெற்று வந்திருக்கும் பொருள் விரிவு ஆகும். இந்நிலையில் 'தேசியம்' என்னும் பதம் சுற்றுநிலைப் பொருண்மையில் வருதலைக் கண்டு கொள்ளலாம்;

இன்னமொன்று; தேசிய இலக்கியம், மண்வாசனை இலக்கியம் என்பனவற்றின் பிரதித் தொடராக முற்போக்கு இலக்கியம் அமையாவிடினும், பல சந்தர்ப்பங்களில் சிறப்பாக நமது நாட்டுச் சூழ்நிலையில் தேசிய இலக்கியம் முற்போக்கு இலக்

கியப் பண்புமையும் தழுவியதாயே இருக்கிறது. அதாவது வீறுகொண்ட தேசிய இலக்கியப்படைப்பு முற்போக்குப் பண்பு நிறைந்த ஒரு படைப்பாயும் இருத்தல் எதிர்பார்க்கக்கூடிய தொன்றே. நிலையேதிர்பாருக ஆற்றல் நிறைந்த முற்போக்கு இலக்கியப் படைப்பானது, தேசியப் பண்பினைத் தன்னகத்தே கொண்டதாகவே இருக்கமுடியும். தேசப்பற்றும், தேசமுன்னேற்ற விருப்பும் இறுதியாய்வில் பிரிக்க இயலாதன.

இதுகாறும் நாம் கூறியவற்றிலிருந்து சில செய்திகள் புலனாகும். தேசிய இலக்கியம் என்னும் சொற்றொடர் ஈழத்திலே குறிக்கும் பொருள் யாது? அது பல பொருள் குறிக்கும் ஒரு சொற்றொடர். அப்பல பொருளுள் விதந்துரைக்கத் தக்கன ஐந்து: அவை, விதேசிய எதிர்ப்பு, சுதேசிய விருப்பு, சமுதாய நோக்கு, ஜனநாயக நாட்டம், மனிதாபிமானம் என்பன. இவற்றை வெவ்வேறு அளவிலும் வசையிலும் ஆதாரமாய்க் கொண்டு படைக்கப்படும் இலக்கியங்களையே தேசிய

இலக்கியம் என்னும் தொடரால் நமது எழுத்தாளர்கள் அழைப்பது நாம் பெருமைப்படத்தக்க தொன்றாகும். தமது தனித்துவத்தை நிலைநாட்டும் பொருட்டு இந்நாட்டுத் தமிழ் எழுத்தாளர் சிலர் தொடக்கிய இலக்கிய இயக்கமானது காலப்போக்கில், தனித்தன்மை வாய்ந்ததும் பல பொருளை உள்ளடக்குவதுமான ஒரு சொற்றொடரை வழங்கியதோடமையாது. அத்தனித்துவத்திலிருந்து பிரித்தெடுக்க வியலாத இலக்கியங்களுக்கும் உந்து சக்தியாக அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வாறு பார்க்கும் பொழுது தேசிய இலக்கியக் கோட்பாடானது தற்கால ஈழத்துத் தமிழ்க்கலை இலக்கிய எழுச்சிக்குக் காரணமாயும் அதே போல அவ்வெழுச்சியின் காரியமாயும் விளங்குகின்றது இவ்வரலாற்றுச் செய்திகளை மனங்கொண்டு, பாடநூல்களிலும் ஏனைய நூல்களிலும் இடம்பெறும் ஈழத்து இலக்கியப் படைப்புக்களை ஆசிரியர்கள் மாணக்கருக்கு விளக்குவது விரும்பத்தக்கதாகும்.

✱ குழந்தையிடம் நமக்குத் தெரியாதது எவ்வளவோ இருக்கிறது. உளவியலாலும் கல்வியாலும் கண்டறியாத குழந்தை ஒன்றிருக்கிறது. சிலர் தங்கச் சுரங்கங்களில் புகுந்து முன்பின் தெரியாத நிலத்திலும் பாறைகளிலும் மதிப்புள்ள பொன்னைத் தேடுகின்றனர். அதுபோல் நாமும் குழந்தையில் மறைந்திருக்கும் உள்ளத்தில் புகுந்து விசேட உற்சாகத்தோடு தேடவேண்டும். இதற்கு சாதி, மதம், வர்ணம், நாடு என்ற வேற்றுமை பாராட்ட வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால் இந்த ஆராய்ச்சியின் பயனால் மனிதவர்க்கமே முன்னேற்ற வழிகிடைக்கும். மொண்டிசோரி அம்மையார்

✱ பயிரிடுவோன் மரங்களிலும் தாவரங்களிலும் புதிதாக ஒன்றையும் படைத்ததில்லை. இதேபோன்று சுற்பிப்போனும் குழந்தைகளில் புதிதாக ஒன்றையும் படைப்பதில்லை. அவன் குழந்தைகளுடன் உடன் பிறந்த இயல்புக்கங்களின் வளர்ச்சியை வெறுமனே மேற்பார்வை மாதிரம் செய்கின்றான்—பிரோபல்

வள்ளுவரின் கல்விக் கோட்பாடு

கல்வி என்பது நேர்முக மறைமுக அநுபவங்களால் பெறும் உள-உடல் திறன் சளாகிய பயன். அது வாழ்க்கையைத் திறம்பட நடத்துவதற்கும் இன்பம் அடைவதற்கும் ஏதுவாக அமைகிறது இக்கல்வி நீண்ட கால-முடிவில்லாத வரலாற்றைக் கொண்டது. மனித இனம் எப்பொழுது தோன்றியதோ அப்பொழுதே கல்விச் செயல்களும் தோன்றின எனலாம் ஆனால், ஆதியில் கல்வி ஓர் ஒழுங்குமுறைப்பட்டதாக அமைந்திருக்கவில்லை.

கி. மு ஐந்தாம் நூன்காம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த கிரேக்க தத்துவ ஞானி சளாகிய சோக்கிரடீசு (கி. மு. 469-399) பிளேட்டோ (கி. மு. 420-384), அரிட்டோட்டில் (கி. மு. 384-322) போன்றோர் கல்விச் செயல் முறையில் தம் சிந்தனையைச் செலுத்தியுள்ளார். அவர்களுக்குச் சற்று முன்பின்கு தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த தத்துவஞானி ஒருவர் வள்ளுவர் ஆவர்! கல்வி வரலாற்றில் உசூசோ (கி. பி. 1712-1718) ஒரு புதிய அத்தியாயத்தைத் திறந்து வைத்தவர்—ஒரு திருப்புமுனை என்றால், இவருக்குப் பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னேயே இவர்தம் கோட்பாடுகளுக்கும் முறைகளுக்கும் அடிப்படையான எண்ணங்களைத் தமிழ்நாட்டில் விதைத்தவர் வள்ளுவராவார்! இன்றைய கல்விக் கோட்பாடுகள் - தத்துவங்கள் - முறைகள் வள்ளுவத்தில் ஆங்காங்கு சிதறிக் கிடக்கின்றன என்பதைச் சிறிது விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வள்ளுவர்தம் கோட்பாட்டினை ஆராயுங்கால் அவர் வாழ்ந்த காலத்தையும் அக்கால சமுதாய அமைப்பினையும் விளக்குதல் இன்றியமையாத தெனினும் அவற்

றை விரிக்கிற் பெருகுமாதலால் அவ்வாறு செய்தலை விடுத்து, அவர்தம் கோட்பாடுகளையே கூறுவாண் புகுந்தவன்.

‘எடுயுசேசன்’ (Education) என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு ‘வளர்த்தல்’ என்று பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. மனிதனிடத்து உள்ளடங்கி இருக்கும் அறிவு, திறன் மனப்பான்மை போன்றவற்றை வளர்த்தலாகும். (Knowledge and abilities, development of character and mental powers, resulting from systematic training.) ‘கல்வி’ என்னுஞ் சொல், ‘கல்’ என்னும் அடியாகப் பிரிந்தது, ‘கல்’ என்பதற்குத் ‘தோண்டு என்பது பொருள், தோண்டப்பட்டு வெளிக் கொணரப்படும் ஆற்றலுக்கு கல்வி என்பது பெயராயிற்று; ‘மனிதனுள் மறைந்து கிடக்கும் ஆற்றலை வெளிக்கொணர்வதே கல்வி’ என்றும் தற்காலக் கல்வியாளர் கருத்தும் இங்குக், கருதத்தக்கது. தோண்டும் அளவாக மறைக்கேணியில் ஆண்டு மறைந்துள்ள நீர் ஊறி வெளிவரும் அல்தேபோல் நூல் என்னும் கருவியால் மனமென்னும் கேணியைக் கல்ல (தோண்ட) அங்கிருக்கும் அறிவாகிய நீர் வெளிப்படும். இவ்வாறு, கல்வி என்பது கற்றல் அநுபவத்தோடு தொடர்புடையது என்பதையும் கல்விப்பயன் மனிதனின் இயற்கை ஆற்றல் என்பதையும் கல்வி என்னுஞ் சொல்லினது வெற்றியையும்,

“தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி
மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு”

என்னும் குறட்பாவில் மிகப் பொருத்தமான உவமையால் வள்ளுவர் விளக்குந்

திறன், கற்றோர் உலகம் காமுழுவ தொன்றாகும்:

விலங்கிலிருந்து மக்களை வேறுபடுத்துவது கல்வி. அதுவே மக்களுக்குப் பாதுகாப்பளிப்பதுமாகும் ஆதலால், அக்கல்வி சமூகத்தில் எல்லா நிலையிலுள்ளோர்க்கும் இறக்கும்வரை தொடர்தல் வேண்டும் என்று வள்ளுவர் கருதுகிறார்!

“விலங்கொடு மக்கள் அனையர்
இலங்கு நூல்
கற்றாரோ டேனையவர்”
“அறிவற்றங் காக்குங் கருவி
செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்க லாசா அரன்”
“யாதானும் நாடாமால் ஊராமல்
[என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு”

எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் (355) யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் (43) அப்பொருள் காணும் ஆய்வுகதைத் தூண்டும் வசையில் கல்வி அமைதல் வேண்டும்; அவ்வாறு அளிக்கப்படும் கல்விதானும் சமூகத்துக்குப் பொருத்தமாகவும் நடைமுறைப் பயனுடையதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்; கற்பவை (வாழ்க்கைப் பயனுடையவை) கற்றபின் அதற்குத் தகழுமுகுதல் வேண்டும் (391)

கல்வியால் சிந்தனை வளர்கிறது; ஆனால், சிந்தனை எல்லாக் காலத்திலும் உதவுவதில்லை. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் கற்றுந்தன் உண்மை அறிவே மிகும்” (373) உண்மை அறிவென்பது அடிப்படையாய் அமைந்த மனப்பான்மைகளை இயல்பாக எழும் உணர்ச்சியின் போக்கினைப் பயனுள்ள வகையில் மாற்றுவதே கல்வியின் நோக்கமாகும் என்பதை:

“சென்ற இடத்தாற் செலவிடாது
[திதொரிஇ
நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு”- என்ற
குறளில் வள்ளுவர் சுட்டிச் செல்கின்றார்.

கல்விச் செயலில் ஈடுபடும் ஒருவனை அவனது மரபுநிலை ஓரளவு (பாரம்பரியம்) பாதிக்கின்றது. எனினும் அகநிலைப்பட்ட உணர்வுகளே கல்வி ஆகிவிடாது; புறச் சூழலால் அவனுள் ஏற்பட்ட நடத்தை மாற்றமே கல்வி என்று குறிப்பிடத் தக்கது. அத்தகைய கல்வி ஒரு பழக்கமே! “வைத்ததொரு கல்வி மனப்பழக்கம்”

என்றார் ஓளவை முதாட்டியும்; ஆகவே, கற்பித்தவில் முறைப்பட்ட கல்விப் பழக்கத்தை - பயிற்சியை ஏற்படுத்துகிறோம், என்பதே பொருத்தமான கூற்றாகும். மாணவர்க்குக் கல்வி நிலையங்களில் கொடுக்கப்படும் உடல்-உளப் பயிற்சிகள், அவர்தம் வாழ்க்கைக்கு உதவுமெனக் கருதப்பட்டே கொடுக்கப்படுகின்றன. ஒரோவிடத்திற் பெறும் பயிற்சி, வெவ்வேறு நிலைகளில் உதவுகின்றது. இதனைப் பயிற்சி மாற்றம் என்பர் கல்வி வல்லார் (Transfer of Training) வள்ளுவரும் இக்கருத்தினைக் கொண்டிருந்தார் என்பதை!

“ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வி
[ஒருவற்
கெழுமையும் ஏமாப் புடைத்து”
[ஒரோவிடத்துத் தான் கற்ற கல்வி

யானது, பலவிடங்களிலும் சென்று உதவுந் தன்மையை உடையது] என்ற ஒருமைத் திருக்குறளால் அறியக் கூடியதாய் உள்ளது.

பலவிடத்தும் சென்று உதவுதலையுடையதான இச்சிறந்த கல்வியின் நோக்கம் மாணவனை சமூகத்தோடு உயர்நிலைப்பட்ட பொருத்தப்பாடு Superior Adjustment) அடையச் செய்தலே என்று யோன்றிய முதலிய கல்வியாளர்களால் கூறப்படுகிறது. தமிழ்மறை தந்த தாவில் கொள்கைச் சான்றோராகிய வள்ளுவரும்:

“உலகத்தோர் டொட்ட ஒழுகல்
பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார்”
“எவ்வ துறைவ துலகம் உலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு”
“ஓத்த தறிவான் உயிர்வாழ்வான்
மற்றையான்
செத்தாரான் வைக்கப்படும்”

என்ற குறள்களில் உலகத்தோர் டொட்ட ஒழுகும் உயர்தனிப் பொருத்தப்பாடே கல்வியின் குறிக்கோள் என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாக விளக்குகிறார்.

தனி மனிதனின் கல்வி வளர்ச்சியில் சூழல்-சமுதாயம் பெரும் பங்கினை வகிப்பதாக வள்ளுவர் கூறுகிறார். ‘மனத்துளது போலக் காட்டி ஒருவற் கினத்துள தாகும் அறிவு’ என்ற வள்ளுவர் தம் கருத்தோடு உருசோவின் “இயற்கையில் குற்றமற்ற

தாய நற்பண்புகளை பெற்றுக் காணப்படும் குழந்தையை பொருளற்ற மரபுகளைக் கொண்ட மனிதச் சமூகந்தான் சீரழிக்கிறது" என்ற கூற்றும் ஒப்பு நோக்கத் தக்கதாகும்.

ஒருமனிதன் அறிவு, செயற்றிறன், மனப்பாங்கு, ஆகியவற்றில் மாற்றத்தை உண்டாக்கி சமூக இசைவாக்கம் (பொருத்தப்பாடு) பெறுதற்கேற்ற சமநிலைப்பட்ட ஆளுமையை (Balanced Personality) வளர்த்தலே கல்வியின் முழுமையான குறிக்கோள் என்பதை, வள்ளுவர் தாம் செய்த திருக்குறள் நூல் எங்கணும் உரைக்கிறார். சிறப்பாக ஊக்கமுடைமை, இடுக்கணழியாமை, அமைச்சு, சொல்வன்மை, வினைத்திட்டம், வினை செயல்வகை, அவையஞ்சாமை, படைச் செருக்கு, பகைமாட்சி, மானம் சான்றான்மை, பண்புடைமை ஆகிய அதிகாரங்களில் வலியுறுத்துகின்றார்.

எல்லாக் கல்வியாளர் கருத்திலும் நல்ல ஒழுக்கமுள்ள குடிமகளை உருவாக்குதலே, கல்வியின் அடிப்படைத் தத்துவ

மாகவும் உண்மையான - இறுதியான நோக்கமாகவும் திகழ்கின்றது. "கல்வியின் உண்மையான குறிக்கோள் ஒழுக்க வளர்ச்சியே" என்று கோபால் என்பார் கூறியுள்ளார். வள்ளுவர் ஒழுக்கத்தை உயிரினும் மேலாக வேண்டுவார்.

"ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலால் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும்" (131) எத்துணைச் சிறந்த கல்வியைப் பெற்றிருப்பினும் ஒருவன்பால் மக்கட் பண்பு - நல்லொழுக்கம் இல்லையாயின் அவன் மரமேயாவன். (அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர் மக்கட் பண்பில்லாதவர்" என வள்ளுவர் இடித்துரைத்தல் அறியத்தக்கது.

ஆதிமுதல் இன்றுவரையில் உள்ள கல்வியாளரின் பெரும்பாலான கல்விக் கருத்துக்கள் வள்ளுவத்தில் அடங்கியிருக்கின்றன; கல்வியாளர் கருத்தினை எல்லாம் தனித் தனி கூறிக் குறளோடு ஒப்பிட்டு உரைப்பின் அது மிகப் பரந்து தனிவ்யாரு நூலாய் விரியும்; ஆதலால் மிகச் சருக்கமாகவே ஈண்டுக் கூறினும்.

பண்டிதர் வீ. பரந்தாமன்
(நிறைவாண்டு)

- ❖ உண்மை யென்பது ஒன்றே; ஆனால் ஞானிகள் பல பிபயரிட்டு அதனையழைக்கின்றார்கள்—நரசோ
- ❖ காற்றில் பறக்கும் காய்ந்த சருகுபோல் நீ வீண் கர்வம் இல்லாதவனாக இரு
- ❖ பழுதுபட்ட துணிகளைக் களைந்துவிட்டு மனிதன் புதியவைகளைப் போட்டுக்கொள்வது போன்று அத்மா உடலங்களை நீத்துந் புதியன புகுகிறது—பகவத்கீதை
- ❖ உலகப் பற்றுள்ளவர்கள் உபயோகமற்ற பொருள்களைத் தேடுகின்றனர். உலகப்பற்றுற்ற சுத்தாத்மாக்கள் ஈசுவரனை விசுவாசித்து அவனையே சதா சர்வகாலமும் சிந்திப்பார்கள்—ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்

கல்வியும்

சமூக மயமாக்கலும்

“கல்வியின் இறுதி நோக்கம் சமூகத்தின் வளர்த்தலே” என்பது அமெரிக்கக் கல்வியியலாளர் ஜோன் டூயிள் சருத்தாகும். இந்நோக்கில் ஆராயின் கல்வியானது மனித அடிப்படை உரிமைகளில் முதன்மையானதும், முக்கியமானதுமென்பது புலப்படுகிறது. அதனோடு நல்ல வாய்ப்பைத் தரக்கூடிய மனித வளர்ச்சிக்கு அத்திவாரமாக அமையக் கூடியதாகவும், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்கக் கூடியதாகவும் மினிர்வதை யாம் காணலாம். எனவே சமூக வாழ்விற்கு ஏற்ற முறையில் சமூகம் காணவிழைகின்ற மனிதன் உருவாக்கும் முயற்சியில் கல்வி ஈடுபடுகிறது என்பது ஆராயப்பட்ட உண்மையாகும்.

பிறந்ததும் குழந்தை புதிய உலகத்திலேயே காலடி வைக்கிறது. அப்புதிய உலகத்தில் வந்துதித்த குழந்தையை நன்முறையில் வரவேற்று ஆவன செய்ய வேண்டியது நம்கடன். உயிரினங்கள் குழலுடன் இயைந்து வாழ்கின்றன. மனிதன் இயைந்தும், குழலை இயைபுபடுத்தியும் வாழ்கின்றான். குழலை மாற்றுகின்ற உருவ அமைப்பை எல்லா உயிரினங்களையும் விட மனிதன் அதிகமாகப் பெற்றிருக்கிறான். எந்த ஒன்றை ஆக்கும் திறமையையும் அவன் பிறக்கும் போதே கொண்டு வருவதில்லை. இவற்றைச் சமூகத்தின் போக்கிற் பெறுகிறான். எனவே கல்வியின் பெரும் பங்கு சமூகத்துக்கு வேண்டிய சிக்கலான நடத்தைகளைக் கற்றுக் கொடுக்கிறது. மிருகங்கள் பாவனையின் மூலமாக அதிகம் கற்கின்றன. ஆனால் மனிதன் சொல்லிக் கொடுக்கப் பெற்றே அநேக நடத்தைகளைக் கற்கிறான். மூத்தோரும், சமூகமும் நாகரீகத்தின் பெரும் பகுதியைக் கற்பிக்கின்றன. ஆகவே, வாழ்க்கை மிக மிகச் சிக்கலானதாய் இருப்பதால் சமூக வரம்புக்குரிய திறன்கள் பாடசாலை என்றும் முறையனைந்த நிறுவனத்தில் கற்பிக்கப்பட வேண்டியதாயிற்று.

தனிப்பட்ட பிள்ளையை, அப்பிள்ளை வாழப்போகும் சமூகம் எதிர்பார்க்கும்

ஒழுங்குகட்கேற்ப அதன் நடத்தையை அமைத்துக் கொள்ளச் செய்தலேயே சமூக மயமாக்கல் என்கிறோம். எந்தச் சமூகமும் எப்போதும் ஒரே நிலையில் இருக்க விரும்புவதில்லை. தரையில் இருப்பவர்கள் தாரகையைப் பற்றிய எண்ணம் எண்ணுவது விடப்பதற்கில்லை. அதைவிட்டு தரையில் இருந்து கீழ் மட்டத்திற்கு வருவதை எந்த ஒருவரும் அதிகம் விரும்புவதில்லை. இதே போற்றான் சமூகம் மேலோங்கும் எண்ணத்தைப் பெற்றிருக்கும். அதற்கேற்ற குழலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியது சமூகத்தின் தலையாய கடமையாகும்.

சமூக மயமாக்கலைப் பொறுத்த வரையில் குழந்தையின் வளர்ச்சிப் படிகள் மன திருத்தப்பட வேண்டும். குழந்தைப் பருவத்தில் குழந்தையைக் குழந்தையாக நினைக்க வேண்டுமே தவிர வயது வந்த பெரியவனாக நினைக்கக் கூடாது” என்று கல்வியாளர் ரூசோ கூறியதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இது நீண்டு நோக்கற்பாலது. குழந்தைப் பருவத்தினர்க்கு அவர்களுடைய இயல்புக்கங்கள், மன வெழுச்சிகள் ஆர்வங்கள் என்பனவற்றிற்கேற்ப சமூக மயமாக்கல் நடைபெற வேண்டும்.

குழந்தையை முதன் முதல் சமூக மயமாக்கும் பயிற்சித்தளம் அதன் வீடாகும், நாம் விரும்பும் இலட்சியப் பிள்ளையை குடும்பம் என்ற தளத்தில் வைத்து முதற்பயிற்சியை ஆரம்பிப்பவன் அக்குழந்தையின் தாயே. அவள்கான் அந்தக் குழந்தையின் முதல் மொழி ஆசிரியன். பயிற்சித்தளத்திலே குழந்தை பயிற்சி பெறுவதற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் தாராளமாகப் பாவிக்கப்பட வேண்டும். அதே சமயம் குழந்தையின் பாதுகாப்பையும், அப்பயிற்சித் தளம் கண்காணிக்க வேண்டியது அவசியமாகும். இப்பயிற்சித் தளத்திலுள்ள குழந்தை வேறொரு வீட்டிலுள்ள உறுப்பினரோடு ஊடாடும் பொழுதே சமூகத்தொடர்பு ஆரம்பிக்கிறது எனலாம். அந்த நேரத்தில் குழந்தையின் சமூக நடத்தை ஏற்புடைத்தாக அமையச் செய்வது பெற்றவர்களின் கடமையாகும். இது பெற்

ரோரின் உள்ப் பாங்கினைப் பொறுத்தது. பிள்ளையைப் பெற்றுவிடுவது மாத்திரம் எம் கடமை என்று நினைக்கும் பெற்றோர்கள் இதற்கு விதிவிலக்கானவர்கள். பெற்றோரின் பிள்ளை வளர்ப்பு முறையிலேயே பிள்ளையின் ஆளுமை தங்கியிருக்கிறது என்பது உளவியலாளர் முடிபாகும். விதைக்கும் விதைதான் எப்போதும் முளைக்கச் செய்யும். அதைவிடுத்து வேறுவருவாய் தரும் விதை முளைக்கும் என்று நினைப்பது அறிவிலுக்கு ஒவ்வாததொன்றாகும். ஆனால் களைகள் முளைத்தால் வியப்பதற்கில்லை. இதேபோற்றான் சூழ்நதையின் மனதில் பெற்றோரின் போக்கு நன்கு பதியப்படுகிறது. அவர்களது பராமரிப்பு நன்கு கவனிக்கப்படாது விடின் களைகள் தாங்களாகவே தோன்றி வளரும். பிள்ளையின் தனித்தன்மையைத் தாக்கலாம்.

இன்று எத்தனையோ குடும்பங்களில் உள்ள பிள்ளைகள் பல்வேறுபட்ட முறைகளில் வளர்க்கப்படுவதை நாம் சந்திக்கிறோம். சில பிள்ளைகள் அன்பின் அரவணகத்தில் வளர்க்கப்படுகிறார்கள். அதிக அன்பு காட்டப்படும் பிள்ளைகள் எதற்கும் பெற்றோரையே நம்பியிருக்கும் மனப்பான்மையைப் பெற்றவர்களாய் இருப்பதைத் தான் விருப்புவார்கள், என்ற உளவியல் உண்மையையும் நாம் மறத்தலாகாது. இன்னும் சில பிள்ளைகள் அபரிமிதமான வஞ்சகச் சொற்சையே சதா கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலையில் வளர்க்கப்படுகிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நமது நாட்டின் நிலையையும் நாம் உணர வேண்டும். புறச்சூழல் நன்கு அமையப் பெற்றிருந்தால் தான் அகச் சூழல் திறம்பட வளம்பெற முடியும். தொழிலாளரின் குறைவான ஊதியம், தொழிலில் பாதுகாப்பின்மை, நீரந்தரமற்ற வருவாய், ஓய்வில்லாத வேலை, ஒரு சில வர்க்கத்தாரின் இரக்கமற்ற நடத்தை, பொருள் சேர்க்கும் முதலாளி வர்க்கத்தின் கீழ் இயங்கும் தொழிலாளருக்குப் பல்வேறு விதமான பயமுறுத்தல்கள் ஆகிய இன்றோன்னவையின் மத்தியில் பிள்ளை வளர்ப்புப்பற்றி விசந்து கூறுவது அவ்வளவு பொருத்தமில்லையென்று தான் கூறவேண்டும். சமூகத்தில் இப்பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாற்றால் நாம் வீரும்பும் சமூகப் பண்பாளர்களே உருவாக்க முடியும்.

சூழ்நதையின் அடுத்த சமூகப் பயிற்சி நிலையம் பாடசாலையாகும். பாடசாலையும் ஒரு சிறிய அளவினான சமூகம் என்பது

கற்றறிந்தோர் வாக்காகும். சமூகத்துக்கு வேண்டிய முழுமையான உறுப்பினர்களை ஆக்கித் தருவது பாடசாலை அத்துடன் சமூகப் பண்பாளன் ஒத்திகை பார்க்கும் நிலையமாகவும் பாடசாலை அமைகிறது. மாணவனுடைய வாழ்க்கையில் இருக்க வேண்டிய அமைதி, ஆனந்தம் முதலியன பாடசாலையில் பேணப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். சிந்தித்துப் பார்க்கும் சக்தியையும், பகுத்தறியும் கிறமையையும் பாடசாலை வளர்க்க வேண்டும். மாணவ நிலையில் இருக்கும் சமூக உறுப்பினர்களுக்கு பொய்யையும் மெய்யையும் புக்கழையும் தூய தூற்றையும் அசத்தமானவற்றையும் அவ்மையானவற்றையும் பகுத்தறியப் பயிற்சுவீக்கும் நிலையமாகப் பாடசாலை விளங்க வேண்டும். மேற்கூறிய யாவற்றையும் பள்ளியில் அள்ளிக் கொடுப்பவன் ஆசிரியன். அவ்வாசிரியன் சமூக வீழ்மியங்களை அறிந்தவனாக இருந்தால்தான் சூழ்நதையின் தாகத்திற்குப் பாடசாலையில் நீர்ந்த முடியும்.

ஒரு சமூகமானது மாணவன் ஒருவனிடம் இருந்து எவ்வெவற்றை எதிர்பார்க்கிறதோ, அவ்வவற்றை அம்மாணவனின் பாடத்திட்டத்தில் பிரதிபலிக்கச் செய்ய வேண்டியது அச்சமூகத்தின் தலையாய கடமையாகும். பாடத்திட்டமானது தனியாளினதும், சமூகத்தினதும் குறிக்கோளை அடைவதற்கு வழிகாட்டக்கூடிய கல்வி அனுபவங்களை முன்னரே திட்டமிட்டுத் தீர்மானிக்கும் ஒரு கல்வியமைப்பாகும். எந்த ஒரு பிரச்சினைக்கும் அடிப்படையாய் இருப்பது பொருளாதாரப் பிரச்சினையாகும். கல்வித்திட்டத்தின் மூலம் இப்பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டும். இந்த நேரத்தில் நீண்டகாலக் கண்ணோட்டத்தில் திட்டமிட்டும், பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கக் கூடியதாகவும், மனித சக்தியைப் பயன்படுத்தக்கூடிய முறையிலும் பாடத்திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டால்தான், சமூகத்தால் எதிர்பார்த்த இலக்கை அடைய முடியும், மாணவர்களைக் கல்வியின் மூலம் சமூக மயமாக்குவதற்கு, பொருத்தப் பாடுடையவர்களாக்குவதற்கு, சமூக இசைவாக்கம் பெறச் செய்வதற்குப் பாடத்திட்டம் வழிவகுக்க வேண்டியது அவசியமும் அவசரமுமாகும். பாடத்திட்டமானது ஆசிரிய-மாணவ தொடர்பினை வலுப்படுத்துவதாக அமைந்தால் தான் சமூகத்துடன் ஒத்துப் போகும் மனப்பாங்கினை மாணவர்களாற் பெற முடியும் தாராள மனப்பான்மை, வீட்டுக்

கொடுக்கும் தன்மை, கருத்துப் பரிமாற்றம் உதவி செய்யும் நோக்கு, இரக்கப்படும் தன்மை, முதலியனவற்றைக் கற்றுக் கொடுக்க பாடத்திட்டம் இடமளிக்க வேண்டும்.

கற்றவன் சமுதாயத்திற்கும், தான் வாழும் சமூகத்திற்கும் பயன்படுபவனாக இருத்தல் வேண்டும். வேறுபாடுகள் அதிகமாக உள்ள இந்நாட்டில் கற்றவன் தனது கல்வியறிவைக் கொண்டு மற்றையோர்க்குத் தொண்டாற்ற வேண்டும். இத்தகைய தொண்டாற்றும் மனப்பான்மை கல்வி மூலம் மாணவர்களுக்கு ஊட்டப்பட வேண்டும். கல்வி கற்ற ஒவ்வொருவனும் தனது நாடும், தான் வாழும் சமுதாயமும் தனக்காகவே என்ற எண்ணம் மாறி, தான் நாட்டிற்காகவும் சமுதாயத்திற்காகவும் வாழ்ந்து வருகிறேன் என்ற எண்ணம் மனதிற்பதிய வேண்டும். பொறியியலாளர்கள், மருத்துவர்கள் போன்றோர்க்கு இந்தச் சிந்தனையை — குடிமைப் பொறுப்பை உருவாக்கும் கல்வியை ஆரம்பத்திலிருந்தே ஊட்டினால் தான் நாட்டைவிட்டு வேற்று நாடுகளுக்குப் படையெடுக்கும் மனப்பான்மை அவர்களிடமிருந்து நீங்கித் தாய் நாட்டுப் பற்றும்,

சகோதரத்துவ உணர்வும் அவர்களிடையே ஏற்படும். இன்னும் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், வானொலி, விவாத மேடைகள், திரைப்படங்கள், நாடகங்கள் போன்றன சமூக மயமாக்கலில் முதன்மை வகிக்கின்றன.

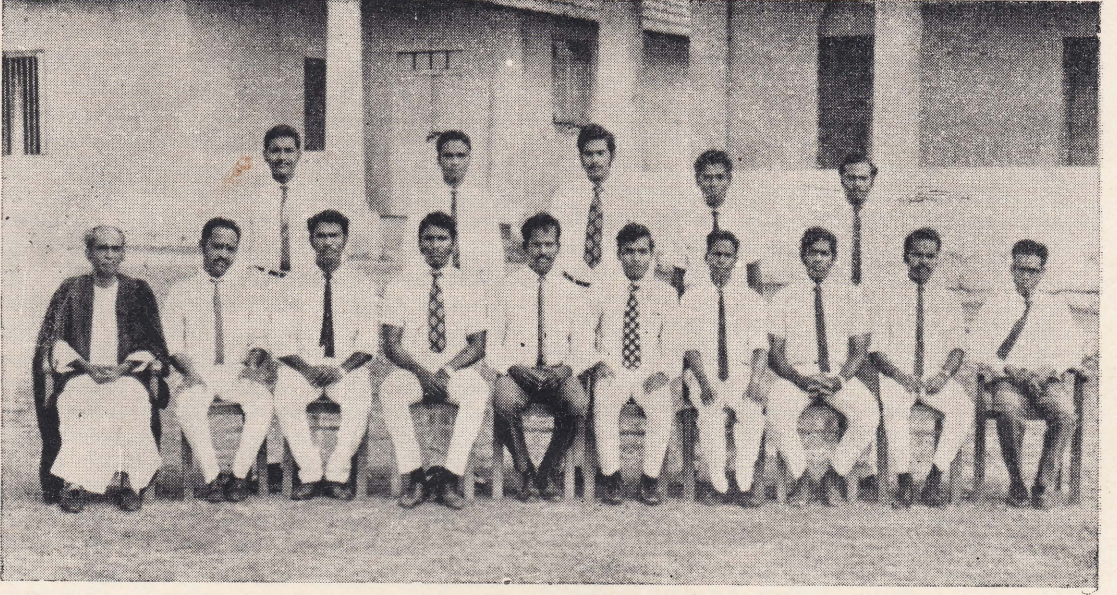
மனிதன் சமூகத்தில் வாழ்ந்தாலும் தன்னுடைய தனித்துவத்தைப் பல கோணங்களில் உயர்த்துவதற்கு வாழ்புக்களைத் தேடுகிறான். எத்துணைப் பிறருடன் ஊடாடும் பண்பினைப் பெற்றவனாயினும் அவனது உள்ளக் கிளர்ச்சியும் சிந்தனையும் அவனது தனிப்பண்புகளைப் பயன்படுத்தும் நோக்கமாகவே இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் இத்தனிமைப் பண்புகளைக் கொண்ட மனிதன் தான் வாழும், குழு, இனம் சமூகம் ஆகியவற்றின் பொறுப்புக்களை உணர்கின்றான். இதனால் பிறந்த நாள் தொடக்கம் இறக்கும் நாள் வரை தனிமையும் பொதுமையும் கொண்ட மனிதன் இவ்விரண்டிற்குமுரிய கடமைகளைச் செய்து கொண்டே வருகின்றான். இவ்விரண்டு நோக்கங்களையும் இணைத்துச் சங்கமிக்கவைக்கும்போதே சமூக மயமாக்கல் நடைபெறும் சிறந்த நிலை எனலாம்.

வ யோகநாதன்
விடுகை வருடம்

- * குழந்தைகளுக்குச் சிந்திப்பதற்கு வழிகத்துக் கொடுத்தால் அதுவே உயர்ந்த கல்விக்கு வழிகோலும். நாமே சிந்தனை செய்து கல்வியினை பின்பற்ற வேண்டும்—குசோ
- * கல்வி போதிப்பதன் சிறப்பு கற்போனைக் கற்பதில் கனிப் புறச் செய்வதில் அடங்கும் என்றார்—குசோ
- * கல்வி மனிதனுக்கும் சமூகத்துக்கும் இடையே நடைபெறும் உரையாடல் என்றார் — டியூ
- * கல்வி அறியாமையை அகற்றுவதோடு நிலலாமல் தன்னைத் தானே அறிய உதவும் ஒரு பெரும் சக்தி என்கிறார்
—அறிஞர் சித்தி லெவ்வை

எமது செயலவை (முன் அரையாண்டு)

மேல்வரிசை (இடமிருந்து வலம்) திருவாளர்கள்: பெ. பெரரா, இ. சந்திரலிங்கம்,
வி. செல்வராசா, வி. ஸ்ரீசக்திவேல், சி. பாலசிங்கம்;

இரும்போர் (இடமிருந்து வலம்) அதிபர், கே. ஆர். டேவிட், கி. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா,
இரவிந்திரநாதன், பொ. தர்மராசா, கு. நடராசலிங்கம், இ. விவேகானந்தர்,
மு. சிவபாலசுந்தரம், பா. இரகுநாதன், உப-அதிபர்.

(Title of the document)

Author: [illegible] Date: [illegible]
[illegible text]

பெற்றிக் பிரோபல்

பிரோபல் ஜெர்மனி தேசத்தின் துரிங் கிய மாநிலக் காட்டுப் பகுதியின் ஓர் சிற்றூரில் 1782ம் ஆண்டில் சித்திரை மாதம் 21ம் நாள் பிறந்தார். பிரோபல் ஏன் கல்வியினைப் பற்றிச் சிந்தித்தார்? தன்பயமமானதும் சுதந்திரம் அற்றதுமான வாழ்வினை தன் இளமைப் பருவத்தில் கிடைக்கப் பெற்றார். குழந்தைப் பருவத்தில் தேவைப்படுகின்ற அன்பு, இரக்கம் என்பன மறுக்கப்பட்டன. தாயாரை ஒன்பது மாதங்களில் இழந்து தன் சிற்றன் னையின் கண்காணிப்பில் வாழ்ந்தார். தாயாரின் அன்புக்குப் பதில்தன் சிற்றன் னையிடம் கொடுமையே பெற்றார். இயற்கைக்கு மாறான வாழ்வும் பிழையான ஓர் கல்வி முறையும் தன்மீது செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததாக தனது சுயசரிதையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்படியான குழலில் வளர்க்கப்படும் பிள்ளையின் வாழ்க்கை அடித்தளம் அற்றதாகவே காணப்படும். ஆயினும் பிரோபல்வின் வாழ்க்கையில் இளவாழ்க்கையின் அனுபவம் எதிர்மாறான விளைவையே ஏற்படுத்தியது. தான் பெற்ற சசப்பான அனுபவங்கள் மற்றைய பிள்ளைகளும் பெருமல் இருக்க வேண்டும் எனும் பெருநோக்குடன் செயற்பட்டார். பிரோபல் தனிமையும், இருளும், இளமை வாழ்க்கையை குழந்தமையால் இவரின் முன் வாழ்ந்தார் அறிந்திராததும் இன்றைய உலகில் போற்றப்படும் கல்விக்கருத்துக்களை தெரிவித்ததினால் கல்வியுலகில் மாசற்ற மதியாகப் பரிணமித்தார்.

பிரோபல் இயற்கை மிகவும் கவர்ந்தது. இளமைப்பருவத்தில் வீட்டைச் சுற்றியிருந்த அழகிய மரங்களையும் பூக்களையும் பார்த்து மகிழ்ந்தது மாத்திரமல்லாமல் அவை அவரின் சிந்தனைக்கும், அவதானத்துக்கும் இலக்காக அமைந்தன. குழந்தை வாழ்க்கை, சிந்தனாவாதம் ஆகியவை பிரோபல்வின் கல்விக்கருத்துக்களுக்கு முக்கிய காரணங்களாக அமைந்தன. பெஸ்டலாசியின் முறைப்படி கல்விகற்பிக்கப்படும் ஓர் பள்ளியில் ஆசிரியராகப்பணியாற்றிய பிரோபல் குழந்தைகள்

மேற்கொண்ட அன்பினால் குழந்தைகளுக்காக "கிண்டர் கார்டன்" (Kindergarten) என்னும் பள்ளியை ஆரம்பித்து இம்முறையைப் பரவச் செய்வதில் தன் வாழ்நாளேக் கழித்தார். கிண்டர் கார்டன் என்னும் ஜெர்மன் சொல்லுக்கு "குழந்தைப் பூங்கா" என்பது பொருளாகும். குழந்தைகள் சுதந்திரமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் எவ்வித பாடப்புத்தகங்களும் இன்றி விளையாட்டு முறையில் கல்வி கற்கும் பள்ளியாக கிண்டர் கார்டன் பள்ளி அமைந்திருந்தது. கிண்டர் கார்டன் குடும்ப வாழ்க்கை, நாட்டு வாழ்க்கை, மனித வாழ்க்கை ஆகிய மூன்றையும் வளர்க்கும் நிலையம் இங்கு குழந்தைகள் தாமசுவே கற்றுக்கொள்கின்றனர் குழந்தைச் செடிகள் வளரும் தோட்டம்.

பிள்ளைகளுக்காய் புகாக்கள் ஒவ்வோர் கிராமத்திலும், நகரத்திலும் இருத்தல் அவசியம் என வலியுறுத்தினார். இங்கு விளையாடுவதன் மூலம் உடம்பு தைரியம் அடைவது மாத்திரமன்றி ஒழுக்கமும், அறிவும் விருத்தியாக்கப்படுகின்றன. நீதி, தன்னைத்தானே கட்டுப்படுத்தல், உன்மை, கீழ்ப்படிவு, ஒருபக்கம் சாராமை, சகோதர மனப்பான்மை, அண்மை, தன்னம்பிக்கை, பொறுமை, மெலிந்தோரைக் கவனித்தல் போன்ற நற்பழக்கவழக்கங்கள் வளருவதற்கு உதவியளிக்கும். இதன் மூலம் ஒவ்வொருவரும் மத்தவருக்கு உதவும் பண்பு, சமூக ஒற்றுமை முதலியன ஏற்படுத்துதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுகிறது.

பிரோபல்வின் கூற்றுக்கள் பெரும்பாலும் பெஸ்டலாசியின் அடிப்படைக்கருத்தை உடையனவாக காணப்படுகின்றன. 'நாம் குழந்தைகளோடு குழந்தைகளுக்காகவே வாழ்வோம்' என்னும் பிரோபல்வின் கூற்று கல்வியுலகில் மிஷும் புகழ்பெற்றதாகும். "உள்ளத்தே தோன்றும்" இப்பொருள் மலர்ச்சியே கல்வியாகும்" அவ்வாறு தானே மலர்ச்சி பெறத் துணை செய்வதுதான் ஆசிரியரின் வேலையாகும். இவ்வாறான பெஸ்டலாசியின்

சருத்தை அடிப்படையாகக் கொள்கையளவில் கொண்டு ஒரு திட்டத்தை வகுத்ததுடன் வருப்பறைச் செயல்முறை ஒழுங்கையும் ஏற்படுத்தியவர் பிரோபெல் ஆவர் பிரோபெலின் சண்டுபிடிப்புக்களும், சருத்துக்களும் சிறுவர்களுக்கு சலிக்கம் கல்வி முறையில் புதியதோர் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. இன்று நம்பாடசாலைகளில் கையாளப்படும் முறைகள் இவரின் முயற்சியால் ஏற்பட்ட விளைவாகும். பிரோபெலின் சருத்துக்கள் யாவையும் ஆழ்ந்த ஆதர்சத்தத்துவங்களையும், ஆன்மாவின் தெய்வீகத் தன்மையும் எல்லாவற்றிலும் ஒற்றுமையை காண்பதின் அடிப்படைப்பிலும் எழுந்தவையாகும். பிரோபெல் வாழ்க்கை முழுவதும் ஒரு தத்துவ சிந்தனை செய்தார் என்பதை விடத்தத்துவக் கணவாளர் என்றே குறிப்பிடலாம். அவரது தத்துவம் முறையான தெளிவுள்ள காட்சி என்னுது மனப்பாங்கு என்றே கொள்ளலாம்.

கல்வியின் நோக்கம் யாதெனில் உண்மையான, தூய்மையான, மாசுபடுத்தப்படாத வாழ்க்கையை அடைவதேயாகும். கல்வியானது மனிதன் இடத்தில் உள்ள தெய்வீகத்தன்மையை வளர்ப்பதாகும், அதை மனிதன் அறிந்து, அதன் மூலம் அவன் வாழ்க்கையில் சுதந்திரமாக அத் தெய்வீக உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தக் கூடியவனாக இருத்தல் வேண்டும். கல்வியின் முதன்மையானது, முக்கியமானது மாகிய நோக்கம் யாதெனில் விரைவாகச் சிந்திக்க வைக்கக் கூடியதாக அமைதல் வேண்டும். கல்வி எப்பொழுது தேசக் கல்வி அடைகிறது என்றால் வெறுப்பும், கட்டுப்பாடும் ஏற்படும் பொழுதேயாகும். ஆகவே உண்மையான கல்வியானது இரண்டு பக்கங்களையும் உடையதாய் இருத்தல் வேண்டும். கல்வியானது கொடுக்கவும் ஏற்கவும் கூடியதாகவும், ஒன்றாயும் பிரிக்கவும் கூடியதாகவும் வழிகாட்டக் கூடியதாகவும் ஏற்கக் கூடியதாகவும் நேரடியானதும் பறைமுகமானதாகவும், நிட்சயமானதாகவும், வலியாகக் கூடியதாகவும், உறுதியானதும் விட்டுக்கொடுக்கக் கூடிய தானதாகவும் அமைதல் வேண்டும்.

ஒவ்வொருவரும் தன்னைத் தானே அறிந்துகொள்ளும் வரைக்கும் போதன முறையான கல்வியை ஆரம்பித்தல் கூடாது. பிரோபெல் பிள்ளைகளை ஓர் செடிக்கும் ஆசிரியர்களை ஓர் தோட்டக்

காரனுக்கும் ஒப்பிட்டார். நாம் மிருகங்களையும், மரங்களையும் அவைகள் வளருவதற்கு வேண்டிய காலத்தையும், இடத்தையும் அளித்து அவைகளின் வளர்ச்சியில் தலையிடாமல் அவைகளை இயற்கையின் வளத்துடன் இயற்கையாகவே வளர்ந்துவர அனுமதிக்கிறோம். அவைகள் இயற்கையாகவே அவ்வக்காலங்களில் அடைய வேண்டிய வளர்ச்சியை அடையும் என்பதில் பூரண நம்பிக்கை உடையவர்களாகியிருக்கின்றோம்: ஆனால் நாம் சிறு பிள்ளைகளை மாத்திரம் ஒருபிடி களிமண்ணுக்கும், மெழுக்குக்கும் ஒப்பிட்டு அவர்களை இயற்கைக்கு மாறாக நாம் விரும்பியபடி மாற்றி அமைக்க விரும்புகிறோம். நிதமும் தோட்டங்களிலும், வயல்களிலும் உலாவித்திரிகின்ற மனிதனுக்கு இயற்கை அமைதியாகவும், ஆழ்காசவும் புகட்டுகின்ற உண்மை அவன் மனக் கண்களை இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் கூட முழுமையாக திறந்து விட்டதாக திட்டவாட்டமாக கூறுவதற்கில்லை.

கல்வியாளர் பிரோபெலின் கொள்கைகளின்படி ஆசிரியர்களைவிட குழந்தைகளின் இயல்பே முதலிடம் பெறுகின்றது என்பதை நாம் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆசிரியர்கள் மாணவர்களிடம் உள்ள அறிவுடன் தொடர்பு கொள்வது மாத்திரமன்றி அவர்களிடம் புதிய அறிவை விருத்தி செய்தல் வேண்டும். மாணவர்களை அவதானிக்கவிடல் வேண்டும். அதன் மூலம் அவர்களின் சிந்தனாசத்தியை விருத்தி செய்யும் சிற்பியாக வேண்டும். ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளின் உள்ளத்தை தூண்டி அவற்றை வளம்படுத்திக் கல்வியை ஊட்டல் வேண்டும். பிள்ளைகளிடத்தில் உள்ளனவற்றில் எவ்வளவற்றை வெளிக்கொணர் முடியுமோ அவற்றை வெளிக்கொணர்வதைத்தவிர அத்மேலானவற்றை சுமத்துவது கற்பிப்பதன் நோக்கமாய் அமையக் கூடாது. பிள்ளைகளை ஊக்கி அவர்களுடைய செயல்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார். குழந்தைகளின் இயற்கையை ஆசிரியர் நன்றாக அறிய வேண்டும். பாடங்கள் யாவற்றையும் குழந்தையின் வாழ்க்கையை ஒட்டியவையாக அமையவேண்டும். அப்பொழுது குழந்தைகள் தாமதமாகவே செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவார்கள்.

குழந்தைகளுக்காகவே தன் வாழ்வை அர்ப்பணித்த கல்வியாளர் பிரோபெல் அவ்வோர் பருவத்திலும் குழந்தை

கள் எவற்றைச் செய்வார்கள், அவர்களுக்கு தேவைப்படுவன யாவை, எனக் கூறினர் என்று அறிதல் அவசியமாகும். குழவிப் பருவத்தில் (Infancy) பிள்ளைகளின் செயற்பாடுகளைத் தூண்டும் வண்ணம் அவர்கள் கிடக்கும் தொட்டில் அல்லது கட்டில் போன்றவற்றிலே கவர்ச்சியுள்ள பொருள்களை தொங்கவிடுவதன் மூலம் பிள்ளைகளின் புலனுக்கும், மனத்துக்கும் இயக்கம் கொடுக்கப்பட்டு மனமும், புலன்களும் உற்சாகமாகவும், உபயோகமாகவும் ஆனநிலையில் வைக்கப்படுகின்றன.

அடுத்துவரும் குழந்தைப்பருவத்தில் (Childhood) பிள்ளையின் உடலைவிட உள்ளத்திற்கு அதிக கவனமும் பாதுகாப்பும் செலுத்தப்படல் வேண்டும். குழந்தைப்பருவத்தில் நடைபெறும் விளையாட்டுக்களை நாம் சாதாரண மானவைகள் எனக் கருதல் தவறாகும். விளையாட்டுத் தான் பிள்ளையின் இயல்பான வாழ்க்கையாகும். இவ்விளையாட்டுக்கள் மிகவும் முக்கியமானவையும் அத்துடன் கருத்தும் உடையவையும் ஆகும். பிள்ளைகளின் மனத்தில் உள்ள எண்ணங்களும், எதிர் போலத்தில் அவை வளர்ச்சியடையப் போகும் பாதையும் சுதந்திரமாக தெரிந்து எடுக்கும் விளையாட்டின் மூலம் வெளிக் கொணரப்படுகின்றது. ஆகவே விளையாட்டுக்களை பெற்றோர் ஆதரித்து உற்சாகப்படுத்தல் வேண்டும். விளையாட்டு ஒரு இயற்கைச் செயல். இது ஆக்கத்திறனை மூலம் தரவல்லது எனவே விளையாட்டினை இப்பருவத்தில் முறையாகக் கொண்டு பயனுள்ள அனுபவங்களை பெற வழிவகுக்கலாம் என்பது இவரது கருத்தாகும். இப்பருவத்தில் பிள்ளைகள் தம் பெற்றோர் செய்யும் வேலைகளில் தாம் சேர்ந்து கொள்ள நினைப்பது மட்டுமல்லாமல் அதைப்பற்றி பல ஆராய்வான கேள்விகளையும் கேட்பார்கள். இக்கேள்விக்கு பொறுமை இழந்தோ அல்லது கேள்விகளை கேட்காமல் பிள்ளைகளை அடக்கியோ விடாமல் பிள்ளைகள் கண்டுபிடிக்காதவற்றை அல்லது தெரியாதவற்றை கேட்டு அவற்றுக்கு விடைகளைக் காணுவதற்குரிய வழிகளை மாத்திரம் பெற்றோர் காட்டல் வேண்டும். விடைகளைச் சொல்லிக் கொடுத்தல் மூலம் அவர்கள் விளங்கி அரைவாசியை மனத்தில் பதித்துக்கொள்வதிலும் பார்க்கத் தம் சொந்த முயற்சியால் அரைவாசியை கண்டுபிடித்து காற்பங்கை மனத்திலே பதித்துக்கொள்வது சாலச்சிறந்ததாகும்.

சொல்லிக்கொடுப்பதன் மூலம் எதுவிதமான உள்ளார்ந்த அல்லது வெளிநடத்தைகளிலோ எதுவித முன்னேற்றத்தையும் காண இயலாது. வார்த்தைகளால் பெறும் அறிவை விட சொந்த செயற்பாடுகளின் அநுபவவாயிலாகப் பெறும் அறிவே உபயோகமானதாகும்.

அடுத்து வருவது பிள்ளைப்பருவமாகும் (Chidhood) இப்பருவத்தில் செயற்பாடுகளை வளர்ப்பதற்கும், உறுதியான கொள்கையுடையவனாயிருப்பதற்கும் உண்மை, யான மனிதவாழ்க்கைக்கு வளைந்து கொடுக்கக் கூடியவனாயிருப்பதற்குமாய பயிற்சி அளிக்கப்படல் வேண்டும். இவையாவும் செயற்படக் கூடியதாகியிருக்க வேண்டுமெனின் பிள்ளையின் அகத்தைத் தூய்மையாக்கக் கூடிய வகையில் இயக்குதல் வேண்டும். இப்பருவத்தில் பிள்ளைகள் பெரும்பாலும் அறியாமையால் அல்லது சிந்திக்காமையாற் தான் தவறு இழைக்கிறார்கள். இத்தவறுகளுக்காக தண்டிப்பதன் மூலம் அவரின் உள்ளத்துக்குப் பெரும் தீங்கு இழைக்கப்படுகின்றது. இதை விடுத்து அவர்களின் அறிவாமையை போக்க வழிவகுத்தல் வேண்டும்.

பிரோபெல் சடப்பொருள்களாலான பல உருவங்களை கற்பித்தற் பொருட்களாகப் பயன்படுத்தினார். இவை பிரோபெலின் வெகுமதிப் பொருள்கள் (Gifts) எனப்படும். இப்பொருட்களை வைத்து விளையாடுவதில் தொடங்கி இவற்றைச் சுற்றியமைந்த பேச்சு, பாட்டு ஆகியன கிண்டர் கார்டன் முறையில் காணப்படுகின்றன. பிரோபெலின் சில முக்கிய வெகுமதிப் பொருள்களாவன:

- (1) வானவில்லின் பல வண்ணங்களைப் போன்ற வண்ணங்களுடைய கம்பளி நூலால் ஆன ஆறுபந்துக்கள் (6 Balls of Wool)
- (2) மரத்தாலான ஓர் உருண்டை (Sphere) கனவடிவப்பொருள் (Cube) நீள்உருளை (Cylinder) கோளம் (Globe)
- (3) வண்ணம் தீட்டப்பட்ட சிறு மரப்பலகைகள் (Tablets)
- (4) இணைக்கப்பட்ட நீள்கட்டைகள் (Jointed haths)
- (5) உருவங்களை அமைக்கும் கட்டைகள் (Building Blocks)
- (6) சக்கரங்கள் என்பன.

ஒழுக்கத்தைப்பற்றி பிரோபெல் கூறும் பொழுது ஒழுக்கம் பெற்றோர் அல்லது ஆசிரியரின் வசதிக்கேற்றதாய் அமையாமல் பிள்ளையின் நன்மைக்காக அமைதல் வேண்டும் என்றார். சுடிவாளம் அற்ற தனது இயற்கையான முயற்சிகளுக்கும், கீழ் எண்ணங்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கு பாதுகாப்புத் தேவைப்படுகிறது. பிள்ளை தன்மன உறுதியை வளர்த்துக்கொள்வதன் மூலம் இவற்றுக்குப் பாதுகாப்பை தேடிக்கொள்ளலாம். ஆகவே, ஒழுக்கம் என்பது வெளியானதன்று உள்ளார்ந்த செல்வாக்கேயாம். கட்டுப்பாடுகள், தண்டனைகள் மூலம் ஓரளவு நடத்தையில் மாற்றம் காணப்பட்டாலும் உள்ளத்தில் தோன்றும் அருட்சி போன்று பயனுடைய தானதன்று. கல்வி சுற்பிப்பவரது முக்கியமான உபகரணமாய் இருப்பது ஒழுங்கேயாகும். இதன்

வெற்றி சுற்பிப்பவருக்கும், பிள்ளைக்கும் ஏற்படும் தொடர்பு, நம்பிக்கை அவற்றை செயற்படுத்தும் முறையினுமே தங்கியிருக்கின்றது.

(Repression is the Seed of Revolution)

தேவைகள் மறுக்கப்படும் பொழுது அவை 'புரட்சிக்கு' வித்தாகின்றன எனும் ஸைக்ஸ்பியர் கூற்றுக்கிணங்க தம் இளமைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட இன்னல் களின் விளைவாக எதிர்காலக் குழந்தைகள் விளையாட்டு முறையில் சுதந்திரத்தோடும் மகிழ்ச்சியோடும் கல்விகற்கக்கிண்டர்கார்டன் பள்ளியை ஆமைத்தார். வாழ்வு வெனும் கடலில் மரக்கலங்கள் என மிதக்கும் குழந்தைகளுக்கு கலங்கரை விளக்காய் மிளிர்ந்தார் கல்வியாளர் பிரோபெல்.

எஸ். கே. சதாசீவம்
(விடுகை வருடம்)

- ☞ மனிதன் ஆக்குபவன், செயலில் ஈடுபடும் தன்மை இயற்கையாகவே அவனில் உள்ளது—பிரோபல்
- ☞ மனிதன் இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்தி மனித உபயோகத்துக்கும் அதன் முன்னேற்றத்துக்கும் உபயோகிக்க வேண்டும்—டுபி
- ☞ மனிதன் சுதந்திரமாகப் பிறக்கிறான். ஆனால் எங்கும் அவன் வாழ்க்கையில் சமூகக் காரணிகளால் சுதந்திரமற்றவனாக வாழ்கிறான்—சூசோ
- ☞ மனிதன் பிறப்பிற் தீயவனாகப் பிறப்பதில்லை. சமூகத்தின்கண் உள்ள குறைபாடுகளால் தான் அவன் தீயவனாகிறான். பாவச் செயல்களும் புரிகிறான். நாகரிகம் வளரவளர மக்களின் கொடுஞ் செயல்களும் புரிகிறான்— நாகரிகம் வளரவளர மக்களின் கொடுஞ் செயல்களும் பல்கிப் பெருகும், ஏற்றத் தாழ்வுகளுமே காரணம் சட்டங்களும் அவற்றைக் செயல்படுத்துவார்களுமே—சூசோ.
- ☞ எதிர்காலத்தின் விதைத்தானியம் குழந்தையினுள்ளே அமைந்துள்ளது—பிரோபல்

கல்வியில் விளையாட்டு

புதிய அருபவங்களைக் கொடுக்கல் பெறுதல் என்ற நிகழ்ச்சிகளை, முறையே கற்பித்தல் கற்றல் என்னும் பதங்கள் உள்ளடக்கியுள்ளன. கற்றல் என்னும் அநுபவம் மாணவர்களிடையே சலிப்பைக் கொடுக்கின்ற வேலைபோல் அமையாமல், அவர்களுக்கு இயல்பாகவே இன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற விளையாட்டாக அமைந்திருக்குமேயானால் கற்றல் பாதை எதுவித தடைகளின்றி மிகவும் எளிமையான முறையிலமையுமென்பதில் ஐயமில்லை. விளையாடுவது என்பது எந்த ஒரு வயதினரையும் விருப்பத்துக்குள்ளாக்கும், மகிழவைக்கும் ஒரு செயலாகும். இருப்பினும் இளவயதினருடைய மனப்போக்கு முழுவதும் விளையாட்டுச் சார்ந்ததாகவே அமைந்திருக்கும். ஆசிரியர் புதிய அருபவங்களை ஏற்படுத்தும் போது அவ்வருபவங்கள் மாணவர் விரும்பும் விளையாட்டு மூலம் புகுத்தப்படுமாயின் கற்பித்தல் பயனுடையதாக அமையும்.

தன்னுடைய விருப்பத்துக்கமைய ஒரு மாணவன் விளையாட்டை விரும்பி விளையாடும்போது, அது அவனுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கின்றது. ஆனால் வகுப்பில் ஆசிரியரின் கட்டளைப்படி மாணவர் செய்யும் தேகப்பயிற்சி, அவனுக்கு விருப்பமில்லாமல் இருக்குப்போது அவனுக்கு வெறுப்படையும் மனக்கசப்பையும் கொடுக்கக்கூடியதாக விருக்கின்றது. பிறருடைய கட்டாயத்தின் பேரிலும், வயிறு வளர்ப்பதற்காகவும் செய்யும் வேலையிலும் மனக்கசப்பும் கொடுமையும், உண்டாகும். இதன்மூலம் விளையாட்டுக்கும், வேலைக்குமுள்ள வித்தியாசத்தை உணரக்கூடியதாக விருக்கின்றது. எத்தகைய கடுமையான வேலையாயினும் விளையாட்டு மனப்பான்மையுடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுமானால் அது அவனுக்கு மனநிறைவையும், மகிழ்ச்சியையும் ஏற்படுத்தக் கூடியதாக அமையும். எந்த ஒரு வேலையும் விளையாட்டாக எடுக்கும் தன்மையை எல்லோரிடமும் ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்த மனப்பான்மை ஏற்படப் பயிற்சியும் பழக்கமும் தேவையானதாகும். இப்படியாக வேலை விளையாட்டாக ஏற்றுக் கொள்ளப்

பட்டு, வாழ்க்கையே விளையாட்டுத்துறையில் நடத்தப்படுமாயின் அதுவே மகிழ்ச்சிக்குச் சிறந்த வழியாகும். எனவே ஆசிரியர் மாணவரிடம் வேலையை விளையாட்டாக ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய மனப்பான்மையை ஏற்படுத்தப்போதிய பயிற்சியையும் பழக்கத்தையும் பாடசாலையில் வழங்க வழி வகுக்க வேண்டும்.

பாடசாலைக் கற்பித்தலின் போது, கற்கும் விடயங்களில், விளையாட்டு மனப்பான்மையை ஏற்படுத்திக் கொண்டால் அது மாணவருக்கு நன்கு மனதில் பதியும். கற்றலின்போது, கற்கும் விடயங்கள் மாணவர் மனதில் நன்குபதிய வைப்பதே கற்பித்தலின் நோக்கமாகும் எனவே ஆசிரியர்களின் கற்பித்தலின் போது விளையாட்டுமுறை புகுத்தப்படுவதால், பிள்ளை விளையாட்டின் மூலம் மனம் கவரப்பட்டுக் கற்றல் இலகுவாக அமையும். பாடங்கள் படிப்பது களைக்குகள் போடுவது போன்றவை மனத்திற்குக் கடினமான வேலைகளே ஆயினும், இவை சிறு வயதில் விளையாட்டு முறையில் போதிக்கப்பட்டுப் படிப்பு வேலையில் சரியான மனப்பான்மையையும் பழக்கமும் நோக்கமும் சேர்ந்து இயல்புக்கத்துக்குத் திருப்தி அளிக்காமாயின், கல்விச்சாலை விளையாட்டுக் கூடமாக மாற இடமுண்டு. விளையாட்டானது தன்னெடுப்பு, போட்டி, உணர்ச்சி, குழுவுணர்ச்சி முதலியவற்றைத் திருப்திசெய்து மனிதனைத் தூய்மைப்படுத்துகின்றது. எனவே விளையாட்டு முறையானது இயல்புக்கங்களைத்தூய்மைப்படுத்தும் ஒரு இயற்கைவழியாகும். குழந்தைகள் விளையாட்டுப் பெருக்களைக் கையாள விரும்புகிறார்கள். அந்த இயல்புகளுடன் கற்கவேண்டிய அம்சங்களை இயல்பான முறையில் இணைத்துக் கடினமான பாடங்களை விளையாட்டாகவே, தம்மையறியாமலே அறியவேண்டிய விடயங்களைத் தெரிந்து கொண்டால் அதுகான் கற்பித்தல் முறையாகும். இதனை ஆசிரியர் முக்கியமாக, ஆரம்ப வகுப்புகளில் (பாலர் பாடசாலைகளில்) கையாளுதல் சாலச் சிறந்ததாகும்.

விளையாட்டு, பொழுது போக்காக அமைந்த ஒன்றாகும். திண்சரி வாழ்க்கைக்

குவேண்டிய சக்தியைவிட, பிள்ளைகள் அதிக சக்தியைப் பெற்றிருப்பதால் அதை வெளிப்படுத்துவதற்கு விளையாட்டு ஒரு சாதனமாக அமைகின்றது. பிள்ளைகளின் விளையாட்டுமூலம் அவர்களின் எதிர்கால வாழ்க்கை முறையை ஓரளவு அறிந்து கொள்ளலாம். எடுத்துக்காட்டாக, சிறுவீடுசட்டுதல், சமைத்தல், தாய் தந்தையர் போல் பாவனை செய்து பொம்மை மூதலியனவற்றைக் குளிப்பாட்டுதல், தாலாட்டுதல், உடை உடுத்துதல், போன்ற நிகழ்ச்சிகளைச் சிறுவர் மத்தியில் நாம் அவதானிக்கலாம். இப்படியான நிகழ்ச்சிகளை விடச் சில சிறுவர்கள் மத்தியில் வாழ்க்கையில் கைகூடாத பலவற்றை, செய்யமுடியாதவற்றைப்பற்றிப் பாவனை செய்தலையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக விருக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக ஆசிரியர்களைப் போலத் தாம் பாவனை செய்து மாணவரைத் தண்டித்தல், வைத்தியர் போல் பாவனை செய்து நாடி பிடித்துப் பார்த்தல், சாரதினாகப் பாவனை செய்தல் போன்றவற்றை அவதானிக்கக் கூடியதாக விருக்கிறது. இப்படியான சிறுவர்களின் செயற்பாடுகளை அவதானிப்பதால் அவர்களின் நாட்டம் அவர்களின் விருப்ப வெறுப்புக்கள் எதிர்காலத் திட்டங்கள் சமூகவாழ்வில் அவர்கள் கொண்டுள்ள எண்ணக்கருக்கள் என்பவற்றை உய்த்துணர்ந்து கொள்ளமுடியும். இதன்பயனாக ஆசிரியர் சிறுவர்களை வழிநடத்துவது இலகுவாக அமைகின்றது. அவர்களின் நாட்டத்தை அறிவதனால் அவர்களைக் குறிப்பிட்டதுறையில் பயிற்சி கொடுப்பதால் சுறிபித்தல் இலகுவாக அமையும்.

புதிய கல்வித்திட்டத்தில் ஆரம்ப வகுப்புப் பாடவிதானங்களில் விளையாட்டு முறை புகுத்தப்பட்டுள்ளது. சிறுவர்களின் மொழித்திறன், ஆக்கத்திறன், அழகியல் உணர்திறன் என்கள்பற்றிய எண்ணக்கரு, குழல்பற்றிய விளக்கம் முதலியவற்றை அளிக்கக்கூடிய வகையில் ஆரம்பக்கல்வி ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆரம்பக்கல்வியில் இடம்பெறும் பாடங்கள் சமயம், போதனைமொழி, இரண்டாம் மொழி, கணிதம், உடலியல் அழகியல் அநுபவங்கள், ஆக்கச் செயல், குழற்கல்வி என்பனவாகும். உடலியல் அழகியல் அநுபவங்களில் விளையாட்டு உடல் நலம் பேணுதல் உடலியக்கக் கலை, பாட்டு இசை நடனம் என்பன அடங்கும். இப்

பாடங்களைச் சிறுவர்களுக்குப் போதிக் கும்போது விளையாட்டு முறையை ஆசிரியர் பின்பற்றவேண்டும். சிறுவர்கள் வீட்டில் விளையாடிய விளையாட்டுகளுக்கும் பாடவியங்களுக்கும் தொடர்பை ஏற்படுத்தும் வண்ணம், ஆசிரியர் பாடத்திட்டத்தை வகுக்கவேண்டும். இவ்வாறு பாடத்திட்டம் அமையுமாயின் பாடசாலைச் சூழல் வீட்டுச்சூழலைப் போன்று பிள்ளைக்குத் தோன்றுவதால் பிள்ளையின் கற்றல்தலை இலகுவாக அமைகின்றது.

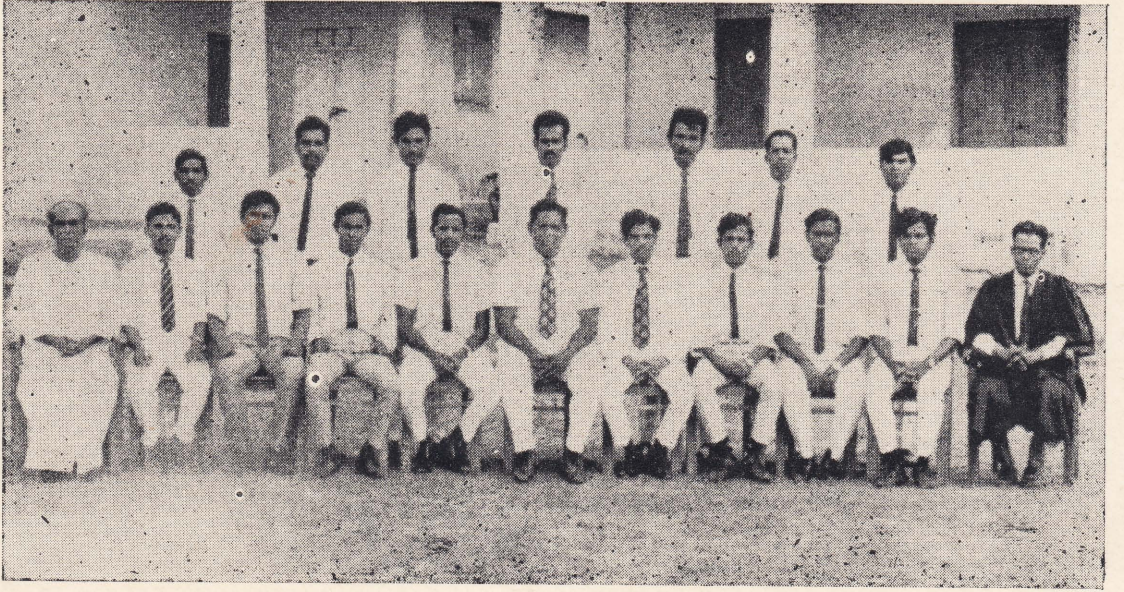
மாணவர்கள் விளையாட்டுமூலம் தலைவர்க்குக் கீழ்ப்படிதல், ஒத்துழைப்புணர்ச்சி, மத்தியஸ்தர் தீர்மானங்களை ஒப்புக்கொள்ளுதல், குழு உணர்ச்சி, குழுவுக்காக வேலைசெய்யவேண்டுமென்னும் மனப்பான்மை, பிறர் உரிமைகளை ஒப்புக்கொள்வது, நியாயமான வழிகளில் விட்டுக்கொடுத்தல், ஒற்றுமை, வெற்றிதோல்விகள் இவற்றைச் சமமாகப் பாவிக்கவேண்டும் என்னும் உயர்ந்தபாவனை, உண்மைபேசுதல், முதலிய பல சிறந்த பண்புகளை சிறுவயதிலிருந்தே பெற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். இவை முக்கியமான சமூகப் பண்புகளாகும். பொருமையில்லாத போட்டி மனப்பான்மையை வளர்க்கின்றது. போட்டியிலும் சமநலத்தைவிட குழுவிற்காகப் பாடுபடுகின்ற மனப்பான்மையும் உண்டாகின்றது. தனிப்பட்ட மாணவனுடைய திறன் விருத்தியடைகின்றது. ஒத்துழைப்பதன் மூலம் குழுவின் வேலைத்திறன் உயர்வடைகின்றது. மனவளர்ச்சி, குழுஉணர்ச்சியின் வளர்ச்சி இவற்றுக்கு உடல்வளர்ச்சியும் ஏற்படுகிறது. பொதுவாகக் கூறின் விளையாட்டுமூலம் சமூக இசை வாக்கமும் உயிரியின் முழு இயல்பு விருத்தியும் ஏற்படுகின்றதெனலாம்.

விளையாட்டு குழந்தைகளுக்கு இயல்பாக இன்பநகரவது, இயல்பாக இன்பநகரம் விளையாட்டு முறையில் குழந்தைகளின் படிப்புமுறை அமையவேண்டும். கல்விச்சாலைகள் விளையாட்டுச்சாலைகளாகச் சிறுவர்களுக்குத் கோற்றவேண்டும். முதிர்வில், வேலையை விளையாட்டாக ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மை ஏற்படவேண்டும் சிறுவரின் பாவனை விளையாட்டுக்களை அவதானித்து அவர்களின் இயல்புக்கங்களைத் தூய்மைப்படுத்த வேண்டும். இம்முறைகள் நிறைவேற்றப்படுமாயின் கல்வியின் நோக்கம் நிறைவடைந்ததெனக்கருதலாம்.

வ. மரியதாஸ்பிள்ளை

(இறுதியாண்டு)

எமது செயலவை (பின் அரையாண்டு)

நிற்போர் (இ-வ) திருவாளர்கள் பொ. தில்லைநாதன், மு. இராமலிங்கம், சி. சிவலிங்கம், மு. சிவகுருநாதன், ம. கிருஷ்ணகாந்தன், ச. குடாமணி, ச. ஞானலிங்கம்.

(இருப்போர்) அதிபர், நா. இராமேஸ்வரன், எஸ். யேகராசா, க. தியாகராசா, க. லோகநாதன், அ. மாணிக்கசோதி, வீ. பேரம்பலம், எஸ். பரந்தாமன், எஸ். ஆறுமுகம், த. பஞ்சலிங்கம் உப-அதிபர்.

புதிதான (பி. சி. சி. சி.)

புதிதான (பி. சி. சி. சி.)
புதிதான (பி. சி. சி. சி.)
புதிதான (பி. சி. சி. சி.)
புதிதான (பி. சி. சி. சி.)
புதிதான (பி. சி. சி. சி.)

எமது கல்லூரி நாடகப் போட்டியில்
முதலாம் இடம் பெற்ற வாக்குறுதி நாடகத்தில் ஒரு காட்சி

இடமிருந்து வலம் :

செ. யோகேஸ்வரன், பா. இரகுநாதன், ந. அருணாசலம் (சிறந்த பெண்
நடிகர் 1974) கி. ப. வேதநாயகம் (சிறந்த குணசித்திர நடிகர் 1974)
த. பஞ்சலிங்கம் (சிறந்த நடிகர் 1974) பொ. தில்லைநாதன்.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

ஆசிரியர் மாணவர் தொடர்பு

பரபரப்புள்ள இந்த நாகரீக உலகிலே கலை, கலாச்சார பண்பாட்டு நிலைமை சள் வெகு விசைவாக முன்னேறியும் இவ்வேளையில் எத்தனையோ மாணவர்கள் தமது கல்விப் பாதையில் சருத்தராவராசிப் பிசைதங்கித் தமது கலாச்சாரப் பண்பாட்டு நிலைகளில் மட்டுமின்றிப் பொருளாதாரத் தைப் பேணுந்திறனிலுங் கூடத் தரமற்ற வராயிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். கல்வியென்பது வெறும் புசமுக்காகவன்றி மனிதன் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கேற்ற வழிவகைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கான கருவியாகும். ஏனைய செல்வங்களைப் போலன்றி நிலையான செல்வமாக விளங்கும் கல்வி, பெறுதற்கரிய பெரும் பேறுகளுட்தலை சிறந்த தொன்றாகும். இத்தகைய மாண்புமிகு கல்விபற்றிக் கூறவந்த பிரோபெல் 'உள்ளத்தே தோன்றும் இயல்பான மலர்ச்சியே கல்வியாகும்; என்றும் "அதனை மலரச் செய்வதற்குத் துணை செய்பவர்கள் ஆசிரியர்களே" என்றும் கூர்க் கல்விமீது ஆசிரியர்களுக்கிருக்கும் பெரும் பொறுப்பினை விளக்குகிறார். பெற்றோர்க்கு அடுத்து நின்று பிள்ளைகளின் நல்வாழ்வினை உருவாக்குவதற்கு உதவுபவர் ஆசிரியர்களே. எனவே ஆசிரியர்கள் மாணவரின் விடயத்தில்தெகு பிரயாசையுடன் உழைத்தல் அவசியமாகின்றது.

இன்றும் கூட, நாட்டு மக்கள் யாவராலும் எமமான, தரமான கல்வியைப் பெற முடியாமலிருப்பது கவலைக்கிடமானதே. அதற்கான காரணங்கள் பற்றிக் கூற முற்படும் எவரும் வறுமையை முன்வைத்துப் பேசுவது வழக்கம். ஆனால் நம் முத்தாயிரான வள்ளுவர், ஓளவை போன்றோர் தமது கொடிய வறுமை நிலையிலுங் கூடக் கல்வி கேள்விகளை நிறையப் பெற்றுப் பார்ப்புழ வாழ்ந்தனர் என்பதனை நோக்குங் கால் அன்றார் கூற்றுத்தவறென்பது புரிய வரும். திருவள்ளுவர் முதலாயினோர் காலங்களில் ஆசிரியர்கள் தேய்வ நிலையில் வைத்துப் போற்றப்பட்டதுமல்லாமல் மாணவர்பால் ஆசிரியர்களுக்கிருந்த அன்பின் தொடர்பும் பல

மாக விளங்கிற் றெனலாம். அதனையெனே கொடிய வறுமையிலுங்கூடக் கவிபாடிப் பரிசு பெற்ற பாவாணர் முதலிய பல கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்தோர் மிசுப்புராதன காலத்திலுங்கூடத் தோன்ற முடிந்தது. எனவே ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இடையிலிருக்கும் பரஸ்பர உறவே நல்ல கல்விச் சூழலைத் தருமெனலாம்.

கல்வி வளர்ச்சிக்கு மாணவரிடையே அதற்கான உள்ளக் கிளர்ச்சியோடு கூடிய ஆர்வ முயற்சிகள் அவசியம். இவ்வுள்ளக் கிளர்ச்சியைக் கல்விபால் எழும்படி மாணவரைக் தூண்டும் வகையில் ஆசிரியர்களின் செயற்பாடு அபைந்திருத்தலவசியம். கூறிப் பாகப் பாலர் வகுப்புகளைப் பயிற்றும் ஆசிரியர்களிடம் இத்தகைய தூண்டும் வல்லமை நிச்சயம் அமைதல் வேண்டும். இதுவரை தாயின் அரவணப்பில் அவளது அன்பு மொழிகளில் மகிழ்ந்து வளர்ந்த குழந்தை புதியதொரு சூழலை எகிர்தோக்கியுள்ளது பலமணி நேரம் அன்றையைப் பிரிந்து ஆசிரியருடனேயே காலங் கழிக்க நேரிடும் வேளையிலே பிள்ளை விபர்த நிலைவுகளுக்கு ஆளாகிவிடாத வகையில் ஆசிரியர்கள் செயலாற்றதல் அவசியம். இவ்வேளையிலே அன்றார் தாய்க்குத் தாய்போன்றும் தந்தைக்குத் தந்தை போன்று மியங்கி, பிள்ளைகளை அன்புடன் உசாவி நயமான வார்த்தைகளால் வசப்படுத்தியும், சந்தர்ப்பமறிந்து பயத்தினால் வசப்படுத்தியும், கல்விபால் பிள்ளையின் உள்ளத்தைத் தூண்டுதல் அவசியம். மாறாக மிசுப்பியோ, அடித்து வலுப்படுத்யோ கட்டளைப்படுத்த முனைவரேல் பிள்ளை நிச்சயம் பாடத்தை வெறுக்கும். காரணம்; சரியான சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு இடமற்ற இச்சிறு உள்ளங்கள் ஆசிரியரின் அன்புக்காகவே தாம் எதையும் செய்யத் தயாராகின்றன. இந்திலையில் ஆசிரியர் வெறுப்பாக நடப்பரேல் விபரீதம் ஏற்படுதல் நிச்சயம். இதனைப் அறிஞர் பெஸ்டலாசி (Pestalozzi 1745-1827) யும் குறிப்பிடுகிறார். "பள்ளிச் சூழ்நிலை வீட்டுச் சூழ்நிலை போன்றதாய் அமைதல் வேண்டும்.

எனவே ஆசிரியர், மாணவர் தொடர்பு அன்பின் அடிப்படையில் அமைந்து ஒரு வர்க் கொருவர் பற்றுடையவராயிருத்தல் சிறந்தது" என்கிறார்.

பாலர் வகுப்புகளில் நன்கு பேணப்பட்ட ஆசிரியர் மாணவர் தொடர்பினால் ஏற்பட்ட கல்வி வளர்ச்சி மேல் வகுப்புச் சூழலினால் பாதிக்கப்படவும் முடியும். குறிப்பாக இடைநிலை வகுப்புகளிலேதான் இத்தகைய குழப்பகரமான நிலைமை தோன்றும். ஆசிரியர்கள் மாணவர் குறித்து மிகுந்த கவனமுடனும் உற்சாகமுடனும் செயற்பட வேண்டியது இடைநிலை வகுப்புக்களிலேதான். ஏனெனில் மாணவனின் சிந்தனைவளர்ச்சி சுய சிந்தனையாக ஊற்றெடுக்கும் பருவமாதலால், சுய உணர்வுகளால் உந்தப்படும் மாணவர்கள், நன்றெது, தீதெது என்பதை நோக்காது சுய நலம் சார் சந்தோஷத்தில் பிரியம் வைக்கும் காலம் நெருங்கிக்கொண்டிருக்கும். இந்நிலையில்தான் குழப்பங்கள் மிகும். இதேவேளை ஆசிரியரும் கடமைக்கென்று வேண்டாவெறுப்பாக நடப்பரேல்மாணவர் கல்வி நெறி, திநெறிபால் செலுத்தப்பட நேரிடும். எனவே கவனமும், கட்டுப்பாடும் இப்பருவத்தில் அவசியம். பாலர் வகுப்பில் காட்டப்பட்ட பரிவும் பாசமும் தளர்த்தப்படும் மட்டான ஆதரவும், அளவான அன்பும், நல்வழியிலான கட்டுப்பாடும் அவசியம். பாடம், பாடம் என்று ஒதியிருப்பதைவிடக் கல்வியினால் ஏற்படும் புகழின் அழியாமையையும், அதைப்பெறுவதன் அவசியத்தையும் பற்றி அடிக்கடி கூறுவதனால் மாணவர் உள்ளக் கிளர்ச்சி தூண்டப்படும், இலட்சியம் பற்றி முன்னறிவிப்பதுடன், முன்னேற்ற முயற்சிக்கான தூண்டுதல்களையும்றிந்து சோம்பலின்றிக் கலகலப்பாக இருக்கும்படியும் செய்தல் வேண்டும். போதிக்கும் போது, தான் குருநிலையில்தான் இருப்பினும் தந்தை போலப் பாவனை செய்து தனது வார்த்தைகள் வகுப்பிலுள்ள ஒவ்வொரு மாணவனின் உள்ளத்தையும் தொட்டுத் தடவி வரும் வகையில் உரையாற்றவேண்டும். மாறாக, அதிகார மொழிகளால் கூறுதல் விழலுக்கிறைத்த நீராசி மறைவது மல்லாமல் மாணவரையும் மன வெறுப்புக்குள்ளாக்கி விடும். எனவே இந்த இடைநிலை வகுப்புக்களில் எதையும் சாவதானமாக யோசித்துத் தான் ஆசிரியர்கள் பேச முன்வர வேண்டும்.

மேலும் இடைநிலை வகுப்புக்களில் விறுவிற்றுப்புடன் கூடிய மன நிலை கொண்ட மாணவர்க்குக் கூடியளவு செய்முறையுடன் கூடிய பாடங்களே இருத்தல் நன்று. ஒரே விடயம் தொடர்ந்து நிகழ்தல் அவர்களது வேகமான மனங்களர்ச்சிக்குச் சலிப்பைத்தரும்; மாணவரின் முகபாவனை மூலமும் இருக்கும் முறைகொண்டு இதனை ஆசிரியர் கவனித்து, அதற்கேற்றபடி செயற்படவேண்டும். சோம்பல் கொண்ட மாணவரைத் தட்டிக் கொடுத்து உற்சாகமூட்டல் அவசியம். இதற்கு ஆசிரியர் சுறுசுறுப்புடையவராயிருத்தல் வேண்டும். கல்விப்பாதையில் இடைநிலை வகுப்பிலேயே ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர் களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு மிகவும் கவனிக்கப்படல் வேண்டும்.

ஆரம்ப வகுப்பிலும், இடை நிலை வகுப்புகளிலும் சரியாகப் பயிற்றப்படும் எந்த மாணவரும், உயர்தர வகுப்புக்களிலும் நிச்சயம் தன் முனைப்பான வெற்றிகாண்பான் என்பது உண்கூடு. உயர்தர வகுப்புக்களில் அவன் ஓரளவு பூரண சிந்தனையாற்றல் பெற்றுவிடுவான். இந்நிலையில் ஆசிரியர்கள் தமக்கு அடுத்த நிலையில் மாணவரை வைத்துப் போற்றுதல் அவசியம். இதுவரை வைத்திருந்த நெருங்கிய உறவு தொடர்புகள் இப்போ தேவையில்லை. ஆசிரியர்கள் அவர்களை மதிப்புடன் பண்பாக நடத்தல் வேண்டும். வளர்ந்த மாணவரை அதிகார வெறி கொண்டு கட்டுப்படுத்தும் ஆசிரியர்கள் மாணவர் வெறுப்புக்கு ஆளாவது மல்லாமல் தன் கல்வியையும் மாணவன் வெறுக்க நேரிடும். இலட்சியவழி, முன்னேற்றவழிகளிலான போதனைகளைச் செய்தும், விவாதங்கள் நடத்தியும் புகழின் அழியாமையை உணரச் செய்தும் மாணவர் மன நிலையைப் பேணும் வகையில் ஆசிரியர் இயங்குதல் அவசியம்.

அடிக்கடி தமது கல்வியுறுபவங்களைக் கதைபோல் கூறுவதுடன், விஞ்ஞான, தத்துவ நிபுணர்களின் கதைகளையும் கூறுவது நன்று. மாணவரும் தமது அன்பை ஆசிரியர்பால் நிலைக்கச் செய்து அவர்வழி சென்று தன் கல்வியை உரமூட்டல் அவசியம்.

இவ்வாறான முறையில் ஆசிரியரும் மாணவரும் தொடர்பு கொள்வரேல் நாட்டிற்குச் சிறந்த குடிமக்களை

யுருவாக்கித் தரமுடியும்; எத்தனையோ ஆசிரியர்கள் கடமைக் கென்றே செயற்படுவதனால் பல மாணவர்கள் பாழாக்கப்படுகின்றனர். பொறுப்புணர்ச்சியுடன் கூடி மாணவர்களுடன் தக்க நல்ல மனப் பாங்குடன் நடந்து கொள்வதன் மூலம், ஆசிரியர்கள் மாணவருடன் தொடர்பு

கொண்டு, நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கான நல்லோரை ஆக்கித் தருவதில் எந்தவொரு ஆசிரியரும் தம் கடமைதவறாது உழைத்தலவசியம். ஏனெனில் ஆசிரியர்களதும் மாணவர்களதும் தொடர்பு, கல்வி வளர்ச்சியை நிர்ணயிப்பதில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்ற தென்பது உண்மையாகவுள்ளது.

அ. ஜெயராசகுலேந்திரன்
(இறுதியாண்டு)

* மதம், சமயம் என்பன மக்களை அறிவாமையிற் புகுத்தி சமய நிறுவனங்களின் அடிமைகளாக வைத்திருக்கும் நோக்கத்தோடு வேண்டுகென்றே சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளன.

— கார்ல் மாக்ஸ்

* பாடசாலை என்பது சமூகத்தின் ஒரு சிறிய உருவமாகும். பாடசாலைக் கூடாகச் சமூக உணர்வைப் பிள்ளை பெறவேண்டும். பாடசாலை ஒழுங்கு முறையில் மாணவர் முயற்சியதிகம் உண்டு. பாடசாலை ஆட்சி மூலமாக மாணவர் சமூக உணர்வு பெற்று சுய உணர்வு, சுய நம்பிக்கை பெற்றவர்களாகவும் வளர்ந்து வருவர்.

— காந்தியடிகள்

* உண்மைக் கல்வியானது குழந்தையின் ஆத்மிக அறிவியல் திறன்களையெல்லாம் வெளிக்கொணர்ந்து ஊக்குவிப்பதாகும்.

— காந்தியடிகள்

சிலாப மாவட்ட பேச்சுத் தமிழ்

ஒரு மொழியின் ஆற்றல் பெறும் இலக்கிய மொழியில் மாதிரித் தங்கிவிடுவதன்று கிராமியத் தமிழ் என வழங்கப் பெறும் பேச்சுத்தமிழும் இணைந்து ஒன்று படும் போதுதான் உண்மையான வலுவான ஆற்றலுள்ள மொழி வெளிப்படுகின்றது. இலக்கிய மொழியின் உருவமான வரி; கிராமிய மொழியின் ஒலிவடிவின் பின்பே தோன்றுகின்றது. அத்துடன் ஒரு காலத்து வழக்கு மொழியே அக்காலத்து இலக்கிய மொழியாகின்றது. என்பது அறிஞர் கருத்து. இலக்கிய மொழியின் தோற்றத்துக்கு அடிச்சரடாக கிராமிய வழக்கே அமைதல் மேலாட்டு இலக்கியங்களிலும் தமிழிலக்கியங்களிலும் பரவிக்கிடக்கின்ற தன்மை கொண்டு உணரலாம்.

சிலாப மாவட்டப்பேச்சுத் தமிழைப் பொதுப்படையாக நாம் குறிப்பிடும் போது கூட இவைமொழிகள் வழங்கும் சில பகுதிகளை வேறுபடுத்திக் காட்டுதல் முக்கியமானது. சிலாபப் பகுதி வட்டார மொழி வாழ்க்கை நான்கு பகுப்புக்களுள் அடக்கலாம்.

1. சிலாபந் தொடக்கம் குசலை வரையுள்ள பகுதி.
2. மதுரங்குளம், காக்காப்பள்ளி, கட்டுப்பொத்த, பகுதி
3. உடப்பு, ஆண்டிமுனை பகுதிகள்.
4. மாதம்பை, சவரணை, புளிச்சாக்குளம், பத்துறையா பகுதிகள்.

சிலாபந் தொடக்கம் குசலை வரையுள்ள பகுதிகள் கரையோரத்தே வாழும் கத்தோலிக்கத் தமிழ் மீனவர்கள் வாழும் பகுதிகளும் அவர்கள் செல்வாக்கிற் குட்பட்டு பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுமாகும். அயலிலுள்ள சிங்களக் கிறிஸ்தவர்களிடம் கொண்டும் கொடுத்தும் உறவாடலின்

பயனாக இவர் தமிழ் ஓரளவு புதிய தன்மையும் தனித்துவமும் வாய்ந்ததாக உள்ளது.

மதுரங்குளம், காக்காப்பள்ளி போன்றன சிங்களப் பிரதேசங்களுக்கு மத்தியில் அமைந்துள்ளன. இவர்கள் தொடர்பு கொள்ளும் அயற்கிராமங்கள் சிங்களக் கிராமங்களாகும். அத்துடன் இக்கிராமங்களிலும் சிங்கள மக்களின் ஆதிக்கமும் கணிசமாக உள்ளது. சிங்கள மொழிச் சொற்கள் இங்குள்ள தமிழ் வழக்கில் கணக்கின்றிக் கலந்துள்ளமை கன்கூடு. இங்குள்ள மொழித்தன்மை சிங்களவர் தமிழ் பேசும் தன்மையில் அமைந்துள்ளது.

உடப்பு, ஆண்டிமுனை ஆகிய கிராமங்களில், வாழ்கின்ற தமிழர்கள் வெளியாரின் தொடர்பின்றி தனித்துவமான பாரம்பரியத்துக்குட்பட்டு வாழ்வதால் அவர்கள் மொழி பெரும்பாலும் அயல் மொழிக்கலப்பின்றித் தனித்துவமும் உயிர்ப்பும் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம்.

சவரணை, புளிச்சாக்குளம், பத்துறையா, மாதம்பை ஆகிய பகுதிகள் முஸ்லீம்கள் வாழும் பிரதேசமாகும். சிங்கள தமிழ்க்கிராமங்களை அயற்கிராமங்களாக இவர்கள் கொண்டிருப்பதனாலும் வர்த்தக நிமித்தம் வெளியிடத் தொடர்பு நிகழ்வதனாலும்; கரபுச் சொற்கள் கலந்துள்ள அவர்கள் வட்டார மொழியும் தனித்து ஆராய்தல் பயனுடைத்து. மேற்கண்ட நான்கு பிரிவுகளையும் தனித்தனி ஆராய்தல் பயனுடைத்து. எனினும் காலநிகழ்வு அதிகரித்துச்செல்லும் என்பதால் சில அவசியக் குறிப்புக்களைக் காட்டுதலென்று.

பேச்சுமொழி உள்ளத்து உணர்ச்சியின் தூண்டுதலால் இயல்பாகத்தானே

வரும் மொழி எனவே தான் உணர்ச்சியின் உந்தலில் உள்ளத்தில் எது முதலில் தோன்றுகிறதோ அதற்குரிய சொல்லே வெளிப்படுத்துகின்றது. கடை, இடை குறைந்து சொற்கள் ஒலிப்பதுண்டு போனால் என்பது போலும் என்றும் வந்தால் என்பது வந்தா என்றும் அவள் அவ என்றும் வந்தாள் வந்தா என்றும் மறுகால் மறுவா என்றும் போத்தல் போத்த என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

சிலாப மாவட்ட மக்கள் வழக்கில் மருஉச் சொற்கள் அதிகம் விரவிக் காணப்படுகின்றன. அகப்பை — ஆப்பை, நிழல் — இணல், கடற்கரை — கடக்கரை, கரைக்கடை, மகனே — மனே, அகங்காரம் ஆங்காரம், தலையணை — தலைவாணி, — தலைகாணி, பெண்பிள்ளை — பொம்பிளை, ஆஸ்பத்திரி — ஆஸ்பத்து, அரிவாள்கத்தி — அருவாக்கத்தி எனவும் வழங்கப்படுகின்றன.

வினையுற்றுக்கள் ஆறின்று, கிறு. இன்று என்றும் நிகழ்காலஇடைவினைகள் இல்லாமல் ஒலிப்பதைக் காண முடிகின்றது. இருக்கிரன் — இருச்சியான், இருக்கியான், இருக்கான் என்றும் இருக்கிறது என்பது ஈக்குது ஈச்சுது இருக்குது என்றும் என்கிரா என்பது என்பியார் என்றும் என்பிய என்றும் சொன்னாய் என்பது சென்ன, சொல்லிய சொன்னா என்றும் பார்ப்பதற்கு என்பதுபாக்கியத்துக்கு என்றும் வழங்கப்படுகின்றது. வந்தாயா அல்லது போலாயா என்பது வந்தா போலா எனவும் வந்தேவ்வந்த வழ்தன் எனவும் கண்டேன் என்பது கண்ட, கண்டன், எனவும் வருகிறோன் என்பது வாறன், வருவா, வாற என்றும் வழங்கப் பெறுகிறது.

சொற்களிடையில் தகரம் சாரமாகவும் மாறி ஒலிக்கின்றது. படித்தேன் — படிச்சேன், கடித்தேன் — கடிச்சேன், நாற்று — நாத்து, நேற்று — நேத்து, பற்றை — பத்தை, குற்றம் — குத்தம், முற்றம் — முத்தம் என்பன இவை ஈருட்சில படர்க்கை ஆண்பால் பெண்பாற் சொற்கள் பன்மை வடிவத்தைப் பெறுபோது விசுதியைப்பெற்று அவர்...உ...கள், அவன்...உ...கள் என...கரச்சாரியை பெற்று வழங்குகின்றன. சிலவேளை ஈறுகெட்டு அவளுக, அவனுக, வாருக, அவங்க, இவங்க, வாருங்க, போருங்க என்றும் அவர்கள் என்பது அவசரத்தில் அவ்வள் என்றும் இவ்வாறே வாருவள், நிக்கிருவள், போருவள் என்றும் படர்க்கைப்

பன்மையை உணர்ந்தும் நாங்கள் என்பதை நம்மள் என்றும் நம்ம என்றும் நீங்கள் என்பதை நீமள், நீம என்றும் உங்கள் என்பதை உம்மள் — உம்ம என்றும் வழங்குகின்றனர்.

சிலாப வட்டார வழக்கில் அடுக்குச் சொற்கள் நிரம்பி வருவதைக் காணலாம் இச்சொற்கள் இவ்வட்டாரத்திற்கே தனிச் சொந்தமானவை யெனக் கருத இடமுண்டு. அர்த்தமும் வலிவும் உள்ள இச்சொற்களை ஏற்ற இடங்களில் அமைத்து தமது வசனத்துக்கு உயிர்ப்பை ஊட்டுகின்றனர். இச்சொற்கள் கையாளப்படும் போது இவற்றின் கனத்தையும் ஆழத்தையும் அவதானிக்கலாம்:

சப்புச்சவறு, தட்டுக்கெட்டு, காச்சுப் பீச்சு, பீத்தாபீத்தா, டாக்கிப்பீப்பி, அறக்கப்பறக்க, அறம்புறமாக, லட்டுமுட்டு, லொட்டு லொட்டுக்கு, பாய் பறி, அட்டா துட்டி, சுத்துமாத்து, வழி வாறு, கொள்ளை மொள்ளை, தெண்டை தேவை இவ்வடுக்குச் சொற்களின் பொருளையறிய அகராதி புரட்டத்தேவையில்லை. எனினும் இவை அர்த்த புஷ்டியுள்ளவை.

உறவு முறைப் பெயர்களைப் பொறுத் வரையில் சிலசொற்கள் இம்மாவட்டத்திற்கே சொந்தமானவை. அம்மா அல்லது அம்மாச்சி என்பது இப்பகுதிகளில் அம்மா — ஆத்தை என்றும் ஆச்சி என்றும் அப்பம்மா அல்லது அப்பாச்சி என்பது அப்பாத்தை அல்லது ஆச்சி என்றும் வழங்கப் பெறுகின்றன. அம்மா — அதை என்றசொல் அம்மாத்தை (அம்மாவிந்தாய்) என்று வழங்கப்பெறுகின்றது. பாட்டா பாட்டி என்ற சொல் அதிகமாகப் பிரயோகிக்கப்படுவதில்லை. சித்தப்பா என்பது அப்பாச்சி என்றும் மச்சான் மச்சி என்றும் அத்தாச்சி என்றும் சின்னம்மா அல்லது சித்தி ஆகதா என்றும் வழங்கப்படுகின்றது. சிறுமிகளைக் கூட்டி, சிறுக்கியென்றும் பையன்களைப் பயல், பொடியன் என்றும் வழங்கக்காணலாம்.

அங்கே என்னுஞ் சொல் அங்க, அங்காலே, அங்கினே, அங்கிட்டு என்றும் இங்கே என்பது இங்க, இஞ்ச இஞ்சாலே, இங்காலே இங்கினே இங்கிட்டு என்றும் ஒலிக்கிறது. மட்டக்களப்புத்தமிழில் இஞ்சிற்று, இவ்வடத்த என்றும் இவை வழங்கப்படுகின்றன. உங்க, உங்காலே, உங்கினே என்ற சொல் இங்கு உபயோகிக்

கப்படுவதில்லை. காலைநேரம், காலங்காத்தாலே, விடியக்காலம் என அழைக்கப்படுகின்றது. "வேள்ளன்" என்ற சொல்லும் உயயோகிக்கப்படுகின்றது. மாலைநேரம் சாயந்தரம் பொழுதுசாய என அழைக்கப்படுகின்றது. இரவு, ராவு என்றும் ராத்திரி என்றும் ரவு என்றும் வழங்கப்பெறுகின்றது.

மட்டக்களப்பில் வாருவக்கட்டு என்பது இங்கு தூப்பான்மல் தூப்பான்கட்டு என அழைக்கப்படுகின்றது. பன்னால் ஆன சிறிய இத்தமல், சம்பிலி என்றும் பெரிய உறை உரை உமல் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. மண்பாசி திரத்தின் உடைந்த சிறுபகுதிகள் ஓட்டங்கிளாச்சிகள் அல்லது ஓட்டங்காச்சி எனவும் மட்பாளைகளின் வாய்கள் கலவடை என்றும் சிரட்டைத் துண்டுகள் சிரட்டைக் காச்சிகள் எனவும் வழங்கப்பெறுகின்றன. யாழ்ப்பாணத் தமிழில் ஏப்பன் எனவும் மட்டக்களப்புத் தமிழில் ஒள்ளுப்பம் என்றும் தென்னிலங்கையில் ஒள்ளுப்பல, ஒள்பல என்றும் வளங்குஞ்சொல் எள்ளுப் போல் என்பதின் ம உநிலை. ஆனால் இப்பகுதியில் ஒள்ளுப்போல், இத்தினியும் காணும் எனவும் வழங்கப்பெறுகின்றது. சில சொற்கள் பின்வருமாறு வளங்கப்படுகின்றன.

பேய்	—	ஆலிசம்
வெறுப்பு	—	சடப்பு
குசினி	—	குச்சிக்
உணவு	—	ஊட்டம்
குறுப்பு	—	செப்பறி
தொல்லை	—	ஆக்கினை, நிலுவம்
அநியாயம்	—	ஆசூரியம்
பசுமை	—	பசண்டை
முன்கோபி	—	முசடு
சோம்பல்	—	முடுமை
அலுவல்	—	சோலி
ஷியம்	—	கார்பார்
உக்கிரகம்	—	உச்சாட்டம்
மப்பு	—	மூசாப்பு
நளினம்	—	நறுவிசு
பொருமை	—	பெரயத்தி
குறும்பு	—	இடும்பு
வருமதி	—	வாசி
ஒழுங்கை	—	முடுக்கு
இரங்கல்	—	தன்மானியம்
தரித்திரம்	—	தரித்திரியம்
கவலை	—	வெப்பிசாரம்
நன்றியின்மை	—	இரண்டகம்
நல்லதோற்றம்	—	உறுப்பு
பெரும்பாலும்	—	மிச்சட்டை

திடீரென்றபழி	—	இடுகூறு
பனைமட்டை	—	காமட்டை
சண்ணும்புப் பாத்திரம்	—	கரண்டகம்

வேதனை	—	விதனம்
வெம்மை	—	வெக்கை
புறங்கூறல்	—	பொறணி
அத்துமீறல்	—	அடாத்து
காவல்	—	காவந்து
பிலாக்கணம்	—	அன்னம்பாடல்
ஏற்பு	—	வீசப்பு
வைராக்கியம்	—	வர்மம்
தொல்லை	—	கரைச்சல்
அழகு	—	சிக்கார்
அயோக்கியன்	—	எபிச்சோல்
பாதுகாப்பு	—	சூதானம்
கிடுகு	—	ஓலை
மட்டை	—	வாசற்கடவல்
காசு	—	சல்லி
வாணலி	—	பொரிக்கன்
அரிக்கமலை	—	சட்டி
	—	பொன்னரிப் பட்டை

சிலாபத் தமிழ் வழக்கிலே சிங்கள மொழிச்சொற்கள் பெருவாரியாகக் கலந்துள்ளன வழக்கு—நடுஎன்றும் காசு—சல்லி என்றும் தொல்லை—கரதர என்றும் அபாயம்—அமாறு என்றும் வணக்கம்—ஆயுபோம் என்றும் ஐயா—மாத்தயா என்றும்—மாட்டுவண்டி கரத்த என்றும் சில்லு—ரோதை என்றும் திருமணம்—கசாது என்றும் வழங்கப்படுகின்றது. இதைத்தவிர ரெக்கிளாசி, பெரக்கிளாசி, சரய—(முறை) பாப்பே (சித்தப்பா) புட்டுவம், கைவாறு, அள் (ஓடை) உறவு (வாய்க்கால்) நுப்பு (உருவம்) அன்ன கண்காட்டு போன்ற சொற்களும் பைபோஸ், ஹைபாட், லாம்பு, பொக்ஸ்பெட்டி, குருட்டுலக்கு, நடுச்சென்டர், சைஸ், தொஸ்தர் போன்ற ஆங்கிலச் சொற்களும் வறக்கத்து, ரூகத்து மெளத்து, அறம், போன்ற இஸ்லாமியச் சொற்களும் கலந்துள்ளன.

சாதாரண மக்கள் தம் உரையை விளக்கிக் கூற முற்படும் பொழுது உவமைகளைப் கலந்து பேசுகின்றனர். அடிக்கடி இந்த உவமைகள் தோய்ந்த வசனங்கள் வலிவும் செறிவும் ஆழமும் கணமும் உடையனவாய் வழங்கப் பெறுகின்றன. அத்தகைய உவமைகள் இப்பகுதிகளில் உபகதைகள் என வழங்கப் பெறும்.

எருமை மாட்டிலே மழையெய்தாற் போல, வீரால் இல்லாக் குளத்துக்கு மண்டு இருல் இராசா போல, மதுரையிலே சன்டை நடந்தா மாணமுரையிலே மீசை மூறுக்கினூற் போல, நல்ல மாட்டிலே நரையான் விழுந்தாற்போல, நரைவாங்கின கெளிறுபோல, உலக்கா வடிந்த நண்டு போல, முயல் மூக்கிலே புல்லுக்குத் துதல்போல, புளியைத்தின்று நாக்கரித்தல் போல, சந்தியிலே முத்தியவிழ்த்தல் போல, அடைப்படுத்த கோழிபோல

இச்சொற்களிலே காணப்படும் அழுத்தமும் திறனும் நன்கு அவதானிக்கற்குரியன, இவற்றுடன் இன்னும் பலவற்றையும் இங்கு காணலாம்.

முகத்தாழ்ச்சினை குலத்துக்கீனம், வெறுப்பன் பாயாகக் கிடப்பது நன்று, அறக்கப்பறக்கத் தேடினாலும் படுக்கப் பாய்க்கு விதியில்லை, பெருநெருப்புக்கு ஈரந்தெரியாது, உழைப்பானுக்குப் பெண்

ணில்லை, உன்பானுக்குச் சோறில்லை, வேலியற்ற நாவிதன் பூனையைச் சிரைத்தது போல் இவைபோன்ற இன்னும் பல உவமானங்கள் இவ்வட்டார வழக்கில் நிறைய உண்டு.

பாரம்பரியமும் தனித்துவமும் உடைய சிலாபத்தமிழை நன்கு ஆராய்ந்து ஏனைய கிளைமொழிகளுடன் ஒப்பிட்டுக்கணிப்பொன்றைநடத்துவது மிக்கபயனளிக்கும். வன்மையும் பொருளாழமும் உள்ள சொற்கள் இப்பகுதிகட்குள்ளே புதைந்துவிடுமோ என்ற அச்சமும் ஏழுகிறது. இச் சொற்கள் இப்பகுதி கட்டுமட்டுமன்றி சிற்றூருடைய சொல்வளம் முற்றூர்களுக்கும் முழுவதும் எனலாம் என்பாற்கிணங்க ஈழத்தின் ஏனைய பகுதிகட்கும் பரவி இலக்கியச் செழுமைக்குதவ வேண்டும். என்ற பெரு விருப்பு எழுகிறது ஈழமொழி வழக்கு பற்றிய அகராதியொன்றினைத் தமிழறிபர்கள் தயாரிப்பாராயின் இவ்வச்சம் அகலவும் விடுப்பம் நிறைவேறவும் இடமுண்டு.

சீ. ஆதிமுத்து ஆசாரி
(இறுதியாண்டு)

* அரிஸ்டோக்ளிஸ் பிளேத்தோவிடம் கல்வித் தத்துவம் பற்றிச் சிறு குறிப்பொன்று கேட்டபோது “அது ஏட்டில் இல்லை. ஏட்டில் இடம்பெறவும் மாட்டா. ஏனைய சாத்திரங்களைப் போலத் தெளிவாகக் குறிப்பிடக்கூடியதும்ல்ல. ஆனால் அதை அடையக்கூடிய ஒரே மார்க்கம் தளராத அறிவுத்திறனும் சுய அனுபவமுமே” என்றார்.

* “இளைஞர் அடையவேண்டிய எல்லைக்கு அவர்களை இட்டுச் செல்லும் பொறுப்பு கல்வியினுடையது”

— பிளேத்தோ

வட்டார மொழி வழக்கும் இலக்கியப் பண்பாடும்

மொழி என்பதை உண்மையாக நோக்கினால் ஒருவர்க்கொருவர் கருத்தையுணர்த்தும் கருவி என்பதையுணரலாம். அவ்வாறு நேரே கருத்தையுணர்த்த முடியாத போது அங்ஙனம் உணர்த்தத் தோன்றிய துணைக் கருவிகளே இலக்கியம், கல்வெட்டுக்களாகும். மொழியின் உயிர் வாய்க்கும் செவிக்கும் இடையே உள்ளது என்றும் எழுதுகோலுக்கும் கண்ணுக்குமிடையில் இல்லையென்றும் அறிஞர் கூறுவர். உண்மையில் மொழியின் உயிர்த்துவம் பேச்சு மொழியில் தங்கியுள்ளது என்பதை இதைக் கொண்டுணரலாம். எனவேதான் மொழியியல் ஆராய்ச்சிக்கு இலக்கிய மொழியையவிட வட்டாரமொழி வழக்கே அதிகம் துணை செய்கின்றது.

நாட்டு மொழி ஏட்டு மொழி என்ற வேறுபாடுள்ள மொழிகளில் ஏட்டு மொழிக்கே சிறப்பளித்து நாட்டுமொழியை இழிவுபடுத்திய வரலாற்றைப் பல சான்றுகளுடன் காணலாம். இன்றுங்கூட இழிசனர் வழக்கு, கொடுந்தமிழ், கொச்சைப்பேச்சு என்று இழிவு படுத்துபவர்கள் இல்லர்மலில்லை. எனினும் மொழி ஆற்றல் நிலையிலே நாட்டுமொழிக்கும் ஏட்டு மொழிக்கும் வேறுபாடிடில் என்ற உண்மை தற்கால மொழியில் அறிஞர்கள் மத்தியில் வலுவடைந்துள்ளது. இன்றைய ஏட்டு மொழி ஏட்டுமொழியாகியமை தற்செயலான நிகழ்ச்சியே. பொதுமக்களின் கிராமிய வழக்கும் இலக்கிய வடிவங்களும் இலக்கிய மொழி வழக்கில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்ற தன்மையை தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலும் மேடை இலக்கிய வரலாற்றிலும் காணலாம்.

ஆராய்ச்சி (1970 அக்டோபர்) இதழில் "தமிழிலக்கியத்தில் நாட்டுப் பாடல்கள் என்னும் பொருள் பற்றி ஆறு அழகப்பன் எழுதிய கட்டுரை யொன்றில் பின் வருவாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

"மேல்நாட்டு இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களின் கண்ணோட்டத்தில் நாட்டுப் பாடல்கள் உயர்ந்த மதிப்பீட்டை ஆரம்ப காலத்தில் பெறவில்லை. நாட்டிலக்கிய வகையைச் சேர்ந்த தெருக்கதைப் பாடல்களை (Street ballads) கீழ்த்தரமான செய்யுள் (doggerel) என்று கூறிவந்தனர். ஆனால் காலப்போக்கில் இலக்கியத்தைப் போல் பாமரர் இலக்கியமும் கருகத் தக்கது என்றும் நானூறு ஆண்டுகளாக வாழும் ஆங்கிலக் கவிதைகளுக்கு அவைகளை உயிராகும் என்றும் கூறலானார்கள். ஆங்கிலப் பெரும் புலவர்களான 'சேக்ஸ்பியர்', 'மார்வெல்', 'ரோச்செஸ்டர்', 'ஸ்விட்', 'கோப்பர்', 'வேர்ட்ஸ் வர்த்', 'பைரன்', 'ஷெல்லி', 'கிப்ளிங்', 'ஈட்ஸ்', 'ஓன்', முதலியவர்கள் தங்கள் இலக்கியங்களில் நாட்டுப் பாடல்களை எடுத்துக் கையாண்டிருக்கின்றனர் என்றும் அறிந்தார்கள்."

"இலக்கிய வரலாற்றில் நாட்டு இலக்கியத்தின் பங்கு" என்ற தலைப்பில் பா. ரா. சுப்பிரமணியன் ஆராய்ச்சி (1970 அக்டோபர்) இதழில் எழுதிய கட்டுரையொன்றில் இவற்றை மேலும் வலியுறுத்தி நிறுவுகின்றார்.

இலக்கிய உதயம் வாய்மொழி இலக்கியமாகவே இருப்பதால் ஒரு நாட்டின் தொன்மையான ஏட்டிலக்கியங்கள் வாய்மொழி இலக்கியமாகவோ அல்லது வாய்மொழி இலக்கியத்தின் பாதிப்புடையன வாகவோ இருப்பதில் வியப்பொன்று மில்லை கோமரின் காவியம் நாட்டிலக்கியத்தின் தொகுப்பாகக் காணப்படுவதை மேடை ஆய்வாளர்கள் பல்லாண்டு உழைத்து நிறுவிப்பள்ளனர். பின்லாந்து நாட்டின் வாய்மொழி இலக்கியத்தில் ஒரு காவியமே சிதறண்டு சிறுகுறு பகுதிகளாக ஆங்காங்கே இரைக்கப்பட்டு வந்ததை அந்நாட்டு ஆய்வாளர்கள் கண்டு வியப்புற்றனர். சிதறுண்ட பகுதிகளைச் சேர்த்து

ஒன்றாக்கியதில் கலிவேலா என்ற காப்பியம் அந்நாட்டினர்க்குக் கிடைத்தது. கோமரது காவியத்தில் காணப்படும் கதைப்பாடல்கள் யூகோசிலேவியா நாட்டின் நாட்டுப் பாடல்களில் இன்றும் போதிந்து கிடக்கின்றன என்பதைக் 'கிஃபர்ட் மாரே' என்னும் கிரேக்க வல்லுநர் கண்டுபிடித்துள்ளார்"

தமிழ் இலக்கியங்களிலும் கூட இப்பாதிப்பை நாம் அவதானிக்கலாம். வரிப்பாட்டு, தாலாட்டு என்ற இலக்கிய வடிவங்கள் நாட்டுப் பாடல்களிலிருந்தே ஏட்டிலக்கியத்திற்குச் சென்றுள்ளன. தொல்காப்பியம் முதல் சமகால இலக்கியத்திற்குச் சென்றுள்ளன. தொல்காப்பியம் முதல் சமகால இலக்கியத் தொடர்வரை நாட்டிலக்கியம் முக்கிய இடத்தை வகித்துள்ளது. கவித்தொகை, புறநானூறு குறுந்தொகை போன்றதொகை நூல்களால் உள்ள சில பாடல்கள் அக்காலத்தில் நாட்டுப்பாடல்களின் முக்கியத்துவத்தைச் சான்றுவதோடு ஐங்குறுநூறில் பெருஞ்செல்வாக்கைச் செலுத்துவதையும் பேராசிரியர் தெ. பொ. மீ. சுட்டிக் காட்டுகின்றார். சிலப்பதிகாரத்தில் காவல்வரி, அம்மாணவரி, வள்ளைப் பாட்டு ஒப்பாரி என்பனவும் திருவாசகத்தில் திருப்பூவல்லி, திருப்பொன்னூஞ்சல் போன்றவைகளும் பிற்காலப் பிரபந்தங்களான குறவஞ்சி பள்ளு என்பனவும் அம்மாண, தூது, மாலை காதல் நொண்டி நாடகம் போன்றனவும் மக்கள் இலக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

ஏட்டிலக்கியமும் நாட்டிலக்கியமும் எப்பொழுதும், கொண்டும் கொடுத்தும் உறவாடி வந்துள்ளன. உலக இலக்கிய வரலாற்று நியதி இவைகளுக்குச் சாதகமாகவே செல்கின்றது. இந்த இலக்கிய வகைகள் இரண்டும் ஒன்றாக இணைவதன் மூலமோ அல்லது ஒர் குறிப்பிட்ட இலக்கிய வகையிலிருந்து சில இலக்கியக் கூறுகள் விரிவாக்கப்படுவதன் மூலமோ புதிய ஒர் இலக்கிய வகை தோன்றும். எனவே பேச்சு மொழியைச் சார்ந்து எழும் ஏட்டிலக்கியத்திற்கு எந்த வகையிலும் இழிந்த தன்று என்பதை வற்புறுத்தலாம். ஆனால் மொழியியல்துறை பலவாறாக விரிவடைந்த இக்காலத்திலும் கூட பழந்தமிழ்ச் சொற்களை மாத்திரம் இலக்கியத்தில் பொறிப்பது; அதுவே தரமானது என்னும் கருத்து பலரிடம் வேரூன்றியுள்ளது. பொதுவாகச் சமூக வளர்ச்சி மொழித்துறையில் மாற்றம் ஏற்படுத்தல் இயல்பாதலால் சங்க காலந்தொட்டு இக்காலம் வரை எத்தனையோ அயல் மொழிச் சொற்கள்புகுந்து இயல்பாகச் சுவரியுள்ளன. இவைகள் இலக்கியத்தில் பயன்பட முடியாமற் போவதுடன் நவீன வாழ்க்கைக் கூறுகளைக் கையாளும் ஆற்றலும் ஒர் மொழிக்கில்லாது போய் விடுகின்றது. எனவே இலக்கியமானது புதியவைகளை சீரணிகும் திறனின்றி வற்றி மெலிகிற நிலை ஏற்பட இடமுண்டு. அவ்வாறாயின் இலக்கியத்தின் செழுமையும் பொலிவும் குறைவதுடன் அதனது கம்பீரமான சஞ்சாரத்திற்கு இடையூறு ஏற்படுகின்றது. அதன் பரப்பு குறுகி விடுவதனால் இலக்கியத்திற்கும் மக்களுக்கும் எத்தகைய தொடர்பையும் அது ஏற்படுத்தத் தவறி விடுகின்றது. இதுபற்றி முருகையன் தனது கவிதை நயம் நூலில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

"மொழி என்பது சட்ட திட்டங்களுக்குக் கட்டுப்படும் ஒன்றன்று. மக்களின் வாழ்க்கைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் போருட்டு மக்களாற் படைக்கப்பட்டு மாறியும் வளர்ந்தும் தேறியும் திரிந்தும் வரும் ஒரு சமுதாய விளை பொருள். அது மக்கள் தத்தம் உணர்ச்சிகளையும் கருத்துக்களையும் பரிமாறிக் கொள்வதற்கு வசதியாக அமைத்துக் கொள்ளும் ஒரு கருத்துத் தொடர்புச் சாதனம். மக்கள் மொழியை வழங்கும் மொழியாகும்."

இத்தகைய வழக்கு மொழி அடிக்கடி மாற்றமுறும் தன்மையது. அது மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளையொட்டி மாறி வளர்ந்து செல்வதால் எல்லோர்க்கும் பயனளக்கும் பாண்மை பெறுகிறது. ஆனால் இலக்கிய மொழி அறிஞர்கள் செல்வாக்குடையோர் போற்றும் மொழியாதலின் மக்களின் வழக்கு மொழியிலிருந்து பெரிதும் மாறுபட்டு நிற்கின்றது. இலக்கிய மொழி மாறாதது ஆதலின் அதற்கும் அடிக்கடி மாற்றமுறும் வழக்கு மொழிக்கும் விலகல் அதிகரித்துச் செல்கின்றது. இவ்வாறு தொடர்பு குன்ற இலக்கிய மொழி செத்துப் போவது தவிர்க்க முடியாதது. பழைய இலக்கியங்கள் கேட்பாரற்றுப் புழுதி படிந்த மூலங்களில் முடிவைக்கப்பட்டுத் தூசி படிய விடப்படுகின்றன. ஒரு மொழியின் உண்மையான வளர்ச்சி இவ்விரண்டும் மொழிப் பண்புகளிலும் பரந்துள்ளன வாதலால் இரண்டும் ஒன்றையொன்று தழுவிச் செல்வதே சிறந்தது. அப்போதுதான் இலக்கிய

மொழி தன் நீர்மையும் தனித்துவப் பண்பு கெடாமலும் வளர்ந்து பேச்சு மொழியின் மூலம் புத்தியுறும் புனிதமும் பெற்று சிறப்பிடம் பெற முடியும். பேச்சு மொழியும் புதிய மாற்றம் எதுவும் பெறாமல் பழைய தூய சொற்களையும் மரபையும் காத்துப் புதிய கருத்துகட்கு வடிவம் தரும் ஆற்றலையும் பெறும். எனவே இலக்கிய மொழிப் பரப்பில் புதிய சொற்களை ஊடுருவச் செய்தல் அவசியம். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்து இலக்கிய மொழி அதற்குச் சற்று முந்திய காலத்தே நிலவிய பேச்சு மொழியே என்னும் கருத்தும் இங்கு கூட்டிக் காட்டத்தக்கது. எனவே இலக்கியமொழி தனது உடனிகழ்கால மொழி வாழ்க்கை ஏற்றுக்கொள்ளத்தவறின் ஆற்றல் இழக்கும்; தனிமையுறும் என்பது வரலாறு காட்டும் உண்மை. இல்லையேல் இலக்கியப் பிரஞ்சு மொழி பழையமொழிக் கூறுகளைக் காத்துவர வழக்குப் பிரஞ்சு மொழி பெரிதும் மாறியுள்ள நிலைமை தோன்றலாம். சீன இலக்கிய மொழி பேச்சுமொழிக்கு எதிர்முறானாக அமைந்துள்ளமை போலவே அரபு மொழியிலும் உண்டு.

அடுத்து மற்றொரு தீமையும் விளைய வாய்ப்புண்டு. இலக்கியமற்ற மொழியில் மாறுதல்கள் என்றும் நிகழ்ந்தவண்ணம் அமைதல் கண்கூடு. வரலாற்றினைச் செய்பனே எழுதி வைக்காமையினால் அல்லது புலமை சான்றோர் இன்மையால் பாதிப்பான மாற்றம் நிகழ்வுறலாம். இதன்மூலம் பொது வழக்கு மொழியிலிருந்து பிரிந்து ஓர் புதிய மொழி தோன்றவும் அது இடமளிக்கின்றது. தமிழ் மொழியின் இலக்கியக் காவல் இல்லாத

காலத்தே சேரநாட்டில் மலையாள மொழி தலையெடுத்துச் சில நூற்றாண்டுகள் வரை வெறும் பேச்சு மொழியாய் இருந்து காலடைவில் புதிய மொழியாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது எனவே இத்தகைய விளைவுகளைத் தடுக்க வழக்கு மொழியும் இலக்கிய மொழியும் இணைந்து செல்லுதல் இன்றியமையாதென நிறுவலாம்.

பிராந்திய வழக்கு மொழிகளைக் கையாளும்போது; நாடு முழுவதற்கும் பொதுவாக விளங்கக் கூடிய கவிதை-இலக்கியங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட ஊருக்கு மாத்திரமே அல்லது மாவட்டத்திற்கு மாத்திரமே சொந்தமாக மாறும் நிலைமை தோன்றும் எனச் சிலர் கூறுகின்றனர். பலதரப்பட்ட செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்கள் மூலம் இந்நிலைமை தோன்றும் எனச் சிலர் கூறுகின்றனர். பலதரப்பட்ட செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்கள் மூலம் இந்நிலைமை மாற இடமுண்டு. சிலை மொழிகளின் வலி மிகு பிரயோகங்கள் இலக்கியத்தின் பொதுவுடமையாக மாறினால் மொழிவளமும் அதன் உயிர்ப் பண்பும் பல்கிப் பெருக இடமுண்டு.

எனவே வட்டார மொழி வழக்கு இலக்கியச் சொற்பரம்பலில் இணைவதில் நன்மையுண்டு தக்க படைப்பாளிகள் தம் இயல்பாக மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளை அணுகுகையில் அவர்களது மொழிக்கு முக்கியத்துவமளித்தல் நன்று. பிறமொழிச் சொற்கள் புதிய கலைச்சொற்கள், தொழிலாளர் வழக்கு, உத்தியோகத்தர் வழக்கு, விஞ்ஞானிகள் வழக்கு போன்றவற்றைக் கையாண்டு மொழி வளர்கிறது.

ஆ. தணயாலதிருஷ்ணன்
(இறுதியாண்டு)

* குழந்தையின் சமூக உரிமைகளை சமூகம் அங்கீகரிக்க வேண்டும். குழந்தைக்குரிய பணத்தை சமூகம் விரயம் செய்யக்கூடாது. இவ்வாறு செய்வது பாதுகாவுலன் ஒருவன் தன் பாதுகாப்பிலுள்ள குழந்தையின் சொத்தை எல்லாம் செலவழிப்பது போன்றதாகும்—மொண்டிசோரி

நெறிகளின் வழிநின்று இலக்கியம் படைக்க முயன்ற நவசெந்நெறியாளர் இயக்கமும், பாமரர் இலக்கிய உருவங்களைக்கொண்டு இலக்கியம் படைக்க முயன்ற, பொது மக்கள் இலக்கிய இயக்கமும் இயங்கின. போராட்ட காலத்தில் கூட்டுணர்வும் பொதுமையுணர்வுமே இலக்கியப் பொருளாதல் மரபாவதால் பாரதியும் தன் சமகாலப் படைப்பாளிகளான பரிதிமாற் கலைஞன், சோமசுந்தர பாரதியார் போன்ற நவசெந்நெறியாளர்களை திடுதிப்பென விலகி ஒருபடி முன்னேற இலக்கிய வரலாற்றுக் காலகோளை நிறுவினான், அவனது பார்வை மக்களின் ஆண்டுத் தேவைகளை—வாழ்க்கையனுபவங்களை விடுதலை யார்வம் நல்வாழ்க்கையார்வம் என்பவைகளைக் குறித்துக் காட்டுவதாய் நிற்க அவர்கள் வழியே அச்சமயம் வழக்கு விட்டிருந்த தமிழிலக்கியத்தைக் கைகொடுத்துத் தூக்க முயன்று கொண்டிருந்தது.

கலாநிதி க. கைலாசபதி ஒப்பியல் இலக்கியம் என்னும் நூலில் இதுபற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார்.

“செந்நெறி எவ்வளவு பெருமை படைத்ததாயிருப்பினும் அதனை மீட்டும் நிலை நாட்ட முடியாது தனது பழைய தாய் மையுடன் இயங்க முடியாமலே அது சென்று தேய்ந்திருந்தது. அதன் பயனாகவே இலக்கியம் பிளவுண்டு இருபாற்பட்டுப் பொதுமக்கள் இலக்கியம் என்றும் உயர்ந்தோர் இலக்கியம் என்றும் ஒன்றையொன்று விலக்கி நின்றது. இயக்கவியலின்படி இம்முரண்பாட்டை யறுத்தாலன்றிப் பிரச்சினை தீராது. எவ்வளவு வன்மையுடன் (நேர்மையுடனும்) அவர்கள் பழைய செந்நெறியை அழுத்தி வற்புறுத்தினரோ அவ்வளவுக்குக் காலத்திலிருந்தும் வாழ்க்கையினின்றும் விலகியவராயினர்.”

பேராகிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை, மறைமலையடிகள், பரிதிமாற்கலைஞர், சோமசுந்தரர், பாரதியார் ஆகியோரின் இலக்கியப் பணிகள் காலம் வாழ்க்கை என்னும் இரண்டிற்கும் அப்பால் நெடுந்தொலைவில் சென்றதால் அவர்களது எதிர்பார்ப்புக்கள் பயனாகவில்லை எதிர் விளைவையே அளித்தன என்பது வெளிப்படை. ஆனால் சமூக நோக்கைக் கொண்ட பாரதியோ மக்கள் இரசனைக்கேற்ற இலக்கியத்தை மக்கள் மொழி மூலம் அளிப்பதன் மூலமே இலக்கிய வெற்றி தங்கியுள்ளதை புணர்ந்தான். காலத்திற்கேற்ற மொழியின் தேவையைப் பாரதி தன் புனர்ஜன்மம் கட்டுரையில் பின்பவகுமாறு எழுதுகிறான்.

“நெடுங்காலத்திற்கு முன்னே எழுதப் பட்ட நூல்கள் அக்காலத்துப் பாஷையைத் தழுவினவை. காலம் மாற மாற பாஷை மாறிக்கொண்டே போகின்றது. பழைய பதங்கள் மாறிப் புதிய பதங்கள் உண்டாகின்றன. புலவர் அந்தக்காலத்து ஜனங்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரியக்கூடிய பதங்களையே வழங்கவேண்டும். அருமையான உள்ளக்காட்சிகளை எளிமை கொண்ட நடைபிலே எழுதுவது நல்ல கவிதை. நமது கவிதையிலே ஆனந்தம் குறையத் தொடங்கிற்று. காடுமுரடான கல்லும் கள்ளி முள்ளும் போன்ற பாதை நமது கவிதைக்கு நல்ல பாதையாகத் தோன்றலாயிற்று. கவிராயர் ‘கண்’ என்பதைச் ‘சக்கு’ என்று சொல்லத் தொடங்கினார். ரலம் குறைந்தது. சக்கை அதிசயப்பட்டது. உன்மை குறைந்தது. பின்னல் திறமைகள் அதிகப்பட்டன”

பாரதி எழுதுவதற்கேற்பவே அவனது பாடல்கள் முழுவதும் கிராமியம் இழைவிட்டுச் செல்கின்றது. அதற்குக் காரணம் பாரதி நாட்டியசையில் கொண்ட அளவிற்றந்த ஈடுபாடே. சங்கீதக் கச்சேரிகளைவிட பாம்பாட்டி, வண்ணம், நெல்குத்தும் பெண்கள், செம்படவர்கள், உழவர் இவர்களுடைய நாடோழப் பாடல் என்றால் பாரதிக்கு மிகுந்த ஆர்வம். பாரதி மட்டுமல்ல உலகப்புத்தம்பெற்ற புலவர் எல்லாம் நாட்டுப் பாடல்களை மூகஞ்சுழிக்காது ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். ஆங்கிலக் கவிஞர் வேர்ட்ஸ்வோர்த் அறுவடைப் பாட்டில் மனம் கொடுத்தார். ஃபர்ப் ஒரு ஏற்றப் பாட்டைத் தெரிந்துகொள்ள இருநூட்கள் காலவேளை எழுந்து வந்ததாகச் செவி வழிச் செய்தியொன்று கூறுகின்றது. ஆங்கிலப் பெரும் புலவர்களான சேசுலியர், மார்வெல், ரோச்செஸ்டர், ஸ்விட் கோப்பர், ஃபரன், ஷெல்லி, இப்ளிங், ஈட்ஸ் ஓடர் ஆகியோர் தங்கள் இலக்கியங்களில் நாட்டிலக்கியத்தைச் சுழிக்காது ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். கோமரின் காவியத்தில் யூகோசிலேவியா நாட்டின் நாட்டுப் பாடல்கள் பெரிந்துள்ளன என்று கில்பர்ட் மாரே என்னும் ஆராய்ச்சியாளர் கண்டுபிடித்துள்ளார்.

“ஏற்றநீர்ப்பாட்டின் இசையினிலும் நெல்லிடிக்குங் கோற்றொடியார் குக்குவெனக் கொஞ்சும் ஒலியினிலும் சுண்ண மிடிய்பார்தந் சுவையிடுந்த பண்களிலும் பண்ணை யடவார் பழகு பல பாட்டினிலும்

வட்டமிட்டுப் பெண்கள் வளைக்கரங்கள்
தாமெலிக்கக்
கொட்டியிசைத்திடுமோர் கூட்டமுதப்
பாட்டிலுள்ளும்

நெஞ்சைப் பறிகொடுத்தேன்" என்ற
பாரதியின் வரிகள் நாட்டுப் பாடல்களில்
அவன் கொண்ட ஈடுபாட்டைப் புலப்படுத்தி
துகின்றன. பாரதி நாட்டுப் பாடல்களில்
உருக்களான ஆனந்தக் களிப்பு, கண்ணி,
இந்து லாவணி, சொற்கட்டுப் பாடல்,
பள்ளியெழுச்சி, மறை கோணங்கி, முத்து
மாரி போன்றவற்றை எடுத்தாண்டிருக்கிறான்.
அவனது சகபாடிகள் இலக்கண
வரம்புக்குள் கவிதைப் பொருளை அடக்க
முயன்றபோது தமது அநுபவங்களினால்
தெருவிதிக் கற்களையும் வைர மணியாக்கிக்
கொண்டவன் பாரதி. பாஞ்சாலி சபதத்
தில் சூதாட்டம் நடைபெறும்போது நாட்டுப்
பாடலின் நடையைப் பின்பற்றிப்
பாரதி பின்வருமாறு பாடுகிறான்.

"மாயச் சூதினுகே — ஐயன்
மனமிணங்கி விட்டான்
தாய் முருட்ட லாடார் — அங்கே
சகுனி ஆர்ப்பரித்தான்
தேயமுற்ற வீணர்கள் போலே
நெறியுள்ளோர்கொல்லாம
வாயை மூடி விட்டார் — தங்கள்
மதி மயங்கி விட்டார்"

சூதாட்ட வருணையும் அதில் ஏற்படும்
பரபரத்த வார்த்தைகளையும் செய்கைகளையும்
விளக்குவதற்கு தெருவில் ஊசிகளும்
பாசிமணிகளும் விற்பதோடு பிச்சையெடுக்கவும்
செய்கின்ற பெண்கள் பாடும் மாயக்
காரணம்மா — சிருஷ்ணன் மகுடக்கார
ணம்மா என்ற கிராமியப் பாடல் நடையே
பொருத்தமானது என்பதை யறிந்து அந்
நடையிலேயே மேற்கண்ட பாடலை எழுதியுள்ளான்.

"காட்டு வழிதனிலே — அண்ணை
கள்ளர் பயமிருந்தால் — எங்கள்
ளீட்டுக் குல தெய்வம் — தம்பி
வீரமமை காக்குமடா.
நிறுத்து வண்டியென்றே — கள்ளர்
நெருங்கிக் கேட்கையிலே — எங்கள்
கருத்த மாரியின் பேர் — சொன்னால்
காலனும் அஞ்சுமடா"

தேம்மாங்கு மெட்டில் ஒரு வண்டிக்காரன்
பாடுவதாக இப்பாடலைப் பாரதி யாத்துள்ளான்.
"எளிய பதங்கள், எளியநடை, எளிதில்
அறிந்து கொள்ளக்கூடிய காவிய மொன்று
தற்காலத்திலே செய்து தருவோன் நமது
தாய்மொளிக்குப் புதிய உயிர்

தருவோனுகின்றான்" என்று பாஞ்சாலி
சபதத்தில் எழுதுவதோடன்றி தேம்
மாங்குப் (தென்பாங்கு) பாடல்களையும்
எளிய நடையில் பாடி தமிழுக்கு உயிப்புக்
கொடுத்த பாண்மை வியக்கத்தக்கது.

"குடுகுடு, குடுகுடு, குடுகுடு குடுகுடு
நல்ல காலம் வருகுது நல்லகாலம் வருகுது
சாதிகள் சேருது சண்டைகள் தொலையுது
சொல்லடி, சொல்லடி சக்தி மாகாளி!
வேத புரத்தாருக்கு நல்ல குறி லெசாலு
குடுகுடு, குடுகுடு, குடுகுடு, குடுகுடு
சொல்லடி சொல்லடி மலையாள பகவதி!
அந்தலி, வீரி, சண்டுகை சூலி
குடுகுடு, குடுகுடு."

என்ற குடுகுடுப்பைக்காரனின் கோணங்கிப்
பாட்டு நல்லதொரு எதிர்காலத்தை
காததிருக்கும் சமுதாயத்திற்கு நல்ல
தொரு நம்பிக்கைக் குரலாகப் புலவனின்
அடி மனத்தில் இருந்து எழுகின்றது. அடி
மைச் சேற்றில் வீழ்ந்து நாளும் பெண்ணி
னத்திற்கு விடுதலையளிக்கும் நோக்குடன்
பாடப் பாரதி கையாண்ட மற்றொரு நாட்டுப்
பாடல் வடிவம் கும்மி.

"கும்மியடி, தமிழ் நாடு யூழுவதும்
குலங்கிடக் கைகொட்டிக் குமரியடி
நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் போயின
நன்மை கண்டோமென்று கும்மியடி"

களிமையும் பொருட்டெளிவும் பொது
மக்கள் சவைக்கவல்ல தன்மையும் இசைய
மைதியும் கொண்ட கும்மியப் பாடல்களை
ஆக்கி அதன் மூலம் பெண்கள் விடுதலையை
வலியுறுத்தினார் பாரதி. அடுத்து இராம
லிங்க அடிகளாரை அடியொற்றி அவர்
கையாண்ட இசை வடிவான ஆனந்தக்
களிப்பிலும் பாடல்களை எழுதினார் பாரதி

"வத்தே மாதரம் என்போம் எங்கள்
மர்நிலத்தாயை வணங்குதும் என்போம்
ஜாதி மதங்களைப் பாரோம் — உயர்
ஜன்மம் இத்தேசத்தில் எய்தினாயின்
வேதியராயினும் ஒன்றே — அன்றி
வேறு குலத்தினையினும் ஒன்றே"

பாரதி உள்ளார்ந்த ஆற்றலை வேகத்
தடன் கையாண்ட மற்றொரு வடிவம்
சிந்து. இச் சிந்து இலக்கணத் தகுதி பெருத
யாப்பு வடிவம் பாரதிக்கு முன்னோடியான
சிற்சில கவிஞர்கள் சிந்தைக் கையாண்டன
ரெனினும் பாரதியின் பயன் பாட்டுக்குப்
பின்னரே தகுதியும் மதிப்பும் அடைந்தது.
பாரதி பழையமுறை தழுவினும் புதுப்புது
வடிவங்கள் அளித்தும் அதனைப் பெருமைப்
படுத்தினான். இசையியல் சாகித்திய வகை
யைச் சார்ந்த சிந்துக்கு இசையின்பமும்

சொல்லழகும் தாளக்கட்டும் பிராஷலட்
சனமும் எளிய நடையுமே அழகும் உயிரும்
கொடுப்பவை. பாரதி இவற்றுடனமை
யாது சொற்களஞ்சியமும் அவற்றில்
பொருளமுதமும் கொடுத்து காலத்திற்
கேற்ற யாப்பமைதியை அளித்து சிந்து
என்னும் பாவடிவத்தைக் கவிதாசனத்தில்
அமர்த்தினான். நொண்டிச் சிந்திலே தன்
சமூக நோக்கை வெளிக்காட்டுகின்றான்.
சமூக வளர்ச்சி பற்றிய எதிர்ப்புக்கள்
அவனது இதயக் கொந்தளிப்புக்களாக
அவன் பாடல்களில் பட்டுத் தெறிக்கின்
வது.

“கெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே — இந்த
நிலகெட்ட மனிதரை நினைந்துவிட்டால்
அஞ்சியஞ்சிச் சாவார் — இவர்
அஞ்சாத பொருளில்லை அவனியிலே
வஞ்சனைப் பேய்கள் என்பார் — இந்த
மரத்தில் என்பார் — அந்தக் குளத்தில்
என்பார்
துஞ்சு முகட்டில் என்பார் — மிகத்
துயர்ப்படுவார் எண்ணிப் பயப்படுவார்”

இவை தவிர காவடிச் சிந்து, வழி
நடைச் சிந்து ஆகிய சிந்தின் ஏனைய வடி
வங்களிலும் தன் ஆற்றலைப் புலப்படுத்தி
யுள்ளான் பாரதி.

தாயுமான சுவாமிகள், இராமலிங்க
சுவாமிகள் போன்றோர் தம் பெயர்நெறிப்
புலப்பாட்டை கண்ணி என்றொருவகை
இசைப் பாடலிலே காட்டியிருக்கின்றனர்.
பராபரக்கண்ணி போன்ற இன்னொன்றை
கண்ணிகளையும் பயன்படுத்திப் பக்திப்பர

வசத்தை வெளிப்படுத்தினர். பாரதி கிளிக்
கண்ணியைப் பாடிப் பாரதச் சுதேசிக
ளின் பலவீனத்தைப் புட்டுப்புட்டு வைக்
கின்றான்.

“நெஞ்சில் உரமுமின்றி நேர்மைத்
திறமுமின்றி
வஞ்சனை செய்வாரடி — கிளியே
வாய்ச் சொல்லில் வீரரடி”

இவ்வாறே அவனது பாடல்களில்
லாவணி, பள்ளி எழுச்சி போன்ற இன்றோ
ரன்ன பழைய கிராமிய இலக்கிய இசை
வடிவங்கள் நர்த்தனம் ஆடுகின்றன.
பாரதி பாடல்கள் தனியே நாட்டுணர்வு
மொழிப்பற்றும் மாத்திரம் ஊட்டுகின்
றவையல்ல. அவைகள் கவினை கலைக் களஞ்
சியமுமாகும். பழைய இசை உருவங்க
ளோடு புதிய சிந்தனைக் கருவை அமைத்து
கலைக் கலவையை அளித்தவன் பாரதி.
பாரதி சமயச் சார்புடன் கூடிய இசை
வடிவங்களைச் சமயச் சார்பேயன்றி சமூகச்
சார்பாகவும் அமைத்து அதனை அபூர்வத்
திறமையுடன் நூதன வேகத்துடன் ஆட்சி
யில் கொணர்ந்தான் பழகு தமிழில் எழி
மையையும் இனிமையையும் கலந்து அவற்
ரோடு புதுமையையும் பொருளமுதத்தை
யும் வெளிப்படுத்திய பாரதி இன்றைய
கலைச் சைத்திரீகர்கட்கு வழிகாட்டி நின்
றான். இலக்கியத்திற்கும் மக்களுக்கும்
அகன்று கிடந்த விரிசல் அணமித்து வரு
கின்ற நல்லதொரு சகுனம் பாரதி பாடல்
களால் உரை நடையால் முகிழ்ந்ததென்
றால் அதில் வியப்பொன்றில்லை.

கீரு. ஸ்ரீ கந்தராசா
இரண்டாம் வருடம்.

✱ தீ எரியும்போது விட்டிற் பூச்சிகள் எங்கிருந்தோ வந்து விழுந்து எரிந்து
போகின்றன. விட்டில்களை அழைக்க நெருப்பு போகிறதில்லை. பூரணர்களு
டைய உபதேசரீதியும் இப்படிப்பட்டதுதான் தங்களுடைய உபதேசத்தைக்
கேட்க வரவேண்டுமென்று அவர்கள் பிறரைத் தேடிப் போவதில்லை.
ஆனால் நூற்றுக் கணக்கான ஜனங்கள் இவர்களிடம் உபதேசம் பெறுவதற்
காக எங்கெங்கிருந்தோ வருகின்றனர்.

—ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர்

✱ மனிதன் இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்தி மனித இன உபயோகத்துக்கும்
அதன் முன்னேற்றத்துக்கும் உபயோகிக்க வேண்டும்.

—ஜோன்ஸ்டி

குழந்தை இலக்கியம்

சிறுவர்க்கான இலக்கியங்களை பெரும் பாலும் வாழ்க்கையுணர்வு அனுபவங்கள் நிறைந்த எழுத்துலகில் பிரகாசிக்கும் புலமைமிக்குந்த, வளர்ச்சி பெற்ற குழந்தை எழுத்தாளர்களால் எழுதப்படுவது வழக்கம். ஆயிலும் பின்வாந்து நாட்டில் 12-18 வயதுக்கிடைப்பட்ட வயதினர், சுமார் முப்பத்தைந்து புத்தகங்களைப் பெரியவர் களுக்கென எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர். பிரபல பிரசுர கர்த்தா "ஓஸ்மோலம்பி னன்" என்பவர் இந்தப் புத்தகங்களைப் பிரசுரித்து வெளியிட்டுள்ளார். தாமரை இதழ் (1972 ஏப்ரல்) வெளியிட்டுள்ள இந்தச் செய்தி மிக, ஆச்சரியத்துக்குரிய கொன்று. அழுத்தமான பார்வையில் இது விடப்புகுரியதன்று. படிமான வளர்ச்சியில் அமைந்த இலக்கியப் பயிற்சியும், நோக்கும் இத்தகைய படைப்பாற்றலுக்கு நிச்சயம் இடமளிக்கவே செய்யும் ஏனெனில் படைப்பாற்றலை வளர்ப்பதே சமூக இலக்கியத்தின் அடிப்படைக் குறிக்கோளன்று.

"குழந்தைகளிடத்து மனிதாபிமானத்தை வளர்த்தலென்பது பிறரது இன்ப துன்பங்களைத் தம்முடையதாகக் கருதும் மாண்பினை வளர்த்தலே குழந்தை இலக்கியத்தின் குறிக்கோளாகும்" என்று பிரபல சோவியத் எழுத்தாளர் ஒருவர் குழந்தை இலக்கியத்தின் குறிக்கோள் பற்றிக் கூறுகின்றார். மனிதாபிமானமின்றேல் முழு மனிதனில்லையாதலால் குழந்தையிலக்கியமானது, முழுமையாக மனித வாழ்க்கையையொட்டி இணக்கமுற்றுச் செல்லும் பான்மையில் அமைவது இன்றைய இலங்கைச் சமுதாய, தேசிய உணர்வுக்கு மிக, மிக இன்றியமையாதது.

சுதந்திரத்துற்குப் பின்னர் கால் நூற்றாண்டுகள் கடந்தும் குழந்தை இலக்கியம் பற்றி எழுத்தாளர்களிடையே தேட்டத் தெளிவான கொள்கைகள் வலுப் பெறவில்லை. சுதந்திரம் பெற்றபோதிருந்த காலம், சமூகம், கல்விநிலை, இலக்கியப் பயிற்சி, இலக்கிய வளர்ச்சி என்பவைகள்,

தற்போதைய இந்த அம்சங்களுக்கு முற்றிலும் எதிர்மாறானவை. இன்று இவைகள் குறிப்பாகத் தேசிய விழிப்புணர்ச்சியும், சமூக மாற்றங்களும் அரசியல், கல்வி, இலக்கியத் துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. தாய் மொழி மூலம் ஏற்பட்டுள்ள அயற் சிந்தனை வளர்ச்சியும் விஞ்ஞானக் கருத்துக்களும் இன்றைய சிறுவர்களிடத்துத் தரமான முன்னோட்டத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. எதிர்காலச் சமூக விருட்சங்கள் இவர்களாதலால் தனிச் சிறப்பு மிக்க இலக்கியங்கள் இவர்களுக்காகப் படைக்கப்படுதல் இன்றியமையாதது.

இன்றைய இலங்கையின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்குரிய வித்துக்கள் இப்போதிருந்தே இடப்பட்டுவருகின்றன. இரண்டு இனங்களின் முரண்பாடுகளுக்கிடையே தேக்கம் பெற்றிருந்த தேசியநிலை, கலை இலக்கியப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தடங்கலாக நின்றுருப்பது வெளிப்படை. இந்த முட்டுக்கட்டைகளை அகற்றவும், ஒவ்வொரு இன மக்களிடமும் படிந்துள்ள வார்ப்பு எண்ணங்களை மாற்றி இன, மத மொழிக்கப்பாற்பட்ட, பரந்த எண்ணக் கருக்களை வளர்க்கவும், அவ்வந்துதலின் மூலம் தேசிய உணர்வையும், உலகப் பொதுமையையும் கொண்டு இலட்சியங்களுக்கு உழைக்கவும் சிறுவயது முதற்கொண்டே கருக்கட்டுவது இன்றியமையாதது.

குழந்தை இலக்கியம் எழுதுபவர்கள், குழந்தையின் உள்ளத்தைப் புரிந்து கொண்டு எழுதுதல் வேண்டும். சிறுவர்களின் இதய ஆழத்தில் முதன் முதலில் புகுத்தப்படும் கருத்துக்கள் என்றும் மறைவதில்லை. சிவாஜி மகாத்மகாந்தி போன்றோரின் விடுதலை வேட்கைக்கும், சத்திய நெறிசூக்கும். ஆண்டாள் போன்றோரின் பக்திநெறிகளுக்கும் இத்தகைய கதைகள் தான் அடிப்படை. 'சோவியத் குழந்தை எழுத்தாளரான "அர்காநிகைதர்" என்பவர் எழுதிய "தேமுரும் அவனதுகுழுவும்"

என்ற கதை உலக இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு புதிய சகாப்தத்தை ஏற்படுத்தியது. மனிதாபிமானத்தை நேசிப்பதற்காக எழுதப்பட்ட இக்கதையில், தைமூர் என்ற சிறுவனும் அவனது குழுவும் ஆற்றும் பணிகள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் உலகப் போரின்போது போர்வீரர் குடும்பத்துக்கு உதவுதற்குத் தைமூர் என்ற பாத்திரத்தின் உதாரணத்தை பின்பற்றிக் கோடிக்கணக்கான பிள்ளைகள் முன்வந்தனர். 'தைமூரோவைட்' என்னும் இயக்கமே நாடுமுழுவதும் பரவத் தொடங்கிற்று. இத்தகைய செயல் முறைகளை ஏற்படுத்தவல்ல குழந்தையிலக்கியங்களே எழுதப்பட வேண்டுமென்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை தமிழில், குழந்தை இலக்கியங்களாகப் பாடப்படுத்தக்கூடிய அமைய வேண்டியதுர் அதிர்ஷ்டநிலை உள்ளது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை குழந்தையிலக்கியங்களைக் கீழ்க்காணும் பதிப்பகங்கள் வெளியிடுவதைக் காணலாம். டால்டன் பிரசுரம் வெளியிடும் அம்புலிமாமா, கல் கிப்பிரசுரம் வெளியிடும் கோகிலம், கலை மகன்பிரசுரம் வெளியிடும் கண்ணன் என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். ஈழத்தில் சிங்களத்தில் சத்துட்ட, மிவிர, சசகத்தா, டிக்கிரி தருணி, சாக்கவி ஆகிய பல சிறுவர் சஞ்சிகைகள் வெளிவருகின்றன. நமது தமிழிலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிய பிரக்ஞை பூர்வமாக எழுகின்ற, படைப்பாளி பிரசுரகர்த்தாக்கள்கூடக் குழந்தை இலக்கியம் பற்றித் தப்பித்தவறிக்கூடவாய் திறப்பதில்லை. தமிழ்நாட்டில் குழந்தைகளுக்காக எழுதுகின்ற எழுத்தாளர்கள் பலர் உள்ளனர் அவர்களது பத்திரிகைக் கதைகள், புத்தகங்களாக வெளிவரும் வாய்ப்பினைப் பெறுகின்றன. பத்திரிகை வாசிக்கும் சந்தர்ப்பத்தை இழந்தவர்கள் கூடத் தொடர்ச்சிகளான புத்தகங்களைப் படித்து மகிழும் நிலை அங்குண்டு. சுதந்திரனின் 'வளர்மதி', தினபதியின் 'சிறுவர் உலகம்', வீரகேசரியின் 'பாலர்புகுதி' தினகரனின் களஞ்சியம் போன்றவைகள் சிறுவர்க்கான கட்டுரைகள், கதைகள், கவிதைகள் தாங்கின என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. எனினும் காகிதத்தட்டுப்பாடு காரணமாக இன்று குழந்தைகளுக்கென்றே எழுதும் பகுதியும் பத்திரிகைகளில் இல்லை.

இன்று தினகரன் வாரமலரில் வர்ணப் படங்களுடன் வெளியீட்டுவரும் 'வன

ராணி' போன்றவற்றாலும் குழந்தைகளிடம் எத்தகைய சமுதாய உணர்வையும், மனிதாபிமான மனப்பான்மையையும் வளர்த்தல் இயலாது. வாழ்க்கைத் தோற்றத்தை இவைகள் ஏற்படுத்துவதில்லை. ஒருவித பொய்மயத்தைக் காட்டிச் சமூக வளர்ச்சிக்காக உழைக்கும் வேட்கையைத் தடைப்படுத்துகின்றன.

அண்மையில் கல்வித்திணைக்களம் வெளியிட்டுள்ள தமிழ்ப் புத்தகத்திலுள்ள ஐந்தாம் பாடம் நல்லதொரு முற்போக்கு மனப்பான்மையைக் குழந்தைகளிடம் உருவாக்க வல்லது. ஆடு, குரங்கு, சேவல் முயல் ஆகியன பாத்திரங்களின் வாயிலாகப் பிறரிடம் இரந்து வாழ்கலைவிட, உழைத்துண்பதே சிறந்தது என்னும் கருத்துப் புதுத்தட்டுள்ளது. நமது இன்றைய தேசிய உணர்வுக்கு இது இடமளிப்பது இன்றியமையாதது. பதினாறாம் பாடத்திலுள்ள சமாரியன்கதை 'மனிதாபிமான நெறிகளை உணர்த்தும் நல்லதொருகதையாகும். 'பறவைக்குஞ்சைப் பாரண்ணி' என்ற பாடலில் பயின்றுவரும் பின்வரும் அடிகள்

கட்டெறும்பு ஊருதே
காகும் கொத்தப் பாக்குதே
வட்டம் போட்டுப் பருந்துமிந்த
மசத்தை நோக்கி வருகுதே
மரத்திலேறிக் கூட்டிலே
வைத்து விடுங்கள் குஞ்சையும்

அயலவரது துன்பங்களையும் தேவைகளையும் உணர்ந்து இரங்கி உதவும் மனப்பான்மையை வளர்க்கின்றன.

குழந்தைப் பாடல்கள் சந்தம், எளிமை இனிமை நிறைந்தனவாகவும் அவர்தம் பாட்டறிவிற்கு ஏற்றவையாகவும் இருப்பது விரும்பத்தக்கதாகும் அவை இலகுவில் பொருள் விளங்கத்தக்கனவாகவும், இனிய மெட்டுடனே அல்லது ஒசை நயத்துடனே கூறத்தக்கனவாகவும் அமைதல் இன்றியமையாதது. நல்ல சந்தர்ப்பத்தில் அமைந்த பாடல்கள் இளஞ்சிறுர்களின் உள்ளங்களைக் கெளவி நிற்கும் பாடல்களிலுள்ள சொற்களின் ஒசையும் பொருள்களின் இனிமையும், சந்தப் பெருக்கும் குழந்தைகளின் மனதிற்கு இன்பத்தையும், உற்சாகத்தையும் அளிக்கவல்லனவாகும் குழந்தைப்பாடல்கள் பல ஆசிரியர்களினால் அறிமுகப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். குழந்தைகள் பாடக்கூடிய ஒசையிலோ, அல்லது நாட்டுப்புறக் கோலாட்டம், தெம்மாங்கு ஒசையிலோ அமைத்துப் பயிற்றுவித்தல் சாலச்சிறந்தது.

வயது வந்தோர்க்கான இலக்கியக் கோட்பாடுகளும் பொருட்களும், சிறு குழந்தைக்கதைகளிலும் மதாளித்து நிற்பது அவசியம். ஏனெனில் கதைகள்மூலம் சின்னஞ்சிறுவரிடம் இரசனையை மாத்திரம் வளர்ப்பது நோக்கமில்லை. இளந்தலை முறையினர் மாபெரும் வாழ்க்கையில் முன்னேறவும், தேச நலனைக் காக்கவும் பிறநாடுகளை மதிக்கவும், அவர்தம் கலாச்சாரத்தைப் பேணிப் போற்றவும், உழைப்பைவிரும்பவும், சிறந்த பண்புகளைப் பெறவும், மனித குலத்தின் பேரில் வீரமும் துணிவும் கௌரவமும் கொண்டவர்களாக விளங்கவும் இக்கதைகளே உதவுகின்றன. ரெபின்சன்சுக்குச் சாகதை, டார்சான்கதை, சிந்துபாத்தின் கதைகள் ஈசாப்கதைகள், பஞ்சதந்திரக் கதைகள் என்பன குழந்தைகளிடம் மனோதிடத்தையும், உறுதியையும், இரசனையும் வளர்க்கும். சிவாஜி, கட்டப்பொம்மன், பண்டார வன்னியன், சங்கிலியன் எகலப் பொல

போன்றோரின் வரலாறுகள் எந்த எதிர்ப்புக்களுக்கும் துணிவு முகங் கொடுக்கும் வன்மையையும் வளர்க்க வல்லனவாகும்.

எதிர்காலத்தின் மிளிர்வு கருதியும், ஆக்கசக்திகளின் வளர்ச்சி கருதியும், சிறந்த தொரு சமூக அமைப்பைக்கருதியும் குழந்தையிலக்கியங்கள் படைக்கப்படவேண்டும். குழந்தையிலக்கியத்தில் நிலவிவரும் தேக்கம் குறைந்து வளர்ச்சி நியவ இலக்கியம் படைக்கும் எழுத்தாளர்கள் முன்வருதல் இன்றியமையாதது. இல்லையெனில் அத்திவாரம் பலமற்ற கட்டிடம் போல் எதிர்காலத் தலைமுறையினரிடத்தில் காத்திரம் குறைந்து இலக்கியத்தின் வீரியமே சிதைவுறலாம்.

ந. அருணாசலம்

இறுதி வருடம்

1974

* “ஆசிரியர் மனிதக் கடமை பற்றிய அறிவை நன்குணர்ந்தவராகவும் குழந்தைகளுடைய பிழைகளினால் ஏற்படும் பிரதிபலன்களைத் தாங்கிக் கொள்வதிலும் மற்றவர்களுடைய துன்பங்களை ஏற்றுக் கொள்வதிலும் கிறிஸ்து போன்ற இரக்க சுபாவமுடைய வராக விளங்கவேண்டும் என்கிறார்” — ருசோ

மொழியும், மொழி ஆசிரியனது பணியும்

ம. செ. அலெக்சாந்தர்
விரிவுரையாளர்

மொழி என்றால் என்ன என்பதை விளங்க, சில மேற்கோள்களையும் அதன் நோக்கையும் கொண்டு ஆராயலாம், தமிழிலே "மொழியப்படுவது மொழி" என்பர். "Lingua" என்ற இலத்தீன் சொல் விலிருத்தே "Language" மொழி என்ற சொல் ஏற்பட்டது. (Lingua) "லிங்குவா" என்பது நாலைக் குறிக்கும்; நாவினால் பேசும் பேச்சு மொழிக்கே ஸ்திரம் அளிக்கப்படுகிறது. அதனற்போலும் மொழியின் உயிர் வாய்க்கும் செவிக்கும் இடையே உள்ள தென்றும், எழுதுகோலுக்கும் கண்ணுக்கும் இடையே இல்லையென்றும் கூறுவர்.

"புலன்களால் உணரப்படும் குறியீடுகள் கொண்ட மொழி" என்று டாக்டர் வரதராசன் கூறுகிறார். புலன்களால் உணரப்படுவது மொழி என்பதற்கு வள்ளுவன் குறளும் சான்று பகருகிறது.

"கண்ணொடு கண்ணோக்கின் வாய்ச் சொற்கள்

என்ன பயனும் இல்."

மொழி என்பது ஒருவர்க்கொருவர் நேரே நின்று சருத்தை உணர்த்தப் பயன்படுவதாகும். நேரே நின்று சருத்தை உணர்த்த முடியாத போது ஏற்பட்ட சருவியே இலக்கியம்: மொழி எண்ணங்களையும், சருத்துக்களையும், மனவெழுச்சிகளையும் வெளிப்படுத்தப் பயன்படுகிறது. என்ற பேராசிரியர் ஜெஸ்ப்பசனின் கூற்றும், மொழிமட்டில் தெளிவை ஏற்படுத்தும்.

"மொழி பூரணமான, வளமுள்ள திறமான சருத்துப் பரிமாறும் சாதனம். அது ஓர் மனித கூட்டுப் பழக்கம்" அதன் நோக்கு எண்ணங்களையும், உணர்வுகளையும் மற்றவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தலாகும்" "Jespersen"

மொழியின் தோற்றம் பற்றி அறிஞர்களிடையே சருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு. கடவுள் தந்த தமிழ் என்று நம் மவர்கள் மட்டுமல்லாது, எகிப்தியர், சீனர், கிரேக்கர், ஸ்கண்டிநேவியர் முதலானோரும்

கூறுவர், மற்றொரு கொள்கையினர், கடவுள் சகலத்தையும் ஆக்கினார். மனிதனே அவற்றிற்குப் பெயர் வைத்தான் என்பர். ஆரம்ப மொழிகளாகப் பின்வருன சருத்தப்படுகின்றன. போறல்வகை (ஒன்று பிறிது போற்கத்தல் (Onomatopoeic), சுவை வகை (அச்சம், மகிழ்ச்சி, நோவு) ஏற்படுத்தப்படும் ஒலிகள், (Interjectual) அறிகுறிவகை (சைகை) வாய்க்கேற்பச் சைகை செய்தல் (Gesture Theory) ஆரம்ப மொழி சைகை மொழியெனக் சருத்துபவர்களும் உண்டு. சிறந்த மொழியியலாளரான ஜெஸ்ப்பசனின் தொகுப்புக் கொள்கை (Inductive theory) தானும் மொழியின் தோற்றம் பற்றித் திட்டவாட்டமாய்க் கூறுவதாயில்லை.

1931ல் மொழிகளின் தொகை பற்றி ஆராய்ந்த E - கீகர்ஸ் என்பார், உலகில் வழங்கும், வழக்கற்றபேச்சு மொழிகள் உட்பட 176 மொழிகள் உண்டென்பார். அவற்றிலே 12 அகில உலக நிலையில் உள்ளன என்றும் கூறியுள்ளார். 1961ல் செமிட்டிற் (Schmidt) என்பார் மொழிகளை 5 பெரும் குடும்பங்களில் அடக்கியுள்ளார்.

1. யூரேசியன் இனம்; (இத்தாலி, கிரேக்கம்)
2. உறேலியன் இனம் (வால்கா நதிக்கரையில் பேசப்படுவது)
3. அல்ரேயிக் இனம் (ஆசிய, மங்கோலிய மக்கள் பேசியது)
4. காக்கேசியன் இனம் (காக்கஸ்மலையில் பேசியது)
5. செமிற்றிக் இனம் (ஏபிரேயர், அபிசீனியர் பேசியது. அனைவற்றிற்கும் மொழியுண்டு. பிராணிகள்

அவை பாவனை மூலம் பரபு வழியில் அறிகின்றன. பூனை எலி பிடிக்கத் தனது பெற்றோரிடமிருந்து கற்கிறது. பிள்ளை பாவனை மூலமும், மரபுவழியில் பெறும் கற்றலுடன், ஒப்புமை ஆக்கத்தால் பல மொழித்

திறன்களை அடைகிறது. மனிதனுடைய மொழிக்கும் மற்றும் சீவராசிகளின் மொழிக்கும் நாலு வேறுபாடுகள் உண்டென்பர்.

1. மொழியாற்றல் (விளங்கும் விளங்கப்படுத்தும் ஆற்றல்).
2. நியாயிக்கும் சக்தி (இனங்காணல்)
3. சமூகப்பயிற்சி (மதித்தல், இணங்குதல்)
4. கையைத் தேவைக்குத்தக உபயோகித்தல்.

இவைகளை விருத்தியுறச் செய்தலே, பிள்ளை பூரண ஆளுமை பெற வழி வகுப்பதாகும்.

மொழி மக்களால் வளர்க்கப்படும் கலை. அது மக்களை வளர்க்கும் கலை. ஆதலாலே அது மக்களின் ஆசிரியனும், மாணவனுமாகிறது. மக்கள் மொழியைப் பேசாவிடில் மொழியில்லை. இறைவன் மனிதனைப் படைக்க, மனிதன் மொழியைப் படைத்தான். மொழி அவனை முன்னேற்றியது. ஆதிமக்களுக்குப் புல வளர்ச்சியே திருந்தது. அறிவு வளர்ச்சி இல்லை. பேசக்கற்றுச் சொற்களைப் படைத்த பின்பே, அறிவு வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. அச்சுவாகனம் வந்தபின் இவ்வளர்ச்சி மிகத் துரித மடைந்தது.

மனிதன் கருவி செய்யும் பிராணி, அவன் ஆக்கிய கருவிகளில் மிக மிக முக்கியமானது மொழிவாகும். மொழியென்னும் கருவியில்லையேல், வேறெந்தக் கருவிகளையும் மனிதன் கண்டுபிடித்திருக்கமுடியாது. மொழியே மற்றைய கருவிகள் கண்டு பிடிப்பதற்கு மூலக்கருவியாகும்.

மொழி விளங்கவும் விளக்கவும் வல்லது. ஒரு மேதாவியின் எண்ணத்திலே உயர்ந்த கருத்தேற்படுவதற்கு மொழி என்னும் வாகனம் வேண்டும். அவனுடைய உயர்ந்த கருத்தை, கண்ட உண்மையை மற்றவர்கள் அறிய வேண்டுமானால், அவன்மொழி என்ற கருவியையே பாவிக்கவேண்டும். மொழி என்னும் கருவி இல்லையெனின், அவன் கண்டுபிடிப்பு, அவனோடு அழிந்துவிடும். உலகு அக்கண்டு பிடிப்பை இழந்து விடும்.

மனிதன் சமூகப்பிராணி. கூட்டு வாழ்வே அவனது நாட்டம். அறிவுப் பெருக்கம் கூட்டு வாழ்விலே தங்கியுள்ளது. கூட்டு வாழ்வை ஏற்படுத்த ஒருவரை ஒரு

வர் விளங்கவேண்டும். ஒருவரை ஒருவர் விளங்க, நேசிக்க உதவுவது மொழியாகும்.

மொழியின்றிச் சமுதாயம் இன்றுள்ள நிலையை அடைந்திருக்க முடியாது. மொழி சமுதாய அமைப்பைக் காட்டும் கண்ணாடி. வா, வாரும், வாருங்கள் என்ற சொற்கள், சமுதாய மட்டிலே மக்கள், மற்றவர் மட்டில் காட்டும் சால்பை விளக்குகின்றன. மனவெழுச்சிகளைக் காட்டுவதும் மொழியே. மழைகாலத்திலே வீதியால் செல்லும் மோட்டார்வண்டி, தண்ணீரைச் சட்டையில் படச்செய்து விடின், அநியாயக் "காரே" என்கிறோம். காலிலே கல்லடித்துவிடின் நாசம் விழுந்த கல்சே என்கிறோம். இவ்வாறு எமது உணர்வைக் காட்டுவது மொழியேயாகும்.

மொழி சிந்தனையை வளர்க்கிறது. பல சொற்களைத்தனது எண்ணத்தோடு தொடர்பு படுத்தித் தெரிவிக்க முனையும் போது சிந்தனை ஏற்படுத்துகிறது. எமது முன்னையோரின் எண்ணங்களை, சிந்தனைச் செல்வங்களை இன்றையோரின் சிந்தனைகளோடு ஒப்பிட உதவுவது மொழி. அதன்பகிர்வும் அபிப்பிராயத் தொகுப்பும், ஆய்வும் மொழிவழியே நடக்கிறது. ஆசிரியர் தன்கடமையை ஆற்ற உதவுவதும் மொழியேயாகும்.

ஒருவனுடைய நுண்மதியை அளவிடுவதில் மொழி முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. மொழிவிருத்தி ஒருவனைச் சூழலுக்கேற்க வாழ வழிவகுக்கும் பார்வை குறைந்த பிள்ளைகளை வடக் கேள்வி குறைந்த பிள்ளைகள் பிற்போக்குடையவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். இதனால் மொழித்திறனில் ஒன்றான கேட்டலின் முக்கியத்வம் அறியலாம். ஒரு பிரச்சினையை நன்றாக விளங்குவதற்கும், விளக்குவதற்கும் தம்முன் இல்லாதவற்றை அனுமானம் செய்வதற்கும், கருத்துக்களை ரூபகம் படுத்தவும் மொழி உதவுகிறது.

குழந்தை மொழியால் வளர்கிறது. அதன் மொழி ஆய்வு மொழியில் பற்றிய அடிப்படை உண்மைகளை விளக்கும். அதற்குப் பிறக்கும்போதே பேசும் ஆற்றல் இருந்தாலும், அது உடனே பேசாது. குழந்தையின் மிக விருப்பமான விளையாட்டுக் கருவி, நாக்கு எனப் பேராசிரியர் ஜெஸ்பாஸன் கூறுகிறார். குழந்தை நாவை அசைத்து ஒலி எழுப்பி மகிழ்கிறது. தாய்தன் நாவையசைத்துக் குழந்தை முன்விருந்து தாலாட்டுப்பாடுவது, பிற்கால மொழி வளர்ச்சிக்குப் பெருந்துணை செய்கிறது.

குழந்தை பிறப்பு முதல், பாடசாலை நேரம் ஆறு வயதுவரை, வீட்டிலோ, அன்றல் பாலர் கழகங்களிலோ பயில்கிறது. இலங்கையில் இன்று அநேக பாலர் கழகங்களும் "மொண்டிசோறி"ப் பாடசாலைகளும் ஆங்காங்கே தோன்றுகின்றன. இத்தகைய அநேக கழகங்களில் எவ்வித பயிற்சியும், உளநூலறிவும் அற்ற, சி.பா.த. அன்றல் க.பொ.த. பத்திரப் பரீட்சைகளிற் சித்தியெய்தியவர்கள் கற்பிக்கிறார்கள். இவற்றால், அநேக பிள்ளைகளின் ஆக்கத்திறனும், தனித்துவமான வளர்ச்சியும் பாதிக்கப்படுகின்றன. அங்கு பயிலும் பிள்ளைகளை நன்கு அவதானிக்கும் பெற்றோர்களாலும், மற்றோராலும் இச்சுறைபாட்டைக் கண்டு கொள்ள முடியும். 'மொண்டிசோறி'ப்பயிற்சியில் விசேட பயிற்சி பெற்றவர்கள் இத்தகைய இளைஞரைப் பயிற்றிவிடின், சிறுநீர் தன்மையும், தடிப்புமிடும். தம்மை மாற்றிக், குழந்தைகளுடன் சேர்ந்து, நல்வழிகாட்ட இத்தகைய கழகங்களில் கற்பிப்பாரால் முடியும்.

குழந்தையின் சொற் களஞ்சியத்தைப் பல உளவியலாளர்களும், அறிஞர்களும் கணிக்க முயன்றனர். அவர்களின் ரேமன்சைல்ட், மடோரா சிமித் ஆகியவர்களின் ஆய்வு கவனிக்கற்பாலது. இலங்கையிலும் சிறுவர்களின் சொற்றொகை ஆய்வு 1940ம் 60ம் ஆண்டுகளுக்குள் செல்வி சேத்தா விக்ரமசூரியா திரு. யு.டி. ஜெயசேகரா, சுவாமி தனிநாயகம் ஆசிரியாராலும் நடத்தப்பெற்றது. ஆகிலும் இவை முற்றுப் பெறவில்லை.

மேற்கு நாட்டறிஞர்களின் ஆய்வு கிட்டத்தட்ட ஆறுவயதுப்பிள்ளை 2500 சொற்களை அறிந்திருக்கும் எனக் காட்டுகிறது. இது மடோராசிமித், ரேமன்சைல்ட் என்பவர்களின் ஆய்வும், 2562, 2500 சொற்களை அறிந்திருக்கும், எனக்காட்டுவதால், கிட்டத்தட்ட 2500 சொற்களை அறிந்த பிள்ளை, முதலாம் வகுப்பிற்கு வருகிறது எனக் கொள்ளலாம்.

பிள்ளை அறிந்திருக்கும் சொல், குழலுக்கேறிக் வேறுபடும். வானொலி கேட்கும் பிள்ளைக்கும் வீட்டில் வசதியற்ற பிள்ளைக்கும் சொற்களஞ்சியத்தில் வேறுபாடு காட்டும். ஆதலாற் போலும் நல்ல குழலை நுமைப்படுத்த கல்வியின் தோக்கம் என்கின் அனர். குழந்தைகளுக்குக் கல்வி போதிக்கும் ஆசிரியர், குழந்தை மொழிபற்றி அறிந்தாலே, திறமாக நல்வழிகாட்ட முடியும். குழந்தையை விளக்க, விளக்க,

பழக, அவர்களுக்கேற்ற இலக்கியங்களை ஆக்க, அவர்களது பாடப் புத்தகங்களை எழுத, ஆசிரியருக்குக் குழந்தை மொழி அறிவு அவசியம். குழந்தை மொழியில் பேசும் ஆசிரியரைக் குழந்தைகள் விருப்பவர். குழந்தையின் ஆர்வ விடயங்கள், வழக்கள் ஆகியன, அவர் அறிந்து, அதற்கேற்படி வழிகாட்ட முடியும்.

இன்று ஆரம்ப வகுப்புக்களிலே புதிய கல்வித்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இது முன்புகையாண்ட முறைகளை ஓரளவு விடுத்துப், புதிய முறையிலே எல்லாப் பாடங்களையும் ஒருங்கிணைத்துக் கற்பிக்க முயல்கிறது. இதில் மொழியாசிரியரின் பங்கு மிக முக்கியமானது. ஏனெனில் மொழியே எல்லாப் பாடங்களுக்கும் வாகனமாய் அமைகிறது. தமிழ் மொழி கற்பித்தல் பற்றிய ஆய்வு குறைவாக இருப்பதால், ஆசிரியர் மொழி கற்பித்தலில், புதிய கல்வித் திட்டத்தின் நோக்கை அறிந்து செயலாற்ற வேண்டும். இக்கல்வித்திட்டம் கல்வியைக் கருத்துள்ள தாக்கவும், பிள்ளையின் தனித்துவத்தை வளர்க்கவும், பிள்ளை தானே கற்கவும் தூண்டுகிறது.

கல்வி வாழ்க்கைக்கு என்பதை எல்லோரும் ஏற்கின்றனர். வாழ்க்கையில் பாவிக்கப்படும் மொழி, மிக முக்கியமடைகிறது. "யூனெஸ்கோ" ஸ்தாபனத்தாரின்

"நான் கேட்கிறேன்
—> மறந்து விடுகிறேன்

நான் பார்க்கிறேன்
—> ரூபகமிருக்கிறது

நான் செய்கிறேன்
—> விளங்கிக்கொள்கிறேன்

நான் கண்டுபிடிக்கிறேன்
—> சந்தோஷமடைகிறேன்"

என்ற கூற்றும் நவீன கல்வித்திட்டத்துடன் தொடர்புடையது.

மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியரும், பிள்ளை செய்தானே மொழித்திறன் களைக் கண்டு பிடித்து இன்பமடைய வழி காட்டவேண்டும். ஆரம்பவகுப்பிலே, சேட்டல் என்ற மொழித்திறனை ஏற்படுத்தச் சூழலை அவதானிக்க விடலாம். கலியாண ஊர்வலத்திலே, நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளின் விதவித சத்தங்களை மாணவரைக் கேட்கலாம். அவர்களைப் பாலனை செய்யவும் விடலாம். இதே போன்று பைக்குள், புளியங்கொட்டை, கற்கள், மரத்துண்டுகள் ஆகி

யவற்றைத் தன்யையும், சேர்த்தும், சத்தம் எழுப்பி சத்த வேறுபாடு காண விடலாம். வகுப்பிலுள்ள நூலு மாணவர்களை அழைத்து ஒரே சொல்லை மறைவிலிருந்து சத்தம் செய்ய விட்டு, எவரெவருடைய சத்தம் என இனங்காண விடல். மேலும் மறைவிலிருந்து நீர் ஊற்றல்; கடதாசியால் சத்தம் ஏற்படுத்தல் போன்றவற்றை அவதானிக்கச் செய்து, சத்தங்களின் ஊகற்பங் காணவிடல், இதற்கேற்படும் உபகரணங்கள் தானும், இயற்கையில், செலவின்றி எடுக்கப்பட்டதை அறியலாம். இவ்வாறே மற்றுந் திறங்களான பேச்சு, ஊசிப்பு, எழுத்து என்பவற்றிற்கும் ஏற்ற செயல் முறைகளைக் கொடுக்கலாம்.

இவ்வாறு எழுதும் போது, ஆசிரியர் குழலுக்கு அடிமையாவது என்பதைக் காட்டாது. ஆசிரியர் பிள்ளையின் குழலை அறிந்து குழலுடன் சேர்ந்து, குழலில் இருத்து பிள்ளை மொழித்திறன்கள் பெற வழிகாட்ட வேண்டும். குழலை ஆசிரியர் ஒழுங்குற அமைப்பதுடன், தேவையான விடத்து மாற்றங்களையும் பகுத்தி, பிள்ளை ஆற்றலுள்ள மொழியறிவு பெற வழிப்படுத்தவேண்டும். ஆசிரியரிடம் அனுப்பப்படும் பிள்ளை பேச்சு மொழியில் வித்தியாசப்படுவர். வீட்டிலே அவர் பெற்ற அநுபவத்திற்கேற்பச், சில பிள்ளைகள் சிக்கல வாக்கியங்களையும் பேசும், என்பதை ஆசிரியர் மறுக்கக் கூடாது. மொழி பயிற்றும் ஆசிரியர் பிள்ளையின் பேச்சு மொழியை அவதானிக்க வேண்டும். அவதானம் பிள்ளைக்கு வேண்டிய தனியுதவி, அன்றேல் வகுப்புக்கு வேண்டிய பொதுவுதவி அளிக்க வழி வகுக்கும்.

பிள்ளை சுயமாகக் கருத்துத் தெரிவித்தலை ஆசிரியர் வரவேற்கவேண்டும். ஆனால் ஆசிரியர்களிற் பலர் பிள்ளைகளின் பேச்சு மொழியில், பிழை, பிழை எனப் பிழை பிடிப்பவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். "குறை காண்டல் கொடுமையான குற்றம் நிறைகாண்டல் தேவையான ஆசி" என்பதை மறந்து விடுகிறார்கள். பிள்ளை பிழை விடும் இடமே பிரச்சினை ஏற்படுத்தித் தொடங்குமிடமாதால் வேண்டும். வகுப்பிலே ஆசிரியரோ, அன்றேல் பிள்ளைகளா, அதிகம் கணக்கிறார்கள் என்று. வினவினால் ஆசிரியரே அதிகம் கதைக்கிறார் என்ற விடைவரும். பிள்ளையின் பேச்சிலே தனித்தன்மையை ஏற்படுத்த வேண்டிய ஆசிரியர், பிள்ளை சுயமாகக் கருத்தைத் வெளியிட வழி வகுக்க வேண்டியவர், தன்

சருத்தைத் திணிக்க முயல்வதும், பிள்ளையைப் பேச விடாது தடுப்பதும் தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

"சம கல்வி சகலருக்கும்", என்ற நோக்கில் இன்று வழி காட்டி நூல்களும், நினைவுறுத்தற்கழகங்களும் வழங்கப்பட்டும். நடத்தப்பட்டும் வருகின்றன. இவற்றை வாசித்த ஆசிரியர்கள் கஷ்டம், நடைமுறைப்படுத்த முடியாதவை என்றெல்லாம் கூறுகிறார்கள். அவற்றைக் கையாள முனைவதில்லை கையாள முனையின் ஆரம்பக் கஷ்டமிருப்பினும், பின்பு இலகுவாய்விடும் ஒரு நாளிலோ, அன்றேல் இருநாட்களிலோ, இவற்றை அடைய முடியாது. தொடர்ந்து செயலாற்றின், பிள்ளைகளே விரும்பிச் செய்து கற்கும் முறை இலகுவாகிவிடும்.

குழலில் சார்ந்த செயல் முறைகளை ஒழுங்குபடுத்திக் கொடுப்பதில் ஆசிரியர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் பாடசாலையினிலுள்ளும், புறத்திலேயும் ஏற்படலாம். ஆசிரியர் சளுடன், பெற்றோர், நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் தாபனங்கள், ஒத்துழைப்புத் தராதுவிடலாம். பெற்றோர்களுக்கும், வெளி அவதானத்திற்கு உரிய தொழில் நடைபெறும் தாபனங்களுக்கும், ஏலவே விளக்கம் அளித்தால். அவர்களும் உதவுவர். கஷ்டங்கள் எச்சாரியத்தை மேற்கொள்ளும் போதும் ஏற்படும். அவற்றை வரிசைப்படுத்தி எழுக்கவிடும் நூற்றுக்கு மேல் ஆகலாம். அவற்றிலே பல உடனேயே ஆசிரியர்களால் தீர்க்கப்படலாம். பல பாடசாலை அதிபர், பெற்றோர், வெளியார், உதவியுடன் தீர்க்கப்படலாம். மேலும் சில அதிகாரிகளால் தீர்க்கப்படலாம். சில தீர்க்கமுடியாதவை. ஆசிரியர்கள் இயன்றவசையில், இப்பிரச்சினைகளைச் சிறுநீன் முன்னேற்றம் கருதித், தம்மால் இயன்றளவு முயன்று, சருத்தை இலக்காகக் கொண்டு நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

இன்றைய கல்வி விரும்பும் தனித்துவத்தைப் பிள்ளையிடம் வளர்க்க, ஆசிரியர் உதவியாளர் ஆதல் வேண்டும். பிள்ளையின் கண்டு பிடிப்புகளை, பிள்ளையின் ஆக்க பூர்வமான மொழித்திறன்களை ஆசிரியர் நயத்தல் வேண்டும். மொழிப் பாடம், மற்றவற்றுடன் ஆரம்ப வகுப்பில் இணைக்கப்பட்டு, சுயமான மொழி வெளிப்படுத்தலைப் பேச்சு, வாசிப்பு, எழுத்து ஆகியவற்றில் ஏற்படுத்த வேண்டும். பிள்ளையின் உள்ளாற்றல்களை வெளிக்கொணர்வதே கல்வியெனப்படுகிறது. பிள்ளையிடம்

கருத்தை உத்திரிப்பதல்ல. பிள்ளைக
பாவனைமூலமும், ஒப்புமையாக்கத்தாலும்
மொழியைக் கற்கிறார்கள் என்பதை
உணர்ந்து வழிகாட்டவேண்டும். பிள்ளை
அறிந்த சொல்லிலிருந்து புதிய சொற்களை
ஆக்க முனையும்போது, வரவேற்று, அத்
திறனைச் சரியாக வழிப்படுத்தல் வேண்
டும். தனித்தன்மை வளர்க்கப்படின்,
பிள்ளை, ஆக்கபூர்வமான மொழியறிவு
படைத்தவனாயும், மொழியறிவால் பல
பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கக்கூடியவனாயும்,

வேண்டிய விடத்து ஆற்றலுள்ள மொழி
யைப்பாவித்து, எண்ணியதை மற்றவருக்கு
உணர்த்தி, தனது மொழித்திறனையும்
வளர்த்து, மற்றவரும் மொழியறிவும்,
நல்வாழ்வும் பெற வழி வகுப்பான். ஆத
லால் பிள்ளை கேட்பதுடன், சுயமாகப்
பேசி, பேசியதை விளங்கி, வாசித்து,
வாசித்ததை எழுதி, ஒப்புமையாக்கத்தால்
மேலும் தனித்துவத்தை வளர்க்க, ஆசிரி
யர் வழிகாட்டவேண்டும்.

★ உனது மாணவனுக்கு இறுமாப்பின் சிகரத்திலிருந்து பேறற்றவர்களின்
துயரத்தை நோக்கும் வழக்கத்தை அமைத்துக் கொள்வதற்கு இட
மளிக்க வேண்டாம்'' — ரூசோ

★ “உண்மையென்பது ஒன்றே; ஆனால் ஞானிகள் பல பெயரிட்டு
அதனையழைக்கின்றார்” — ரூசோ

★ மனிதன் ஆக்குபவன். செயலில் ஈடுபடும் தன்மை இயற்கையாகவே
அவனில் உள்ளது'' — பிரேயல்

ஆகுபெயரும் அன்மொழித்தொகையும்

தமிழ் இலக்கண அமைப்பை அறிய நமக்குக் கிடைக்கின்ற காலத்தால் முந்திய நூலான தெரல்காப்பியத்தில் அந்நூலாசிரியர் எனக் கருதப்படும் தொல்காப்பியர் ஆகு பெயரென்றால் என்ன வென்று வரையறை இலக்கணம் கூறவில்லை. நன்னூலாரே முதல் முதல் வரையறை இலக்கணம் கூறுகின்றார்.

“ஒன்றன் பெயரா எதற்றெய பிறிதைத் தொன் முறை யுரையபன வாகுபெயரே”
(நன். 290)

ஒரு பொருளின் இயற்பெயர் அப் பொருளோடு சம்பந்தமுடைய பிறிதொரு பொருளிற் தத் தொன்று தொட்டு வழங்கிவரின் அது ஆகுபெயரெனப்படும் என இலக்கணக் கருக்கத்தில் ஆறுமுக நாவலர் ஆகுபெயருக்கு வரையறை இலக்கணம் கூறுகிறார். இங்கே இருவரதும் வரையறைகளை உற்று நோக்குகின்றபோது அடிப்படையில் கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு இடமில்லை எனலாம்.

நன்னூலார் அன்மொழித் தொகைக்கு வரையறை இலக்கணம் கூறும் போது

“ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறிதொகலன் மொழி”

என வரைவிலக்கணம் கூறுகிறார். தொல்காப்பியர் வேற்றுமை மயங்கலில் ஆகு பெயர் பற்றிக் கூறி சொல்லதிகாரத்தின் ஈற்றிலுள்ள எச்சவியலில் அன்மொழித் தொகை பற்றிக் கூறுகிறார். ஆனால் இவர் ஆகுபெயருக்கும் அன்மொழித் தொகைக்குமிடையே உள்ள தொடர்பு என்ன என்பதைத் தெளிவாகக்

கூறவில்லை. அன்மொழித் தொகை எவ்வாறு அமையுமெனக் கூறுகிறார். ஆகு பெயர் எவ்வாறு அமையுமெனக் கூறவில்லை. இதை உற்று நோக்கிய வரலாற்றிலக்கண ஆசிரியர் கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் தொல்காப்பியர் காலத்தில் ஆகுபெயரும் அன்மொழித் தொகையும் பிரிவுபடாத நிலையில் வழங்கி இருக்க வேண்டுமெனக் கூறுகிறார். இதிலிருந்து தொல்காப்பியர் காலத்தில் ஆகுபெயரும் அன்மொழித் தொகையும் பிரிவுபடாத நிலையில் வழங்கி இருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் இங்கே அவதானித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தொல்காப்பியர் காலத்தில் பிரிவுபடாத நிலையில் வழங்கிய ஆகுபெயர் அன்மொழித் தொகை என்பவற்றை வெவ்வேறுகப் பிரித்து அவற்றைத் தனித்தனி இலக்கண அமைப்புகள் எனக்கொண்டவர் நன்னூலாரே, இவர் ஆகுபெயரைப் பெயரியலிலும் அன்மொழித்தொகையைப் பொதுவியலிலும் அடக்கி அவற்றிற்குத் தனித்தனியே வரையறைகளையும் கூறுகிறார்.

தொல்காப்பியர் காலத்தை விட நன்னூலார் காலத்தில் ஆகுபெயர் கூடுதலாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளமை இங்கே கவனித்தற்குரியது. வளர்ச்சி அடைந்த உலக மொழிகள் யாவும் தொடர்ந்து மாற்றமடைந்தே செல்லும் இயல்பின. இந்தவகையில் தமிழ்மொழி இதற்கு விதிவிலக்கானதன்று சங்கமருவிய கால மொழியமைப்பை உற்றுக் கவனிக்கும் போது அக்கால முற்பகுதி மொழிபமைப்பிற்கும் பிற்பகுதி மொழிபமைப்பிற்கு மிடையே எவ்வளவோ வேறுபாடுகளைக் காணக்

கூடியதாக உள்ளது. ஒரு குறிப்பிட்ட குறுகிய காலப் பகுதியிலேயே மொழி பல மாற்றங்களுக்கு உட்படுகிறதெனில் எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட தொல்காப்பியர் காலத்திற்கும் நன்னூலார் காலத்திற்கு மிடையே தமிழ் மொழி பல மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது வரலாற்று ரீதியில் உணரக் கூடியதே.

தொல்காப்பியர் ஆகுபெயர் பற்றி பின்வரும் மூன்று சூத்திரங்களின் மூலம் விளக்குகிறார்.

I “முதலிற் கூறுஞ்சினையறி கிளவியும்
சினையிற் கூறும் முதலறி கிளவியும்
பிறந்தவழிக் கூறலும் பண்புகொள்
பெயரும்
இயன்றது மொழிதலும் இருபெய
ரொட்டும்
விளை முதலுரைக்கும் கிளவியொடு
தொகைஇ”
(தொல். சொல் 114)

அனைய மரபினவே ஆகுபெயர்க் கிளவி

II அனவும் நிறையும் அவற்றொடு
கொள்வழி
(தொல். சொல் 116)

III அவைதாம்
“தத்தம் பொருள் வயின் தம்மொடு
சீவணலும்
ஓய்வில் வழியான் பிறிது பொருள்
கட்டலும்
அப்பண் பிளவே நுவலுங்காலை
வேற்றுமை மருங்கின் போற்றல்
வேண்டும்”
(தொல். சொல் 115)

நன்னூலார் ஆகுபெயர் பற்றி பின்வரும் ஒரு சூத்திரத்தின் மூலம் விளக்குகிறார்.

“பொருள் முதலாரே டளவை சொற்றாளி
சருகி காரியங்கருத்த னுதியுள்
ஓன்றன் பெயரா னதற்குரிய பிறிதைத்
தொன்முறை யுரைபன வாகுபெயரே”
(நன் 290)

இருவர் கூறியவற்றையும் உற்று நோக்குகின்றபோது தொல்காப்பியர் கூறியவற்றை விட நன்னூலார் கூடுதலாகக் கூறியிருப்பது கவனித்தற்குரியது. காலவாகுபெயர், தொழிலாகுபெயர், சொல்லாகுபெயர் தானியவாகு பெயர் முதலியவற்றை நன்னூலார் கூடுதலாகக் கூறியுள்ளார். இது தொல்காப்பியருக்குப் பின் ஏற்பட்ட இயல்பான வளர்ச்சியே.

இதுபோலவே ஆறுமுகநாவலர் காலத்தில் ஆகுபெயர் மேலும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளமையைக் காணலாம். இலக்கணச் சருக்கத்தில் அவர், இருமடியாகுபெயர் மும்மடியாகுபெயர், அடை அடுத்த ஆகுபெயர் முதலியவற்றைக் கூடுதலாகக் கூறியுள்ளார்.

ஆகுபெயர் எவ்வாறு காலத்துக்குக் காலம் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளதோ அதே போலவே அன்மொழித்தொகையும் சிறிது வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

“பண்பு தொக வருஉங் ரளவி யானும்
உம்மை தொக்க பெயர் வயினுணர்
வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னாலும்
ஈற்று நின்றியலும் அன்மொழித்
தொகையே”
(தொல். சொல் 418)

என்ற சூத்திரத்தின் மூலம் தொல்காப்பியர் பண்புத்தொகை, உம்மைத் தொகை வேற்றுமைத் தொகை ஆகிய மூன்று தொகையிடத்தும் அன்மொழித் தொகை தோன்று மெனக் கூற, நன்னூலார்

“ஐந்தொகை மொழிமேற் பிற்தொகை
லன்மொழி” (நன் 369)

என்ற சூத்திர வாயிலாக வேற்றுமைத் தொகை, வினைத் தொகை, பண்புத் தொகை உவமைத் தொகை, உம்மைத் தொகை ஆகியஐந்து தொகைகளின் புறத்தே அவையல்லாத பிற மொழிகளாகிய உருபுகள் தொக்கு வருவன அன் மொழித் தொகை என்கிறார். இதன் மூலம் தொல்காப்பியர் காலத்திலும் பார்க்க நன்னூலார் காலத்தில் அன்மொழித் தொகை மேலும் வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

இவ்வாறு தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்து வளர்ச்சி பெற்ற இவ்விரு இலக்கண அமைப்புகளும் இன்றைய மொழியியலாளரின் ஆய்வில் புதிய சில வினாக்களுக்கு இலக்காகி உள்ளன. இவற்றில் முதலாவதாக ஆகுபெயர்களை வகைப்படுத்துகின்ற போது நன்னூலார் பதினைந்து வகையாக வகைப்படுத்துகின்றார். ஆனால் அறுவகைப் பெயர்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆகுபெயர் தோன்றுமென நன்னூலாரே கூறியிருக்கிறார். பெயர்ச் சொற்செய்யாவும் அறுவகைப் பெயர்ச் சொற்களுக்குள் அடங்கக் கூடுமாதலால் நன்னூலார் குறிப்பிட்ட ஏனைய ஆகுபெயர்

வகைகள் அவசியமானவையா? என்ற வினா எழுப்பப்படுகின்றது. இதற்குக் கிடைக்கும் விடை அவசியமில்லை என்றே ஒலிக்கப்படுவதால் ஆகுபெயரை அறுவகைப் பெயர்ச் சொற்களுக்குள் அடக்கிக் கொள்வது பொருத்தப்பாடுடையது எனத் தற்கால இலக்கணகாரர் கருதுகின்றனர்.

அடுத்து நன்னூலார் "தொன்முறையுரைப்பன வாகுபெயரே" என வரையறை இலக்கணம் கூறுகிறார். இதுவும் சில வினாக்கள் எழ இடமளித்துள்ளது. தொன்முறை உரைப்பனவாக இல்லாமல் ஒன்றன் பெயர் இன்னொன்றிற்காகி வந்தால் அதை எப்படி அழைப்பது? அப்படி வந்தால் அது ஆகுபெயரா? அல்லவா என்பது ஒரு வினா. அடுத்தது நன்னூலார் கூறும் தொன்முறை என்பதற்கு ஒரு திட்டவாட்டமான எல்லை இருக்க வேண்டுமே அவ்வேலை எங்கே? என்பது அடுத்த பிரச்சனையாகும். இதனற்றான் போலும் தொல்காப்பியரும் சேனாவரையரும் ஒன்றன் பெயர் இன்னொன்றிற்காகி வருவது ஆகுபெயரெனக் கொண்டனர். தீவ்விடத்தில் தொல்காப்பியரும் சேனாவரையரும் கொள்வது போலக் கொள்ளா விட்டால் நன்னூலாரின் வரைவிலக்கணம் மேற்படி சில பிரச்சினைகளுக்கு இடமளிப்பதாக உள்ளது.

அடுத்து ஆகுபெயருக்கும் அன்மொழித் தொகைக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு மிசவும் நுண்ணிதான ஒரு சிறிய வேறுபாடே ஆகும், ஆகுபெயர் ஒரு மொழிக்கண் அமைய அன்மொழித் தொகை இரு மொழிக்கண் அமைகின்றது. இவ்வகையான ஒரு சிறிய வேறுபாட்டிற்காக இவற்றை இருவேறு இலக்கண அமைப்புகளாக நன்னூலார் கொள்வதில் ஒருவித இலாபமும் இல்லை என்பது தற்கால மொழியியலாளரின் கருத்தாகக் காணப்படுகிறது. இதனற்றான போலும் தொல்காப்பியரும் இவற்றின் தொடர்பைத் தெளிவாக விளக்காது விட்டிருக்க வேண்டும். இதே நியாயத்தைக் கருதித்தான் போலும் உரையாசிரியரும் சேனாவரையரும் ஆகுபெயர் வகைகளை ஒன்றாக அன்மொழித் தொகையைக் கொள்கின்றனர். இதுவுமன்றி சிவஞான முனிவர், தெய்வச் சீலையார் நர்ச்சினர்க்கினியார் ஆகியோர் கூறுவதைப் பார்க்கின்றபோது இவ்வுண்மை மேலும் பலனாகின்றது. தெய்வச்சீலையார் இருபெயரொட்டு ஆகுபெயருக்குச் சொன்ன இலக்கணம், சிவஞானமுனிவர் அன்மொழித் தொகைக்

குச் சொன்ன இலக்கணமாகியும், தெய்வச்சீலையார் அன்மொழித் தொகைக்குச் சொன்ன இலக்கணம் சிவஞான முனிவர் இருபெயரொட்டு ஆகுபெயருக்குச் சொன்ன இலக்கணமாகியும், அமைந்துள்ளன. உண்மையில் இது எதனை எடுத்துக் காட்டுகின்ற தெனில் ஆகுபெயருக்கும் அன்மொழித் தொகைக்கும் இடையே பெரிய வேறுபாடுகள் எதுவும் இல்லை என்பதையே. ஆகவே உரையாசிரியரும் சேனாவரையரும் கொள்வது போல் ஆகுபெயர் வகைகளை ஒன்றாக அன்மொழித் தொகையைக் கொண்டால் இப்பிரச்சினைக்கு இடமில்லை எனக்கருதப்படுகிறது.

அடுத்து உரைநடை செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒரு மாணவன் ஆகுபெயரையும் அன்மொழித் தொகையையும், கட்டாயமாகக் கற்க, வேண்டுமா? என்ற வினா சிலர் மத்தியில் எழுந்துள்ளது. உண்மையில் இன்றைய மொழி நிலையில், ஒரு மாணவனே, அல்லது ஒரு சாதாரண மனிதனே இவற்றைக் கற்பதன் மூலந்தான், தமிழ் மொழியைத் தனது தேவைக் கேற்றவாறு பயன்படுத்த முடியும் என்ற எவ்வித நிர்ப்பந்தமான நிலைமையும் இல்லை. ஆனால் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை ஒருவன் கசடறக் கற்றுத்தேற இவற்றைப் படிப்பது உறுதுணையாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இறுதியாக ஆகுபெயர் அன்மொழித் தொகை என்பன இன்றைய மொழிநிலையில் எவ்வளவு தூரம் தமது செல்வாக்கைச் செலுத்துகின்றன என்பதை ஆராயின், இன்றைய பேச்சு வழக்கில் ஆகுபெயர் பெருமளவில் கையாளப்படுவதைக் காணலாம். உதாரணமாக, பின்வாங்கு எழும்பு, யாழ்ப்பாணம் வென்றது, இன்று பள்ளிக்கூடம் இல்லை தலைக்குப் பந்து ரூபா வீதம் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டது, கறுப்பி தரவையாலே வந்திடுத்தே? என்ற வழக்குகளை நோக்கலாம். ஆனால் அன்மொழித் தொகையோ வெளில் புலவர் நாவில் இடம்பெற்று கவிதையில் தனது ஆட்சியை நடத்துகின்ற ஒரு மொழியாகையால் உரைநடை தனது செல்வாக்கை நிலைநாட்டியுள்ள இன்றைய காலகட்டத்தில் பெருமளவில் தனது செல்வாக்கை இழந்து விட்டது என்றே கூறவேண்டும்.

செ. சூடாமணி
(முதலாளன்டு)

மூவர் முதலிகள்

சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் என்னும் மூவரையும் "மூவர் முதலிகள்" என்னும் வழக்கு சைவ உலகில் வழங்கப்படுகின்றது. இம் மூவரும் பாடிய பதிகங்களைத் "தேவாரம்" என வழங்கப்படுகின்றன. இத் தேவாரங்கள் யாவும் முதல் ஏழு திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் மூன்று திருமுறைகளை சம்பந்தரும், 4-ம் 5-ம் 6-ம் திருமுறைகளை அப்பரும், 7-ம் திருமுறையைச் சுந்தரரும் பாடியுள்ளனர். திருமுறைகள் யாவும் பண்களை ஒட்டித் தொகுக்கப்பட்டன.

சம்பந்தர்

சம்பந்தர் சிறு குழந்தையாக இருந்த போதே உமைஅம்மையாரால் ஞானப்பால் ஊட்டப் பெற்று ஞான சம்பந்தராகவே பாடத் தொடங்கியவர். இதனை ஞான சம்பந்தரே :-

"போதையார் பொற்
கிண்ணத்தடிசில் பொல்லாதெனத்
தாலையார் முனிவர்த்
தானனை யாண்டவன்
காதையார் குழையினன்
சமுமல வளநகர்ப்
பேதையாள வளோடும்
பெருந்தகை யிருந்ததே."

எனப் பாடுகிறார். குழந்தையாக இருந்த போதே சம்பந்தருக்குத் தெய்வ தரிசனம் கிடைக்கிறது. சேக்கிழார் சுவாமிகள் பாடிய சம்பந்தர் வரலாற்றிலும் இவ்வுண்மை தெளிவாக உணர்த்தப்படுகிறது. அத் தெய்வ தரிசனத்தால் கவரப்பட்டு, அத்தரிசனத்தில் தம்மை இழக்கிறார். "தோடுடைய செவியன்" என்று முதற் பாடிய பாடலிலேயே இவர் பெற்ற இவ்வனுபவம் விளங்குகின்றது. இறைவன் வடிவ அழகில் தம்மை இழந்த அனுபவத்தையே இவர் பாடிய பெரும்பாலான பாடல்களிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம் சம்பந்தர் தம்மையிழந்த வடிவம் ஒரு குழந்தை தன்னை இழக்கும் நிலையில்

மைந்த அழகு வடிவமன்று. கண்ணிடமோ - முருசனிடமோ காணும் மானிட அழகின் முழுப் பொலிவினைச் சிவ வடிவில் காண்டலிலை: சிவ வடிவம் ஒரு தத்துவ வடிவம். எனவே உலகியலில் பொய்மையினை உணர்ந்து ஞானவட்டத்தில் வாழ் வோரே சிவ-வடிவில் தம்மை இழக்க முடியும். சம்பந்தர் ஞானசம்பந்தம் பெற்ற ஞான வட்டத்தில் வாழும் குழந்தை: இந்த ஞான வட்டத்திலிருந்து சிவ சொருபத்தையே பாடுகிறார்.

சம்பந்தர் கண்ட தரிசனம் எத்தகையது? செவியில் தோடு, தலையில் வெண்மதி உடம்பெல்லாம் வெண்ணிற இவற்றோடு விடையேறி தரிசனம் தருகிறார் இறைவன் "காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசி என்னுள்ளம் கவர்கன்வன்", எனத் திருநீற்றுப் பூச்சில் - தம்மை இழக்கிறார். சங்கார காரணங்களை இறைவனைத் தரிசிக்கும் ஞானபக்குவத்தை குழந்தைப் பருவத்திலேயே பெற்றுவிடுகிறார்.

திருக்கோவில்கள் பலவற்றிலும் இத்தத்துவ வடிவங்களையே தரிசிக்கிறார். திருக்கோவிலுள்ளிருக்கும் அருட்டிருமேனி தன்னைச் சிவன் எனவே கண்டு தொழுகிறார். உயிர்கள் உய்யத் திருவிளையாடல்கள் பலவற்றைப் புரிந்த அருளாளனாகக் கண்டு தொழுகிறார். அவன் அருட்டிருமேனியும், அருட்செயல்களும் சம்பந்தரைக் கவர்கின்றன. அத்திருக் கோவில்களில் தம்மை மறக்கிறார். காதல் மேலிருகிறது. திருக்கோவில்களைச் சூழ்விருந்த இயற்கைக் காட்சிகளில் தெய்வ-ஒளி ஊடுருவி நிற்பக்கண்டு உள்ளக் கிளர்ச்சி பெறுகிறார். இவ்வியற்கைக் காட்சிகளில் தோய்ந்து பெற்ற அனுபவ வெளிப்பாடே சம்பந்தர் பாடல்கள். பிறிதொரு வகையாகக் கூறுவதென்றால் இயற்கைக் காட்சிகளில் தோய்ந்தெழுந்த அழகனுபவம், இறைவன் அருட் செயல்களிலும் அருட்டிருமேனியிலும் கொண்ட காதலனுபவம், இறைவன் திருக்கோவில்களையே சிவன் எனக் கண்டு தெளிந்த ஞான அனுபவம் ஆகிய இம் மூன்றனுபவங்களையும் கொண்டு விளங்கும் அழகுக் கவிதைகளை, காதற் கவிதைகளை, ஞானப் பாடல்களைச் சம்பந்தர் பாடினார் எனல் வேண்டும். இவருடைய பாடல்களிலிருந்து இறைவனைத் தந்தையாகவும் தன்னை மகனாகவும் பாசித்து வழிபட்டு சித்தியின்பம் பெற்றார் என்பதை அறியலாம்.

அப்பர்

ஞானசம்பந்தரோடு ஒரு காலத்தில் வாழ்ந்து வந்த அப்பர் சுவாமிகள் சம்பந்தர் போன்றே பக்தி உணர்வு தமிழக மெங்கும் பெருக்கெடுத்தோட தம் திருப்பாடல்களால் உதவியருளியவர். பக்தி உணர்வில் திளைத்து, நின்று இறைவன் புகழைப் பாடியவர். அப்பர் சுவாமிகளையும் சம்பந்தரையும் சைவத்தின் இரு கண்கள் என்று சேக்கிழார் குறிப்பிடுவர். சமய நிலையில் இவ்விருவருக்கும் ஒத்த மதிப்பினைக் கொடுத்தாலும்; சம்பந்தர் வாழ்க்கை வேறு, அப்பர் வாழ்க்கை வேறு. தம் வாழ்க்கை வரலாற்றின் தனிப்பட்ட போக்கால் உருவாகிய இவர்கள் தனித் தன்மை இவர்கள் பாடல்களில் எதிரொலிக்காமலில்லை. குழந்தைப் பருவத்திலேயே தேவியால் ஞானப்பால் ஊட்டப் பெற்றுச் சிவஞானம் கைவந்த நிலை சம்பந்தர் வாழ்க்கையில் காணப்படுகிறது. நாவுக்கரசர் வாழ்க்கையோ இளமையிலேயே நிலையாமை உணர்த்தப்பட்ட வாழ்க்கை. தந்தை-தாய் இறக்கின்றனர், தமக்கையாராகிய திலகவதியாருக்கு மணம் பேசுவைத்திருந்த கலிப்பகையாரும் இறக்கின்றார்.

"குடம்பை தனித்தொழியப் புள்
பறந்தற்றே
உடம்பொ டுயிரிடை நட்பு"

என்பது குறள். எனவே இளமையிலேயே "நில்லாத உலகியல்பு பண்டு நிலையா வாழ்க்கையல்லென்" என அறத்துறந்து விடுகிறார். நிலையான உண்மை எங்கே என்று நாடுகிறார். இறைவனருள் விலகி நிற்பதால் சமணசமயம் புகுகிறார். திருவருளைத் துணையாகக் கொள்ளாத அறம் அவரைக் கவர்கிறது. தமக்கையார் தவம் இறைவன் திருவருளைத் தூண்டுகிறது. இறைவன் நாவுக்கரசரை குலை மடுத்தாள் கிறான். இப்போது அடிகளுக்குக் கழிவிரக்கம் பிறக்கின்றது. திருவருளை நினையாத நிலைமையினை நினைந்து உருகுகின்றார். இவ்வாழ்க்கை எதிரொலிகளை அவர் பாடல்களில் நன்கு காணலாம். இறைவனை நினையாது வாழ்ந்த வாழ்க்கை கழிவிரக்கத்தோடு வெளிப்படுத்துவதைப் பின்வரும் பாடல் மூலம் காணலாம்.

"முன்னே என் வினையினாலே
மூர்த்தியை நினைய மாட்டேன்
பின்னை நான் பித்தனாகிப்
பிதற்றுவன் பேதையேன் நான்"

என்னுளே மன்னி நின்ற
சீரமைய தாயினுளை
என்னுளே நினைய மாட்டேன் என்
செய்வான் தோன்றினேனே"

இவ்வாறு பாடும் போது பிற தேவார நாயன்மார்களுக்கில்லாத கவிதைவீறு இவர் பாடல்களில் பொலிந்து விளங்குகிறதெனல் வேண்டும். 'சிறந்த கவிதைகள்' எனப்படுபவை வாழ்க்கை அனுபவ வெளிப்பாடாக அமைவனவே. இவ்வனுபவ வெளியீட்டை எல்லாருடைய பாடல்களிலும் காண முடிந்தாலும் இவர் பாடல்களில் காணும் அனுபவத் துடிப்பும் நெஞ்சத்தை தொடுமளவுக்குப் பிற தேவார நாயன்மார்களின் பாடல்களும் நெஞ்சத்தை தொடவில்லை என்றே கூறமுடியும்.

அப்பர் சுவாமிகளின் அனுபவத் துடிப்புக்கு முதன்மையான காரணம் உலகியல் வெம்மையில் அமுந்தியபின் இறைவன் திருவடி நிழலைத் தரிசித்தமையே. வெம்மையின் பின்னர் பெற்ற நிழல் விளைவிக்கும் அனுபவம், எப்பொழுதும் நிழலில் இருப்பார் பெறும் அனுபவத்திற்கும் வேறுகவே அமையும். இதனால் நிழலில் ஏற்றத் தாழ்வு இருப்பதாகப் பொருளில்லை. "நிழலருமை வெய்யிலினே நின்றறிமின்; ஈசன் கழலருமை வெவ்வினையிற் காண்மின்" என்ற பாடல் இங்கு உணர்த்தக்கூது. "இறைவனைத் தொழும்போது உள்ளம் குளிகிறது; உள்ளங் குளிர்ந்த போதெல்லாம் உவந்து வந்து பாடுவேன்" என்று பாடும் அப்பரின் இத்தகைய அனுபவத்தைக் காண்டலரிது. அப்பர் பெறும் அனுபவம் ஒரு வகையில் மாணிக்கவாசகர் அனுபவம் போன்றது. அப்பர் பாடல்கள் பெரிதும் திருக்கோவில்களை மையமாகக் கொண்டனவ. மாணிக்கவாசகர் பாடல்கள் இந்த அளவுக்குத் திருக்கோவில்களை மையமாகக் கொண்டனவல்ல.

உலகியல் வெம்மையில் அமுந்தி நின்ற காரணத்தால் அனுபவத்துடிப்புக் காணப்படுவதாகக் கொண்டாலும் இறைவன் அப்பரை ஆட்கொள்வதற்கு முன் பாடிய பாடல் எதுவுமில்லை. எனவே துடிப்பு துடிப்பாக வெளிவரவில்லை; நினைப்பாக வெளிவருகிறது. இறைவன் திருவடிக் காளாகி உய்ந்த பின்னர் பாடியனவே அப்பர் பாடல்கள். இவர் ஆண்டவனை அடிமை முறையில் வழிபட்டு பேரின்பம் பெற்றார்.

சுந்தரர்

சுந்தரர் "நல்லியல் ஞானசம்பந்தனும் நானினுக்கரசரும் சொல்லியவே சொல்லி ஏத்துகப்பான்" என்று பாடி, அவ்விரண்டு நாயன்மார்களும் சென்ற நெறியே சென்று, அவ்வருவரையும் போல் ஆலயத்திலே அரணைத் தரிசித்துப் பெற்ற அனுபவங்களைப் பாடியவர். சுந்தரர். ஞானசம்பந்தருக்கும், அப்பருக்கும் காலத்தால் பிந்தியவர் என்பதை மேற்கூறிய பாடல் மூலம் நாம் அறியலாம். உலககேததும் இறைவன் புகழே பரவி நிற்க வேண்டும் என்று இறைவன் புகழைப் பாடியவர். இவ்வகையில் "மூவர் முதலிகளுக்கும்" ஒற்றுமையுண்டு.

உலகியல் இன்பதுன்பங்களின் நடுவே வாழ்ந்து பெறும் அனுபவம் ஏனைய இருவருக்கும் இல்லாத நிலையில் இவர் பாடல்சரீரில் சிறப்பாக உள்ளது எனலாம். உலகியல் இன்ப - துன்பங்களில் உடல் அனுபவம் பெற்றிருப்பினும் உயிர் இறைவனிடமே உறைந்து நிற்பதை இவர் பாடல்களில் மிக விளக்கமாகவே அறிவிக்கும். சிறந்த சளிஞராக வாழ்ந்த சுந்தரர் அரணை - வள்ளலைப் பாடித் தன் வாழ்க்கையினை நடத்த விரும்பவில்லை. "தம்மையே புகழ்ந்து இச்சை பேசினும் சார்பினும் தொண்டர் தருகிலாப் பொய்யமையானரைப் பாடாதே எந்தை புகழார் பாடுமின் புலவீர்கள்." என்று பொய்யமையானரைப் பாடாது இறைவனைப் பாடி உய்ய அறிவுறுத்தியவர் இப்பாடல் மூலம் "இம்மையின்பத்துக்கும் இறைவன் உதவுகின்றவனே" என்ற எண்ணத்தைத் தெரிவாக உணர முடிகிறது;

'பொன்னும் மெய்ப் பொருளும்

தருவானைப்

போகமும் திருவும் புணர்விப்பானைப் பின்னையென் பிழையைப் பொறுப்பானைப் பழையெல்லாம் தவிரப் பணிப்பானை இன்னதன்மையன் என்றறியொண்ணு எம்மாலே எளிவந்த பிரானை அன்னம் வைகும் வயற் பழனத்தணி யாரூரனை மறக்கலுமாமே."

என்னும் இப்பாடல் சுந்தரர் வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதைக் காணலாம். திருவொற்றியூரில் இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்து கொண்டிருந்த சங்கிலியாரைக் கண்டு ஆசை கொண்டு

அவரைத் தமக்கு மனைவியாக்குப்படி பெருமானை வேண்டாலும், இறைவரும் சங்கிலியாருக்குத் தெரிவித்து, அவரைப் பிரிபாதிருக்கும்படி சத்தியம் பண்ணிக் கொடுக்கும்படி செய்து, திருமணத்தை நிறைவேற்றச் செய்தார். சில காலத்தின்பின் சுந்தரர் "பத்தியையும் அடிமையும் கைவிடுவான் பாவியன்" என்னும் பதிகம் பாடி (சங்கிலியாரை) ஒற்றியூரை விட்டு நீங்கும் பொழுது, சத்தியத்தினின்றும் தவறியமையால் கண்களை இழந்தார். ஆண்டவன் இவரைத் தோழனாக ஏற்றுக் கொண்டவர்; அதுவும் எப்படியான தோழமை என்றால், திருவாரூரில் முதலை உண்ட பாலகளை உயிர் பெறச் செய்யப் பாடியதாக வரும் தேவாரத்தில் "புரைக்காடு சோலைப் புக்கொளி யூவிநாசியே - கரைக்கான் முதலையைப் பிள்ளைதரச் சொல்லு காலனையே" என்ற வரிசைக் கரண்கிரீடும், இறைவன்பால் நாயனார் வைந்திருந்த தோழமையின் சிறப்பினை நாம் தூய்த்து உணரலாம். "முகநக நட்பது நட்பன்று றெஞ்சத் தகநக நட்பது நட்பு."

என்று வள்ளவர் சொல்லிய வாங்கு எம்பிரான், சுந்தரர் மீது அகத்தோடு இணைந்து பரவை மனைக்குக் கூட தூது செல்லக்கூடிய தோழமையின் உக்கிரம் கொண்ட நிலையிலும், தன்டிக்கவேண்டிய நிலையில் தன்டிக்கும் தன்மையினையும், பிழைகளைப் பொறுத்து மன்னிக்கக் கூடிய தன்மையினையும் சுந்தரர் வழக்கையை வாயிலாகவே காணலாம். மேற்கூறப்பட்ட பாடல் சுந்தரர் வாழ்க்கையை உட்கொண்டு பாடியதாயினும் எல்லோருக்கும் இறைவன் இன்பதுன்பங்களில் உடனிற்பவன் என்ற பொதுச் சிந்தனையையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

மூவர் முதலிகளுக்கும் இறைவன் புகழையே பாடும் வகையில் ஒற்றுமையுண்டு; ஆயினும் அவ்வொற்றுமையிலும் அம்மூவரின் தனித்தன்மைகள் விளங்காம வில்லை. சம்பந்தர் சிறு குழந்தையாக இருந்தபோதே ஞானப்பாலுண்டு சிவஞானம் பெற்றவர். உலகியல் வெம்மையை நன்கு அனுபவித்தவர் எனக் கூறமுடியாது. நாவுக்கரசர், தாம் இளமையாக விருந்த போதே குடும்ப நிழச்சிகளிலே நிலையாமையை உணர்ந்து, நிலையானதைத் தேடிச் சென்று, துறவு மேற்கொண்டு, உடல் நோய்க்கும் ஆளாகிப் பின் இறையருளால் சிவஞானம் பெற்றுய்ந்தவர். இள

மையிலேயே “வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே” என்று வாழ்ந்து உலகியல் இன்பத்தில் தளைக்க மணம் முடிக்கும் போது இறைவனால் தடுத்தாட் கொள்ளப் பெற்று இறைவனை நாடிச் சென்று சிவஞானம் பெற்றவர் சுந்தரர். உடலும் உயிரும் இணைந்து செல்லும் சம்பந்தர், உடல் வருத்தமுற உயிர் இறைவனிடம் உறைந்து

நிற்கும் அப்பர், உடல் இன்ப துன்பங்களில் நிற்பினும் உயிர் இறைவனோடு கூடி நிற்கும் சுந்தரர் என்ற நிலைமையிலேயே இவர்கள் வாழ்க்கையையும் பாடல்களும் எமக்கறிவிக்கின்றன.

“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார் இறைவன் அடிசேரா தார்.”

ந. சபேச சர்மா
(இறுதியாண்டு)

- ★ கல்வி ஒருவனை நல்ல மனிதப் பண்புடையவனாகவும், நற்குடிமகனாகவும் ஆக்க வேண்டும். ஆகவே கல்வி நல்ல மனிதரை உருவாக்கி அவர்களினூடாக நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும்

—ருசோ

- ★ கற்பித்தல் என்பது கருத்தற்ற சொற் கூட்டங்களை மனனம் செய்வதல்ல—புள்ளனுபவத்துடன் இணைந்து முழு மனிதனை உருவாக்க அது உதவவேண்டும்.

—ருசோ

- ★ நாற்கல்வி உண்மையான கல்வியாகாது. அது அறிவினைக் கொடுப்பதற்கு வழியுமாகாது. அறிவை எடுத்துக்காட்டும் கருவியாக மட்டுமே அது அமையும்

—மகாத்மா காந்தி

- ★ மனிதன் தன்னைச் சூழலுடன் பொருத்தப்பாடடையக் செய்வதற்கு முனையின் வழிகாட்டலுடனும் கண்களின் மேற்பார்வையுடனும் ஜெகனின் உதவியையே நாடவேண்டும்

—மகாத்மா காந்தி

நல்லதோர் சமுதாயத்தில் சமூகக்கல்வியின் பங்கு

ஒரு தனிமனிதனது நல்வாழ்விற்கு கல்வி இன்றியமையாத ஒன்றாகும். மனிதன் பிறப்பிலேயே சில மரபு நிலைப்பண்புகளைப் (Hereditary Traits) பெற்று மொழி, பழக்க வழக்கங்கள், அறிவியற் கண்டுபிடிப்புகள், இலக்கியம், கலை போன்ற சமூக மரபின் கூறுகளைக் கல்வியானது பொருத்தி அமைக்கின்றது. இவற்றை வளர்ப்பதனாலேயே மனிதன் உலகச் சூழ்நிலையுடன் பொருத்தப்பாடு காணக்கூடியதாக விருக்கின்றது. சூழ்நிலையை நன்குணர்ந்தும் ஒரு சில வேளைகளில் சூழ்நிலையைத் தன் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றி அமைத்தும் வேறு சில வேளைகளில் சூழலுக்கேற்பத் தன்னை மாற்றி அமைத்தும் வாழப் பழகுவதே கற்றல் என்பர், இக்கூற்றினையே 'ஹார்ன்' என்பவர் "கற்றல் என்பது சூழ்நிலைத் தன் சூழ் நிலையோடு உயர்தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த பொருத்தப்பாட்டினை (Superior adjustment) யடைவதாகும்" என்று கூறுகின்றார். இச்சூழல் மாற்றத்தில் புதிய சமூகக் கல்விஓர் ஒப்பற்ற ஸ்தானத்தை வகிக்கின்றது.

ஏனைய குடியரசு நாடுகள் போன்று எமது நாடும் ஒப்பற்ற ஒரு குடியரசு நாடாகத் திகழ்கின்றது. எனவே இன்றைய சிறார்களை வருங்காலக் குடிமக்கள் என்னும் நிலை வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றது. எனவே இன்றைய சிறுவனைப் பொறுப்புள்ள குடிமகனாக மாற்றச் செய்வதற்கு ஏற்ற அறிவைப் புகட்டுவதே சமூகக் கல்வியாகும். வரலாறு, புவியியல், ஆட்சிநூல் பொருளியல் என்பவற்றைத் தன்னிடத்தடங்கிய ஒரு நூலாக விளங்குகின்றது. சமூகக் கல்வி சமூகத்தில் மனிதன் சிறந்த குடிமக்களாக விளங்குவதற்கேற்ற அறிவையும் ஆற்றலையும் வளர்ப்பதோடு மாணவர் முறையே, குடும்பம், பள்ளி சமூகம், கலைகள், சமயங்கள், நாடு, உலகம் ஆகியவற்றின் தொடர்பு, சமூக வாழ்வில் எளக்கூடிய சிக்கல்களை விஞ்ஞான ரீதியில் சிந்தித்துப் பார்த்து ஆராயும் அறிவை

வளர்த்தலையும். பரந்த மனப்பான்மையும் சிறந்த சமூக உணர்ச்சியையும். உலக மக்களின் தொடர்பையும் அதன் முக்கியத்துவத்தையும், தன்னம்பிக்கையையும் சகிப்புத் தன்மையையும், கூட்டுறவையும் பொதுநல பேணலையும், பிறர் கருத்துக்களையும், நாட்டின் சட்ட திட்டங்களை மதித்தலையும். கால மாற்றத்திற் கேற்பப் பொருத்தப்பாடு பெறுதலையும் மூத்தோருக்கும், பொது மக்களுக்கும் நன்றிசெலுத்தல் போன்ற இன்றோர்ன போதனைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு நூலே சமூகக் கல்வியாகும்.

இப்புதிய பாடத்திட்டம் தோற்று வதற்கு முன்பு இப்பாடம் வரலாறு, புவியியல், பொருளியல், குடியியல் என்று மடிப்படையில் தனித்தனிப் பாடங்களாக போதிக்கப்பட்டு வந்தது. இவற்றினால் ஏற்பட்ட குறைகளைக் கருத்திற்கொண்ட புதிய கல்வித் திட்டத்தில் 9ந் தரம் தொடக்கம் 9ந் தரம் வரையிலும் சமூகக் கல்வியென்னும் கட்டாய பாடமாகக் கல்வியாளர்கள் புகுத்தியுள்ளார்கள்.

சமூகத்திருநாட்டிற்கு வரப்போகின்ற பேரும், புழும், சீரும், சிறப்பும், அறிவும் ஆற்றலும், மாட்சிமிகு மனப்பாங்குகளும் சமூக நற்பண்புகள் கொண்ட நற்குடியிலேயே ஏற்படவேண்டும். இப் பணியை முன்னின்று நிறைவேற்றக்கூடிய ஒன்று தான் சமூகக்கல்வியாகும். வாழ்க்கை பற்றிய அழியாத விரும்பத்தகு மனப்பாங்குகளின் உருவாக்கம், பயிற்சி மாற்றம், கற்றல் ஆகியன பற்றித் தற்கால உளவியல் ஆராய்ச்சியாளர் வெளியிட்ட பல முடிவுகளுக்கிணங்கவே சமூகக் கல்வியென்னும் பாடம் அமைத்துள்ளது. நற்குடியை உருவாக்குவதில் சமூகக் கல்வியின் பங்கினை உணர்ந்த கல்வி ஆலோசகர்கள் 1972ம் ஆண்டில் 6ந் தரந் தொடக்கம் 9ந் தரம் வரையுள்ள பாட விதானத்தில் இப்பாடத்தையும் ஒருங்கிணைத்து அறிமுகத் செய்துள்ளார்.

சமூகக் கல்விப்பாடம் பொருளாதார சமூகத்துறைகளில் பெருமளவு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நமது மாணவ சமுதாயம் சமுதாயத்தைப் பற்றியறிந்திருந்தால் தான், சமுதாயத்தில் மாற்றம் ஏற்பட முடியும். மனிதனைப்பற்றியும், மனிதனுக்கும் மனிதனுடைய பௌதிகச் சூழல், சமூகச் சூழல் ஆகியவற்றிற்கிடையே இணைப்பை ஏற்படுத்தும் ஒர்பாலமாக விளங்குவதால் சமூகக்கல்வி சமுதாயத்தில் சிறந்த விளைவுகளை உண்டாக்குவதற்குத் துணைபுரியும், மேலும் மாணவர்கள் மக்களிடையே ஏற்படும் பிரச்சினைகளை உணர்ந்து அப்பிரச்சினைகளுக்கு ஏற்ற தீர்வு காண்பதற்கு இப்பாடம் வற்புறுத்தும்.

வரலாறு, புவியியல் என்று பிரிக்கப்பட்ட தனித்தனிப் பாட நெறிகளில் மாணவன் எண்ணிறந்த தரவுகளையும் விடயங்களையும் அறிந்து கொண்டானே தவிர தனது சமுதாயத்தில்தான் ஓர் உறுப்பினன் என்றும், சமுதாயத்தில் தனது பங்கையும், முக்கியத்துவத்தையும் அவன் உணர்ந்திருக்கவில்லை. இக்குறையை இப்பாடம் நிவர்த்தி செய்யும்.

மக்களுக்கிடையேயும், நாடுகளுக்கிடையேயும் நிலவும் பொருத்தப் பாட்டினை இப்பாடம் வலியுறுத்துகின்றது. நாட்டிற்காகச் சிரத்தையுடன் சேவையாற்றுவதற்குத் தயங்காத நற்குடிகளே இன்று நமது நாட்டின் பொருளாதார சுபிட்சத்திற்கு வேண்டியவராவர். ஆகவே மனித சமூகத்திற்கு ஒத்துழைப்பு மிகவும் வேண்டப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். பல்வேறுபட்ட சூழல்களிடையே சகிப்புத் தன்மை பொருத்தப்பாடு காணல், நல்லெண்ணத்துடன் கூடிய பரஸ்பர தொடர்புகளைத் தெளிவுபடுத்துதல்போன்ற அலகுகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட ஒன்றே சமூகக்கல்வியாகும். மேற்கூறியவற்றிற்கான காரணிகளையும் அறிந்து மனிதன் எவ்வாறு தனக்கு ஏற்பட்ட பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு கண்டான் என்பதையும் மையமாகக்கொண்டு உணரும் மாணவன் சமுதாயத்தில் நற்பிரசையாத் திகழ்வான் என்பதில் ஐயமில்லை.

இன்று உலகத்தில் பல்வேறு மக்கட்குழுவினரிடையே போட்டியும் பொருமை யும் பூசல்களும் மலிந்திருப்பதைக் காணலாம். அறிவும் திறனும் சிறந்த நற்குடியை ஏற்படுத்த முடியும் என்று நம்புவதற்கில்லை. இதற்குச் சரித்திரத்தில் நிறையச்

சான்றுகளுண்டு. எல்லாராலும் மதிக்கத்தக்க அறிவையும் வியத்தகு ஆற்றலுடைய கிறிஸ்தும் அவனுடைய போதனையை நம்பிய ஜேர்மனிய மக்களும் உலகத்தை நடுங்கச் செய்யும் பொருக்குக் காரணமானார்கள். இத்தாலியில் முசோலினியின் அடக்குமுறை ஆட்கிபோன்ற நிலைகள் வரலாற்றுக் காலந்தொட்டு இன்றுவரை காணக்கூடியதாயுள்ளது. இந்நோய் எமது ஈழ நாட்டிலும் காணக்கூடியதாயுள்ளது. இவற்றிலிருந்து நாட்டை விடுவித்து நல்லதோர் சமுதாயத்தைப் பரிணமிக்கச் செய்யவேண்டுமானால், மாணவர்களை நற் சமுதாயத்தின் அங்கத்தவனாக்க வேண்டும். அத்துடன் பிறநாட்டுக் கலாச்சாரம் பண்பாடு முதலியவற்றை அறிந்து அதற்கு மதிப்புக்கொடுத்து அதன் பொருத்தப்பாடு காணும் முறையில் மீம் தரப்பட அலகுகள் அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

மனித குலத்தின் ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஒவ்வொரு சமுதாய மாற்றத்திலும் மக்கள் அதற்கேற்றவாறு பொருத்தப்பாடு காணும் தன்மையின் முக்கியத்துவம் ஆகியவை பற்றிக் கூறும் வகையில் அமைந்துள்ள ஒன்றை 7ந் தரச் சமூகக்கல்விப்பாடத்திட்டம்.

நல்ல சமுதாயம் உருவாக வேண்டுமானால் நல்ல மனப்பாங்கு இன்றியமையாத ஒன்றாகும் என்பது கல்விபாளர்களால் கூறப்படும் உண்மையாகும். இவ்வுண்மையைச் சமூகக் கல்வி ஏற்படுத்துமென்பதில் சந்தேகமில்லை. சமூகக்கல்வி என்பது பாடசாலையின் புத்தகமாதிரி மன்றிச் செய்யமுறைப்பயிற்சியின் மூலமும் ஆராய்ச்சியின் மூலமும், கற்பிக்கப்படுவதால், மாணவரிடத்துத் தண்ணம்பிக்கையை ஏற்படுத்துகின்றது. அமைதியான முறையில் வாழவும், பரந்த மனப்பாங்கை ஏற்படுத்தவும், பெரியோரை மரியாதை செய்யவும் தாழ்ந்தவரிடம் இரக்கம்கொள்ளவும் சமுதாயத்திற்கேற்பத் தம்மை மாற்றிக்கொள்ளவும் கூடியது போன்ற நற்செய்கைகளைக் கொண்ட ஒரு பாடமாகப் போதிக்கப்படுவதால் எதிர்காலத்தில் சமுதாயத்தில் சூழல் கல்வியின் செல்வாக்கு பிரதிபலிப்பதை நாம் காணக்கூடியதாயிருக்கு மென்பது மறுக்கமுடியாத ஒன்றாகும்.

சு. நடராசலிங்கம்
(இறுதியாண்டு)

ஒருங்கிணைந்த பாடத்திட்டத்தின் அவசியம்

சென்னை நகராட்சி

உளவியலில் ஏற்பட்ட துரித வளர்ச்சியின் காரணமாகவும், கல்வியறிஞர்கள் மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சிகளின் பலனாகவும் இன்று கற்பித்தலில் பல புதிய உத்திகள் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. சென்ற பத்து ஆண்டு காலமாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கல்வி மிகவும் முக்கியத்துவம் அடைந்து வருகின்றது. முதலில் இம்முறை பரீட்சார்த்தப்பாடசாலைகளில் செயற்படுத்தப்பட்டது. இம்முறை கூடிய வெற்றியை அளித்தமையால் இப்போது எல்லாப்பாடசாலைகளிலும் இம்முறை அமுல் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. ஆசிரியரில் பலருக்கு இம்முறையைப்பற்றிய பூரண விளக்கம் இல்லாமல் இருப்பது கண்கூடு. அவர்களுக்கு வேண்டிய பயிற்சி அளித்து இம்முறை வெற்றிகரமாக அமுல் நடாத்த ஆவன செய்தல் வேண்டும்.

உளவியலின் வளர்ச்சி கல்வியில் பெருந்தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கற்பிக்கும் முறைகளிலும் பல புதிய முறைகளை இடம்பெறச் செய்துள்ளது, மாணவருடைய வயது, ஆற்றல், உளச்சார்பு என்பவற்றிற்கேற்ப கற்பித்தல் தற்பொழுது இடம் பெறுகின்றது, மாணவர் கற்கும் வேகத்திற்கேற்பக் கற்பிக்கும் வேகமும் வளர்ச்சியடைய வேண்டும், அதற்கு இவ்வொருங்கிணைந்த கற்பித்தல் முறையே சாலவும் பொருத்தமானது, மாணவர் பாடத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பும் சமூகத்துடன் தொடர்பும் ஏற்படச் சிறந்த முறையில் உதவுவது இம்முறையே. மாணவன் தனது ஆராய்வுக்கமிகுதியினால் ஒரு பாடத்திற்குச் சம்மந்தமில்லாத ஒரு கேள்வியை அப்பாட வேளையில் கேட்கக்கூடும், அதற்குப் பாரம்பரியக் கற்பித்தல் முறையில் ஆசிரியர் விடையளிக்கமாட்டார், அவ்வினாவிற்குரிய பாட ஆசிரியரையே அக்கேள்வியைக் கேட்குமாறு தூண்டுவார். ஆனால் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கல்வியாய் பிள்ளையின் சந்தேகத்திற்கு உடனேயே விளக்கம் அளிக்கப்படும்.

குழந்தை மையக்கல்வி வேண்டும் எனக் கூப்பாடு போடும் அறிவியலறிஞர்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ற சரியான சாதனம் இவ்வொருங்கிணைந்த கற்பித்தல் முறையே. மாணவர் தாங்களே சில செயல்களைச் செய்து தங்கள் சொந்த அநுபவமூலம் கற்க வழியுண்டாகின்றது இதனால் மாணவர் தாம் அறிவது திட்டவட்டமான சரியான முடிவு என்பதை உணர்ந்து மகிழ்ச்சியும் மேலும் கற்க ஆவலும் உடையவராகின்றனர். இம்முறையில் பாடங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படாமல் மாணவர்களுக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகின்றது.

ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கல்வியினால் ஏற்படும் மாற்றங்களாவன:

- (i) பாடம் சம்பந்தமான மாற்றம்.
- (ii) மாணவர் சம்பந்தமான மாற்றம்.
- (iii) ஆசிரியர் சம்பந்தமான மாற்றம்.
- (iv) பெற்றோர் சம்பந்தமான மாற்றம்.

ஆகியவையாகும். பாடங்கள் தனித்தனியே கற்பிக்கப்படாமல் ஒருங்கிணைத்துக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. பாடத்திற்குப்பாடம் தொடர்புறுத்தப்பட்டுக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அன்றாட அநுபவங்கள் செயல்கள் மூலமாக பாடங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. நேரகூசி என்னும் கட்டுப்பாடின்றி வரும் பிய செயல்களை விரும்பிய நேரம் வரையிலும் கற்பதற்கு வாய்ப்புண்டாகின்றது. பாரம்பரியக் கற்பித்தல் முறையில் அறிவு மாணவனுக்குப் புகுத்தப்பட்டது. இப்புதியமுறைமூலம் மாணவர் அறிவைத் தேடிப் பெறுகின்றனர். ஆசிரியர் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தாமல் அறிவைப்பெறுவதற்கு உதவி செய்கின்றனர். சுதந்திரம் மற்றவர்களால் கட்டுப்படுத்தப்படுவதில்லை. செயல்களில் ஈடுபட்டுப் போது மாணவர் தம்மைத்தாமே கட்டுப்படுத்திக்கொள்கின்றனர்.

அன்றைய கல்வி கருத்தற்றதாக இருந்தது. தாம் கற்ற கல்வியை வாழ்வில் பயன்படுத்த முடியாமல் மாணவர் கஷ்டமுற்றனர். ஒருங்கிணைந்த கல்விமூலம் மாணவர் பயனுள்ள முறையிலும் ஆர்வத்துடனும் கல்வியைப் பெறுகின்றனர். தமக்குத் தேவையற்றவையைக் கற்காமல் தமக்கு உதவக்கூடியவையையே கற்கின்றனர். குழுவேலைகள் மூலம் பெற்ற அறிவை மற்றவர்களுடன் தொடர்புபடுத்த முடிகின்றது. பின்னால் ஏற்படப்போகும் சமூக வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பயிற்சியை சிறப்பான முறையில் முன்னரே பெற முடிகின்றது. ஆசிரியர் மாணவர் தொடர்பு நல்ல முறையில் அமைகின்றது. மாணவர் ஆசிரியரை ஒரு அதிகாரியாகக் காணாமல் தமக்கு வேண்டியதொரு உபகரணமாக அவரை உபயோகிக்கின்றனர். கற்பித்தல் முறைகளில் பெருமாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. சுவர்ச்சிகரமானதாகவும், மாணவர் ஆர்வத்துடன் ஈடுபடக் கூடியதுமான உளவியல் ரீதியான முறைகள் புகுத்தப்பட்டுள்ளன. மாணவர் போட்டி மனப்பான்மையை விட்டுக் கூட்டுறவாகச் செயல்படுகின்றனர். ஒவ்வொரு படியிலும் மாணவன் அடையும் வளர்ச்சியை ஆசிரியர் நன்கு அவதானிக்க முடிகின்றது. சமூக உணர்ச்சி, மற்றவர்களுடன் சமூகமான தொடர்பு என்பன மாணவரிடையே நன்கு வளர்ச்சியடைகின்றன. மாணவர் உற்சாகமாகவும் துடிப்புடனும் செயல்பட இம்முறை இடமளிக்கின்றது. ஆக்கச் செயற்பாடுகள் நன்முறையில் வளர்க்கப்படுகின்றன. மாணவர் தம்மைப்பற்றித் தாமே நன்றாகவும் திட்டமாகவும் மதிப்

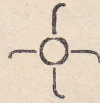
பீட முடிகின்றது; பரீட்சைகள் என்னும் தடைகளைப்பற்றிய பயம் இன்றி நன்றாகச் செயல்பட முடிகின்றது. திருப்தியான முறையில் தமது வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ள முடிகின்றது.

தாமே சரியான முடிவுகளுக்கு வருவதானாலும் கட்டுப்பாடற்ற சுதந்திரத்தை அனுபவிப்பதானாலும் வகுப்பறை உயிர்த்துடிப்புள்ளதாக விளங்குகின்றது. ஒவ்வொரு மாணவனையும் ஆசிரியர் தனித்தனியே கவனித்து அவனுடைய வளர்ச்சியை அவதானிக்கும்பணி அவருக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர் மாணவனைப்பற்றி மதிப்பீடும்பொழுது அவனுடைய பாட அறிவைமட்டுமின்றி அவனுடைய செயற்திறன்களையும் மதிப்பிடுகின்றார். மாணவனுடைய மதிப்பீடு தொடர்ச்சியாக இடம் பெறுகின்றது. பெற்றோர் மாணவருடைய வளர்ச்சியை அடிக்கடி கவனிக்கும் வாய்ப்பைப் பெறுகின்றனர். இதனால் பெற்றோர் ஆசிரியர் தொடர்பு நெருக்கமடைகின்றது. ஆசிரியர் ஒவ்வொரு செயல்களை, முறைகளை திரும்பத்திருப்ப அனுசரிக்காமல் காலத்திற்குக்காலம் புதிய திட்டங்களை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

தற்போது காணப்படும் கற்பித்தல் முறைகள் எல்லாவற்றிலும் கூடிய சிறப்பான முடிவுகளைத் தரவல்லது. இவ்வொருங்கிணைந்த கற்பித்தல்முறைவே என்பது கல்வி ஆராய்ச்சியாளர்களின் முடிவாகும். ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் இம்முறையைப் பின்பற்றி மாணவர்களை நற்குடிமக்களாக்க எம்மாலானதைச் செய்வோம் எனச் சங்கற்பம் செய்து கொள்வோம்,

எஸ். சீவலிங்கராயர்

(இறுதியாண்டு)

★ அகிலத்தின் அணையாத விளக்காகிய அறிவுச்சுடரே மக்களுக்கு உண்மையான அணிகலன் —சோக்கிரட்டீஸ்

★ பிள்ளைகளுக்கு வெற்றுகைகள்மூலம் கருத்துக்களைக் கற்பிக்கக் கூடாது. காட்சிப்பொருட்கள்மூலம் பெறும் அனுபவங்களே அவர்களுக்குச் சிறந்த கல்வியாக அமையும் —ரூசோ

ஒன்றிணைந்த ஆரம்பக் கல்விக் கலைத்திட்டம்

1973ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இலங்கைப் பாடசாலைகளின் ஆரம்ப வகுப்புக்களில் (முதலாம், இரண்டாம்) நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுவரும் "ஒன்றிணைந்த கலைத்திட்டம்" ஒரு துணிகரமான பயனுள்ள நடவடிக்கையாகும். கலைத்திட்டத்தின் நெகிழ்வு காலந்தோறும் இத்தகைய வரவேற்கத்தகுந்த மாற்றங்களைப் புகுத்துவதற்கு இடம் அளிக்கின்றது. "Change is the function of Education" என்னும் டாக்டர் வோலின் கருத்துப்படி கல்வியின் மாற்றம் ஏற்படுவது தவிர்க்கமுடியாத தொன்றாகி விடுகிறது. முழுக் கல்விக் கட்டடத்தின் அடித்தளமே ஆரம்பக் கல்விக்காலம் எனலாம். வளரும் பசடிகளான குழந்தைகள் எதிர்காலச் சமுதாய விருட்சங்களாகப் பயன்தர இத்தகைய அடித்தளமே காத்திரமாய் அமைகிறது. எதிர்காலத் தன்னிறைவுக்கு இன்றைய பலமுள்ள வித்துக்களை காரணம் என்பதை மறுத்து விடுவது அவ்வளவு சுலபமன்று. கடந்த சில வருடங்களுள் கல்வி உரையாடல்களும், அறிக்கைகளும் உயர்கல்வி, தொழில் நுட்பக் கல்வி பற்றியதாக அமைந்தனவே தவிர அவற்றின் பார்வை ஆரம்பக்கல்வி பற்றி முழுமையாக அமைவாது எழுந்த மாணமாக, அழுத்தமின்றியே விழுந்தது. ஆரம்பக் கல்வித் தேக்கம் எதிர்கால சுபிட்சத்துக்குத் தடங்கலாக அமைவதை மாற்றி அறிவு, செய்திறன், சமூக மனப்பாங்கு போன்ற ஆளுமைக் கூறுகளைக் கொண்ட முழுவளர்ச்சி பெற்ற குழந்தைகளை உருவாக்கும் நோக்குடன் அரசு தற்போது கையாண்டு வரும் 'நிரம்ப ஒன்றிணைந்த கலைத்திட்டம்' இலங்கைக் கல்வி வரலாற்றில் ஒரு குறிப்பிடத் தக்க அம்சமாக அமைந்துள்ளது.

ஆரம்ப வகுப்புகளில் பாடங்களை ஒன்றிணைத்துக் கற்பிக்கும் முறை தற்பொழுது தான் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளதென்ற

லும், கல்வியுலகத்திற்கு அது புதியதன்று கல்வியறிஞர்களான கம்மியஸ், ஹெர்பர்ட், ஜெஸ்ரால்ட், ஜோன் டூயி, மசா த்மா காந்தி போன்றவர்கள் இத்தகைய இணைப்புமுறை கற்பித்தலின் இன்றியமையாமையும் பயனையும் நன்கு விளக்கியுள்ளனர். ஒரு பிள்ளை பாடசாலைக்கு வரமுன்னர் வீட்டிலே எல்லாவற்றையும் அறியப்பவத்தாலும், பின்பற்றலாலும் கற்றுக் கொள்வதை நாம் அறிவோம். அவ்வாறே அவன் பெற்றுக்கொள்ளும் அனுபவங்களையும், கற்பவைகளையும் முறையாகவோ, கால அட்டவணைப்படியோ, அல்லது வெவ்வேறுகவோ கிரகித்துக் கொள்வதில்லை என்பதும் எமக்குப் புலனாகிறது. அவ்வாறு பிள்ளையின் வீட்டுச் சூழலுக்குச் சமமான சூழலைப் பாடசாலையில் ஏற்படுத்திக்கொள்வதால், அப்போன்ற ஒரு வழியால் அவனுக்கு அனுபவத்தையும், கற்றலையும் பெற்றுக் கொடுக்கமுடியும். இதன் காரணமாகவே 1 ஆம், 2 ஆம் வகுப்புக்களில் கற்பிக்கவேண்டிய பாடங்களை ஒன்றே டொன்று தொடர்புறும் விதத்திற் கற்பிப்பதால் நாம் எதிர்பார்க்கும் நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளமுடியும் என்பது வெளிப்படையாகின்றது, இதுவே ஒன்றிணைப்புக் கற்பித்தல் முறையின் அடிப்படை அம்சமாகும்.

முன்னர் முதலாம், இரண்டாம் வகுப்புக் கலைத் திட்டங்கள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பற்ற தனிப்பட்ட பிரிவுகளாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன இது ஒரு முக்கிய குறைபாடு எனலாம். ஏனெனில் அறிவும் அதற்கு அடிப்படையாக அமைந்த அனுபவங்களும் ஒருமைப்பாட்டிணைப்பெற்றிருக்கின்றன. "அறிவு என்பது முழுவளர்ச்சி" என்பதை நாம் கருத்திற் கொள்வது அவசியம், பாடங்களைத் தனித்தனிக் கற்பிப்பதனால் தொடர்பற்ற பல கருத்துக்களின் தொகுப்பே அறிவு என்னும் தவறான கருத்தும், ஒரு பாடத்திலே

காணப்படும் கருத்துக்களைப் புரிந்து கொள்ள ஏனைய பாடங்களின் விளக்கமும் உதவியும் எழ வாய்ப்பின்மையும் ஏற்படும் இத்தகைய தொடர்பின்மையால் நடைமுறைப் பயன் அளிக்க ஆசிரியர்க்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படாதது தவிர, பல பாடங்களுக்கும் பொதுவான கருத்துகளையும், விபரங்களையும் தனித்தனிக் கற்பிக்கநேரிடுவதால் காலமும் சக்தியும் விரயமாகும் நிலையும் ஏற்படலாம். அத்தோடு பாடங்களை ஒரு சுமையாகக் கருதும் மனோபாவம் பிஞ்சு உள்ளங்களில் புகுந்து அவர்களைக் குப்புற வீழ்த்தி விடலாம்.

மூன்று அளிக்கப்பட்ட நியாயமான, நூல்மயமான கல்வி ஆசிரியரை மையமாக ஆசிரியரின் கண்டிப்பிலும், கட்டுப்பாட்டிலும் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டது. ஆனால் இக்கல்வியோ குழந்தையின் இயல்பு ஆர்வம் கவர்ச்சிகள் என்பவைகளுக்கேற்ற வகையில் கண்டிப்பான நேரகூசி, பாடவிதானம் என்பவற்றை விட்டு விலகிச் சென்று குழந்தை மையக் கல்வியாக அமைவதுடன், குழந்தைகளே தகவல்களைச் செயன்முறைபாக்க கற்றுப் பெறக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை அளிக்கிறது. "பிறர் குறுக்கீட்டின்றி குழந்தை இயல்பாகப் பெறும் வளர்ச்சியே கல்வி, அவ்வாறு வளர்ச்சி பெறத்தக்க குழந்தையை அமைத்துத் தரல் அவசியம்" என்றார் கல்வி மூதறிஞர் ரூசோ. இத்தகைய கல்விச் சூழலில் சுதந்திரமாகச் செயற்பட்டு, செயற்கிறன்கள் மனப்பாங்குகள் பெற இவ்வினைப்புக்கல்வி உதவுகின்றது. குழந்தையை அறிவு முதிர்ந்த மனிதனின் சிற்றருவம் எனக் கருதாது குழந்தையாகவே கருதி அதனிடம் பொருந்தியுள்ள திறமையின் அளவீறகேற்ப அதனை மூன்றேறச் செய்தல் இவ்வினைப்புக் கல்வியின் முக்கிய அம்சமாகும். உள்ளத்தாலோ, உடலாலோ தன்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவற்றைப் பலாத்காரமாகத் திணித்தல் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

கல்விக்கு வழி படுத்துறைக் கவர்ச்சியை ஏற்படுத்தவே. இப் படுத்துறைக் கவர்ச்சி பாடங்களின் ஒன்றிணைப்பு மூலம் அதிகரிக்க வாய்ப்புண்டு. இவ்வாற்றிணைப்பு மூலம் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற நன்மைகளுட் சில:

1: சொந்தச் சமூகத்தையும், அதன் வரலாற்றையும், பண்பாட்டையும் பற்றிய உணர்வுண்மையை வளர்த்தல். சமூகமனப்பாங்குகளையும், சமூக இயல்புகளையும் வளர்த்தல்.

2. உணர்ச்சித் திறனிலும், மன வெழுச்சி முதிர்ச்சியிலும், ஒழுக்க ஆற்றலிலும் பயிற்சியளித்தல்.

3. பிள்ளைகள் தங்கள் சொந்த அக்கறைகளை வளர்த்துக்கொள்ளவும், தமது பிரச்சினைகளைத் தாமே தீர்த்துக்கொள்ளவும், கூட்டுறவையும் சமூக ஒன்றிணைப்பையும் ஏற்படுத்தி இயைந்து வாழப்பழகவும் சந்தர்ப்பம் அளித்தல்.

4 மனித அறிவு ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்து காணப்படுவதால் ஒரு குறிப்பிட்ட விடயம்பற்றிப் பல்துறை அறிவையும் பெற வசதியளித்தல்.

5. சுதந்திரம், அக்கறை, கவனம், நாட்டம் என்பவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளதால் குழந்தையின் ஆளுமை வளர்ச்சி பெறத்தூண்டல்.

இந்த ஒன்றிணைப்புப் பாடத் திட்டத்தில் மொழி, சமயம், கணிதம், ஆக்கத் தொழிற்பாடு, சுற்றுடல் தொழிற்பாடு, அபிநயம், விளையாட்டு என்னும்பாடங்கள் பாடவிடயத்திற் கேற்றவாறு தொடர்புபடுத்தி ஒன்றிணைக்கப்பட்டு யாவும் ஒரு பாடப் பரப்பாக மாறுகின்றது. இப்புதிய ஒன்றிணைப்பு முறையை நடைமுறைப் படுத்துவதில் ஆசிரியர் பல சிரமங்களையும் பிரச்சினைகளையும் எதிர்நோக்க வேண்டி நேரிடும், ஒன்றிணைந்த பாடத்தைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியரின் கல்வி குறித்த ஒரு வரையறைக்குட்பட்டது. அத்துடன் நிச்சயமாகப் பாடத்தை மையமாகக் கொண்டது. இதுகாலவரை நேரகூசியும், நியாயமான கற்பித்தலும் அவருக்குத் துணையளித்தன. ஆனால் தற்போதைய முறைப்படி நேரகூசியும், கலைத்திட்டமுயின்றிக் கற்பித்தல் அவருக்குச் சிரமமளிக்கலாம். ஆங்கிலேயரிடமிருந்து கற்றுக்கொண்ட கல்வியிலேயே இன்னும் அழுத்தம் கொள்ளப்படுகிறது. அதனால் உயர்ந்தோர் குழு ஆதிக்கம் பெற்று விளங்குவதோடு தமது மதிப்பு - அந்தஸ்தை உயர்த்துவதையும், தன்னலத்தைக் கருதுவதையுமே சிறப்பாகச் கருதப்படுகிறது.

உசாத் துணை நூல்கள், ஆதார நூல்கள் என்பன ஆசிரியர்க்கோ, மாணவர்க்கோ இல்லை. இதனால் வழிவழி வந்த பாடத் துணைநூல்கள் பற்றிய கருத்து நேர் எதிரான விளைவை ஏற்படுத்தவுங் கூடும். செயல்முறை மூலம் கற்பிக்க வழிவகுக்கப்

படுவதினால் அதிகமாக வினையாட்டுமுறை மூலமே இச்சகல்விச் செயல் நிகழ்வுகிறது. சில எண்ணையும் சொற்களையுமே கற்கப் பெற்றோரினால் நிபந்தனைப் படுத்தப்பட்ட பிள்ளைகள் அநுபவங்கள்மூலம் கற்பதால் பாடசாலைகளில் கல்விக்குப் பதில் வினையாட்டே நடைபெறுகிறது என்னும் தவறான கருத்தும், பெற்றோரின் எதிர்ப்பும் எழக்கூடும்.

இலங்கையில் இந்த ஒன்றிணைப்புத்திட்டம் மிகுந்த வெற்றியளிக்க வேண்டுமா எனப் பெற்றோர் ஆசிரியர்களின் உள்ளார்ந்த ஒத்துழைப்பு மிக மிகத் தேவை. அத்துடன் பிறரது குறுக்கீட்டின்றிச் சுதந்திரமாகச் செயற்படும் குழந்தைகளை உணவசதிகள் அளிக்கப்படுதல் முக்கியமானதாகும். அவர்களுக்குரிய பாடப் பொருட்சளும், துணைக் கருவிகளும் பாதுகாக்கப்படக்கூடிய அறை ஒன்று இருத்தல் வேண்டும். இலங்கையில் எல்லா ஆரம்பப் பாடசாலைகளிலும் இது சாத்தியப்படக்கூடியதன்று, எனினும் அரசு ஆவன செய்துவதால் அவசியமானதொன்றாகும். இப்பாடத் திட்டத்தைத் திறமையாக நடைமுறைப்படுத்தத் தேவையான அறிவு பெற்றுள்ள ஆசிரியர்கள் மிகக்குறைவு. ஆசிரிய சலாசாலைகளில் தற்போதுதான் இதற்குரிய சோதனை, செய்முறை வாதப்பான் பான்மையில் அமல் நடத்தப்பட்டு வரு

கிறது, அங்கு வெற்றி பெற்ற இத்திட்டத்தினை வெளியேறும் ஆசிரியர்களும், வழிகாட்டு ஆசிரியர்களும் பயன்படுத்த முடியும். எனினும் அவர்களது தொகை மூழ்வதும், இலங்கை முழுவதற்குமே பயனளிக்காது. எனவே அரசு இத்திட்டத்திற்கான அறிவுரைகள், செயல்முறைகள், உசாத்துணை நூல்கள் என்பவற்றைப் புத்தூக்கவகுப்புக்களை அடிக்கடி நடாத்தி, அளித்து உதவி வந்தால் இத்திட்டம் வெற்றி பெறலாம்.

முன்புள்ள காலக் கட்டங்களில் பாடவிதானப்படி நூல்களைக்கொண்டு கற்பித்தலை மாத்திரம் நிகழ்த்திய ஆசிரியர்கள் தற்போது தாங்களாகவே இயற்கையில் பொருட்களைத் தேடித் தயாரித்து குழந்தைகளுக்குச் செயல்முறைக் கல்வியை ஊட்டவேண்டிய சிரமத்திற்கு உள்ளாகக்கூடும். ஆனால் கற்பித்தலைத் தொழிலாகக் கருதாது இலட்சிய வேட்கையுடன் பணியாற்றும் ஆசிரியர்க்கு இது ஆர்வமுட்டுவதாகவும், நல்ல பணியாகவும் நிச்சயம் அமையும். இத்தகைய ஆசிரியர்களால் தான் ஒன்றிணைந்த ஆரம்பக் கல்விக்கலைத்திட்டம் வெற்றிகரமாகப் படுவதுடன் எதிர்காவத்தில் முழு ஆளுமை பெற்ற இளைஞர்களை உருவாக்கவும் முடியும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சி. ககந்தரன்
(இறுதியாண்டு)

* "முழுமையான நிறைவுபெற்ற வாழ்க்கைக்கு ஆயத்தப்படுத்துவதே கல்வியின் நோக்கமாகும்" —ஹேபேட் ஸ்பென்சர்

* "நான் கற்கிறேன் என்று கூறுவதைக் காட்டிலும் நான் அநுபவங்களைப் பெறுகிறேன் என்று குழந்தை கூறும் போதுதான் பயனுள்ள கல்வியை அது பெறுகிறது" —ஜோன் டூயி

மெட்ரிக் அளவைகள்

மெட்ரிக் அளவை என்பது என்ன ?

மெட்ரிக் அளவை என்பது தசம அளவு முறை. மீட்டர் என்ற அளவினை நீட்டலளவையின் அலகாகவும், லிட்டர் என்ற அளவினை முகத்தலளவையின் அலகாகவும், கிராம் என்ற அளவினை எடுத்தல் அல்லது நிறுத்தலளவையின் அலகாகவும் கொண்டது. மீட்டர், லிட்டர், கிராம் முதலியவற்றுக்கு முன்னால் சேர்க்கப்படும் அடைமொழிகளாகிய டெக்கா, ஹெக்ட்டோ, கிலோ ஆகியவை முறையே 10, 100, 1000 ஆகியவற்றின் பெருக்கல் என்பதைக் குறிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக டெக்கா மீட்டர் என்பது $1 \times 10 = 10$ மீட்டர்களைக் குறிக்கும். இவற்றுக்கு டெசி, சென்ட்டி, மில்லி என்னும் அடைமொழிகள் முறையே 10, 100, 1000 ஆகியவற்றின் வகுத்தல் என்பதைக் குறிக்கும்; எடுத்துக்காட்டாக டெசி லிட்டர் என்பது ஒரு லிட்டரில் 10 இல் 1 ($\frac{1}{10}$) என்பதைக் குறிக்கும்.

மெட்ரிக் அளவு முறையின் வரலாறு:

'மீட்டர்' என்ற கிரேக்கச் சொல்லிலிருந்து பிறந்தது 'மெட்ரிக்' என்ற சொல் மீட்டர் என்றால் அளவு (Measure) என்ற பொருள்; இது அளவு கருவியையும் குறிக்கும். நீட்டலளவையின் அடிப்படை அலகு ஒரு மீட்டர் எனப்படும். ஒரு மீட்டர் என்பது 39.37 அங்குலமாகும். இனமாற்றலுக்கு வசதியில்லாத ஒரு எண்ணாக ஏன் இது அமைந்துள்ளது? இதன் வரலாற்றை அறிந்தால் இந்த ஐயம் நீங்கும்.

பல நாடுகளிலும் பின்பற்றக்கூடிய அளவு முறைகளை வகுப்பதற்கென்று 1790 ஆம் ஆண்டில் பிரான்சு நாட்டின் தலைநகரான பாரிஸ் நகரத்தில் பன்னாட்டுப் பேரவையொன்று கூடப்பெற்றது. அதில், உலகின் மேற்பரப்பிலுள்ள கற்பனைக் கோடுகளுள் ஒன்றைப் பயன்படுத்தி அளவினை வகுப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது இது இயற்கையான அளவுக்கு ஒத்ததாக இருக்குமென்று அப்பேரவை

கருதியது. நில உருண்டைப் படத்தைப் பார்த்தால் வடதுருவத்திலிருந்து தென் துருவம் வரைக்கும் பிராந்திலுள்ள டன் கர்க், ஸ்பெயினிலுள்ள பார்சிலோனா ஆகிய நகரங்களின் வழியாக ஒரு கோடு வரையப்பட்டிருப்பது தெரியும். அந்தக் கோட்டினை அடிப்படையாகக்கொண்டு மேற்கண்ட நகரங்களின் வழியாக வட துருவத்திலிருந்து நில நடுக்கோடு வரையி லுள்ள நீளத்தை அளந்தார்கள். இந்த அளவே முற்றிலும் சரியானதாக இல்லா விடினும், இதன் கோடியில் (10,000,000) ஒரு பங்கு தூரத்தினாலே ஒரு மீட்டர் என்று வரையறுத்தார்கள். அந்த மீட்டர்தான் மேலே குறிப்பிட்டபடி 39.37 அங்குல நீளமாகும்.

நீட்டலளவை:

இவ்வாறு வகுத்த மீட்டரை அடிப் படை அலமாகக்கொண்டு அதனைப் பத்தின் பெருக்கல்களால் (அதாவது 10, 100, 1000) வகுத்துச் சிறிய அளவுகளையும் அவ்வாறு 10, 100, 1000 ஆகிய வற்றால் பெருக்கிப் பெரிய அளவுகளையும் உண்டாக்கினார்கள். வகுத்து வந்த சிறு பிரிவுகளுக்கு டெசி, சென்ட்டி, மில்லி என்ற இலக்தின் அடை மொழிகளைக் கொடுத்தார்கள். பெருக்கி வந்த பெரிய அளவுகளுக்கு டெக்கா, ஹெக்ட்டா, கிலோ என்ற கிரேக்க அடை மொழிகளைக் கொடுத்தார்கள்.

முகத்தலளவை:

மேற்சொன்ன மீட்டர்தான் நீட்டலளவையாயிற்று அதனை மெட்ரிக் அளவு முறை என்பது பொருந்தும். ஆனால் முகத்தலளவை கூட மெட்ரிக் அளவை எனப்படுவதெங்ஙனம் என்ற ஐயம் தோன்றுகிறதல்லவா? ஆம், மீட்டராகிய நீட்டலளவையிலிருந்துதான் முகத்தலளவையும் உருவாக்கப்பெற்றது. 10 செ. மீ, நீளம், '10 செ மீ, அகலம், 10 செ. மீ உயரமுள்ள (1000 க. செ. மீ. கொள்ளளவுள்ள) ஒரு பாத்திரத்தில் நீர் நிரப்பப்பெற்றது. இப் பாத்திரம் கொண்ட நீர் ஒரு லிட்டா எனப் பட்டது. இதனை மீண்டும் டெசி லிட்டர்

முதலியவைகளாக வகுத்தும் டெக்கா லிட்டர் முதலியவைகளாகப் பெருக்கியும் சிறிய அளவுகளையும் பெரிய அளவுகளையும் உண்டாக்கினார்கள். சுருங்கச் சொன்னால், 100 மீட்டரின் கன அளவு லிட்டர் ஆயிற்று.

எடுத்தலளவை :

எடை அல்லது நிறையின் நிலையான அலகினைத் திட்டம் செய்வதற்கு ஒரு சென்ட்டி மீட்டர் கன அளவு உறைநிலைக்கு அடுத்த உச்சநிலை அடர்த்தியுள்ள (4 சென்ட்டி கிரேடு) தூய்மையான நீர் பயன்படுத்தப்பெற்றது. இந்த அளவுள்ள நீரை நிறுத்து அந்த எடையை ஒரு 'கிராம்' என்று பெயரிட்டார்கள் இவ்வாறு 1000 கிராம் கொள்ளளவுள்ள பிளாட்டினம் உருளியொன்று செய்து, 'வரலாற்றுக் காப்பாணக் கிலோ கிராம்' (Kilogramme of the archives) என்று பெயரிட்டு அதனை நிலையான நிறையதாக அறிவித்துப் பாதுகாத்து வருகின்றனர். மேலே மீட்டர், லிட்டர் ஆகியவற்றின் வகுத்தல், பெருக்கல்களுக்குப் பெயர் கொடுத்தது போலவே

இதற்கும் மில்லி கிராம், சென்ட்டி கிராம், டெசி கிராம் என்றும் டெக்கா கிராம் ஹெக்டோ கிராம், கிலோ கிராம் என்றும் சிறிய அளவு, பெரிய அளவுகளுக்குப் பெயரிட்டனர்.

இவ்வாறு நீட்டலளவை, முகத்தளவை, எடுத்தலளவை ஆகிய மூன்றாமே மெட்ரிக் அளவைகளாயின. இவையே தசம அளவைகள் என்றும் பெயர் பெற்றன. மெட்ரிக் அளவு முறை 1840 இல் பிரான்சில் கட்டாயமாக்கப்பட்டது, எனினும் 1875 இல் மெட்ரிக் உடன்படிக்கை என்ற ஒப்பந்தமொன்று மீண்டும் உருவாயிற்று. அதன்படி 90% பிளாட்டினமும் 1% இரிடியமும் கலந்த உறுதியான புதிய மீட்டர் கோலொன்று செய்து 'பன்னாட்டு மாதிரி மீட்டர்' (International Prototype metre) ஆகப் பாதுகாக்கப் பெறுகின்றது. இப்பொழுது மெட்ரிக் அளவை முறை, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளைத் தவிர மற்றைய நாடுகளில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

நா. ஆணந்தராசா

(இறுதியாண்டு)

- ★ பாடசாலை என்பது மாணவர் குழுக்கள் ஒன்றுடனொன்று கலந்து கொள்ளும் ஒரு சமூகச் சங்கமாகும். மாணவருக்குச் சுதந்திரத்தைக் கொடுப்பதும் கல்வியில் அவர்களுக்கு அதிக பொறுப்பும் கவனமும் ஏற்படச் செய்வதுமே இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். மாணவருடைய உள்பாங்குக்கேற்பவே வேலைத்திட்டம் அமைக்கப்படும். பாடங்களைக் கற்பதற்கு உதவும் கருவிகளையும் நூல்களையும் கொண்ட ஆய்வு கூடமாகவே வகுப்பறைகள் காணப்படும்

—டோலர்ஷ்

- ★ பிரச்சனையற்ற வாழ்க்கை மனித வாழ்வின் ஒருபாதி மட்டுமே — அவ்றில்

பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை

இன்று உலகில் அயனக் காலநிலை காணப்படுகின்ற பிரதேசங்களில் நடைபெறுகின்ற பெருந்தோட்டப்பயிர்ச் செய்கை இன்றைய உலகினது பொருளாதார அமைப்பில் மிகவும் குறிப்பிடத் தக்க தொரு நடவடிக்கையாகும் இம்முறையே பெரியளவிலும், விசேடத்தலமான முறையிலும், நவீனமுறையிலும் செய்யப்படுகின்ற விவசாய முறைகளிடையே மிகப் பழமையானதாகக் கருதப்படுகின்றது.

ஈரணிப்புப் பகுதிகளைக் கொண்ட அமெரிக்கப்பகுதிகளில் குடியேற்றங்கள் ஏற்பட்டபோதே இத்தகைய வர்த்தக நாட்டம் மிக்கதரண பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவற்றின் விருத்தியானது கடந்த நூறு வருடங்களிலேயே ஏற்பட்டது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இத்தகைய விவசாய நடவடிக்கைகளில் இரண்டு பிரதான அம்சங்களை நோக்கலாம்.

1. பணப்பயிர்களை வளர்த்தலும், பதனிடுதலும். இது பெரிதும் வடகோளார்த்தத்திலுள்ள இடைவெப்பப் பகுதிகளுக்கு ஏற்றமதி செய்யப்படுவன.
2. பெருந்தோட்டங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளருக்கான உணவுப்பொருட்களை வளர்த்தல். விலங்குகளுக்கு ஏற்றசில உணவுவகைகளையும் வளர்ப்பதுண்டு.

பணப்பயிர்கள் பெரிதும் கைத்தொழிலுக்கான மூலப்பொருள்களாகவோ அல்லது உப உணவுப் பொருள்களாகவோ அமைவன. சுரும்புச்சீனி தவிர்ந்த ஏனைய அயனப் பிரதேச உற்பத்திகள் இடைவெப்பப் பகுதிகளின் உற்பத்திகளுடன் போட்டியிடுவதில்லை. ஆரம்பகாலங்களில் இந்தப் பெருந்தோட்டங்களுக்கான முதலீடு, தொழில்நுட்பம் என்பன ஐரோப்பிய அமெரிக்க நாடுகளிலிருந்தே கொண்டுவரப்பட்டன. சுதந்திரம் பெற்றசில அயனப் பிரதேச நாடுகளில் சில புறநடை

யான நிலைமைகள் காணப்பட்டாலும் கூட, பொதுவாக இன்றும் அமெரிக்க, ஐரோப்பிய முதலீட்டுச் செல்வாக்கு இந்த நாடுகளில் காணப்படுகின்றமை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

முதலீடு மாத்திரமன்றி, பதனிடுவதற்கான கைத்தொழில் இயந்திரங்கள், பசளைகள், புனையிரதப் போக்குவரத்து, ஏனைய போக்குவரத்து வசதிகள், அயனப் பகுதிகளில் காணப்படும் நோய்களுக்கான மருந்துவகைகள், ஆடைகள் மற்றும் சுதேச குடித்தொகைக்குத் தேவையான உணவுத் தொகையில் ஒரு பங்கு என்பனவும் கூட இடைவெப்ப நாடுகளிலிருந்தே கொண்டுவரப்படுகின்றன. ஆரம்ப காலங்களில் நிருவாகத்திற்கான உத்தியோகத்தர்களும் கூட கொண்டுவரப்பட்டனர். ஆனால் இன்று நாடுகள் சுதந்திரம் பெற்றபின்னர் அவ்வவ் நாட்டு மக்களிடையே ஏற்பட்ட கல்வி தொழில் நுட்ப அறிவு விருத்தி என்பனவற்றின் நிலைகளுக்கேற்ப சுதேசிகளே நிருவாகிகளாகவும், தொழில் நுட்பவியலாளர்களாகவும், பணிபுரியலாயினர். இன்று மேற்கத்திய உத்தியோகத்தர் வருகை என்பது மிகவும் அருமையாகும். விசேடத்தலபயிற்சி பெற்றநிபுணர்களே உதவித்திட்ட ஒழுங்குகளின் மூலம் வந்து செல்கின்றனர். சுதேச உத்தியோகத்தர்களும் மேற்கு நாடுகளுக்கு உயர்பயிற்சி பெறச் சென்று வருகின்றனர்.

பெருந்தோட்டங்களைப் பொறுத்த மட்டில் அவற்றின் வெற்றிகரமான இயக்கத்திற்குத் தொழிலாளரும், தொழிலாளர் செலவும் மிகமுக்கியமான அம்சங்களாகும், பெருந்தொகையான தொழிலாளர்குறைந்த வேதனைகளில் அமர்த்தப்படுதல் வேண்டும். அத்தகைய வாய்ப்புக்களும் அயனப்பகுதிகளைச் சார்ந்த நாடுகளிலேயே காணப்பட்டன. தொழிலாளர்கள் பெரிதும் பயிற்றப்படாதவர்கள், இவர்கள் இத்தகைய பெருந்தோட்ட நிலங்களுக்கு அண்மையான பகுதிகளிலிருந்தே பெறப்பட்டனர், உதாரணமாக இலங்கை

மலையா போன்ற நாடுகளுக்கு இந்தியா இந்தோனேசியா போன்ற நாடுகளிலிருந்தே தொழிலாளர்கள் கொண்டுவரப்பட்டனர்.

பெருந்தோட்டங்களில் பெரும்பாலான வேலை கையினாலேயே செய்யப்பட்ட வேண்டி இருப்பதால் கூடிய தொழிலாளர்கள் தேவைப்படுகின்றனர். குறிப்பாக நடுகை, உழுதல், அறுவடை யாவும் கையினாலேயே செய்யப்படுகின்றது, புறநடையாகச் சில சந்தர்ப்பங்களில் இயந்திரங்களின் பயன்பாடு இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும், கரும்பு உற்பத்தியின் போது நடுகை, உழுதல், அறுவடை என்பன பெரிதும் இயந்திரமயமாகி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும், ஏனைய பெருந்தோட்டங்களிலும் நிலத்தைப் பண்படுத்தல் உற்பத்திகளைப் பதனிடும், உற்பத்திகளை எடுத்துச் செல்லுதல் என்பன வற்றிற்கும் இயந்திரங்களை பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மண்வெட்டி, கூலவாங்கு, வெட்டுக்கத்தி, முள்ளுபோன்றவை இவற்றிற்குப் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகின்ற ஆயுதங்களாக உள்ளன. இன்னும் தேயிலை, கோப்பி, கொக்கோ, என்பனவற்றில் அறுவடை செய்யவோ அல்லது இறப்பா மரத்திலுள் பால் எடுக்கவோ இயந்திரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. தொகையான மரங்களிலிருந்து பலனைப் பெறவேண்டியிருப்பதாலும், அம்மரங்கள் கரும்பைப் போன்று வெட்டிப்பலன் பெறமுடியாதவாறு மீண்டும் பலன் பெறப்படுவதற்காக விடப்படவேண்டியிருப்பதாலும் இயந்திரத்தின் பயன்பாடு என்பது மிகவும் பீரச்சினைக்குரியதாகவே காணப்படுகின்றது. பெருந்தோட்ட உற்பத்திகளில் பெரும்பாலானவை பதப்படுத்தப்படுவதற்கும் கையின் சேவையே அவசியமாகின்றது என்றாலும் இன்று தேயிலை, இறப்பர், சீனி, என்பன நவீனமானதும், திறமை மிக்கதுமான இயந்திர முறைகளினால் பதப்படுத்தப்படுகின்றன.

இவ்வாறாகப் பெருந்தோட்டங்களின் இயக்கத்தில் முக்கியத்துவம் வகிக்கும் தொழிலாளர்களது வாழ்க்கை வசதி நிலைமைகளை அங்கே பணியாளிகின்ற நிர்வாக, தொழில் நுட்ப உத்தியோகத்தர்களின் வாழ்க்கை வசதி நிலைமைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து வேறுபாடானது பெருமளவினதாகக் காணப்படுகிறது. பெருந்தோட்டங்கள் காணப்படுகின்ற நாடுகளில் அவையே அந்நாடுகளின் ஏற்றுமதிப் பொருளாதாரத்தில்

முதன்மையாக உள்ளன. உதாரணமாக இந்தியாவின் பெறுமதி ரீதியான முதன்மையான ஏற்றுமதி தேயிலையாகும். மலேசியாவின் முதன்மை இறப்பராகும். இலங்கையை எடுத்துக்கொண்டால் அது தேயிலையாகும். பிரேசிலில் அது போன்றே கோப்பி முதன்மை பொருளாகும். கியூபாவில் முதன்மை மாத்திரமன்றி பெரும்பான்மையான ஏற்றுமதியாகவும் கரும்பு, சீனி காணப்படுகின்றது. ஆனால் அத்தகைய பொருளாதார முக்கியத்துவம் கொண்ட தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் கியூபா, பிரேசில், மலேசியா, இந்தியா, போன்ற நாடுகளில் உயர்ந்து வளர்கின்றது. இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வேதனங்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் அதிகரிக்கப்பட்டே வருகின்றது. திரினிடாத் (Trinidad) தில் 1969-ம் ஆண்டு 10 வீதமாக அதிகரிக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து 1970-இல் 7 வீதமும் 1971 இல் 5 வீதமும் உயர்த்தப்பட்டது. இதுபோன்ற ஏனைய நாடுகளில் அவர்களது வேதனங்களும் வாழ்க்கை வசதிகளும் உயர்த்தப்பட்டன.

பெருந்தோட்டங்கள் அமைக்கப்பட்ட பகுதிகள் பெரிதும் கடற்போக்கு வரத்திற்கு அண்மையிலேயே காணப்படுகின்றன. ஆனாலும் தொழிலாளர்களைக் கொண்டு வருவதற்கும் உற்பத்திகளைச் சந்தைக்கு அனுப்புவதற்கும், நவீன புகையிரத வீதிகள், நெடுஞ்சாலைகள் என்பன பயன்படுத்தப்படுகின்றன. புதிய நிலங்கள் திறக்கப்படுவதாலும், நாடுகள் தமது பொருளாதாரத்தை மாற்றி அமைக்க விரும்புவதாலும் பெருந்தோட்டங்களின் அமைவிடம் உலகப் படத்தில் மாற்றமடைகின்றன. பெருந்தோட்ட மாவட்டங்கள் மாற்றம் பெற சில காரணங்கள் உள்

1. அயனப் பகுதிகளில் கடுமையான மழை வீழ்ச்சி ஏற்படுவதால் மண்ணிலுள்ள பசுளைப் பொருட்கள் சமூகப்பட்டு விடுகின்றன. அதனால் உற்பத்தி அளவு குறையவே அவை முக்கியத்துவம் இழப்பன.
2. நோய்களும், கிருமிகளும் தாவரங்கட்கு ஏற்பட்டு, தடுக்கமுடியாதளவில் பரவி விட்டால் முக்கியத்துவம் இழக்கின்றன.
3. ஏற்றுமதி, இறக்குமதி விலைக்கட்டுப்பாட்டுத் திட்டங்கள், மற்றும் உள்நாட்டுப் பொருளாதார மாற்றுத் திட்டங்கள் புதிய பெருந்தோட்டக்

களுடன் போட்டியிட முடியாமை என்பவற்றாலும் முக்கியத்துவத்தை இழக்கின்றன.

இன்று சில பெருந்தோட்டப் பயிர்கள் சுதேசிகளினாலும் பயிரிடப்படுகின்றன. ஆனால் சுதேசிகளினால் செலவு கூடிய அறிவியல் ரீதியிலான பதனிட முறைகளையும் சந்தைப்படுத்தும் முறைகளையும் பின்பற்ற முடியாது. இவர்களது உற்பத்திகள் பெரிய நிறுவனங்களின் மூலம் சந்தைப்படுத்தவேண்டியதாயுள்ளது.

இன்று தேயிலை, கொக்கோ, இறப்பர், வாழை, கரும்பு, சணல், பருத்தி, அன்னசி, என்பன பெருந்தோட்ட முறையில் அயனப் பகுதிகளில் விளைவிக்கப்படுகின்றன. அவ்வவ் நாடுகளின் பொருளாதாரத்தில் முக்கியத்துவம் வகிப்பதுடன், உலக வர்த்தகத்திலும், இவை குறிப்பிடத்தக்க கூடிய பங்கினை வகிப்பதால், இந்தமுறையான பயிர்ச்செய்கை உலகப் பொருளியலிலும் அது சார்ந்த துறைகளிலும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

ச. ஞானலிங்கம்
(முதலாண்டு)

ஆராய்ந்து அறியும் அறிவுத் தேவிக்கு நீ காது கொடுத்துக் கேட்காவிடில் அவள் உன் முளங்கால் முட்டியை உடைத்து விடுவாள்.
(பிராங்கினிஸ்)

தாமே தமக்குச் சுற்றமும்
தாமே தமக்கு விதிவகையும்
யாமார் எமதார் பாசமார்
என்ன மாயம்
(மாணிக்கவாசகர்)

கற்றதனா லாய பயன் என்கொல் வாலறிவன்
கற்றாள் தொழா அர் எனின்
(திருக்குறள்)

மின்னையை பொய்யுடலை
மெய் யென்று நம்பி ஐயோ
நின்னை மறக்கை
நெறியோ பராபரமே
(தாயுமானவர்)

மக்களை மகிழவைக்கும்

நமது நாட்டு நடனங்கள்

உலகை உய்வித்தற் பொருட்டு இறைவன் நடனமாடுகின்றான். நாம் உடல், உள்ளம், ஆத்மவீருததிக்காக நடனமாடுகின்றோம். கருமகிலைக் கண்ட மயில் தன் தோகையை விரித்து அழகாக நடனமாடுகின்றது. இனிய குழலோசையைக் கேட்டதும் புற்றிலுள்ள பாம்பு நடனமாடுகிறது. எல்லாவுயிர்களுமே இன்ப நிலையடையும்போது துள்ளிக்குதிக்கின்றன. காற்று வீசும்போது மரக் கொப்புகள் இயல்பாக ஆடுவதே ஒரு இயற்கை நடனக் காட்சியாக அமைந்துள்ளது. மாலை நேரத்தில் வானவெளியிலுள்ள முகில் சரின் நிலைகளை உற்று நோக்கும்போது நடனத்தின் சில வடிவங்கள் தென்படுவதைக் காணலாம். நமது உடல் என்ற மண்டபத்தினுள் இதயம் தொடர்ந்து அசைந்து "லப், டப்" என்ற சத்தத்துடன் இயங்குவதே உடலின் இயற்கை நடனமாகும். நம் வாழ்வே நடனக் கலை யுடன் ஒன்றிணைந்துள்ளது.

ஆதிகாலத்தில் மனிதன் பேசத் தொடங்குமுன் கைக்குறி, முகக்குறி, கண்குறி என்பவற்றால் தனது எண்ணக் கருத்துக்களையும், உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்தினான். பேச்சு மொழிக்கு முன்பே நடனக்கலை ஆரம்பமானது எனலாம். பேச்சு மொழியும் இசையும் சேர்ந்து நடனத்திற்கு உருவமிந்தன. காலப் போக்கில் இசைக்கு ஏற்றபடி இராக தாளங்கள் சேர்ந்தன. இன்றைய நிலையில் முழவு, குழல், யாழ் போன்றவற்றின் ஒலிகளும் சேர்ந்து நடனக்கலையைப் பூரணப்படுத்தின. நடனக்கலை கைவரப்பெற்ற வல்லுனர்கள் நடனக் கலையைத் தொடர்ந்து வளர்ப்பதற்கேற்ற இலக்கண, இலக்கியங்களை வகுத்துள்ளனர்.

தொழிலாளர் நடனம்

முற்காலத்தில் தொழிலாளர் வேலை செய்யும்போது வேலையாலேற்படும் களைப்பைப் பொருட்படுத்தாமற் றொடர்ந்து வேலையில் ஈடுபடுவதற்காகவும், உற்சாகம்

குன்றாமலிருப்பதற்காகவும் ஆடிப் பாடி வேலை செய்தனர். இன்று நம் நாட்டிலாடப்படும் அருவி நடனம் விவசாயத் தொழிலாளர்களைச் சித்தரிப்பதாக அமைந்துள்ளது. காலையிலிருந்து மாலைவரை வேலை செய்த மக்கள் மனநிம்மதியடைவதற்காக மாலை நேரத்தில் அரங்குகளில் நடனபெறும் நடனங்களையும், நாடகங்களையும் கண்டு களித்தனர். எல்லாத் தொழில்களிலும் ஆண்களும், பெண்களும் ஈடுபட்டனரென்பதும், அவர்கள் ஆடிப்பாடி இன்பமாக வாழ்ந்தனரென்பதும் நம்பகமானதாகும்.

குறவன் குறத்தி நடனம்

அநேகமான தொழிலாளர்கள் கடின உழைப்பால் வாழ்க்கையை நடாத்துகின்றனர். குறவன், குறத்தியின் வாழ்க்கையும் அத்தகையதேயாகும். காலையில் கதிரவன் உதித்ததும் குறவன்; தனது பாம்பையும், மூலிகைகளையும், வேறு விற்பனைப் பொருட்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஊருராசுச் சென்று சம்பாதிக்க முயலுவான். பாம்பைப் பட்டமெடுத்து ஆடச் செய்வதில் அவனுக்கு அளவிலா ஆனந்தம் பிறக்கிறது குழலாதிப் பாம்பை யாட்டும்போது குறவன் தானுமே பரம்போடு சேர்ந்து பாம்பின் அசைவு, நெளிவுகளுக்கேற்ப ஆடுவான்.

குறவன் ஊருராசுச் சென்று பாடுபட்டு உழைக்கும்போது குறத்தி வீட்டில் இருப்பாளா? குறத்தி கிராமங்களில் சென்று குறி சொல்லியும், பச்சை குத்தியும் பொருளிட்ட முயலுவாள். இவ்வேறு திக்குகளில் சென்ற குறவன் குறத்தியர் மாலை நேரத்தில் வீடு திரும்புவார்கள். குறவன் பசி, தாகம் என்பவற்றால் வாட்டமற்ற நிலையில் வீடு சேரும்போது குறத்தியை வீட்டில் காணவில்லையாயின் குறவனுக்குக் களைப்போடு சேர்ந்த கவலையும், கோபமும் அவனை அறியாமலே வந்துவிடும். அவன் குறத்தியின் வரவை எதிர்பார்த்துத் தானாகவே ஏசிக் கொண்டிருப்பான்.

குறத்தியின் வரவைக் கண்டதும் குறவனின் கோபம் அளவுக்கு மீறியதாக அதிகாரிகளும். இதனைக் கண்ட குறத்தி இடி முழக்கத்தைக் கேட்ட நாகம்போல் அஞ்சி நாத்தழும்பு வார்த்தைகள் கூறுவாள். குறத்தி அடிகளையும் ஊங்குவாள். பின்பு மன்னிப்புக் கோரிவிட்டுச் சமையல் வேலை யைத் தொடங்குவாள். பின்பு இருவருமே ஆனந்தமாக உணவை உண்டு களிப்பார்கள். இதேபோன்ற பல கரப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைச் சித்தரித்து நமது நாட்டில் குறவன் குறத்தி நடனம் ஆடப்படுகிறது. இந்நடனத்தை இரசிப்பவர்களுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியும், கவர்ச்சியையும் ஊட்டுவதாக அமைகிறது.

கும்மி

மனிதனது இயற்கையான நடனம் சாளை கொட்டுதலாகும். இரு கைகளையும் ஒன்றுசேர்த்துத் தட்டும்போது ஏற்படும் ஒலியை இரசிப்பதில் மனிதனுக்கு ஆர்வம் பிறக்கிறது. பெண்கள் சாளை தட்டி அசைந்து ஆடும்போது நடனத்தின் வடிவம் தென்படுகிறது. சலங்கைகள் கட்டப்பட்ட காலின் தாளம் தவறாமலும், அதற்கு ஏற்பக் கையின் தாளம் அமையவும், உடலின் அசைவுகள்; இசை தாளங்களுக்கேற்ப அசைந்து ஆடுவது கும்மி நடனமாகும். இது ஆதிகாலந் தொட்டு இன்றுவரை பெண்களால் ஆடப்பட்டுவரும் ஒரு நடனமாகும். வளர்ந்த யுவதிகளும், சிறுமிகளும் இலகுவாகக் கற்றுக், கூட்டங் கூட்டமாக ஆடக்கூடியது கும்மியாகும். மூன்றாம்; அதற்கு மேற்பட்டதுமான சோடிகள் சேர்ந்து இதனையாடி முடிப்பர்.

கோலாட்டம்

பெண்கள் இருகைகளையும் தட்டி ஆடுவதற்குப் பதிலாக ஆண்கள் இரண்டு கைகளிலும் தாங்கிய இரு கோல்களைத் தட்டி ஆடுவது கோலாட்டமாகும். பயிலுவதற்கு இலகுவானதும், ஆண்களால் ஆடக்கூடியதுமான நடனங்களில் கோலாட்டமும் ஒன்றாகும். அனைகமாகக் கோலிற் திருவிழாக்களிலும் கோலாட்ட நிகழ்ச்சி இடம் பெறுவதைக் காணலாம். இளம் ஆண்கள் கோலாட்டம் அடிக்கும்போது மிகுந்த உற்சாகமுடையவர்களாகக் காணப்படுவர். இதனைப் பார்ப்பவர்களுக்கு உற்சாகமும், களிப்புமேற்படும். கோலாட்டம் பலவகைப்படும்; அவை

யாவன: வசந்தன் ஆட்டம், அருவி வேட்டல், கயிறு பின்னை, அலங்காரம் என்பனவாகும்.

கண்டிய நடனம் (Kandyan Dance)

அநேகமாக மலையகத்திலும், தென்பகுதிகளிலும் விழாக் காலங்களில் ஆடப்படும் நடனமாகும். ஒருவர் அல்லது பலர் மத்தளங்களையடிக்க ஒருவரோ அன்றிப் பலரோ கூட்டாக நின்று ஆடும் ஆட்டமாகும். சிலவேளைகளில் மத்தளம் அடிப்பவரும் ஆடுபவருடன் சேர்ந்து ஆடி அடிப்பதைக் காணலாம். கண்டிய நடனம் ஆடப்படுவது இடத்துக்கிடம் சிறிது வேறுபட்டாலும் நடனத்திற்குரிய ஒழுங்கு முறை கையாளப்படுகிறது. பெரும்பாலும் சிறுவர்களும், நடுத்தர வயதுடைய ஆண்களும், பெண்களும் ஆடுவதைக் காணலாம். அரையில் இறுக்கிய உடையணிந்தும், கைகள் மார்பு என்பவற்றை அலங்கரித்த நிலையிலும் இந்நடனம் ஆடப்படுகிறது. இதற்குத் தாளம் மிக முக்கியமானதாகும்.

குச்சப்பிடி நடனம் (Balance Dance)

இந்நடனத்தைச் "சமநிலை நடனம்" என்றும் அழைப்பார்கள். இந்நடனம் ஆதிகாலந்தொட்டு ஆடிவரும் கரகம், காவடி ஆட்டங்களிலிருந்து பிறந்ததாகும் தலைக்கு மேலுள்ள கரகத்தைத் தொடாமலே ஆடுவார்கள். சிலர் காவடியைத் தோள்மீது வைத்துக் கைகளால் பிடிக்காமலே காவடியாட்டத்தையாடி முடிப்பர். இவற்றைப் போன்று சமநிலை நடனம் பழகிய பெண்கள் தமது தலைமீது நீரால் நிரப்பப்பெற்ற செம்பை வைத்துக் கை தொடாமலே ஆடுவார்கள். சில பெண்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட செம்புகளையடிக் கியும் ஆடுவார்கள். சிலர் இதே நேரம் தட்டத்தின்மீது ஏறி நிலத்திற் கால்படாமலே தட்டத்தினுதையுடன் அசைந்து இடம்விட்டு இடம் சென்று ஆடுவதையும் காணலாம். சமநிலை நடனமாடுவதில் பயிற்றப்பட்ட இந்திய நாட்டினர் பலர் தரையில் நாட்டப்பட்ட மூங்கிலின் நுனியில் நின்று அசைந்து ஆடுவார்கள். சமநிலை நடனமாடும்போது மனம், உறுதி, தாளம், ஞானம் ஆகியவைகளைத் தமக்குள்ளடக்கி வேறு சிந்தனைகளில் ஈடுபடா

மல் ஆடுவது முக்கியமாகும். ஒரு வினாடி தானும் அவர்களது புலனோ, உறுதியோ தவறுமாயின் அவர்களது தலையிலுள்ள செப்பு தவறி நிலத்தில் விழுந்துவிடும். ஆகவே குச்சுப்பீடி நடனத்திற்கு மனக் கட்டுப்பாடு மிகமிக அவசியமாகும்.

வாள் நடனம்

சேர சோழ பாண்டிய மன்னர் காலத்தில் வாள்ப்போர் மிகமுக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. போர் வலியையுள்ளோர் ஏனையோரையடக்கியாண்டனர். இதனால் மக்கள் வாள்ப்போரில் நாட்டம் செலுத்தினர். இக்காலத்தினர் இப்போரை வாள் நடனமாக அடிப்போர்ப்பாலனை செய்கின்றனர். வீரத்தோற்றத்தினுள் ஒழுங்கான நடனஉரு அமைந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம். வலது கரத்தில் வாளேந்தியும், இடதுகரத்தில் சேடயமேந்தி மார்போடு அணைத்து நடனமாடுங் காட்சி பார்ப்போரைப் பரவசமூட்டுவதாகவும், மயிர்க்குச்செறிவதாகவும் அமைந்துள்ளது. வாள் நடனத்தை இருபாலினரும் பயிலலாம். வாளேந்திய கையோடு நின்று ஆடும்போது மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டும். ஆடுபவர்கள் வளை வீசும் போது நிதானம் தவறுமாயின் ஆடுபவருக்கோ அன்றி எதிரிலுள்ளவருக்கோ வெட்டுக்காய் மேற்படக்கூடும். பயிலும் போது மிகக் கவனமாகப் பயிலவேண்டிய நடனங்களில் வாள் நடனமும் ஒன்றாகும்.

நமது நாட்டின் கலை கலாச்சாரங்களில் நடனம் முக்கிய இடத்தைப் பெறுவதால் அதனைப் போற்றி வளர்ப்பது நாட்டு மக்களினதும், அரசாங்கத்தினதும் தலையாய கடமையாகும். எனவே நாடு பூராசலும் நிகழும் கலை நிகழ்ச்சிகளில் நடன நிகழ்ச்சியும் ஒன்றாக அமைவது யாவராலும் விநிம்பத்தக்க தொன்றாகும். புதிய சல்வித்திட்டத்தில் கௌரவ மந்திரியவர்கள் நடனக்கலைக்கு முக்கிய இடமளித்துள்ளார். எனவே எதிர்கால மாணவர்கள் நடனக்கலையை ஆடுவதிலும், இரசிப்பதிலும் ஈடுபட இது நல்லதொரு வாய்ப்பாகும்; நடனக்கலை மூலம் அவர்களது உடல் ரசனா அமைதி வளர்ச்சியுற்று, நாட்டுக்கு நற்பயனையளிக்கும். நமது நாட்டிலேயே கலை கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளைத் திறம்பட நடாத்தக்கூடிய வல்லுனர்கள் இதன்மூலம் உருவாகுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆசிரிய கலாசாலைகளில் நடனம் ஒரு பாடமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது போற்றத்தக்க விடயமாகும். ஆசிரியர்கள் நடனத்தைப் பயின்று, எதிர்கால மாணவர்களை வழி நடாத்துவது ஆசிரியர்களின் தலையாய கடமையாகும். நடனக்கலையின்மூலம் எதிர்காலச் சமுதாயத்தினர் மேன்மேலும் பொலிவுற்று விளங்கவேண்டுமென யாவரும் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

தீ. ந. நடனபாதம்

(இறுதியாண்டு)

✱

“உலகப் பற்று அதிகமுள்ள மனிதருக்கு ஞானம் உகிக்காது. எவ்வளவுக்கு உலகப்பற்று குறைந்து இருக்கிறதோ அதற்கேற்றபடி ஞானமும் வளர ஆரம்பிக்கும்.”

— ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்

அரியது கேட்கின் வரிவடி வேலோய்
அரிது அரிது மாநாடராதல் அரிது

(ஒளவையார்)

யாதனில் யாதனில் நீங்கியான் நோதல்
அதனில் அதனில் இலன்.

(திருக்குறள்)

தேன் பிணியாளருக்கு மருந்து, மற்றவர்களுக்கு உணவு. திருவாசகத்தேன் வினைத் தொடர்புள்ளவர்களுக்கு மருந்து சிவன் முத்தர்களுக்கு உணவு.

(குன்றக்குடி அடிகள்)

ஈரண்டினுள் ஓரள் யான்

இங்குறுமுன் நல்லினிய நினைவுடனா னிளஞ்சீரூர்க்கு
பங்மறக் கல்வினைப் பாங்குடனேயோம்பி நிற்க
தங்கமதாய்த் தோற்றியதித் தமிழ்க்குரவர் பயிற்சியகம்
கங்கணம்யான் கட்டிநின்றேன் கலைக்கோயில்புக்கிடவே

காலமது கைகொடுக்கக் கலாசாலை யுட்புகவே
சாலவுஞ் சிறந்தேனென மேலிடத்துச் சம்மதமும்
வாலறிவன் கருணையினால் வந்துவிட்டதின் மடலாய்
சீலமதை யுயர்த்திடவே செய்துவிட்டேன் நன்முடிபு

எழுபதுடன் மூன்றுதித்த ஏற்றமிகு முதற்றிங்கள்
குழுவினர்க்கு ளொருவனாகிக் குறையற்ற தேதிபத்தில்
செழுமைநிறை கலாசாலை சேர்ந்துநின்றேன் சீருடையில்
தொழுதிட்டேன் முடிவினைத் துணைநிதம்நீ யனைவருக்கும்

கல்லியொன் றிரண்டுமுண்டாங் கற்பித்தற் புதுமுறைகள்
துல்லியமாய்ச் சொல்லிவைத்தார் துகடர் விவசாயமதும்
இல்லையென தொழில்நடனஞ் சித்திரஞ் சங்கீதமுடன்
வல்லவிஞ் ஞானமதுங் கொல்லவரு மாங்கிலமும்

தாய்மொழியைப் பற்றிநின்றேந் தச்சுவேலை வினையாட்டு
ஆய்வுடனே யாக்கவேலை யார்வமுடன் சூழல்கற்றேம்
தூய்மைதரு கணிதமொன்று வாழ்வினுக்கு மேன்மையென்ற
வாய்மையறிந் தார்வமுற்று வல்லமையும் பெற்றுவிட்டோம்

ஒப்படைக ளோங்கியதா லுறுதுணைநூல் பலதேடி
தப்பகலச் சேர்த்தகலை யிப்பொழுதுஞ் செப்பமதே
தப்புரவு செய்துகொண்டோந் துகள்கும் நெஞ்சங்களைநாம்
ஒப்பிப்போ மினியிவற்றை யுரியவிள நெஞ்சினர்க்கே

கற்பித்தற் பயிற்சிகளிற் கருந்தாளே துணைநிற்க
சிற்பிகளாய்ச் சேவைசெய்தே சிலைசள்பல யாத்துள்ளோம்
அற்புதமாங் கற்பித்தல் ஆகா ! இவர்களிங்கேன் ?
நற்புகழை நாட்டவல்லார் நனிபலாலி நாடினரா ?

புகழுரைகள் பூத்திடவேயகமலர்வை யடைந்து நின்றோம்
தகமைகளைச் சூத்துநின்றோந் தனித்தனியெம் மில்லமுய்ய
சகலரதுஞ் சமுகமதிற் சண்டையிட்டோஞ் சகித்துநின்றோம்
அகல்விளக்கா னோருமுளரிவ்வில்லவினை யாட்டிற்றோனே

கருணைபெற்றுக் கல்விபெற்றோங் கலாசாலையதிபரிடம்
விரிவுரைசெய் பெருந்தகைகள் விழுமியங்கள்வெல்ல வைத்தார்
சரிபிழைகள் தரம்பிரித்துச் சமுகநல விசைவுபெற
பரிபூர்ண பற்றுடனெம் பயபக்தி பகிர்ந்து கொண்டோம்

ஈராண்டி லிவையனைத்து மினிதுபெற்றுக் கனிகளொப்பப்
பாராட்டப் படுதற்கொரு பரீட்சைசெய்து பலன்கள்தமை
தாராளமனதுடனே தருமாறு துதிகள் சொல்லி
சீராயெம் மனைசென்றோம் ஈராண்டினிறுதி யிற்றான்

— பிராச்சீஸ் மரியதாஸ்
(இறுதியாண்டு)

★ மனிதனிடம் மறைந்துகிடக்கும் பரிபூரணத்தை வெளிப்படுத்துவதே கல்வி
— சுவாமி விவேகானந்தர்

★ பிள்ளைகள், வாழவேண்டும் என்னும் தணியாத தாகத்துடன் இருப்பவர்களை
அவர்களின் தாகத்துக்குக் கல்லூரிகள் நீரற்ற வேண்டும்.
— இரவீந்திரநாத் தாகூர்

★ மாணவரின் வாழ்க்கைக்காவியம் ஆசிரியரின் இலட்சியப்பாதையிலிருந்து
எழவேண்டும்.
— இரவீந்திரநாத் தாகூர்

★ மனிதனுடைய மேம்பாட்டை ஊக்குவிப்பது சிந்தனைப்புரட்சி. சிந்தனைப்
புரட்சி என்பது தேக்கக் கருத்தினை எதிர்த்து எழுந்த ஒரு இளர்ச்சியாகும்.
மாணவர்கள் கருத்துக்களைச் சீரணித்துத் தமதாக்கி வாழ்க்கையிற்
பயன்படுத்த வேண்டும். புதுப்புதுக்கருத்துக்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு
மாணவர்களை ஊக்குதல் வேண்டும்.

— அவ்றில்

கல்வியியலில் சில குறிப்புகள்

1. ஆக்க நிலையறுத்தல்

ஆக்கநிலை யறுத்தல் என்பர் துலங்கல் ஒன்று
அதனோடு தொடர்பற்ற தூண்டல் ஒன்றால்
ஆக்கப்படல்; கற்றலுக்கும் இஃது தானே
அடிப்படை யென்றுளவியலார் சில பேர் கொள்வர் ;
மேற்குறித்த கொள்கைரு சியாவைச் சேர்ந்த
விஞ்ஞானி பால்லவ்வின் வினாவேயாகும்
நாய்க்குலத்தில் அவர் செய்த ஆய்வு தன்னை
நன்றாக இன்னுஞ்சி கவியிற் சொல்வேன் :

தாடையிலே உமிழ்நீரின் அளவைக் காணத்
தக்கதொரு கருவியினைப் பொருத்தி, நாய்க்குண்
போடுகையில் மின்மணியைச் சொற்ப நேரம்
பொருத்திடுவார் ஒலிகலம்ப, புரியும் செய்கை
நீடுபல நாட்களுக்குச் செய்து, பின்புண்
நிறுத்திவிட்டு மணிமட்டும் ஒலிக்கச் செய்து
ஒடுகின்ற உமிழ்நீரின் அளவை ஓர்ந்தார்
உணவிடும்போ திருப்பதுபோல் உமிழ்நீர் கண்டார்.

நேர்ந்த செயல் இயற்கையினால் நிகழ்ந்ததன்று
நிச்சயமே கற்றலினால் நேர்ந்த தென்றார்
ஆய்ந்துகண்ட கற்றல் அடிப் படைக் கொள்கைக்கு
ஆக்கநிலை யறுத்தல் என அவர் பேரிட்டார்.
மாந்தரிங்கு பயிற்சி, கல்வி, கட்டுப்பாட்டின்
வழியாகப் பெறும்பழக்க வழக்க மீதைச்
சேர்ந்த தென்றார் இது நடத்தை மாற்றமெல்லாம்
தெளிவுறுத்தச் சிறந்ததென்பர் வாட்சன் சாரார்.

இயற்கையாய் எழுகின்ற துலங்கல் எல்லாம்
எல்லோர்க்கும் பொதுவாக, நிலையே யாக
இயற்கையாய், வழிவழியாய், ஒழுங்கே யாக
இரத்தநரம் படிப்படையில் அமைவதாகும்;
செயற்பட்டு, சில காலில் மறைவ தாக
சிறப்பான தன்மையதாய், கற்றல் என்ற
செயற்பாட்டால் தோன்றுகின்ற துலங்க லெல்லாம்
செப்பிடுவர் ஆக்கநிலை யற்ற தென்றே.

2. தட்டுத் தடுமாறிக் கற்றல்

தட்டுத்தடு மாறிக் கற்றல் என்ற கொள்கை
 உார்ண்டைக்என் பார்எலியொன் றுணவு வைத்த
 பெட்டிக்கு நேர்வழியைக் காணுகின்ற
 பெற்றியிலே கண்டறிந்த கொள்கையாகும்
 தெட்டத்தெளி வாசவிதைக் காணக் கூடும்
 சிறு குழந்தை எழுத்தெழுதக் கற்கும் போது
 கற்றல் மெள்ள நடைபெறுமாம் அயர்ச்சி தோன்றும்
 களைப்புமிடும் சிக்கனமும் அற்ற தீல்தே.

3. உட்காட்சியின் மூலம் கற்றல்

உட்காட்சி யின்மூலம் கற்றல் என்று
 ஓதுகின்ற கொள்கையினை உரைக்கக் கேளீர்
 இட்டமுடன் தாம்விழையும் இலக்கி னுக்கு
 ஏற்றதொரு நடத்தைமுறை இதுவே என்று
 பட்டவுடன் நிகழ்வதிது; விலங்கும் இந்தப்
 பாண்மையில கற்குமெனக் கோலர் தாமோர்
 திட்டவழி சுல்தானும் குரங்கின் மீது
 செய்து கண்ட சோதனையால் தெளிந்து சொன்னார்

4. பார்த்துக் கற்றல்.

பார்த்துக்கற் றல்என்பர் இன்றோர் பாங்கில்
 பாலர்கள் கற்கின்ற முறைமை தன்னை
 நேர்த்தியாம் இக்கற்றல் விலங்கின் மேலாய்
 நிகழாநிற் கும்மாந்தர் தம்மில் என்பர்
 பார்த்தினோர் பயின்றிடவே குருவர் பெற்றோர்
 பண்புமிகும் உதாரணமாய்த் திகழ வேண்டும்
 சீர்திருத்தம் வேண்டுகெனில் நாமே முன்மா
 திரியாகத் திகழ்ந்திடுதல் தேவையன்றோ!

5. கற்றல் பற்றி ஸ்கின்னனர்.

கற்றல் பற்றி ஸ்கின்னரது கருத்தின் சாரம் :
 கற்கும் பொருள் சிறியபல அலகதாக்கல்
 மற்றையோர் சங்கிலிப்பால் தொடர்பா யாக்கல்,
 மாணவர்கட் கொவ்வொன்றும் இலகு வாக்கல்
 கற்றனபின் மீளவலி யறுத்தல் செய்தல்
 காலதா மதமின்றி இஃது செய்தல்
 கற்பவர்கள் ஆற்றற்படி விஈரவீற் கற்றல்
 கற்பவரே செயலாற்றிக் கற்கச் செய்தல்.

6. கற்பித்தலின் போது வினாக்கள் கேட்கப்படுவதேன் ?

முன்னறிவை, அனுபவத்தை, திறன்கள் தம்மை,
முதிர்ச்சியினை, அடைவுகளைக் கண்டு, கற்பார்
எந்நிலையில் உள்ளார்கள் என்ப தோர்ந்து
ஏற்றதொரு செயல்முறையை எடுத்தாள்தற்கு;
அண்னவர்கள் சிந்தனையைத் தூண்டி விட்டு
அவர் பயிலும் பாடத்தில் ஆர்வம் ஊட்ட
பன்னுணின்ற விடயத்தின் படி ஒவ்வொன்றும்
பதிந்துளதா என அறிந்து தொடர்ந்து செல்ல;

தப்புகளை அறிந்கொள்ள, கற்பதற்காம்
சஞ்சலத்தை அறிந்தவற்றைச் சரி செய்தற்கு,
செப்பியதோர் உண்மையினைப் பயிற்சி செய்ய,
செய்திகளை நிலைவுறுத்திப் பதித்தல் செய்ய,
எப்பொழுதும் ஆசிரியர் பேச லாலே
ஏற்பட்ட சலிப்பகற்றிச் சிரூர்பேச சூக்க,
ஒப்புவித்த பாடத்தின் சுருக்கம், பாலர்
உள்ளத்தே பதித்தவரை மேலுந் தூண்ட;

மொழியியலில் அறிந்தவாக் கிய அமைப்பை
முட்டின்றி எடுத்தாரும் திறனை யூட்ட,
வழுவின்றி சரளமாய் மொழி கையாள,
வாக்கியத்தை வினாவாக மாற்றிச் சொல்ல,
விளங்கியதை, விளங்காத விடயந் தன்னை,
விரைவாக ஆசிரியன் அறிந்து கொள்ள,
உளங்கலந்து கற்பாரும் கற்பிப் பாரும்
ஒருங்கினைந்து கற்பதிலே ஊக்கங்காட்ட;

விருப்புக்களை வெறுப்புக்களை அறிந்துகொள்ள
வேண்டப்படும் சுவையுணர்வின் ஆற்றல் தூண்ட,
பொருட்களினை நன்றாக உற்று நோக்கி
பொதிந்திருக்கும் உண்மைகளைப் புரிந்துகொள்ள
கருப்பொருளைத் தொடர்பாக எண்ணச் செய்து
கற்பவரே முடிவுகளைக் காணச் செய்ய,
பொருத்தமுடன் வினாக்களினை எடுத்தாள் வார்கள்
புதுமுறையில் கவ்விநெறி புகட்டுவோர்கள்

ஆசிரிய மாணவர்கள் தொடர்புண்டாக்கி
அகமுனைப்பை ஏற்படுத்திக் கற்கச் செய்ய,
கூசாமல் மாணவரை வினாவச் செய்து
சுதூகலிப்பை ஏற்படுத்திக் கற்கத்தூண்ட,
பேசுகின்ற பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி
பிரியமுடன் கற்பதற்குப் பெரிதும் தூண்ட,
ஆசிரியர் மாணவர்கள் இருபாலார்க்கும்
அவசியமே வினாக்களென அறிதல் நன்றே.

7. வினாக்களின் நல்லியல்புகள்.

எளிதான சொற்களிலே, சிறார்கள் தங்கள்
 இயல்புகளுக்கேற்றனவாய் இருத்தல் வேண்டும்;
 தெளிவாக விளங்கும்படி செப்ப வேண்டும்;
 சிந்தனையைத் தூண்டுவதாய் திகழ வேண்டும்,
 மொழியமைப்பில் சொற்றொடர்கள் நீண்டதாயும்
 முரடாயும் இல்லாத முறைமை வேண்டும்;
 விளிப்பின்றி "ஆம்" "இல்லை" என்று மட்டும்
 விடைகூறத் தகுந்தவினா விலக்க வேண்டும்;

"என்ன?" என முடிவனவாய் இயம்பலின்றி
 "எப்படி?" "ஏன்?" என்பனவாய் இருத்தல் வேண்டும்
 பன்னுதற்காம் விடையே தம் வினாவினுள்ளே
 பரவாத படி வினவும் பான்மை வேண்டும்;
 தன்னொற்றற் கப்பாலாய் விடைகள் நீண்ட
 தன்மையதாய் எதிர்பார்த்தல் தவிர்க்க வேண்டும்
 எந்நாளும் விடைகள் மிக நீண்டதாயின்
 ஏற்றபல பகுதிகளாய் வினவ வேண்டும்.

8. வினாக்களைக் கேட்கும் முறை.

உரைப்பதெல்லாம் தெளிவாக உரைக்க வேண்டும்
 உள்ளவர்கள் அனைவருக்கும் கேட்க வேண்டும்
 இருப்பவர்கள் அனைவரையும் எண்ணச் செய்து
 ஈற்றிலொரு வளைவிடைசெய் வித்தல் நன்று;
 விரைவாக விடை விழைதல் விலக்க வேண்டும்
 வினாக்களினே மாணவர்கள் அமர்ந்திருக்கும்
 நிரைப்படியோ பெயர்வரிசைக் கிரமமாமோ
 நித்தமுமோ ரொழுங்காயோ வினவல் தீது.

வ. சீன்னப்பா

இறுதி ஆண்டு

பிறப்பினுக்கே சிறப்பீயும் இறப்பு

1. உறக்க மின்றேல் விளிப்பினிலே இன்பம் ஏது
மறத்த வின்றேல் நினைவினுக்கு மகிமை ஏது
துறத்தவின்றேல் வாழ்வினுண்மைத் துலக்கமேது
இறத்த வின்றேல் பிறப்பினிலே இனிதே ஏது !
2. வாழ்க்கை எனும் புயற்கடலை உடற் படகால் கடந்தாய்
வந்துவிட்ட (து)இறப்பென்னும் நற்கன்ரதான் உனக்கு
சீழ்க்கைட்டி நாறுமுடல் உட்கிடந்து என்றும்
சிறுமை யற்று வாழ்ந்த தெல்லாம் போதுமையா போதும்
கீழ்க்கை விட்டுக் கரை ஏறிக் கீர்த்தியுடன் வாழக்
கிடைக்கின்ற பேறென்றால் இறப்பொன்றே ஆகும்
பாழ்க்கையுடல் கட்டுண்டு கிடப்பதினும் ஆளம்
பரிபூரணம் விரும்பாப் பக்குவந்தா னுண்டோ !
3. பிறப்புடனே பிறந்திடுதல் இறப்பே ஆகும்
பேதையர்கள் இதை மட்டும் மறப்ப தேனே
இறப் பொன்றை இதயத்தில் எண்ணி வாழ்ந்தால்
இடும்பைகளைத் தீர்ப்பற்கே ஏதுவாகும்
இறப்பைப் போற் சற்குருவோ எவருமில்லை
என்றென்றும் அற வழியில் நடக்கக் காட்டும்
சிறப்புள்ள இறப்பை யென்றும் மறப்பரோ நற்
சீர் செறிந்த அறிவு நிறை செகக் துளாரே
4. இறத்த லொன்றே மனிதருக்குச் சாந்தியாகும்
இருந்தும் என்ன கண்ட பயன் என்றும் போல
மறத்தல், பின்னே அதுபோல வாழ்தலாகும்
மாண்பு மிகு பெரியோர்கள் மரணந்தன்னைச்
சிறத்த லென்றே கருதுகின்றார் சிறுமை கொண்டு
சிந்தித்து அழுவதும் ஏன் சிறப்பே மிக்க
பிறத்தலடா இறப்பென்றால் பொருளதாகும்
பின்ன ரிந்த மனித நெறி மறப்பதேனே !

5. தாளாத கடும் பாரந் தாங்குகின்ற உயிர்கள்
தம் சுமையை இறக்கிடவோர் சந்தர்ப்பம் வேண்டும்
மீளாத இன்ப துன்பப் புயலில் மிகத் திணறி
வாழுகின்ற மீட்சியற்ற மாந்தர்
வாளாது இருப்ப தென்றால் நடக்கின்ற ஒன்ற
வையகத்தி லொரு முடிவு வந்தன்றோ ஆகும்
கௌரவ வந்தனையும் இறப் போன்றே வாழ்வின்
கிடைப்பரிய சுகமாகும் சுகமாகு மன்றே.
6. உடம் பென்ன வெறுந் தோலும் சதை இரத்தம்
உயிரென்ன உடற் காற்றே ஆகும் உண்மை
சடங் கொண்டு இப்போது இருந்த காற்று
சற்றுப் பின் இல்லை இதை உணர்ந்து கொண்டால்
திடங் கொண்ட மனிதர்களாய் அன்றி வாழ்வில்
தினந் தினமாய்ச் சாலதுமேன்? இறப்பை பெண்ணி
மடங் கொண்டார் இறப்பென்றால் சட்டை மாற்றம்
மறு நல்ல சட்டை இட மகிழார் யாரே!
7. இறந்திவோம் என நன்கு தெரிந்திருந்தும்
இதை எண்ணிப் பாராத கயவர் வாழ்வில்
அறந் திருப்பி அநியாயக் கொள்கைகள் செய்து
அகில மெலாங் கலங்கும் பெருந்துன்பங் கண்டும்
மறந் திருந்து வாழ்வதென்றால் நடக்கும் ஒன்ற
மன்னுயிரின் இறைக்குத் தெரியாதா—என்ன
சிறந்த பெருங் கொள்கை ஐயா இறைவன் திட்டம்
சிறப்பான இறப்பதுவே திருப்ப மன்றே!
9. மரண மெனும் ஒருகட்டுத் தறியில் உன்னை
மாண்பான அறக் கயிற்றூற் கட்டி விட்டால்
திரண மென மதித்திங்கு இன்பம் நாடாய்
திவ்வையை நினைப்பதற்கே நாணி நிற்பாய்
இரணமது கொண்ட உடலுடையான் போல
என்று மொரு நெறிகொண்டே இன்பாய் வாழ்வாய்
மரணமது வரும்போது சிரிப்பாய் கூனி
மகிழ்ந்திடு வாய் என்உறவே வா வா என்பாய்.

இரா. பகவதி
(முதலாண்டு)

இசையா! பக்தியா!!

இசை எத்தகைய துயரையும் தீர்க்க வல்ல மாமருந்து கொல்லவரும் வெங்களி றையும், சீறிவரும் பாப்ஸையும் மயக்கக் கூடிய சக்தி வாய்ந்தது, இத்தகைய இசைக் கும் பக்திக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. பக்தி (Fakti) என்னும் வடமொழிச் சொல் லுக்கு இறைவனிடத்தில் மனிதன் காட்டும் அன்பு என்பதே பொருளாகும். ஆகவே இசைக்கும் பக்திக்கும் என்ன தொடர்பு என்பதை சற்று ஆராயுமிடத்து, கடவுளி டம் மனிதரையும், மனிதனிடம் கடவுளையும் காணத்தின் மூலம் இசையவைப்பீத இசையாகும் என்பது நன்கு தெளிவாகிந் தது.

பழந்தமிழ் இலக்கியமாகிய சங்ககால அகநானூற்றில் இசையின் சிறப்பைப் பற்றிக் கூறியிருந்து திணைப்பினத்தில் காவல் காத்து நின்றவன், மதுவருந்தி களித்தறங்கிய நேரத்தில், அங்கு திணையுண்ண வந்த யானையானது அவனது மனைவி யாழில் வாசித்த குறிஞ்சிப் பண்ணைக் கேட்டு மெய் மறந்து உறங்கிய நிலையைப் பின்வருமாறு புலவர் வர்ணிக்கிறார்.

“உனை மான் துப்பின் ஓங்கு திணைப் பெரும் புனத்துக் கழுதில் கானவன் பிழிமகிழ்ந்து வந்தென உரைத்த சந்தின் ஊரல் இருங் சதுப்பு ஐதுவரல் அசைவளி ஆற்றிக் கைபெயரா ஒலியல் வார்மயில் உணரின் கொடிச்சி பெருவரை மருங்கின் குறிஞ்சிபாடக் குரலும் கொள்ளாது நிலையினும் பெயராது பாடாடிப் பைங்கள் பாடுபெற்று ஓய்மையன மறப்புசழ் மழகளிறு உறங்கும்”
(அகநானூறு - 102)

மேலும் பாலைப் பண்பாண்டின் வழிப் பறிகாரர் தமது கொலைக் கருவினையும் விடுத்து நெஞ்சு நெகிழ்ந்து விடுவர் எனவும் கூறியுள்ளார் சங்ககாலப் புலவர் ஒருவர்.

பரப்பிரம்மமாகிய பரமனின் நிலை அருபமானது. எமது அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டது. ஆனால் இவரது அருப நிலையின் முதலாவது நிலையாகிய நாதன் என்ற நிலைபே “நாதப்பிரம்மம்” என அழைக்கப்படுவதை நாம் காணக்கூடியதாயிருக்கின்றது. அப்பர் சுவாமியாரும் இதனைக் கருத்திற்கொண்டே “ஓசை ஒலியெலாம் ஆறும் நீயே” என்றும்; முருகப் பக்தராகிய அருணகிரி நாதரும் “நாதவிந்து சலாதி நமோ நம” என்றும் “ஏழிசையாய் இசைப்பயராய் அமைந்தள்ளான்” என்று சுந்தரரும் பாடியது இசைவழவாய்ப்பைந்த இறைவனையே என்பது கண்கூடு. ஆங்கிலத்தில் “Those who dont like music are not liked by God” என்று மார்லி என்னும் ஓர் அறிஞர் கூறியதை உற்று நோக்கின், இசையை விரும்பாதவர்களைக் கடவுள்கூட விரும்பார் என்ற கூற்றிலிருந்து இறைவனும் இசையும் ஒன்றென்பது நன்கு புலனாகின்றது.

இசையென்பது ஆழமானதும், ஆழங்காண முடியாததும் அளக்கும் வர்க்கதை சளுக்கு அப்பாற்பட்டதுமாகிய பேச்சேயாகும். இவ்விசையானது: நம்மை எல்லையற்ற பரிபூரணப் பரம்பொருளின் விளிப்பிடை அழைத்துச் சென்று அதனை ஒருசில நிமிஷங்கள் கண்ணுற்று சளிப்புறச் செய்கின்றது. இதனை நாம் இற்றைக்கு ஆயிரத்துமுந்நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிப் பக்தியை வளர்த்த சமய குரவர்கள் பரமனைப் பணிந்தேத்திய தெய்வ இசைப் பாடல்களாகிய தேவார திருவாசகங்களைப் பண்ணே இசைக்கும்போது நாமும் அந்த யாபக்குவ நிலைக்கு இட்டுச்செல்லப்படுகின்றோம். என்பதை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த இசையை எமக்கு அளித்தவனுட இறைவனை, அப்பரும் சுந்தரரும் ஆருடைய பிள்ளையாரும் மணிவாசகரும் பாடிய தேனினும் இனிய தீந்தமிழ்ப் பாக்களால் தான் இடைக்காலத்தில் மங்கிக் கிடந்த தமிழ் இடைத் தேவாரப் பண்ணாக உருவெடுத்துப் பக்திச் பிரவாகம் பெருக்கெடுத்து ஓட வழிவகுத்தது எனலாம், எனவே தான் பிறகாலப்

புலவர்கள் "திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்" என்று புகழ்ந்தேத்தினர்:

சமயகுரவர்கள் மட்டும் இறைவனைப் புகழ்ந்து இசை பாடியதோடமையாது, இறைவனே இசையில் நாட்டங்கொண்டு இசை பயின்றார் என்பதற்கு: "பண்துளங்கப் பாடல் பயின்றாய் போற்றி", "வேதத்தாய் கீதத்தாய்" என்று நாவுக்கரசர் சிவ பெருமான் மிடற்றினால் இசை பாடியதைக் கூறிப்போந்தார், மேலும் சிவன் இசைக் கருவிகொண்டு பாடும் வல்லமையுடையவர் என்பதனை: "பண்ணாரப் பல்லியம் பாடினான் காண்" "கைகிளரும் வீணை வலவன் கண்டாய்" என்று கூறுவதன் மூலம் உறுதிப்படுத்துகின்றார். மேலும் இசையில் நாட்டமுடையவனும் சிவனையே அனுதினமும் வழிபடும் இசைக் கலைஞன் பாணபத்திரனாகாக விறகுவெட்டி உருவில் சென்று காந்தாரப் பண்ணில் தானே பாடி ஏமநாதனின் கருவத்தை அடக்கியதிலிருந்து இறைவனின் இசைத் திறமை நன்குவெளிப்படுத்துகின்றது, கண்ணபிரான் தனது வேய்ங்குழல் இசையினால் அண்டசராசரம் அனைத்தையும் மெய்மறக்கச் செய்தமையிலிருந்து இசையின் பெருமை நன்கு புலப்படுகின்றது.

இத்தகைய இசையுடன் இணைந்த இறைவனுடன் இணைவதற்கு வழி வகுப்பது இன்னிசையே. இசை இறைபக்தியை ஏற்படுத்தவும் அவன்தாளினை பற்றிக் கொள்ளவும் உதவும். இறைவனுக்கு சந்த நிவேதனப் பொருள் இசையாகும், தமிழர் வாழ்க்கையில் பிறந்த குழந்தைக்கு தாலாட்டு இசைப்பதில் இருந்து இடுகாடு வரை இசை நிகழ்ச்சி இடம்பெறுகின்றது. இத்தகைய வலிமை பொருந்தியது இசையே. ஆகவே இசையில் விருப்புள்ளவர்களும் இசை பயின்றவர்களும் அமைந்துள்ள இறைவனை அடைவதற்கு இசையை விட வேறு கருவிகளுமுண்டோ! இசையைப் பற்றி திரு மாட்டின் லாதர் கூறும்பொழுது "இசையானது பிரார்த்தனைக்கு ஒருபிள்ளை, மத்ததுக்கொருபிள்ளை" எனக் கூறியுள்ளார். மேலும் முற்றிப்பில் சிவனுக்கு தேன் அபிடேகம் செய்தவர்களே இப்பிறப்பில் இசை வல்லுணர்களாக வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருந்து வருவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது, சிவனும் தம்பிரான் தோழரைத் தடுத்தாட் கொள்ளச் சென்றபோது அசரி உருவில் ஆருரனைப் பார்த்து "அருச்சுனை பாட்டேயாகும் ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச் சொந்தமிழால் பாடு" என்றார். இவருடைய ஆணைப்

படியே தமது வாழ்நாள் முழுவதும் இன்னிசைப் பண்பாடி இறைவனை மகிழ்வித்து தன்னையும் மகிழ்வித்திருந்தார். இதே போல ஞானசம்பந்தரும் "நானும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தர்" எனப் புகழ்பெற்றார். அப்பர் சுவாமிகள் "தமிழோடு இசைபாடல் மறந்தறியேன்" என்று கூறுவதில் இருந்து அவர் இசையால் இறைவனை வழிபடத் தவறவில்லை என்பது புலனாகின்றது.

ஆணவத்தின் சிகரத்தில் நின்று இமய மலையை அசைத்து அரனின் கோபத்துக் காளாகி நசங்கிய இரா வண்ணமும் இசையின் வலிமையால் இறைவனை மனமுருகப் பாடிப் பேறு பெற்றான் என்பது புராண வரலாறு. ஆகவே இசையின் வசைப்படாரியாரும் இல்லையெனலாம்.

பக்திக்கும் இசைக்கும் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பினை ஆராய நாயனார் சரித்திரம் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

மாணிடப்பிறவி எடுத்த எம்மால் பரிபூரணமாகிய இறைவனைக் காணமுடியாது. அதுபோல் கடவுளின் வடிவமாகிய இசையையும் முழுவதும் கற்கமுடியாது என்பதை "இசையின் எல்லையை யார் கண்டார் இயம்பிடுவாய் மனமே" என்ற கூற்று மெய்ப்பிக்கின்றது. ஆனால் இசையின் மூலம் பக்தியை வளர்க்கலாம் என்பதற்கு

"பண்ணிற் பாடல்கள் பக்திசெய்வித்தற்கு அண்ணித் தாகும் அமுது"

தமிழோசை பாடல் மறந்தறியேன்" என்ற நாவுக்கரசர் பாடல் சான்று பகருகின்றது. ஆகவே இசையின்றி பக்தியில்லை என்பது புலனாகின்றது. "மணமே நீ ஈசன் நாமத்தை வாழ்த்துவாய்" என்ற பாடலிலிருந்தும் ஈசனைப் பூசனை செய்வதற்கு இசைஎவ்வாறு உறுதுணையாகவுள்ளது என்பதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

இன்றும் பக்திக் கீதங்களையும், நாயன்மார் அருளிய தேவாரங்களையும் அதற்குரிய பண் தவறாது பாடும்பொழுது, எம்மையே மறந்து இறைவனிடத்து நெருங்கியுள்ளநிலை அல்லது இறைவனை நேரே காண்கின்றது போன்ற பிரமை எம்மனதிலுண்டாகின்றது. இத்தகைய இறைபக்தி வளர இசை துணைபுரிகின்றது. ஆகவே பக்தி வளர இசை இன்றியமையாத தொன்றாக அமைகின்றது.

வளர்க இசை பெருக பக்தி

வி. முச்சக்திவேல்
(முதலாண்டு)

தமிழ் இசையின் பெருமை

உலகத்திற் தோன்றிய முதல் இனம் தமிழினம் ஆகலாம் என்பதை இழந்த லெமுரியா Lost Lemuria என்ற ஸ்கொட் லாந்திய எழுதிய நூலிலிருந்து பெறலாம். திராவிடனின் உருவம் பூரண வளர்ச்சி உடையது. ஆதலால் அவன் பண்டு தோன்றியவன். பண்டு தோன்றியவனின் மொழியும் இசையும் முதன்மை பெற்றன. இவை தவிர அவ்வினத்திற்கு இசை, நாட்டியம், நாடகம், சிற்பம், ஓவியம் போன்ற நுண்கலைகளும் இருத்தல் அவசியம். இவை இருந்தாற்றான் வாழ்க்கை மக்களுக்கு இன்பமயமானதாயிருக்கும். இல்லாவிட்டால் வாழ்க்கையில் சலிப்பு ஏற்பட்டுவிடும். மொழி தோன்றுவதற்கு முன்னே இசை தோன்றி விட்டதென ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றார்கள். இறைவன் என்று தோன்றினாலே அன்று தோன்றியது இசை. ஏனெனில் இறைவனே இசை வடிவமானவன். இதை அனுபூதி மானாகிய அருணகிரிப் பெருந்தகை கூறுகிறார்:

“நாத விந்து கலாதி நமோ நம
வேத மந்திர சொருபா நமோ நம.”
(திருப்புகழ்)

இதனால் தான் இறைவனை நாதப் பிரம்மம் என முன்னோர்கள் போற்றி வந்தனர். நடராஜப் பெருமான் கரத்தில் உடுக்கையும், சரஸ்வதியின் கரத்தில் வீணையும், கண்ணனது கரத்தில் வேயங்குழலும், நாரதர் கரத்தில் தம்பூராவும் இருப்பதாலேயே இசையின் பெருமை எத்தகையது என்பதை அறியலாம்.

இராவணன் சாம கீதம் பாடியவுடன் இறைவனது உள்ளம் உருகிற்று. சம்பந்தர் இசைபாடினால் உமையாள் ஞானப்பால் ஊட்டினார். ஆகவே மனிதன் தொடக்கம் சகல உயிர்கள் வரையும் இசையில் கட்டுப்பட்டனவே ஆகும்.

தமிழ் இசையை இயல்-இசை-நாடகம் என மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்துள்ளனர். இவற்றில் இசைக்கெவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளனர் என்பதை நாம் அறியலாம். தமிழ் நாட்டில் இசைக்கு மிக முக்கியமளிக்கப்பட்டது. என்பதைப் பண்டைப் பனுவல்கள் கூறும். பலபுலவர்கள் இசைப் பயிற்சியும், ஆராய்ச்சியும் செய்து வந்தார்கள் என்றும் பல் வேறு நூல்களை இயற்றினார்கள் என்பதை பரிபாடல், சிலப்பதிகாரம் போன்ற நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன. ஆனால் முற்காலத்

திலிருந்த இசை நுணுக்கத் தமிழ் நூல்கள் இப்பொழுது மறைந்து விட்டதை தமிழ் இசையைப்பற்றிய பல செய்திகளைத் தெரிவிக்கும் நூலாகச் சிலப்பதிகாரம் ஒன்று தான் இப்போதுள்ளது.

தமிழ் இசையைக் கருநாடக இசை என்று அழைக்கிறார்கள். இதன் அபிவிருத்திக்குத் தேவாரப் பண்களும் திருவாய் மொழியும் சிறந்த சாதனங்களாக இருந்தன. இருபதாம் நூற்றாண்டில் புரட்சிக்கவிஞர் பாரதியார் தோன்றித் தமிழிசையில் புதியதொரு சகாப்தத்தை உண்டாக்கியுள்ளார். இன்னும் முத்துத் தாண்டவர், கோபால கிருஷ்ணபாரதி, சுத்தானந்தபாரதி, பாபநாசம் சிவன் முதலானோர் பிரசித்தி பெற்றவர்கள். எனவே பரவலாக நோக்குங்கால் தமிழ் மொழியிலுள்ள பாடல்களை இசைப்பதால் நாம் பொருளுணர்ந்து தேமதுரத்தமிழோசையைக் கேட்டு இன்புறக்கூடியதாக இருக்கிறது. இசையின்பத்தில் மயங்காத இன்னுயிர் உலகில் இல்லை எனலாம்.

இசை என்னும் சொல்லுக்கு இசை விப்பது என்று பொருள். மக்கள் உள்ளத்தில் உவகை, துன்பம், ஊக்கம். செருக்கு போன்ற உணர்ச்சிகள் உண்டாகும் போது பாட்டு இசையோடு கலந்தெழுகின்றது. இயற்றமிழ் கற்றோர்க்கு இன்பம் தருவது; நாடகத் தமிழ் காண்போர்க்கு இன்பம் பயப்பது. இசைத் தமிழ் யாவர்க்கும் இன்பம் தரவல்லது. இத்தகைய சிறப்பைத் தமிழர் இயலாலும் கவியாலும் இசைத்தனர்.

“குரல்லாழி நின்றது யாமேர் யாழ்வழித் தன்மை நின்றது முழலே, முழலோடு பின்வழி நின்றது முழலே, முழலோடு கூடி நின்றிசைத்த தாமந்திரிகை”

என்ற சிலப்பதிகார அடிகள் சித்திரிக்கின்றன. தமிழிசை இன்பம், பண்பு, பெருமை தருவதாய் அமைந்துள்ளது. இன்று தமிழ்நாட்டில் தமிழிசை ஒங்கி வளர்த்துள்ளது தமிழராக ஈழத்தில் வாழும் நாமும் தமிழிசையின் மகத்துவத்தை யுணர்ந்து அதை மேலும் வளர்க்க வேண்டும். நம் மொழியும் இசையும் வளர இப்படியான முயற்சிகள் இன்றியமையாதனவாகும்.

வாழ்க தமிழ்! வளர்க தமிழிசை!!
பிரம்மபூர்வை, நித்தியானந்த சர்மா
(இறுதியாண்டு)

"TEACHER - PUPIL" RELATIONSHIP.

It is the contact between man and man that shapes life. Book learning does not take us far. It is in and through personal contact that one imbibes consciously or unconsciously the traits of the other.

The touch of a man of wholesome temperament leaves its sure impress. So too does bad company leave a baneful influence behind. Important among the influences which the pupil is open to is the personal contact with the teacher. Indeed, it is more lasting than the influence of the parent. But, unfortunately the 'teacher - influence' is waning under modern conditions. Like an automation, the teacher now walks into the class at the appointed time. He delivers as best as he may his intellectual load. At the stroke of the hour he mechanically walks out. He has neither the time nor the urge to cultivate intimacy with the taught. Education becomes effective and fruitful only to the extent to which there is personal touch between the teacher and the taught. There may be teachers who feel that the extra school contact with pupils is a botheration to both. But this sort of measured and periodical interest is not seen in a father in his relation with his children. He is happy to be with them day in and day out and never gets wearied. It is possible for the teacher to create a sweeter relationship than this. He need not always take up the position of a preceptor with his pupils. While teaching, he is a teacher. Off the class-room he is a companion. When looking after their personal needs, he functions as a father. While seeking

pleasure in their company, he plays the role of a mother. He is a playmate on the play ground. Such varieties in relationship keep the teachers' mind always buoyant. To the pupil it is a rare privilege to be with a teacher whom he observes in various roles. He thus involuntarily imbibes several graces and traits of the teacher's multi-personality. Occasionally, however, when the preceptor happens to be away from the pupil, there is a complete detachment and relaxation for him. The teacher's endeavours reach their fruition when the student has received nourishment from all the phases of his being.

The teacher's worth is gauged to-day on the basis of his book-learning, the examinations he has passed and his ability to instruct. These qualifications do have their values, but above all these, the teacher should have a sterling character. In regard to good conduct his precept must be through his practice. If he is a paragon of good conduct, his students imbibe good conduct from his movement to movement. To the extent they observe his superb behaviour they develop reverence for him. The instinct of paying homage to character is in all. While it is latent in others, it is vividly patent in the young. By associating with the teacher who in thought, word and deed is an embodiment of right conduct, the student actually associates with personified virtue. Among the gifts of life that man can have, right conduct stands supreme. The virtue leads to all excellence and so is to be adored more than life, is the maxim.

The urge to preserving life is

common to all beings. But it is given to man alone to hold virtue superior to mere existence. All other merits gather round right conduct. A flower in bloom is loved by all and in this lies its glory. Similarly, man may be viewed as having achieved everything in life when he becomes perfect in character. If the best flowers among mankind take to teaching; society is abundantly enriched. Their fragrance and beauty are then made the best use of. In all societies there have been

teachers who have made admirable characters out of their students. A teacher easily comes in contact with thousands of students in his life time. If he has in the same measure contributed to the welfare, he has indeed done a lot to the society. Men and women in hundreds should dedicate themselves to this sacred task. Among all national endeavours the work of the teacher indeed stands supreme.

T BALASKANDA
Final-year (73-74)
(English Methodology)

"Women laugh when they can, and weep when they will" — Proverbs

Be a philosopher; but amidst your philosophy, be still a man. — Hume.

Character is a bye-product; it is produced in the great manufacture of daily duty. — Woodrow Wilson.

Errors, like straws, upon the surface flow. He who would search for pearls must dive below. — Dryden

Good humour may be said to be one of the very best articles of dress one can wear in Society. — Anonymous

Society is now one polished horde, Formed of two mighty tribes, the Bored and Bored. — Byron

A REVERIE

1. Under twinkling stars I sat in a farm
On a chair so wide that I called it charm
And basked at the moon, not to harm
My innocent mind, as I was so calm.
2. A stir gave she with a brew so taste
Nothing should you bring me waste
So said she and left in a haste
Hence this lines I write this great.
3. I reached my goal in stupor high
Panting, reeling and squathing with a sigh
Prying like an owl to avoid characters in the sly
Suddenly in deep slumber in a chariot I fly.
4. Women, Women in all condour and colour
Strewn in scent and varied flower
Roses and arona in abundance like shower
Posing and poisoning for a new day to power,
5. In a low they went I saw in a glance
Never this bounty beauty I'll perchance
The splendour and majesticcity put me in a trance
In a city of the rich where the poor take chance.
6. Like "King of Kings" the beauties there strode
On a road laid smoothly with plates of gold
With carpets and tapestry in Arabian age old
Rejoicing very merrily double fold.
7. The clarion, blared, the drums played hard
The beauties intrinsically showed their land
Here comes the "King of Kings" showing a placard
In romantic grandeur with a dozen rearguard.

8. Poised as hard but solemnly calm
In thought and mind with subtle balm
Stood up the "King" in his face the psalm
Obeisance, his obedients read in the palm.
9. Read the "King" in the name of my lord
A message in meaning very broad
A "King" such as I as sharp as my sword
Muttered the monarch that he'll rule the world.
10. A male he hate, the opposite he bathed
With heavens nectar he raved
To she he's gay, to he be swathed
Poison of poisons he always craved.
11. My subjects he said should show light
Be happy and content and so bright
And sharp as a hawk in your sight
Commanded the arrogant treacherous night.
12. My kingdom is rich in mineral and kind
Duty bound as you for me to find
To the deceit and traitors you should grind
On the stone on my left and the rest I'll mind.
13. The queen on my right is very mild
Soft as wool as a new born child
Your duty should be tireless and make her not wild
Lest she'll rage and like a snake she'll glide.
14. Under this firmament I'm constant as the star
The Hesperus and I though so distant far
Touches the heart so close which is rare
Like a lover in hunt in search of a hare.
15. So here these words of gem serene
To my dear wife the queen Irene
Let not their hearts touch you with gangrene
And be one of that like dear Marilene.

16. A sudden thunder broke my slumber
And from my bed I was thrown under
To reminisce the time and to remember
The happy, carefree enjoyment gone as under.
17. The world is round like a ball
In which the people are so small
In wants and needs they call for all
And end in unexpected disastrous fall.
18. I like to magnify the Lord with me
And to exalt his name and see
Deliverance he affords to all, free
Who in his truth confide will flyme in a spree.
19. With these words of honesty spoken
My slumbering eyes kept widely open
From dreams and hallucinations was awaken
Trembling, fearing my body shaken.

Mailvaganam Sri Pathmanathan
(Final Year)
(English Methodology)

—o—

"In character, in manners in style, in all things, the supreme excellence is simplicity.

— Longfellow

Mid pleasures and palaces though we may roam, Be it ever so humble, there is no place like home.

— Howard Payne

*"Straight is the line of duty;
Curved is the line of beauty;
Follow the straight line, though shall see
The curved line ever follow thee"*

— William McCall

*The childhood shows the man,
As morning shows the day*

— Milton

MY CAR

1. Jingle Jingle jar
I have a little car
Its colour is lovely black ;
And it has, in front, a flag.
2. In London was it made
To Ceylon it came for trade
In it I can sit
And move it bit by bit
3. The oil? I don't need;
The petrol? I don't feed;
The pressure, I don't heed,
The metres, never I read.
4. The licence, I don't care
I can drive it every where
It goes, but not on road
And takes in no more load.
5. When it begins to run,
It gives me full of fun!
I like to travel with 'one'
But there is room for none!
6. When I grow and earn
To buy one big and own
You can come with me
To places, you like to see!
7. My uncle who is forty
Calls me "you my naughty"
Bought this for rupees thirty,
For my birth-day party.
8. I'll not come to sell
Though it goes not well;
My mother used to tell:
"Keep it fairly well!"

V. Sinnappah
(Final Year)
(English Methodology)

உயிரின் மதிப்பு.....?

(சிறுகதை)

1

'வெளவால் பிரயாணம்'...!

ஒப்படி பஸ் பிரயாணத்தைப்பற்றியாரோ ஒருவன் கூறிப்போய் விட்டான். பஸ் பிரயாணத்திலுள்ள 'அவலங்களைப் பூரணமாக அனுபவித்தே கூறியிருக்கின்றான். இல்லாவிட்டால் இவ்வளவு அழகாகவும், அடக்கமாகவும் கூறிவிடமுடியுமா? 'இந்த வெளவால் பிரயாணத்திலுள்ள அவலங்களை' நான் பூரணமாகக் கண்டு விட்டேன்!

...பஸ் கியூவில்படும் நெருக்கடி, வியர்வை... மனஎரிச்சல்... கண்வலி... இப்படி எத்தனை... அத்தனை வேதனைகளையும் சில மாதங்களாகத் தினசரி அனுபவித்து வருகின்றேன்!

யாழ்ப்பாணம் பஸ் நிலையத்தில்... கொடிகாமம் செல்லும் பஸ் வண்டியில் பிரயாணிகள் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றனர். நான்தான் கடைசி ஆள். இடம் கிடைக்குமா? என்ற பயம் உள்ளே இருந்தாலும்... தினசரி பிரயாணம் செய்யும் செல்வாக்கு... நம்பிக்கை வீண் போகவில்லை. கொண்டக்டரின் தாராள மனம், நான் ஏறி விட்டேன்.

கொண்டக்டரின் உத்தரவைத் தொடர்ந்து பஸ் புறப்பட்டு. பஸ் நிலையத்தை 'அரை வட்டச் சுற்றுச்சுற்றி... பஸ் நிலையத்திலிருந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது. பிரயாணிகள் கால் வைத்தேறுகின்ற படிகளில் கீழும் மேலும் காலைப்போட்டு. கொண்டக்டர் நிற்க- அவரை அடுத்த ஆளாக நான் நிற்கிறேன். அவ்வளவு நெருக்கம்.

அதே வெளவால் பிரயாணம்!

பஸ் கூடாரத்தில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் நீண்ட வெள்ளிக்கம்பி; அதன் முழுப் பகுதியும் கைகளால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த வரிசையில் எனது கையும் ஒன்று. எனது ஒரு கால்மட்டும் நிதானமாகப் படிந்திருக்க - ஒருகாலைப்போட்டும் படாமலும் வைத்து நிற்கிறேன்.

தலையைப் பின்னோக்கித் திருப்பிப் பிரயாணிகளைப் பார்க்கின்றன் வலப்பக்கமாகத் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் சில பிரயாணிகளின் முகங்களையும், ஹைவரின் பின்னாலுள்ள

சீற்றையும், அதற்கடுத்துள்ள சீற்றையும் மட்டும் என்னால் பார்க்க முடிகின்றது;

றைவருக்குப் பின்னுள்ள சீற்றில் இரண்டு பெண்களும். ஒரு ஆணும், அதற்குப் பின்னாலுள்ள சீற்றில் மூன்று இளவட்டம் பெண்கள் 'அண்ணை கொஞ்சம் பின்னாலே போங்கோ'

கொண்டக்டர் சாத்வீகமானதொரு வேண்டுகோளை விடுத்து - பலனை எதிர்பார்க்கின்றார். ஏதோ எல்லோரும் பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் அவனுக்கு.

'அண்ணை தயவு செய்து... கொஞ்சம் பின்னாலே போங்கோ... மீண்டும் அவன் கூறுகின்றான் பிரயாணிகள் மத்தியில் சிறு அசைவு ஏற்படுகின்றது. நான் என் இருகால்களையும் நிதானமாக மிதித்து நிற்கிறேன்.

பஸ் கச்சேரி எல்லைக் கோட்டைத் தாண்டிவிட்டது.

'...எனி ஆரேன் இறங்குங்கள்... இறங்கினால் தான் இடம்...' ஒரு குரல் அலுத்துக்கொள்கிறது; எனக்கு மிகத் தெரிந்த குரல், குரலுக்குரியவரைப் பார்க்கிறேன்... அவன்தான் சிவஞானம், நாவற்குளிச்சந்திவரை பிரயாணம் செய்பவன்; அதற்குள் அலுத்துக் கொள்கிறான்.

...பஸ்கில் ஏறுவதில் ஏற்பட்ட கரைச்சல்கள், நிற்க இடம் கிடைப்பதில் ஏற்பட்ட போட்டிகள், வயித்தெரிச்சல்கள்... 'சேர்தானம்' செய்யும் பிரச்சனைகள்... எல்லாம் ஓரளவு ஓய்ந்து, சாதாரண அமைதி நிலவுகின்றது.

2

ஓரளவு வசதியாக நின்ற நான், ஹைவரின் பின்னாலுள்ள சீற்றில் அமர்ந்திருந்தவர்களீது நோட்டம் செலுத்துகிறேன். ஒரு பெண் - சிவந்தமேனி... பெருமழை பெய்ந்தோய்ந்த வானத்தின் அமைப்புப் போல்... 'பெருவாழ்வு' வாழ்ந்த 'சுவடு' அப்பட்டமாகத் தெரிகின்றது. சிறு 'சுவற்றர்' ஒன்றைப் பின்னியபடி இருக்கின்றார். அவனையடுத்து ஒரு பெண்; இளசு... கழுத்தில் தாலி இல்லை என்பதைமட்டும் காரணமாகக்கொண்டு திருமணமாகாதவள் என்று கூறலாம். அவனையும் அடுத்து ஒரு ஆண்.

நாகரீகமானவன்: ஏதோவொரு ஆங்கிலப் புத்தகத்தில் மூழ்கியிருக்கின்றான்.

அடுத்த சீற்றில்-

முன்று சின்னஞ் சிறுககள்- கவுண் அணிந்தவர்கள். பாடசாலை மாணவிகளாக இருக்கவேண்டும். இப்போது வெளியாகியிருக்கும் புதியபாடமொன்றைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர்...

அதற்குப்பின்னாலுள்ள சீற்றிலுள்ள வர்களை நிதானமாக அவதானிக்க முடியவில்லை:

'என்னங்க... என்னைத் தெரியுமா...' முதல் சீற்றில் அமர்ந்திருந்த ஆண் அதே சீற்றில் அமர்ந்திருந்து கவற்றிப் பின்னும் பெண்ணிடம் ஒரு கொழுக்கியைப்போட முத்தாய்ப்பு வைக்கிறான்.

'இல்லைமே...' தன்பார்வையை அவன் மீது செலுத்தியபடி கூறுகின்றான். அவருடைய சிரிப்பு- அவனுக்கு மன ஆறுதலைக் கொடுத்திருக்கவேண்டும்- அவன் தொடர்கிறான்:

.. நீங்கள் மிஸிஸ் லோகநாதன்தானே'

'ஓமோம்...'

'...கரவெட்டிதானே'

'ஓம்...'

'நான்... பஞ்சலிங்கம்... நீங்கள் பூண்டு லோயாவில் இருந்த காலத்தில்- நானும் அங்கை இருந்தான்... மிஸ்டர் லோகநாதன் எஸ்ரேற் சுப்பிரீண்டன்ராக இருந்தவரெல்லே... நான் அடிக்கடி உங்கடை பங்களாவுக்கு வாறநான்...'

நீண்டகாலப் பூண்டலோயா வாழ்வின சுவருகளை, பஞ்சலிங்கத்தின் பேச்சுக்களைப் பற்றுக்கொடியாகக் கொண்டு தேடி, பெரு நீச்சலடித்து... பஞ்சலிங்கத்தை இனம் கண்டு கொள்கிறான்.

'...நீங்கள் இருக்கிறது அரியாலை தானே...'

'ஓம்...'

'.. நாடகங்கள் நடக்கிறது... இப்பவும் ஒரு நாடகமன்றம் வெச்சிருக்கிறியள்... இல்லங்களா...?'

'ஓமோம்...'

'அண்டைக்கொருநாள் உங்களை நாடகத்தைப்பற்றி பேப்பரிலே விமர்சனம் எழுதப்பட்டிருந்தது... அவர் பூண்டலோயாவிலே இருந்த பஞ்சலிங்கம்... எண்டு சொன்னவர், அது நீங்கன்தானெண்டு... இப்பதான் தெரியுது... இப்ப எங்கை வேலை பாக்கிறியள்...'

'கொழும்புத்துறையிலே...'

'ஊரோடை...'

அவர்களுடைய சம்பாஷனை தொடர்கிறது அவர்களது பேச்சிலிருந்து அவர்களை இனங்கண்டு கொள்ள முனைகின்றேன். இது எனது பிறவிக்குளாம்.

பஸ் நாவற்குளியை நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. நாவற்குளிச்சந்தியில் இறங்கவேண்டிய சிவஞானத்தின் ஆரவாரமும், நெருக்கடியில் அவனது சப்பாத்துக்காலுக்கு இலக்கான சில உயிர்களின் அவலக் குரல்களும் கேட்கின்றன.

பஸ் நிற்க - சிவஞானம் 'பெரும் பிரயாணத்தை முடித்த' மனநிறைவோடு இறங்குகின்றான்; பஸ் புறப்படுகின்றது.

முன் சீற்றுப் பிரயாணிகளின் சம்பாஷனை தொடர்கிறது.

'இப்ப எங்கை பயணம்.'

'மீசாலைக்கு...'

'இது ஆர் தெரியுமோ...' தன்பக்கத்தில் இருந்த பெண்ணைக் காட்டிக் கேட்கின்றான்.

'தெரியேல்லைமே...'

'என்றை முத்தவ... வாசிற்றியிலே இருக்கின்ற... இப்ப லீவு...'

'சின்னனிலை பாத்தது... பெண்கள் வளர்ச்சி கூடத்தானே...'

அந்த வாசிற்றிப் பெண் புதியவனின் அறிமுகத்தை விரும்பவில்லையோ என்னமோ... அடக்கமாகவும் இருக்கலாம்... அவளில் எந்தவிதமாற்றமுமில்லை. மொளமமாகவே இருக்கிறாள். அவன் ஊட்டும் அவளைப்பார்த்துச் சிரித்துக் கொள்கிறான்.

'...இந்த பஸ் பிரயாணம் பெரிய அலுப்பு... நல்ல சீலைசட்டை உடுத்தேலாது... நேரத்துக்குப் போகேலாது... இந்தச் சனங்கள் அதுகளும் அப்படித்தான்.. மனச்சாட்சி இல்லாததுகள்... தாங்கள் மட்டும் பிரயாணம் செய்தால் சரி... எண்ட எண்ணம்...' அவள் அலுத்துக் கொள்ள. அவனும்! தலையை ஆட்டி அவள் பேச்சை ஆமோதிக்கின்றான்.

இப்பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஹவர், இவர்களையும் தூக்குமரத்தில் தொங்குவதுபோல் நிற்கும் எங்களையும்... கண்ணாடிக்குள்ளால் பார்த்துக் கொள்கிறான்.

இறுதியாக அவனது பார்வை அந்தப் பெண்ணின் கையில் பின்னப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கும் 'சுவற்றில்' நிலைகுத்தி மீள்கிறது.

அவளது பேச்சு - சுவனம்- அவனோடு கொக்கிபோட்டிருந்தாலும், அவளது கைகள் மட்டும் சிலந்திபோல், மிகலாவகமா சுவற்றர் பின்னுவதில் ஈடுபட்டிருக்கின்றது. அவளருகில் இருந்த அவள் மகள் அந்தச் சுவற்றரைப் பிடித்து ரசிக்கின்றாள்... அந்தச் சுவற்றரின் அழகு என் டனத்தையும் குத்தத்தான் செய்கிறது.

நாவற்சுளிச் சந்தியில் இருந்து புறப் பட்ட பஸ் கைதடி வயோதிபர் மடவாசலில் நிற்கின்றது; ஒருவர் இறங்குகின்றார். அங்கு நின்று ஒரு நடுத்தரவயதுப் பெண் சையில் சூழ்ந்தையுடன் பஸ்ஸில் ஏற வருகின்றாள்.

'...உந்தப் புள்ளையையும் கொண்டு இந்த பஸ்ஸிலே ஏறமாட்டாய்... அடுத்த பஸ்ஸிலே வா...'

'...ராசா... நான் எப்பவோ கூட நிற் கின்றேன்... ராசா...'

'நிற்கவே இடமில்லை...'

'...ராசா... ராசா...'

'எங்கை போகவேணும்...'

'உணவில் சந்தி...' அவள் தன் கைக் குள் கிடந்த ஊசை கொண்டக்கடரின் கைக்குள் திணித்துவிட்டு பஸ்ஸில் ஏறிக் கொள்கிறாள்.

'என்றை ஆச்சி... உங்கை... வயோதி பர் மடத்திலேதான் இருக்கிற... அவருக் குச் சூசமில்லை... பாத்திட்டவொறன்... நான் வந்தபிறகு எத்தனையோ பஸ் போட்டுது. ஒண்டிலையும் இடமில்லை... தனியன் என் டால் நடக்கலாம்...' அவள் தானாகவே கூறிக்கொள்கிறாள். அவளின் பேச்சின் அடிநாதமாக நன்றியுணர்வு பிரதிபலித் தின்றது.

டஸ் புறப்படுகின்றது-

'அக்கா... யேபுடி. விழப்போறய்... புள்ளையோடே...'

உன் அவலநிலையைக் கண்டு யாரா வது இடங்கொடுப்பார்களா என்ற எண் ணத்தில் பின்னோக்கித் திரும்புகின்றாள்- அவளது பார்வைக்கு பிரயானிகளின் 'நெர்சக்' கூட்டம் திரைபோடுகின்றது... எட்டி முன்சீற்றைப் பார்க்கின்றாள். அவ ளது பார்வைமட்டும் அவர்களில் படிக்கி றது... அவர்கள் பார்வை அவளில் பட வில்லை.

ஏதாவொரு உணர்வு, கொண்டக் டரும் எட்டி அந்த மூவரையும் பார்க்கின் றாள். நான் உட்பட இன்னும் சிலரும் பார்க்கின்றோம்...

அவள்; சுவற்றர் பின்னுகின்றாள்.

மகள்; மௌனமாக இருக்கின்றாள்- பஞ்சலிங்கம்; புத்தகத்தை வாசிக்கின் றாள்.

அடுத்த சீற்றிலுள்ள மூன்று 'இள வட்டங்கள்'... அவர்சனம் சினிமா விமர் சனத்தை நிறுத்தி - மௌனமாக இருக் கின்றனர்.

ஒட்டியும் ஒட்டாமலுமுள்ள சூழலில் ஏற்பட்ட தாக்கம் அவர்சனக்கில்லாம லில்லை! அதை மறக்க அவர்கள் பேறம் கொண்டுள்ள முயற்சி- 'விழுந்தும் மண் படவில்லை'... என்ற நிலையில் முன்னோக் கிக் கொண்டிருக்கின்றது. அவள் அவர்க ளிடமிருந்து தனக்கு உதவி கிடைக்காது என்பதைப் புரிந்து கொண்டு, வலதுகையி ல் சூழ்ந்தையை ஏந்தியபடி, இடது கையை மேலுயர்த்தி வழமபோல் ல்வள் ளிக் கம்பியைத் தாவுகிறாள்... சரிசரப் பிடிக்கவும் முடியவில்லை. கைவிரல்களில்- நடுவிரல்கள் மூன்றையும் கொக்கிபோ லாக்கி - பட்டும் படாமலும் கொக்கியிட்ட அந்தரத்தில் நிற்கிறாள்.

அவளது கைப்பியிலிருந்து எலகிய சூழ்ந்தையின் தலைதொங்க - பஸ்ஸின் அசைவால் - பச்சைக் கழுத்து - றப்பர் போல் விரிந்து சுருங்க -

சூழ்ந்தை வீரிட்டுக் கத்துகிறது:

சூழ்ந்தையின் சனத்தில் வரம்புகட்டி நின்று வியர்வை வழிகிறது...

அவளது மார்புச்சீலை, சுருளாக விழுந் துதொங்க - கீழும் மேலும் முடிச்சுப் போட்ட சட்டை... முதலையின் வாய் போல்...?

அசிங்கத்தை அடிநாதமாகக்கொண்ட பரிதாபநிலை!

தூக்கிலே தொந்துகின்ற அவலம்!

பஸ் கைதடிப்பாலத்தைத் தாண்டி அந்தவளைவால் திரும்ப அவள் கைவிலகி சரிகின்றாள்... நின்றவர்சளின் ஆதரவில்... பலர் கைபட்டு... காப்பாற்றப்படுகின் றாள்...

சூழ்ந்தையின் கழுத்து - றப்பர்தான்-

அழுகை ஓயவில்லை-

...சீலையும் அப்படியே!

'அக்கா... உந்த முன்சீற்று கம்பியில் புடி...' அவள் முன் சீற்றுக் கம்பியில் பிடித்து நிற்கின்றாள்

'...வாழ்க்கையிலேதான் உசுத்தி இல்லை உடல்லை கூட உசுத்தி இல்லாமல் போச்சு... அவள் கூறிக் கொள்கிறாள்.

பஸ் நுணுவில் சந்தியில் நிற்க - களு
மரப்பிரயாணத்தை முடித்த நிலையில் அவள்
இறங்கினாள்.

பஸ்புறப்படுகின்றது - சில நிமிடங்கள்
முன் சிற்றப் பிரயாணிகளின் சம்பாஷனை
தொடர்கிறது.

'உந்ஓச் 'சுவற்றர்' ஆருக்கு... வீட்டிலே
சமுத்தைப்புள்ளை இருக்கே...' அவன் கேட்
கிறான்

'எங்கடை வீட்டிலே எங்காலை குழந்
தை...'

'அப்ப...'

'என்றை மகள் சண்டியிலே இருந்து
வர யுக்கை ஒரு பாவைப்பிள்ளை வாங்கிக்

கொண்டு வந்தவள் அதுக்குத்தான்.....'
...றப்பர் போல் சமுத்து வீரிந்து கருங்க...
கயிற்றில் தொங்கவிடப்பட்ட பந்துபோல்
தலை சுளர... சமுத்திறையில் கருக்கட்
டிய வியர்வை வழிந்தோட... அந்தப் பச்
சைப்பாலனின்... ஒருஉயிரின்... அழுக்கைக்
குரல்... அதன் தாக்கம் - பஸ்ஸிற்குள் பூர
ணமாக ஓயவில்லை!

உயிரற்ற ஒரு 'பிளாஸ்டிக் பெம்மைக்
காக' சிலநிமிடவலைபோல் கவற்றரைப் பின்
னுகின்ற அந்த பெண்ணின் கைகளும் ஓய
வில்லை!

பஸ் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது!

(யாவும் கற்பனை)

கே. ஆர். டேவீட்

(இறுதியாண்டு)

*

'' எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப
எண்ணியார், திண்ணியராகப் பெறின'' (திருக்குறள்)

'' ஆசை அறுமின், ஆசை அறுமின்
ஈசனோடாயினும் ஆசை அறுமின்'' (திருமந்திரம்)

'' எல்லாரும் இன்புற் றிருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறென் றறியேன் பராபரமே'' (தாயுமானவர்)

“மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

இந்து மாணவ மன்றம்—1974

மன்றக் காப்பாளர் :

துணைப் பாதுகாவலர் :

தலைவர் :

உப-தலைவர் :

செயலாளர் :

உப செயலாளர் :

பொருளாளர் :

செயற்குழு :

அதிபர் திரு: சி. இராஜதுரை

வித்துவான் திரு: ப. கணபதி

திரு: க. தங்கத்துரை

திரு: ச. பரமசாமி

.. ம. இராசரத்தினம்

.. சிவ. மகாலிங்கம்

.. கே. ஷி. செல்வராசா

.. செ. சிவலிங்கராசா

.. ச. நமசிவாயம்

.. இ. சுந்தரலிங்கம்

.. வி. ஸ்ரீசக்திவேல்

.. மு. இராமலிங்கம்

நமது கலாசாலையின் இந்து மாணவ மன்றம் இவ்வருடம் பல சிறப்பான பணிகளைச் செய்தது. ஈழத்தின் பல பாகத்திற்குள் சென்று வருங்கால சமுதாயத்தையே வழி நடாத்தும் ஆசிரிய தீபங்களாகிய நமக்குச் சமய உணர்வு மிக இன்றியமையாதது. இன்று உலக மக்களிடையே காணப்படும் மன அமைதியற்ற வாழ் விற்கு பொருளாதாரத் தரக்கம் மட்டும் காரணம் இல்லை. சமயக்கருத்துக்களையும் நெறிகளையும் நமது சமுதாயம் மறந்ததே காரணமாகும்; இந்த வகுடம் நமது கலாசாலையில் இருந்து வெளியேறும் ஆசிரிய மாணவர்களில் பெரும் பாண்மையினோர் இளைஞர்கள். வணப்பும் துடிப்பும் மிக்க வாலிபப் பருவத்தையுடையவர்கள் சமூகத்தில் ஊறிப் போய்கிடக்கும் துருப் பீடித்த கொள்கைகளைத் துடைத்தெறிய வேண்டுமென்ற துடிப்புக் கொண்டவர்கள். ஆனால் நமது பாரம்பரிய பண்பாட்டுக் காலச் சாரங்களை, சமய நெறிகளைப் பேணிப்பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற விருப்ப முடையவர்கள்.

சேக்கிழார் மன்றத்தால் நடாத்தப் பெற்ற பெரிய புராணப் பேச்சுப் போட்டியில் நமது கலாசாலை மாணவன் மு. சி. சிறீதயாளன் மேற்பிரிவில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றார். சேக்கிழார் விழாவிலும்

எமது இந்து மாமன்றம் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்தது.

ஆசிரியர் திரு. க. சோக்கலிங்கம் (சொக்கன்) “சமயமும் சமுதாயமும்” என்ற தலைப்பிலும், சுவாமி க. பாலகிருஷ்ணன் “சமய வாழ்வின் அவசியம்” என்ற தலைப்பிலும் சிறப்புரை ஆற்றினார். “திருவாசக விழா” மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் ஈழத்தின் தலைசிறந்த சமயப் பேச்சாளர்கள் மூவர் திருவாசகத்தைப் பற்றி மூன்று கோணத்தில் பேசினார்கள். சிவத் தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி “ஞானநோக்கில் திருவாசகம்” என்றும், ஆசிரியர் ச. ஷீரையகமூர்த்தி “பக்தி நோக்கில் திருவாசகம்” என்றும், மின் பொறியியலாளர் க. கணேசலிங்கம் “விஞ்ஞான நோக்கில் திருவாசகம்” என்றும் சிறப்புரை யாற்றினார்கள்.

கலைமகள் விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. கலாசாலை மாணவர்களிடையே பட்டி மன்றமும், கவிபரங்கும், நடாத்தப் பட்டன. ஒன்பதாம் நாள் நடந்த கலைமகள் விழாவில் இளைப்பாறிய கல்வி வித்தியாதிபதி திருமதி இரத்தினம் நவரத்தினம் கலந்து கொண்டு சிறப்புரையாற்றினார். அன்று மாலை நிகழ்ச்சியில் எமது

கலாசாலையின் சங்கீத விரிவுரையாளர் திரு. எஸ். எஸ். நடராசா அவர்களின் பக்திப்பாடல் நிகழ்ச்சியும், முதலாம் வருட ஆசிரிய மாணவன் திரு. ம. இராசரத்தினம் அவர்களின் "பக்த நந்தனார்" என்னும் கதாப்பிரசங்க நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்றது. பத்தாம் நாள் விஜய தசமி யன்று நவராத்திரி பூசையை சிறப்புற நிகழ்த்திய முதலாம் வருட ஆசிரிய

மாணவன் திரு. சி. பிறைசூரீக்குரு அவர்களுக்கு எமது இந்து மாமன்றம் "சோழியூர்ப் பித்தன்" என்றப்பட்டம் வழங்கியது குறிப்பிடத்தக்கது. நமது காப்பாளரும், நிருவாக சபையும், விரிவுரையாளர், ஆசிரிய மாணவர்களும் மன்றத்தின் வளர்ச்சியில் கண்ணும் கருத்து மாக நின்று செயற்பட்டனர்.

சிவ. மகாலிங்கம்

செயலாளர்

இந்து மாணவ மன்றம்

+

"குழந்தையின் உள்ளம் ஒழுக்கம் உடல் ஆகிய மூன்றிலும் ஒருமித்த வளர்ச்சியே கல்வி" (பெஸ்ட்வோனி)

"மனித இனத்திற்குரிய உயர்ந்த படிப்பு மனிதன் தான்" (சாக்ரடிஸ்)

குழந்தை கல்வி போதிக்கின்றவர்கள் மிருதுவான முறைகளாலும் இலகுவான வேலைகளினாலும் அதனைச் செய்வார்களாக (ஷேக்ஸ்பியர்)

"கொடுவானைக் காட்டிலும் எழுதுகோல் பலம் வாய்ந்தது." (நெப்போலியன்)

"அறிவையும் பண்பையும் வளர்க்கக் கூடிய நூல்கள் பலவற்றையும் படித்தல் வேண்டும்" (ஆத்திசூடி)

எவ்விதக் கல்வி முறையிலும் பல கைத்தொழில்களையும் கற்பிக்கும் திட்டம் வேண்டும். (லெனின்)

"அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல், ஆலயம் பதியிரம் நாட்டல், அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி ஆங்கு ஓர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்." (பாரதியார்)

கல்வி என்பது வெறும் போதனையாக மட்டும் இருக்கக்கூடாது. கருத்துக்களை மாணவர்கள் சிந்திக்கவும், அவற்றின் மெய்ப்பொருளைக் கண்டறியவும் தூண்டுதலாக இருக்கவேண்டும். (பொன்மொழி)

எங்கள் கிறிஸ்தவ மன்றம்

மன்றக்காப்பாளர் : உயர் திரு. C. இராஜதுரை
 போஷகர்கள் : திரு. S. அலெக்சாண்டர்.
 திரு. I. டேவீட்.
 தலைவர் : திரு. சி. ககந்தரன்
 உப-தலைவர் : திரு. A. ஜெயராஜகுலேந்திரன்.
 செயலாளர் : திரு. F. S. R. C., அரியரத்தினம்
 உபசெயலாளர் : சங் சகோதரர் T யோசெப்
 பொருளாளர் : திரு. B. மரியதாஸ்பிள்ளை

ஆண்டு தோறும் எமது கலா சாலையில் தெரிவு செய்யப்பட்டு இயங்கிவரும் பல மன்றங்கள் மத்தியில், எமது கிறிஸ்தவ மன்றத்தின் செயற்பாடுகளைத் தெரிவிக்கும் முகமாக இவ்வாண்டறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

கலாசாலை ஆசிரிய மாணவர் தொகையுடன் நோக்கும் போது மிகவும் கூறைந்த அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட எமது மன்றத்தின் முதற்கூட்டம் 1-5-74 ல் நடைபெற்றது. அதில் நிர்வாக உறுப்பினர் தெரிவு நடைபெற்றது. தொடர்ந்து எமது மன்றம் ஈடுபடவிருக்கும் பல விடயங்கள் பற்றி எமது மன்றப்போஷகர்கள் ஆலோசனை கூறினர்.

1-5-74 ல் கொழும்புத்துறை ஆர்ச். சூசையப்பர் தேவாலய உற்சவத்தில் எமது மன்றத்தினர் பங்கு பற்றினர். மருதமடுமாதாவின் திருச் சொற்பம் இலங்கையின் பல பகுதிகளுக்கும் கொண்டு செல்லப்பட்ட போது, வடமாகாணத்தில் பல இடங்களில் நடைபெற்ற ஆராதனைகளில் நாம் கலந்து கொண்டோம்.

கலாசாலை நிகழ்ச்சிகளில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாக ஆண்டு தோறும் நடக்கும் "ஒளிவிழா" கார்த்திகை மாத இறுதிப்பகுதியில் நடைபெற்றது. பாவஇருளில் நின்று எமை மீட்க, உலகிற்கு ஒழியாக

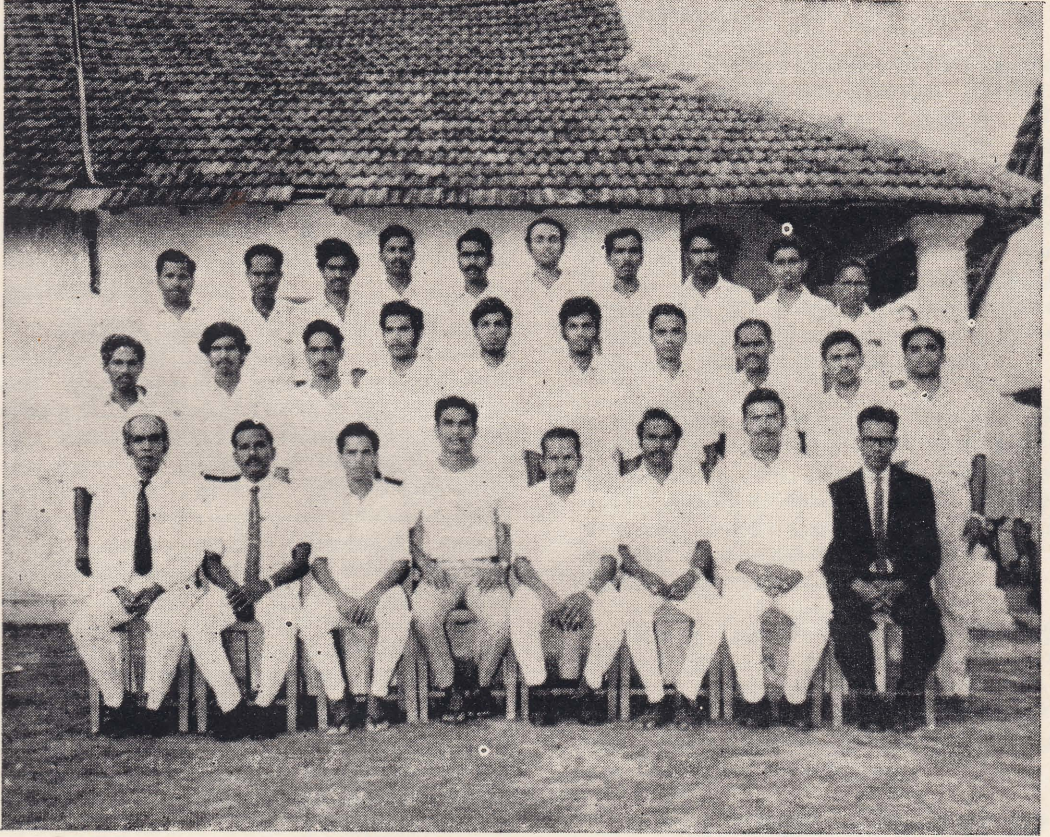
உதித்த கிறிஸ்துநாதரின் பிறப்பை ஞாபகப்படுத்தும் இவ்விழா திருப்பலிப்பூசையுடன் ஆரம்பித்தது. தொடர்ந்து கலைநிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. விழாவில் கலந்து கொண்ட குருமார்களுக்கும், கன்னியாஸ்திரிமார்களுக்கும், மற்றும் யாவர்க்கும் எமது மன்றம் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறது. கலை நிகழ்ச்சிகள் தந்து விழாவை மெருகூட்டிய யாவர்க்கும் எமது அன்பு கனிந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக.

எமக்குத் தேவையான வேளைகளில் ஆலோசனை தந்து எம்மை நல்வழிப்படுத்திய அதிபர், விரிவுரையாளர்கள், மன்றப்போசகர்கள் யாவர்க்கும் எமது மன்றம் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. எம்முடன் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் தோள் கொடுத்துதவிவரும் இந்து மாமன்றத்திற்கும், கலாசாலை ஆசிரிய மாணவர்கள் அனைவருக்கும் பனப்புர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். எமக்கு மறைக்கல்வி போதித்து வரும் சங். சகோதரி புஷ்பம் அவர்கட்கும் எமது நன்றியைக் கூறுகிறோம்.

மேலும் எமது பணிகளை உற்று நோக்கி, தொடர்ந்து வரும் எமது மன்ற உறுப்பினர்களும் அரும்பணியாற்றிட எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள் பாலித்திட அன்புடன் வேண்டுகிறோம்.

F. S. R. C. அரியரத்தினம்,
 (செயலாளர்)

1974-ம் ஆண்டு
மெய்வல்லுனர் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற

இளஞ்சிகப்பு இல்ல வீரர்கள்

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

DEPARTMENT OF CHEMISTRY

LABORATORY OF ORGANIC CHEMISTRY

1974-75
Spectroscopic Studies of
Organic Compounds

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHOTOCOPIED FROM THE ORIGINAL
REPRODUCED BY THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
1975

வருடாந்த விளையாட்டுத்துறை அறிக்கை

1974

'உரமான உடலே உறுதியான கல்விக்கு அடிப்படை' என்ற பிளாட்டோவின் கூற்றிற்கமைய எமது கலாசாலையில் கல்விகற்கும் ஆசிரிய மாணவர்கள், உறுதியான கல்விக்கு அடிப்படையான உடல் வளர்ச்சியை வளம்படுத்துவதற்காக சகல வசதிகளையும் எமது அதிபர் செய்து தந்துள்ளது போற்றுகற்குரியது. இங்கு உடற்பயிற்சி மட்டும் போதிக்காத உதைபந்தாட்டம், மென்பந்தாட்டம், கரப்பந்தாட்டம் போன்ற விளையாட்டுகள் எமது விரிவுரையாளர் திரு. க. யதகுலசிங் அவர்களாற் பயிற்றப்படுவது பாராட்டுதற்குரியது.

1974-ம் ஆண்டு மே மாதத்தில் நடைபெற்ற புதிய மாணவர்கள் மெய்வல்லுனர் போட்டியை முதல் அரையாண்டு விளையாட்டுச் செயலாளராக இருந்த திரு. மு. சிவபாலசுந்தரம் சிறப்பாக நடத்தி முடித்தார். இதன் காரணமாக புதிய மாணவர்களை மூன்று இல்லங்களுக்கும், சமமான தகுதிப்படி பிரிக்கப்பட்டனர். எமது கலாசாலையில் இயங்கும் மூன்று இல்லங்களான பிறவுண் இல்லம், இளஞ்சிகப்பு இல்லம், நீல இல்லம் இவர்களுக்கிடையேயான சரப்பந்துப் போட்டி, உதைபந்தாட்டப் போட்டி மென்பந்தாட்டப் போட்டி இம்முறையும் நடைபெற்றன.

இவ்வாண்டின் நடுப்பகுதியில் Y. M. C. A. காரியதரிசி திரு. கரிஸ் மாணிக்கம் எமது வேண்டுகோளுக் கிணங்க கலாசாலைக்கு விஜயம் செய்து "உடற் கல்வியின் முக்கியத்துவம்" பற்றி ஓர் அருஞ் சொற்பொழிவாற்றினார். பின்னர் எமது கலாசாலையிலிருந்து பின்வரும் மாணவர்கள் வெளிமடையில் நடைபெற்ற Y. M. C. A. பயிற்சி வகுப்பில் விரிவுரையாளர் திரு. க. யதகுலசிங் அவர்களுடன் திருவாளர்கள் கு. இரவீந்திரநாதன், எஸ். கே. சதாசிவம், எஸ். பேசுராசா, எப். எஸ். ஆர். சி. அரியரெத்தினம், பொ. தர்பராசா, இ. நாகரத்தினம், வ. மரியதாஸ்பிண்டை,

நா. ஆனந்தராசா, எஸ். கணேசலிங்கம், ம. சிவருருநாதன், கிருஷ்ணகாந்தன் ஆகியோர் பங்குபற்றி சான்றிதழ்கள் பெற்றுள்ளனர்.

எமது கலாசாலையின் 1974ம் ஆண்டிற்கான மெய்வல்லுனர் போட்டி 25-9-74ல் மிகச் சிறப்பாக எமது அதிபர் திரு. C. இராஜதுரையின் தலைமையில் நடைபெற்றது. பிரதம விருந்தினராக மேலதிக அரசாங்க அதிபர் திரு. A. A. ஜோசப்பும் அவரது பாரியாரும் கலந்துகொண்டனர். இவ்விளையாட்டுப் போட்டியில் இளஞ்சிவப்பு இல்லம் அதிக புள்ளிகளைப் பெற்று முதலாவது இடத்தையும், பிறவுண் இல்லம் இரண்டாவது இடத்தையும் நீல இல்லம் மூன்றாம் இடத்தையும் பெற்றது.

பிறவுண் இல்லத்தைச் சேர்ந்த திரு. F. S. R. C அரியரத்தினம் சிறந்த மெய்வல்லுனர்க்கான வெற்றிக் கிண்ணத்தை சுவீகரித்துக்கொண்டார். திரு. கிருஷ்ணகாந்தன் பரிதிவட்டம் எறிதலில் புதிபசாதனை செய்ததற்காக சாதனை வீரநாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

எமது கலாசாலையின் சார்பில் இவ்வாண்டு நடைபெற்ற J. A. A. மெய்வல்லுனர் போட்டியில் திருவாளர்கள் P. S. K. C., அரியரத்தினம், S. சிவலிங்கராசா எஸ். கணேசலிங்கம் ஆகியோர் பங்குபற்றியது போற்றற்குரியதாகும்.

எமக்கு என்றும் அறிவுரையும் ஒத்தாசையும் நல்கிவந்த விரிவுரையாளர் திரு. க. யதகுலசிங் அவர்கட்கும் சகல வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக்கொடுத்த எமது அதிபர் திரு. சி. இராஜதுரை அவர்கட்கும் எமது கலாசாலை மாணவர்கள் சார்பில் நன்றி கூறுகின்றேன்.

செ. யேசுராசா

விளையாட்டுச் செயலாளர்

- 41 தோற்றத்தில் சின்னவனாய் சதாசிவம் இருந்தாலும்
ஆற்றலில் அவனுக்கு நிகராக யாருமில்லை.
- 42 மற்றச் சதாசிவமா?
ஏற்றமான நடைநடக்கும் தோற்றமே இவன் சிறப்பு.
- 43 முத்தான மொழிபேசி சிந்தனையைத் தூண்டிவிட
சத்தியசீலன்தான்.
- 44 சிரிப்புடனே வரவேற்க
சபேசர்மா இருக்கின்றார்.
- 45 சின்னவன்தான் சிங்கராசா
சீறினால் பெரும்புலிதான்.
- 46 சில்லறைச் சேட்டையென்றால்
சிவசாமி ஒதுங்கிடுவான்.
- 47 சீரான உடையணிந்து—சிறப்பாக வருவதென்றால்
சிவசுப்பிரமணியனே.
- 48 சிரிக்கவேண்டுமென்றால்
சிவஞானசுந்தரத்தை அனைவரும் அழைத்திடுவர்.
- 49 சிறுகவிதை வேண்டுமென்றால்
சிவஞானம் என்பார்கள்.
- 50 சிறப்பான வாழ்விருந்தும்
சிறுமையாய் நடப்பதிலே சிவதாசன் தனிமனிதன்.
- 51 அளவோடு பேசிவிட
அளவெட்டிச் சிவனேசன்.
- 52 சரளமாய் பேசிவிட
சண்டிலிப்பாய் சிவனேசன்.
- 53 வட்டுக்கோட்டைச் சிவனேசன்
கட்டுக்குள் அடங்காதவன்.
- 54 சிவபாதசுந்தரமா
சாத்திரங்கள் கேட்டிடலாம்.
- 55 பலமான செலவு செய்ய
சிவபாதசுந்தரந்தான்.
- 56 சின்னவன்தான் சிவப்பிரகாசனவன்
சிறப்பான புள்ளிகளைப் பெறுவதிலே அவன் சூரன்.
- 57 சிறப்பான உடலோடு சிவந்திருக்கும் ஒருவனென்றால்
சிவலிங்கராசன்தான்.
- 58 சிறப்பான நடையென்றால்
சிறீசெகரட்சக மூர்த்தியன்.
- 59 பாவிசைக்கப் பிறந்ததென்றால்
சின்னப்பா ஒருவன்தான்.
- 60 தன் சீவன் கொடுத்துதவி பிறர் சீவன் காக்கின்ற
பெருந்தகையாளனென்றால் சீவரத்தினம் என்பார்கள்.
- 61 சுகந்திரன் கைவிரல்கள் புரிகின்ற நர்த்தனத்தில்
சுகந்தமான இசை பிறக்கும்.

- 62 சுதியின்றி — சுருவுமின்றி சுட்டிப்பாய் நடந்துவிட
சுந்தரலிங்கம் இருக்கின்றான்.
- 63 சசலரையும் சுவைபடுத்த
சுப்பிரமணியன் இருக்கின்றான்.
- 64 தன்னடையில் சுதந்திரத்தை
சுப்பையா வேண்டி நிற்பான்.
- 65 சிரிப்பான கேள்விகளை வகுப்பிலே கேட்பதென்றால்
செல்வரத்தினனே இருக்கின்றான் நம்மவருள்.
- 66 சல்லடைத் துயரினிலும் சிரித்து வாழுகின்ற
இலட்சணப் புருஷனென்றால் செல்வராசன்தான்.
- 67 ஜெனனிப்பின் நோக்கத்தை
நோக்கியே வாழ்வதென்றால் ஜெயராசகுலேந்திரனே.
- 68 ஜெகமே புரண்டாலும்
ஜெயானந்தன் நடையினிலே நேர்மை புரளாது.
- 69 ஆற்றின் புனிதமதை ஆவென்றோத் தங்கராசா
தன்மனதில் கொண்டிட்டான்.
- 70 செருக்கான நடையொன்றை
கலாசாலையில் நடப்பதென்றால் செனாதங்கராசன்தான்
- 71 கலைக்கொரு சிற்றரசன் அமைத்திடவேண்டுமென்றால்
சிறீதயாளன் இருக்கின்றான்.
- 72 சிற்றரசன் இருந்திட்டால் பேரரசன் வேண்டாமா
சிறீசந்தராசன் என்பான் இருக்கின்றான் முன்பாக.
- 73 கலைகளை லிங்கமாக்கி — கலைகளுக்கு லிங்கமாகி
பஞ்சலிங்கம் வாழ்கின்றான்.
- 74 இலக்கியத்தில் தருமன் என்றால்
நம்மவருள் கூறிவிட தர்மகுலசிங்கன்தான்.
- 75 தருமனே — தருமத்துக்கு ராசாவாக இருந்திட்டால்
சக்கரவர்த்தியாகிவிட தர்மராசன் இருக்கின்றான்.
- 76 தேவனே என்றாலும் தனபாலகிருஷ்ணனோ
தன் செயலில் வென்றிடுவான்.
- 77 தன் பேச்சில் உள்ள நெறி — நடையிலும் காட்டிவிட
தியாகராசன் இருக்கின்றான்.
- 78 தன் சமையைச் சமக்கின்ற மனத்துணிவுக்காரனென்றால்
தொம்மை ஒருவன்தான்.
- 79 இலட்சண பூர்த்தியாக நம்மவருற் நடந்திட்டால்
நடராசலிங்கன்தான்.
- 80 நடனபாதமவன் — பாடத்துக்கேற்ற பெயர்
நடனந்தான் 'ஒப்சனலே'
- 81 சுருவான கதைபேசி சிரிக்கவைப்பதென்றால்
நமசிவாயம் ஒருவன்தான்.
- 82 நாடாளும் மன்னவனின் நடையிற் பெற்றால்
நாகரத்தினன்தான் என்பார்கள் ஒருமித்து.

- 83 நித்தமும் சிரித்திருக்க
நித்தியானந்த — சர்மாவே.
- 84 சீறுகின்ற வாணம்போல் ஆங்கிலத்தைப் பொழிந்து
சிறிபத்மநாதன்தான்.
- 85 பண்டிதவரப்புடைத்த பெருந்தகையாளனென்றால்
பரந்தாமன் பண்டிதனே.
- 86 புகழ் நோக்காப் பணிபுரிய
உடுப்பிட்டிப் பரந்தாமன்.
- 87 பரமனைப் போற்றி பக்தியைப் பெருக்கிவிட
பரமசாமி பிறந்திட்டான்.
- 88 பாலின் சுவையோடு — பாலனுமாய் இருப்பதென்றால்
பாலசுப்பிரமணியன்தான்.
- 89 புயலான ஆங்கிலமா
பாலஸ் கந்தா என்பார்கள்.
- 90 ஐம்புலன் தொண்டுகளை அம்பலத்திலும் காட்ட
பேரம்பலம் இருக்கின்றான்.
- 91 பொன்னான கவிபுனை
பொன்னம்பலம் இருக்கின்றான்.
- 92 மகத்தான கருத்துணர்த்த
மகாலிங்கம் என்பார்கள்.
- 93 மாணிக்க சோதியின்று
மாணவருந் சோதியின்று
- 94 மனிதாபிமானமென்றால்
மாணிக்க வாசகர்தான்
- 95 தந்திரம் எதுவுமின்றி — மரியிழையும் தவறாமல்
மரியதாஸ் நடந்திடுவான்.
- 96 மயிர்குத்தும் வினையாட்டா
மரியதாஸ் பிள்ளையெங்கே என்றுதான் கேட்பார்கள்.
- 97 ரோசமற்ற செயலுக்கு
யேசுராசா பெரும் எதிரி.
- 98 “வர்க்கங்கள் உள்ளவரை வையகத்தில் விடிவில்லை
வீழட்டும் வர்க்கங்கள்” யோகநாதன் குரலொலிதான்.
- 99 லோகநாதன் நடந்து வந்தால்
உலகமே கண்ணிமிட்டும்.
- 100 லட்சமே கொண்டிங்கு ஈஸ்வரனே வந்தாலும்
லோகேஸ்வரன் கால்கள் பின்னோக்கி நகராது.
- 101 வினையேதும் அறியாத வினையாட்டு பேச்சொலியா
விக்கினேஸ்வரனென்று நம்பியே கூறிடலாம்.
- 102 விவேகானந்தன் செயலன்றால்
விவேகம் நிறைந்திருக்கும்.
- 108 புதுமையைச் சாதனையில் புகுத்தி நடப்பதென்றால்
வேதநாயகனே !

- 104 தின்னவேலி வாசியான வேலாயுதபிள்ளையென்றால்
திண்ணமாக நம்பிடலாம் அவன் பேச்சு மாறாது.
- 105 கொக்குவில் வாசியவன் வேலாயுதபிள்ளையனோ
கொடுமைக்கு எதிரியவன்.
- 106 வேளை தவறாமல் வகுப்புக்கு வருவதென்றால்
வேலாயுதபிள்ளையென்பார்.
- 107 எல்லோரையும் கூறிவிட்ட
எண்ணப்பற்றிக் கூறுவதை உங்களிடம் விடுகின்றேன்.

கே. ஆர். டேலீட்
(இறுதியாண்டு)

★ “சான்றோர் தெறியே ஆசிரிய நெறி, அந்நெறிவழியே பயில ஆசிரிய சமூகம்
முன் வருவதாக.

— குன்றக்குடி அடிகள்

★ தாம் படிக்கும் நூல்களால், நமது மனக்குறைகள் மாறவேண்டும், அதுவே
அறிவின் உறுதிக்கோடு.

— பேக்கன்

★ “அறிவும் திறமையும் பெறுவது மட்டுமல்ல கல்வியின் நோக்கம், பிறகு
டன் ஒத்துவாழ நம்மைப் பக்குவப்படுத்துவதே அதன் முக்கிய நோக்கம்.

— டாக்டர். எஸ். ராதாகிருஷ்ணன்

★ கல்வியின் உண்மையான நோக்கமும், கொள்கையும், புத்தறிவையும், உண்
மைகளையும் புறக்கணிப்பதல்ல; கல்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டு நம்
முடைய உள்ளத்தையும், ஆத்மீக அறிவையும் வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

— காஞ்சி காமகோடி சக்கராச்சரிய சுவாமிகள்

★ மற்றவர்களுக்கு வெறும் உபதேசம் புரிபவர்களன்றி தமக்குத்தாமே ஒழுக்
கத்துடன் நடந்துகொள்ளும் மக்களைத் தயாரிப்பதே கல்வியின் நோக்கமாகும்.

— நேரு

வாழ்த்துகிறோம்

1. திரு. E. C. வேலாயுதபிள்ளை

எமது கலாசாலை அதிபராக இருந்து, எமது முன்னேற்றத்திற்கும் கலாசாலை முன்னேற்றத்திற்கும் பல வழிசெயில் உதவி புரிந்த முன்னாள் அதிபர் திரு. வேலாயுதபிள்ளை அவர்கள் மட்டக்களப்பு ஆசிரியகலாசாலைக்கு மாற்றலாகி சென்றுள்ளார். அன்றார் பல்லாண்டு, சீரும் சிறப்புடன் வாழ வாழ்த்துகின்றோம்.

2. திரு. எஸ்.சி. கருணாநந்தன்

மட்டக்களப்பு ஆசிரிய கலாசாலையின் அதிபராக இருந்து, எமது கலாசாலை அதிபராக மாற்றம் பெற்ற, திரு S. C. கருணாநந்தன் அவர்கள் பதவி உயர்வு பெற்று அவரின் சேவை கல்வித்திணைக்களத்திற்குத் தேவை என அழைக்கப்பட்டது குறித்து பெருமைப்படுகின்றோம், அவர் மேன்மேலும் பதவி உயர்வு பெற்று எம் கலாசாலைக்கும், கல்விக்கும் பல்லாண்டு அருந்தொண்டாற்ற இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

3. திரு. க. சிவானந்தநாயகம்

எமது கலாசாலையில் கணித விரிவுரையாளராக இருந்த திரு. க சிவானந்த நாயகம் அவர்கள் உயர்கல்வி கற்பதற்காக டில்ங்கைப் பல்கலைக்கழகம் சென்றுள்ளார். அவர் தமது கல்வியை வெற்றிபுடன் முடித்து, மீண்டும் எமது கலாசாலைக்கு வருகை தர இறைவனை இரு கைகூப்பி வணங்குகின்றோம்.

4. திரு. வேல் ஆனந்தன்

நாட்டிய விரிவுரையாளரான திரு. வேல் ஆனந்தன் அவர்கள் 2 வருட வீசேட பயிற்சி பெறுவதற்காக பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை சென்றுள்ளார். அவர் மீண்டும் எம்மிடே வருநாளை எதிர்பார்க்கின்றோம்.

5. திரு. N. தேவபாலசிங்கம்

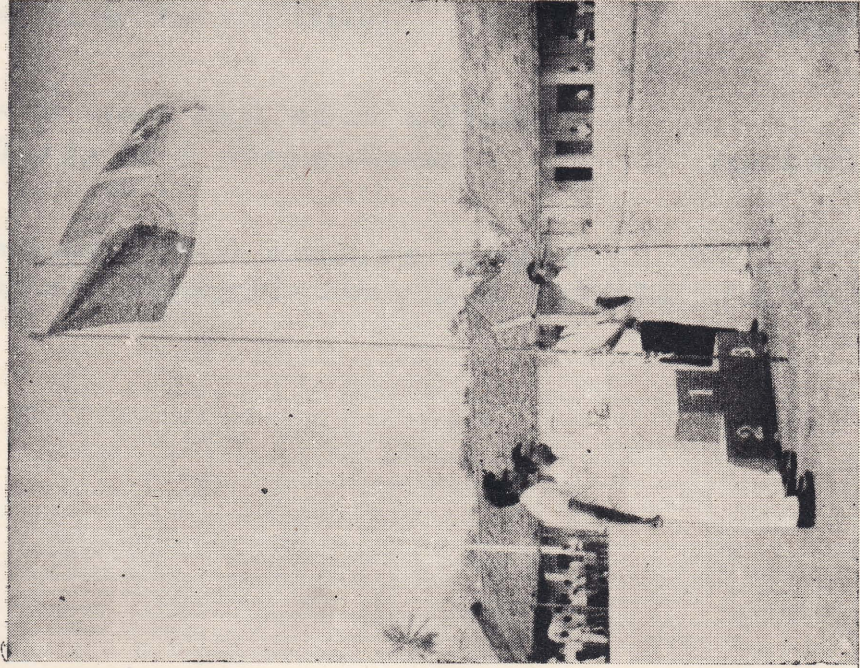
எமது கல்லூரி ஆங்கில விரிவுரையாளரான திரு. N தேவபாலசிங்கம் அவர்கள் மட்டக்களப்பு ஆசிரியகலாசாலைக்கு மாற்றலாகியுள்ளார். அன்றாடின் மாற்றம் எமக்கு இழப்பாக அமைந்த போதிலும் அவரின் நன்மை கருதி அடதச் சகித்துக்கொள்கின்றோம். அவர் பல்லாண்டு, சேவை செய்து சுகத்துடன் வாழ இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

6. திரு. அ. இராசையா

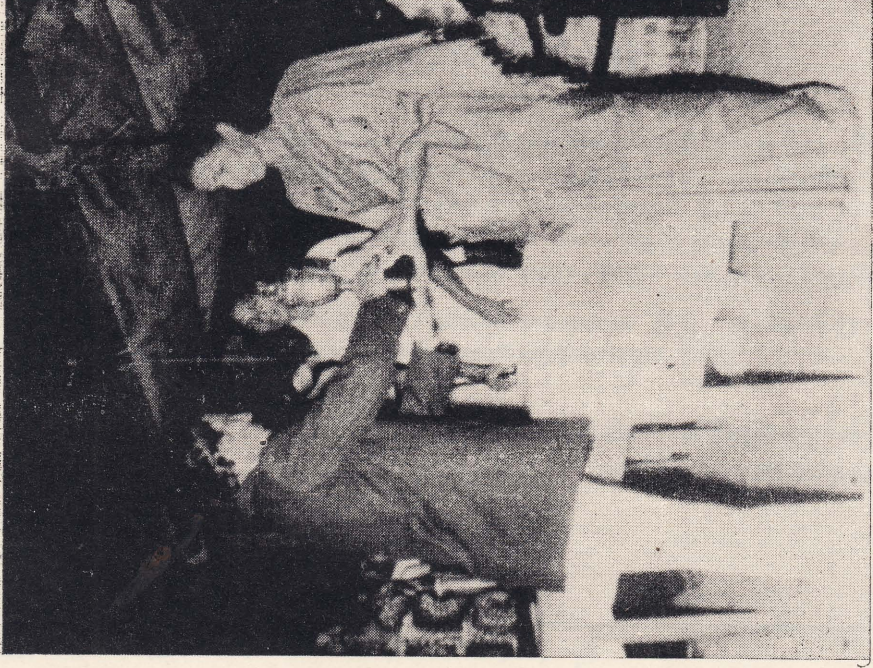
எமது கல்லூரிச் சித்திர விரிவுரையாளராக இருந்து ஓய்வு பெற்று, பின்னர் பகுதி நேர விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிய திரு. அ. இராசையா அவர்கள் பலாலி ஆசிரியகலாசாலைக்கு மாற்றலாகிச் சென்றுள்ளது, எமக்குப் பெரிய இழப்பாக இருந்த போதிலும், அவரின் கலைச்சேவை தொடர்ந்து எமது நாட்டிற்குக் கிடைக்கவேண்டுமென எல்லாம்வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

7. திருமதி எஸ். பரமானந்தம்

எமது விடுதி மேற்பார்வையாளராக இருந்த ஓய்வு பெற்றுள்ள திருமதி பரமானந்தம் சுகநலத்துடன் பல்லாண்டு காலம் வாழ ஆண்டவன் அருள்புரிவாராக என வாழ்த்துகின்றோம்.

1974-ம் வருட மெய்வல்லுனர் பேரட்டியில்
கொடியேற்று வைபவம்

1974-ம் வருட மெய்வல்லுனர் பேரட்டியில்
வேற்றி பெற்ற திரு F. S. R. C. அரியரெத்தளம் தனது
வேற்றிக்கிண்ணத்தை திருமதி ஜோசப்பிடம்குந்து பெறுகிறார்

வரவேற்கின்றோம்

எமது கலாசாலையிற் கடமை புரிவதற்காக இவ்வாண்டு வந்துள்ள விரிவுரையாளர்களான திருவாளர்கள் க. யதுகுலசிங், ச. சந்திரசேகரர், ஐ. டேவிட், திருமதி உனிதா சீவலோகநாதன், ம. அலக்சாந்தர் அவர்களையும் பகுதி நேர விரிவுரையாளர்களாக நியமனம் பெற்றுள்ள திருவாளர்கள் பொ. ஆறுமுகம், வி. கே. நல்லையா அவர்களையும் எமக்குச் சிறந்த சேவை செய்ய வருக, வருக என்று வரவேற்கின்றோம்.

எமது கலாசாலை லிசிடர் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள திரு. அ. யோகராஜா அவர்கள் பல்லாண்டு எமக்கு சேவை புரிய வரவேற்கின்றோம்.

அதிபர், விரிவுரையாளர்கள்,
ஆசிரிய மாணவர்கள்.

-
- ★ இடக்கரத்தும் அம்பெய்யவல்ல வீரா, நீ
என் கையில் கருவியாய் மாத்திரம் இருக்கக் கடவாய்
(பகவத் கீதை)
- ★ உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி
வீழிப்பது போலும் பிறப்பு
(திருக்குறள்)
- ★ ஈசன் எனக் கருதி எல்லா உயிர்களையும்
நேசத்தால் நீ நினைந்து கொள்
(ஒளவைக் குறள்)
- ★ உள்ளும் புறம்பும் உவட்டாத ஆனந்தக்
கள்ளருந்தி நின்றதிலே கண்ணுற்றாய் நெஞ்சமே
(பட்டனத்தார்)

சஞ்சீகைக்கான

1-ம் வருட மாணவ ஆசிரியர்களின் பெயர்ப் பட்டியல்

பெயர்	முகவரி
1 த. அன்னலிங்கம்	ஹைன் போர்ட் எஸ்ரேட், நாவலப்பிட்டி
2 அ. அருணாசலம்	கச்சாய், கொடிகாமம்
3 க. ஆறுமுகம்	அச்சுவேலி தெற்கு, அச்சுவேலி
4 ந. இராசகுலசிங்கம்	'உமா வாசா', மட்டுவில் நாடு, பூநகரி
5 சி. இராஜேஸ்வரன்	2-ம் வட்டாரம், புதுக்குடியிருப்பு, முல்லைத்தீவு
6 மு. இரத்தினம்	லவுணில் அல்வாய் மேற்கு, அல்வாய்
7 ந. இராக்கம்பன்	உடப்பு, சிலாபம்
8 சு. இராமகிருஷ்ணன்	கட்டுகல எஸ்ரேட், வெளிமடை
9 ம. இராமலிங்கம்	ஸ்ரபர்ட் எஸ்ரேட், ஹல்கிரயோயா
10 சி. இரத்தினசிங்கம்	சிவகாமி அம்மன் கோவிலடி, இணுவில் கிழக்கு, இணுவில்
11 ம. இரத்தினராசா	சஞ்சாம்பாதி, கரவெட்டி மேற்கு, கரவெட்டி
12 த. இலங்கைநாதன்	5-ம் வட்டாரம், நயினாதிவு
13 மா. இராசரத்தினம்	இணுவில் தெற்கு, இணுவில்
14 க. இராசரத்தினம்	கணுவில் கரவெட்டி மேற்கு, கரவெட்டி
15 சி. இரகுநாதன்	இந்துக்கல்லூரி வீதி, பண்டக்கரிப்பு
16 அ. ஈஸ்வரதாஸன்	சகலகலா பவனம், 30 முருகாபுரி, உப்பு வெளி, திருமலை
17 செ. கந்தசாமி	கணையன் தோட்டம், புலோலி கிழக்கு, பருத்தித்
18 இ. கனகசபாபதி	5-ம் வட்டாரம், நயினாதிவு [துறை
19 சி. கணேசலிங்கம்	நவாலி தெற்கு, மானிப்பாய்
20 ஆ. வ. கணேசலிங்கம்	சங்காணை கிழக்கு, சங்காணை
21 நா. சி. கந்தசாமி	உடுப்பிட்டி, வல்வெட்டித்துறை
22 சி. கணேசன்	கலியகம், யாழ்விதி, நெல்லியடி, கரவெட்டி
23 மா. கனகரத்தினம்	82/11, பருத்தித்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்
24 ந. கந்தசாமி	பூவற்கரை, புலோலி வேற்கு, பருத்தித்துறை
25 ம. கணபதிப்பிள்ளை	சாந்தி, நெல்லண்டை, பருத்தித்துறை
26 மா. கிருஷ்ணகாந்தன்	லோகமகால், கரவெட்டி வடக்கு, வதிரி
27 பி. அ. மூரஸ்	முள்ளிக்குளம், மறிச்சக்கட்டி, முருங்கன்
28 ச. குமாரசாமி	பாந்திய எஸ்டேட், மத்துகம்
29 வே. குமாரசாமி	கனகம்புளியடி, சரசாலை, சாவகச்சேரி
30 வி. ஸ்ரீ சக்திவேல்	'குகனகம்', 84/1, A மானிப்பாய் வீதி, யாழ்ப்பா
31 செ. சரவணம்பிரகாஸ்	பெகிண்டி எஸ்டேட், கற்றன் [ணம்
32 இ. சந்திரலிங்கம்	சந்தி வீதி, அச்சுவேலி
33 ச. சந்திரசேகரம்	தபாற்கந்தேதார், புதுக்குடியிருப்பு, முல்லைத்தீவு
34 சபா, சிவலிங்கம்	வளமாரி, கட்டுவன், தெல்லிப்பளை
35 சு. சிவபாதசுந்தரம்	1-ம் கட்டை ஒழுங்கை, புலோலி கிழக்கு, பருத்தித்
36 க. சிவதாசன்	முளாய், சுளிபுரம் [துறை

அதீயர், உய-அதீயர், முதலாண்டு ஆசிரிய மாணவர்கள்

delivered by the U.S. Army, Dept. of the Army, U.S. Army

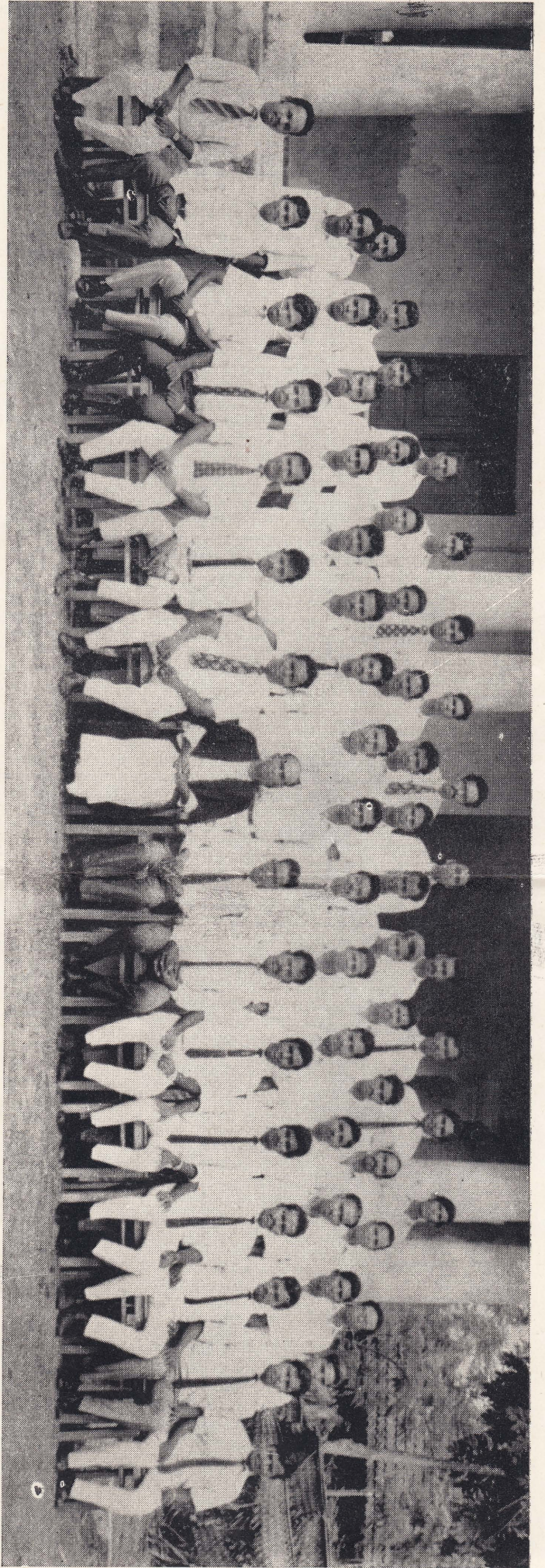
- 37 ப. சிவசாமி
 38 வ. சிவலிங்கம்
 39 தி. சிவராசலிங்கம்
 40 சி. சின்னத்தம்பி
 41 ம. சிவகுருநாதன்
 42 செ. சூடாமணி
 43 வைரம் செல்வராசா
 44 சி. சேனாநிபாசா
 45 மஃ. ஞானலிங்கம்
 46 வே. ச. ஞானலிங்கம்
 47 கா. தம்பிராசா
 48 சி. தனிகாசலம்
 49 தா. தங்கவடிவேலு
 50 பொன் தில்லைநாதன்
 51 மா. தில்லையம்பலம்
 52 சு. நடராசா
 53 ச. நாகலிங்கம்
 54 க. வி. நாகையா
 55 இ. பசுபதி
 56 சி. பத்மநாதன்
 57 அ. பாலகிருஷ்ணன்
 58 சி. பிறைசூழ்குரு
 59 வி. பிறைசூழி
 60 ம. ச. புறாடி
 61 த. புவனேந்திரன்
 62 செ. பெர்னாண்டோ
 63 W. M. F. பெரேரா
 64 ஆ. மகேசு
 65 சு. மகேஸ்வரன்
 66 ப. மார்க்கண்டு
 67 ச. முத்துக்குமாரு
 68 வண. தேமஸ் ஜோசப்
 69 செ. யோகேஸ்வரன்
 70 து. விஜயரத்தினம்
 71 ஐ. வேலாயுதர்
 72 ச. ஜெயந்திநாத சுப்பிரமணியம்
 73 க. ஜெயானந்தன்
49. கொட்மலை வீதி, நாவலப்பிட்டி
 வரியப்புலச் சந்தி, ஏழாலை தெற்கு, ஏழாலை
 ஏழாலை வடக்கு, ஏழாலை
 கல்வயல், சாவகச்சேரி
 பிரதான வீதி, முல்லைத்தீவு
 செட்டிய ஊர், தொண்டமாறாறு
 'புலனகம்', கோப்பாய் வடக்கு, கோப்பாய்
 புதுவளவு, மல்லாகம்
 'தனலட்சுமி வாசம்', நாவற்காடு, அச்சுவேலி
 'சிவகிரி', சரசாலை தெற்கு, சாவகச்சேரி
 கோண்டாவில் வடக்கு, கோண்டாவில்
 அல்வாய் வடக்கு, அல்வாய்
 அல்வாய் மேற்கு, அல்வாய்
 'தங்க வாசா', பூநகரி
 இணுவில் தெற்கு, இணுவில்
 கூவில், புலோலி மேற்கு, புலோலி
 சண்டிலிப்பாய் வடக்கு' சண்டிலிப்பாய்
 இணுவில் கிழக்கு, இணுவில்
 கொழும்புத்துறை
 கந்தசாமி கோவிலடி, துன்னாலை வடக்கு, கரவெட்டி
 கண்ணகி வீதி, மன்னப்பிட்டி
 சுழிபுரம் வடக்கு சுழிபுரம்
 இலுப்பைக்கடவை, மன்னார்
 58, A, V. ரோட், அரியாலை, யாழ்ப்பாணம்
 சங்காணை மேற்கு, பண்டத்தரிப்பு
 6-ம் வட்டாரம், உடப்பு
 101/1, அலுவத்தை ரோட், சிலாபம்
 தும்பளை தெற்கு, பருத்தித்துறை
 கருங்காலி, காரைநகர்
 மகாத்மா வீதி, நெல்லியடி, கரவெட்டி
 குப்புளான், ஏழாலை
 116, விகாரை வீதி, மாத்தளை
 'இந்திர பவனம்', கொக்குவில் மேற்கு, கொக்குவில்
 சுதுமலை வடக்கு, மானிப்பாய்
 பழைய வீதி, கோப்பாய்
 பரூளை, சுழிபுரம்
 துன்னாலை தெற்கு, கரவெட்டி

இரண்டாம் வருடம்

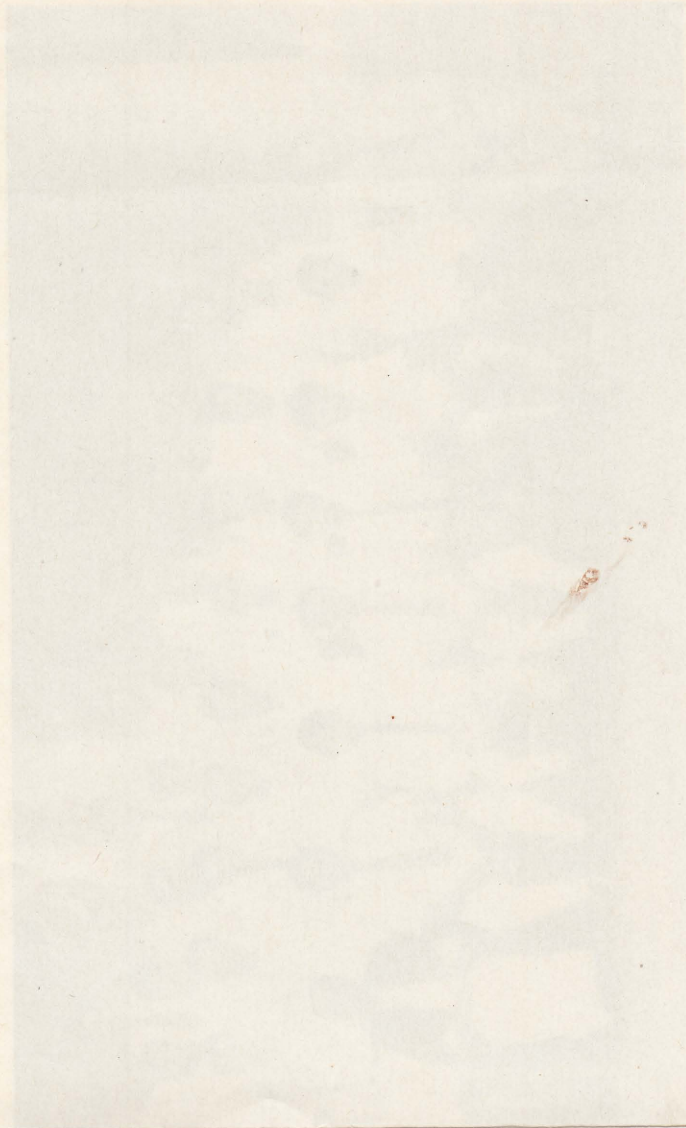
பெயர்

முகவரி

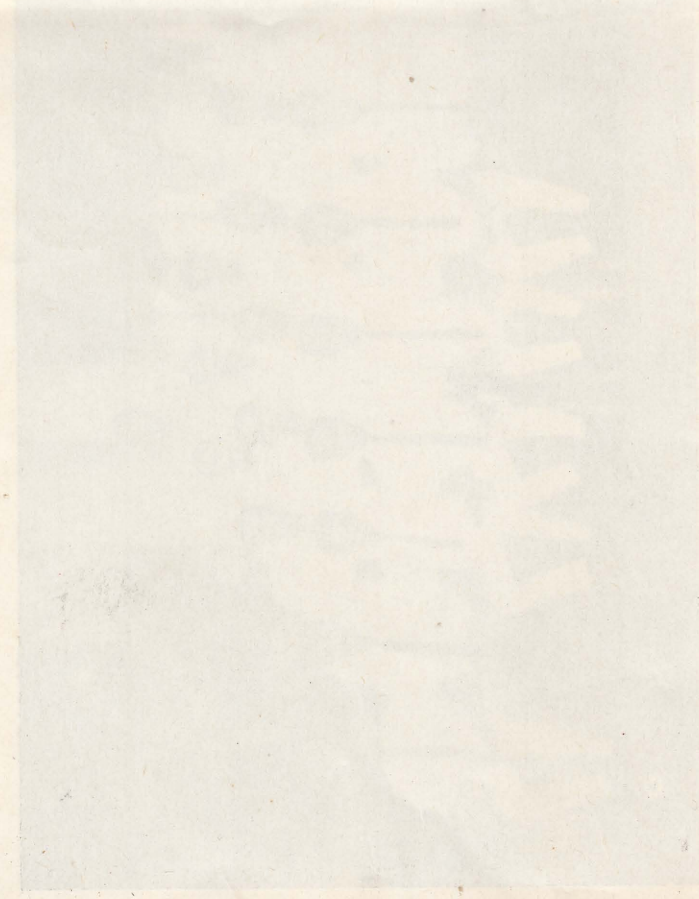
1 த. அம்பிகைபாகன்	திக்கரை வீதி, களபூமி, காரைநகர்
2 வே. செ. ரே. கி. அரியரத்தினம்	பச்சாவத்தை வளவு, பண்டத்தரிப்பு
3 த. அருணாலம்	செம்மலை, முல்லைத்தீவு
4 சி. ஆடிமுத்து ஆச்சாரி	சின்னக்குடியிருப்பு, கல்பிட்டி
5 ச. ஆறுமுகசாமி	ஹைதராபாத் வாசம், வட்டுமேற்கு, வட்டுக்கோட்டை
6 ம. ஆறுமுகம்	அச்சவேலி தெற்கு, அச்சவேலி
7 க. ஆனந்தமணி	நுணாவில் மேற்கு, சாவகச்சேரி
8 நா. ஆனந்தராசா	தெல்லிப்பளை கிழக்கு, தெல்லிப்பளை
9 பா. இரகுநாதன்	இரங்கூன் இல்லம், புலோலி மேற்கு, பருத்தித்துறை
10 சு. இரகுபதி	தட்டுச்சம்பாதி, துன்னாலை தெற்கு, கரவெட்டி
11 கு. ரவிந்திரநாதன்	சோமசுந்தரம் வீதி, ஆணக்கோட்டை தெற்கு
12 இ. இராசகுலசூர்யர்	'ஆண்டவளவு' நவாலி வடக்கு, மானிப்பாய்
13 ச. இராசா	பத்தமேனி, அச்சவேலி
14 பொ. த. இராஜா	பிரம்படி, கொக்குவில்
15 ஐ. இராசேந்திரம்	உருத்திரபுரம், கிளிநொச்சி
16 மு. இராமச்சந்திரன்	உருத்திரபுரம், கிளிநொச்சி
17 நா. இராமேஸ்வரன்	வட்டு-மேற்கு, வட்டுக்கோட்டை
18 வ. உமாசந்திரன்	'ஈஸ்வரி வாசம்' கண்ணகம்
19 ந. உருத்திரலிங்கம்	பிரதான வீதி, நயினாதி-2
20 வி. ஏசாயப்பரபுரத்தி	அராலி மேற்கு, வட்டுக்கோட்டை
21 தி. கணபதிப்பிள்ளை	கறுக்காய்த்தீவு, பூநகரி
22 க. கணேசலிங்கம்	40. சிவன்பண்ணை வீதி, கொட்டடி, யாழ்ப்பாணம்
23 பொ. கணேசலிங்கம்	உரும்பிராய் வடக்கு, உரும்பிராய்
24 வ. கதிர்காமத்தம்பி	துளாய், அல்வாய் மேற்கு, அல்வாய்
25 நா. சந்தையா	24/1B, சாப்புலத்தை, பொல்குறாவேலை
26 இ. சந்தையா	'குமார வாசம்' அளவெட்டி வடக்கு, அளவெட்டி
27 அ. கமலாகரன்	S.M. கேணியடி, காரைநகர்
28 பி. கருப்பையா	துவரம்பிட்டி, கெடகெத்த
29 ச. காசிநாதன்	நாயக்கர்சேனை, பாம்புரி, புத்தளம்
30 சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி	'அண்ணை இல்லம்' கடற்கரை வீதி, பருத்தித்துறை
31 மு. சுகானந்தவேல்	புங்குடுதி-10
32 லா. கி. குருஸ்	வேலிப்பன்னகாமுள்ள
33 சு. குலவீரசிங்கம்	8-ம் வட்டாரம், களிப்புரம் கிழக்கு, களிப்புரம்
34 சி. கேசவமூர்த்தி	6-ம் வட்டாரம், உடப்பு
35 ந. சச்சிதானந்த யோகேஸ்வரன்	'தமிழகம்', இணுவில் மேற்கு, கண்ணகம்
36 கு. சண்முகநாதன்	நீர்வேலி தெற்கு, நீர்வேலி
37 நா. சண்முகரத்தினம்	கைதடி-நாவற்குளி, கைதடி
38 ச. சண்முகலிங்கம்	உடுவில் தெற்கு, மானிப்பாய்
39 த. சண்முகலிங்கம்	இணுவில் மேற்கு, இணுவில்
40 க. சதாசிவம்	இடைப்பிட்டி, காரைநகர்

அதிபர், உப-அதிபர், இறுதியாண்டு மாணவர்கள்

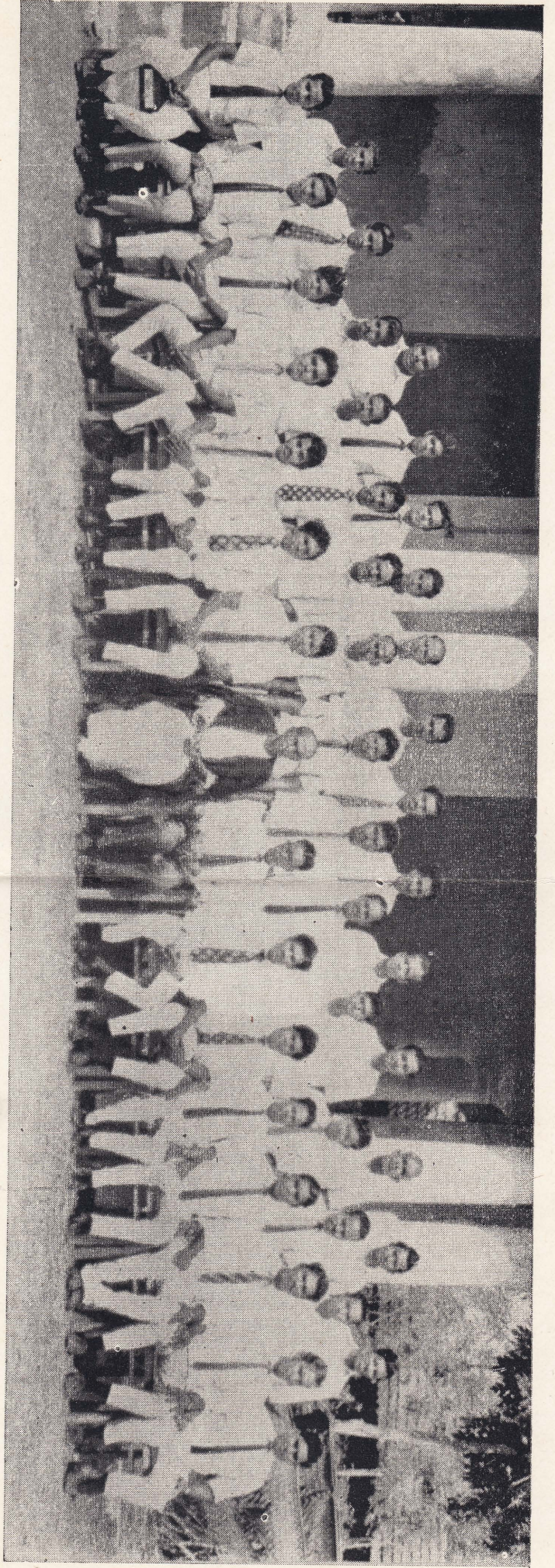

1871. 21. 24. 1871.

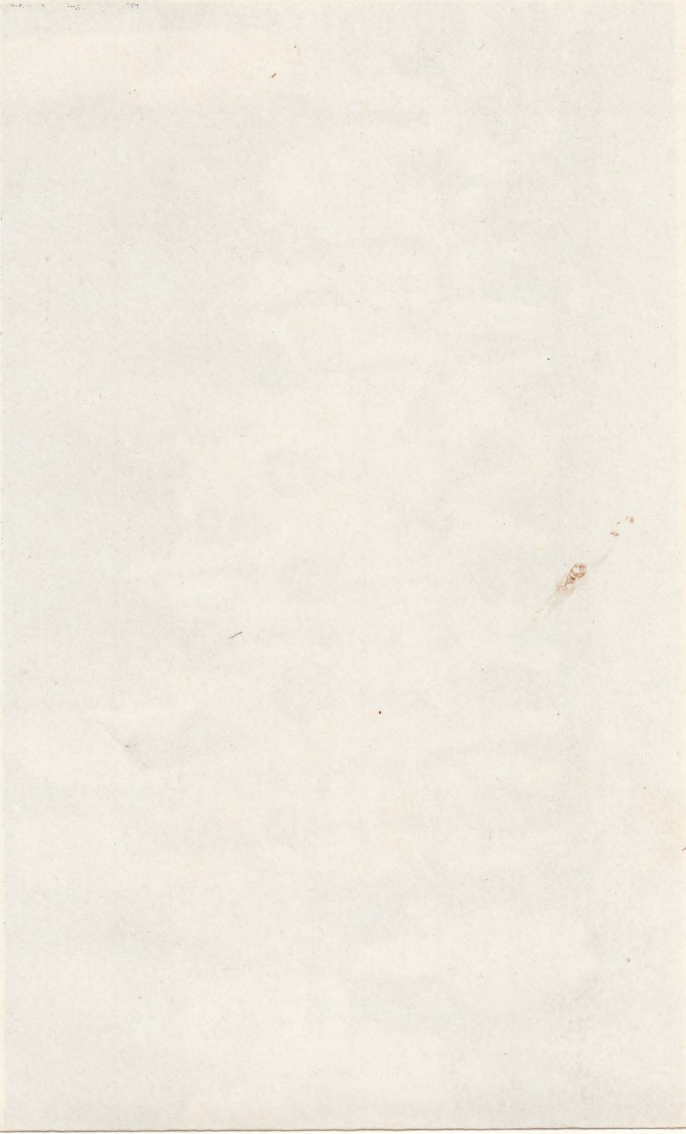

1871. 21. 24. 1871.

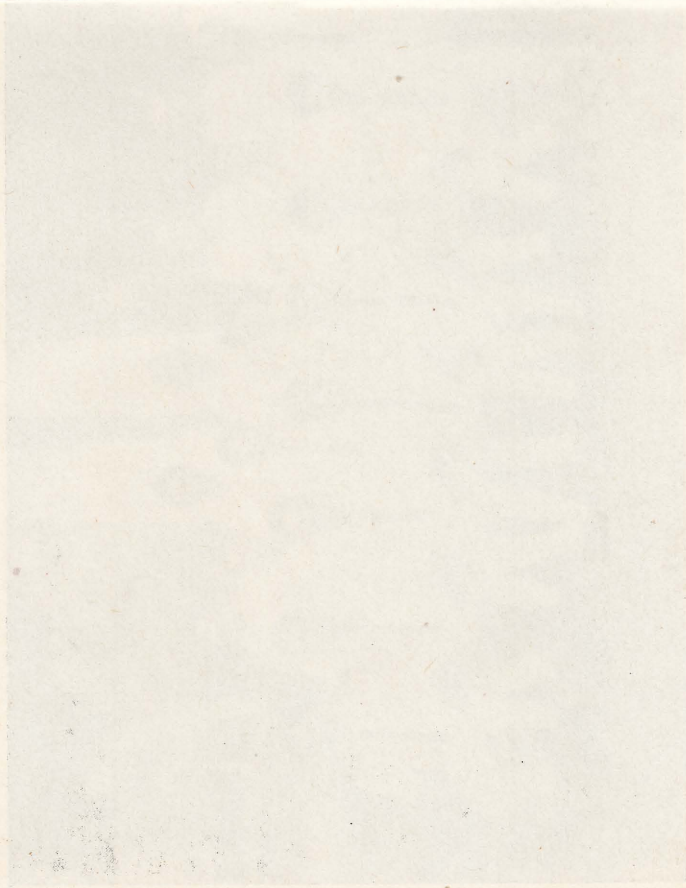

அதிபர், உப - அதிபர், இறுதியாண்டு மாணவர்கள்

Vertical text or markings, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

- 41 ச. சதாசிவம்
 42 த சதாசிவம்
 43 து. சத்தியசீலன்
 44 ந. சபேசரம்மா
- 45 செ. சிங்கராசா
 46 க. சிவநாமி
 47 கா. சிவசுப்பிரமணியம்
 48 இ சிவஞானசுந்தரம்
 49 ந சிவஞானம்
 50 க. சிவதாசன்
 51 க. சிவநேசன்
 52 கா. சிவநேசன்
 53 பொ. சிவநேசன்
 54 ச. சிவபாதசுந்தரம்
 55 மு. சிவபாதசுந்தரம்
 56 கி. சிவப்பிரகாசம்
 57 செ. சிவலிங்கராசா
 58 வீ. சீறீசெகரச்சுமூர்த்தி
 59 வ. சின்னப்பா
 60 சீ. சீவரெத்தினம்
 61 சீ. சுதந்திரன்
 62 இ. சுந்தரலிங்கம்
 63 வி. சுப்பிரமணியம்
 64 ச. சுப்பையா
 65 மா. செல்வரத்தினம்
 66 மு. செல்வராசா
 67 அ. ஜெயராசகுலநேந்திரன்
 68 க. ஜெயானந்தன்
 69 இ. டேவீர்
 70 ஆ. தங்கராசா
 71 செ. தங்கராசா
 72 மு. சி. ஸ்ரீதயாளன்
 73 கா. தர்மகுலசிங்கம்
 74 பொ. தர்மராசா
 75 ஆ. தனபாலநிர்ஷணன்
 76 பொ. தியாகராசா
 77 அ. தொம்மை
 78 சு. நடராசலிங்கம்
 79 நா. நடனபாதம்
 80 கி. ஸ்ரீகந்தராசா
 81 ச. நமசிவாயம்
 82 இ. நாகரத்தினம்
 83 வை. நித்தியானந்தசுண்ணமுடிசர்மா
 84 த. பஞ்சலிங்கம்
- வட்டாரம்-12, புங்குநீதிவு
 3-ஏ. முஸ்லிம் சல்லூரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்
 5. ஆஸ்பத்திரி வீதி, கொட்டடி, யாழ்நகர்
 சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில், பரூளாய், சுளிப்புரம்
- வட்டு-மேற்கு, புங்குநீதிவு, வட்டுக்கோட்டை
 28, கிராஞ்சி, பூநகரி
 'சிவ வாசம்', புத்தூர்
 மதவாச்சி ரோட், றத்தமல்செறவெவ
 பாடசாலை வீதி, நாவற்குழி, கைதடி
 அம்மன் கோவிலடி, குரும்பிட்டி, தெல்லிப்பளை
 சண்டிலிப்பாய் மத்தி, சண்டிலிப்பாய்
 சிவன் கோவிலடி, வட்டுமேற்கு, வட்டுக்கோட்டை
 வைத்தியர் வளவு, அளவெட்டி வடக்கு அளவெட்டி
 மூச்சுப்புவலு, புலோலி தெற்கு, புலோலி [டி
 ஆண்டுதோட்டம், அல்வாய் மேற்கு, அல்வாய்
 தொண்டைமாறாறு
 88, பாரதி வீதி, பத்தமேனி, அச்சுவேலி
 புலோலி தெற்கு, புலோலி
 தனக்கிளப்பு சாவகச்சேரி
 ஸ்ரேசன் ரோட், மாவிட்டபுரம், தெல்லிப்பளை
 அரசடி ஒழுங்கை, நவாலி தெற்கு, மானிப்பாய்
 ஆஸ்பத்திரி வீதி, புங்குநீதிவு-2
 'காரை வளவு' நடுக்குறிச்சி, நெடுந்தீவு
 சுழிப்புரம் மேற்கு, சுழிப்புரம்
 89, வான்ஸ் இடம், கொழும்பு-7
 இந்து ஆங்கில பாடசாலை ஒழுங்கை, சண்டிலிப்பாய்
 'இராசகம்', உடுவில், சுன்னாகம்
 கரம்பன், ஊர்காவற்றுறை
 மட்டுவில் வடக்கு, சாவகச்சேரி
 புலோலி மேற்கு, புலோலி
 கரவெட்டி கிழக்கு, கரவெட்டி
 'இரதிஸ்தான்' ஸ்ரேசன் ரோட், கொக்குவில்
 இடைக்குறிச்சி, வரணி
 நுணவில் மேற்கு, சாவகச்சேரி
 இராச வீதி, அச்சுவேலி
 அல்லிப்பளை, பளை
 பாலைக்குளி, நானாட்டா
 'இலக்குமி வாசம்', நெடுந்தீவு மேற்கு, நெடுந்தீவு
 நீர்வேலி தெற்கு, நீர்வேலி
 4-ம் வட்டாரம், உடப்பு
 பண்ணாகம் தெற்கு, சுழிப்புரம்
 குளமங்கால், மல்லாகம்
 கோண்டாவில் மேற்கு, கோண்டாவில்
 40/2, கலைமகள் வீதி, அரியாலை, யாழ்ப்பாணம்

- 85 ம. ஸ்ரீபத்மநாதன்
 86 சு. பரந்தாமன்
 87 வீ. பரந்தாமன்
 88 ச. பரமசாமி
 89 மு. பாலசுப்பிரமணியம்
 90 து. பாலசுந்தரா
 91 வீ. பேரம்பலம்
 92 சி. பொன்னம்பலம்
 93 சி. மகாலிங்கம்
 94 அ. மாணிக்கசேதி
 95 அ. மாணிக்கவாசகர்
 96 பி. மரியதாஸ்
 97 வ. மரியதாஸ்பிள்ளை
 98 செ. யேசுராசா
 99 வ. யோகநாதன்
 100 க. லோகநாதன்
 101 சி. லோகேஸ்வரன்
 102 நா. லிக்னேஸ்வரன்
 103 இ. விவேகானந்தர்
 104 சி. ப. வேதநாயகம்
 105 நா. வேலாயுதபிள்ளை
 106 த. வேலாயுதபிள்ளை
 107 அ. வேலாயுதபிள்ளை

- 6, மருதடி வீதி, யாழ்ப்பாணம்
 உடுப்பிட்டி வடக்கு, வல்வெட்டித்துறை
 தென் புலோலி, புலோலி
 'தேவர் லளவு' சார்பாகு. உடுப்பிட்டி
 ஆலடி ஒழுங்கை, கோண்டாவில் கிழக்கு;
 கோண்டாவில்
 நிர். 7, பண்ணை வீதி, யாழ்ப்பாணம்
 புங்குடுதீவு-11
 வலந்தலை, காரைநகர்
 'சந்திரா', குப்பினான், ஏழாலை
 உடுவில் வடக்கு, சித்தாவத்தை, சுன்னாகம்
 புலோலி மேற்கு, பருத்தித்துறை
 குரியகட்டைக்காடு, நானாட்டான், மன்னார்
 குரியகட்டைக்காடு, நானாட்டான், மன்னார்
 50/3, மவுண்காமல் வீதி, யாழ்ப்பாணம்
 சரசாலை வடக்கு, சாவகச்சேரி
 'பார்வதி பவனம்', கரவெட்டி வடக்கு, கரவெட்டி
 காளியாணை, புத்தூர் கிழக்கு, புத்தூர்
 செட்டியாமடம், வட்டுக்கோட்டை
 அச்சவேலி தெற்கு, அச்சவேலி
 4, மருதடி வீதி, யாழ்ப்பாணம்
 கலாசாலை வீதி, திருநெல்வேலி வடக்கு
 இணுவில் தெற்கு, சுன்னாகம்
 உசன், யிருசுவில்

முத்தமிழ் விழா - 1974

காப்பாளர் : உயர்திரு. சி. இராசதுரை
தலைவர் : திரு. சிவா கிருஷ்ணமூர்த்தி
உப-தலைவர் : திரு. ம. கிருஷ்ணகாந்தன்

செயலாளர் : திரு ஜி வேதநாயகம்
உப-செயலாளர் : திரு. வை. செல்வராசா

74 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 26, 27, 28 ஆந் திகதிகளில் கொழும்புத்துறை ஆசிரிய கலாசாலையின் நல்லூர் விடுதி அரங்கில் கொழும்புத்துறை, பலாலி, கோப்பாய் ஆகிய முத்தமிழ் அரசினர் ஆசிரிய கலா சாலைகள் கலந்துகொண்ட முத்தமிழ் விழா மிகக் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. விழாவை எமது ஆசிரிய கலாசாலையினர் ஏற்பாடு செய்து, நிர்வகித்து இனிதுற நடாத்தினர், இனமும் பிற்பகல் 2 மணிக்கு ஆரம்பித்து நள்ளிசவு 12 மணிவரை விழா தொடர்ந்து நடைபெற்றது. உரையரங்கு, கவியரங்கு, பட்டிமன்றம், சிறப்புச் சொற் பொழிவு என்பவற்றுடன் பலகலை நிகழ்ச்சிகளும் விழாவில் இடம் பெற்றன.

முதலாம் மூன்றாம் நாட்களில் எமது அதிபர் திரு. சி. இராசதுரை அவர்களும், இரண்டாம் நாள் பலாலி ஆ. க. உப அதிபர் திரு. வி. கந்தசாமி அவர்களும் குத்துவிளக்கேற்றி விழாவினை ஆரம்பித்து வைத்தனர். மூன்று நாட்களிலும் முறையே திரு. ம. கணபதிப்பிள்ளை திரு பொ. தரும ராசா, திரு. சிவா. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகிய ஆசிரிய மாணவர்களால் வரவேற்புரையும், திரு. சி. புலேந்திரன், திரு. கே. தங்கத்துரை, வித்துவான் ப. கணபதி ஆகிய எமது கலாசாலை விரிவுரையாளர்களால் தலைமையுரையும் வழங்கப்பட்டது.

முதலாம் நாளில், யாழ் மத்திய கல் லூரி ஆசிரியர் திரு. சு. மகேசன் அவர்கள் 'திருக்குறள் நெறி' பற்றிச் சிறப்புச் சொற் பொழிவாற்றினர். உரையரங்கில் திரு: சிவ, மகாலிங்கம் தலைமையில் திருவாளர் கள் மு. சி. சிறீதயாளன், சிவா. கிருஷ்ண மூர்த்தி, கி. சிறீஸ்கந்தராசா ஆகியோரும் திரு. கே. ஆர். டேவிட்டின் தலைமையில் இடம்பெற்ற 'நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே' கவியரங்கில் திருவாளர்கள் எஸ். பொன் னம்பலம், என். சிவஞானம், வ. சின்னப் பா, செ. சரவணப்பிரகாசம், மா. கிருஷ்ண காந்தன், ஆர். பசுபதி என்போரும், பண்டிதர் வீ. பரந்தாமன் தலைமையில் நடை

பெற்ற 'சீதனம்' பற்றிய பட்டி மன்றத்தில் பலாலிக் கலாசாலையினருக்கெதிராக 'சீதனம் வேண்டுமென', திருவாளர்கள் வி. ஏகாம்பரமூர்த்தி, எஸ். இராஜா, மு. சி. சிறீதயாளன் ஆகியோரும் எமது கலா சாலையிலிருந்து பங்கு பற்றினார்கள்.

இரண்டாம் நாளில், எமது கலாசாலை விரிவுரையாளர் திரு. ஆர். எஸ். நடராசா அவர்கள் 'உள்ளத்தைத் தொடும் இலக்கியங்கள்' பற்றிச் சிறப்புச் சொற்பொழி வாற்றினார். எமது விரிவுரையாளர் திரு. அ. இராசையா அவர்கள் தலைமையில் உரையரங்கில் திரு. க. கணேசலிங்கமும், புதுவை இரத்தினத்துரை அவர்கள் தலைமையில் இடம்பெற்ற 'புதியதோர்' உலகம் செய்வோம்' கவியரங்கில் திரு. சி. சிறீ ஸ்கந்தராசா, திரு. ந. சண்முகரத்தினம் என்போரும், வித்துவான் சி. குமாரசாமி அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற 'சமு தாயத்தின் உயிர்நாடி ஆசிரியனா? வைத் தியனா?' என்ற பட்டிமன்றத்தின் பலாலி ஆசிரிய கலாசாலையினருக்கெதிராக 'வைத் தியனின் சார்பில்' திருவாளர்கள் சிவா, மகாலிங்கம், பொ. தில்லைநாதன், சி. தங்கராசா என்போரும் எமது கலாசாலையி லிருந்து பங்கை நிறைவு செய்தனர்.

மூன்றாம் நாளில், குழந்தைப்பாடல் கள் பற்றித் திரு. கனக செந்திரநாதன் அவர்கள் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றி னார். விரிவுரையாளர் சங்கீத பூஷணம் ஆ. சு. நடராச தலைமையில் உரையரங் கில் திரு சிவமகாலிங்கமும், காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை தலைமையில் 'தமிழ் எங்கள் உயிர்' கவியரங்கில் திருவாளர்கள், ம. இராமலிங்கம் வி. க. சுந்திரன் ஆகியோ ரும், பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தம் தலை மையில், கலைகலைக்காகவா? மக்களுக்காக வா? என அறிய நடைபெற்ற பட்டி மன்றத்தில் கோப்பாய் கலாசாலையினர் க்கெதிராக 'கலைக்காக' வாதாடிய திரு வாளர்கள் சி. சிறீஸ்கந்தராசா, சிவா, கிருஷ்ணமூர்த்தி, கே. கணேசலிங்கம்

ஆகியோரும் பங்கு கொண்டு எமது கலா சாலையின் சிறப்பை உணர்த்து 'பதச் சொற்க' அமைந்தனர்.

மாலைப்போதில் கலாசாலையின் திறந்த வெளியரங்கில் இடம் பெற்ற கலையரங்கை, மூன்று நாட்களிலும் முறையே விரிவுரையாளர் திரு. நா. தேவபாலசங்கம், விரிவுரையாளர் திரு. கே. எஸ். சண்முகலிங்கம், யாழ். உதவி அரசாங்க அதிபர், திரு. இ. யோசநாதன் என்போர் ஆரம்பித்து வைத்தனர்.

சங்கித வித்வான் A. K. கருணாரனின் இசைக் கச்சேரிலும் திரு வேல் ஆனந்தன் குழுவினரின் நடன நிகழ்ச்சியும் மகாதான புரம் சங்கர ஐயர் புதல்வியரின் மெக்லிசை விருந்தும் பிரம்மஸ்ரீ வை நித்தியானந்த சர்மாவின் கதாப்பிரசங்கமும் கலையரங்கின் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளாகும். மற்றும் எம். இராசரத்தினம் குழுவினரின் 'கதிர் காம வாத்தியார்' கதாசாலட்சேபமும், எமது கலாசாலை ஆசிரிய மாணவர்களின் மெக்லிசையும் நாடகங்களும் கலையரங்கில் இடம் பெற்றன.

மூன்று நாட்களிலும் மொத்தமாக எட்டு நாடகங்கள் மேடையேறின. பலாவி ஆசிரிய கலாசாலையின் கவின் கலை மன்றத்தாரின் தயாரிப்பான 'பாசம் தந்த பரிசு' வரலாற்று நாடகம் தவிர்ந்த பிற ஏழு நாடகங்களையும் எமது கலாசாலை ஆசிரிய

மாணவர்களே தயாரித்தளித்து தமது திறமையை எண்பித்தனர்.

'வாக்குறுதி' எனும் புராண நாடகத்தை திருவாளர்கள் ஐ. வேதநாயகம், த. பஞ்சலிங்கம், ஆகியோரும் 'மன்கோபுரம்' சமூக நாடகத்தை திரு. த. பஞ்சலிங்கமும், 'தயிரா வடையா?' நையாண்டி நாடகத்தை திரு. ஜி. மறை முதல்வனும், 'காசியப்பன்' வரலாற்று நாடகத்தை திரு. வை. செல்வராசாவும் 'நவீன சித்திர தத்திரன்' நகைச்சுவை நாடகத்தை திரு. க. லோசநாதனும், 'சூழ்ச்சி பலித்ததும்' இலக்கிய நாடகத்தை திரு மு தயாளனும், 'யாருக்காக?' சமூக நாடகத்தை கு. கே. ஆறுமுகமும் தயாரித்துள்ளனர்.

நன்றியுரையானது மூன்று தினங்களிலும் முறையே, திரு. வை. செல்வராசா, திரு. கு. இரவீந்திரநாதன், திரு. ஜி. வேதநாயகம் ஆகியோரால் நவிலப்பட்டது.

எமது ஆசிரிய கலாசாலை வரலாற்றிலே பொன்னெழுத்துக்களாற் பொறிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு நிகழ்வு இந்த முத்தமிழ் விழாவாகும். எமது கல்ப்பாளரும் விரிவுரையாளர்களினதும், ஆசிரிய மாணவர்களினதும் பூணா ஒத்துழைப்பு உணக்கமும் இவ்விழா சிறப்பாக நடைபெற காரணமாயமைந்தன.

ஜி. வேதநாயகம்
விழாக் குழுச் செயலாளர்.

Leading Photographers
in the North

000 000 000 000 000

CHITRALAYA

18, STANLEY ROAD,
JAFFNA.

Dial: 522

For

All Kinds

of

Foot Wear

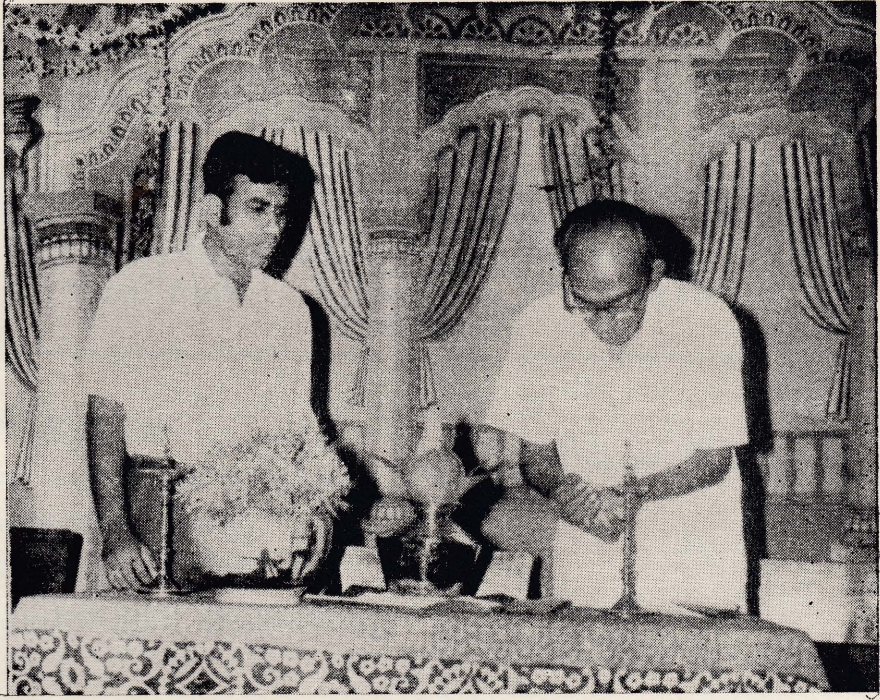
Visit

Pragas Stores

31, 33, Kasturiyar Road,
JAFFNA.

முத்தமிழ் விழா

எமது கல்லூரி அதிபர் திரு. C. இராஜதுரை அவர்கள்
குத்துவிளக்கேற்றி விழாவை ஆரம்பிக்கின்றார்.
விழாக் குழுத் தலைவர் திரு. சிவா கிருஷ்ணமூர்த்தியும் காணப்படுகின்றார்

1910

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

CENTRAL

1000

1910

Page 1000

1910

1910

*Dealers in Motor Spares
and
Specialists in the North
for*

MORRIS MINOR
AUSTIN A 40
AUSTIN CAMBRIDGE
GENUINE SPARES

Distributors :

**SRI LANKA STATE TRADING
(GENERAL) CORPORATION**

PUSPA & CO.,
281/1, Stanley Road,
JAFFNA.

Elasto
Bata
D. S. I.
Lanka Sum
Sinwa
Kaddaively Co-op.

மற்றும்

உள்ளூர் காலணி வகைகளைக்
குறைந்த விலையில்
பெற்றுக்கொள்ள,

CHANDRA'S
62/63, NEW MARKET,
JAFFNA.

சகல விதமான

பாடசாலை புத்தகங்களுக்கும்,

உபயோகங்களுக்கும்,

அச்சுவேலைகளுக்கும்

யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபல்யமானது

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை

**Sri Lanka Book Depot, &
Sri Lanka Printing Works**
234, K. K. S. ROAD,
JAFFNA.

Space Donated

by

NATHAN'S
17, Power House Road,
New Market,
JAFFNA.

MURUGAN TURNING INDUSTRIAL WORKS
முருகன் டிராபிங் இன்டஸ்ட்ரியல் வேர்க்ஸ்

Specialists for:

All kinds of TURNING WORKS
MOULDING OF WATER PUMPS
&
LAUNCH PARTS Etc.

Prop: M. THIRUNAVUKKARASU

43, Stanley Road, JAFFNA.

For Your Requirements

Anything in

EVERSILVER WARE

Consult

K. SELVARAJAH & BROS.

37, Kasturiar Road,
JAFFNA.

Dial: 585

நங்கையர் விருப்பும் நவநாகரிக நகைகளுக்கும் வைங்களுக்கும்
வட இலங்கையில் புகழ்பெற்று விளங்கும் ஸ்தாபனம்

கே. என். எம். மீரூன் சாஹிப்

தங்கப்பவுண் நகை மாளிகை

கன்னாத்திடி,

போன்: 585

யாழ்ப்பாணம்.

K. N. M. MEERAN SAHIB

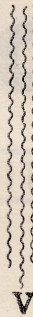
SOVEREIGN PALACE

JEWELLERS & DIAMOND MERCHANTS

KANNATHIDY,

JAFFNA.

Space Donated by

COLOMBO RESTAURANT

77, Kasturiar Road,

JAFFNA.

சகல தையல் வேலைகளுக்கும்

சிறந்த இடம்

AMEER TEXTILE

அமீர் ரெகஸ்ரைல்

24A, பெரியகடை,
யாழ்ப்பாணம்.

*For all Kinds of
Bridal Requirements*

SILK, COTTON and
QUALITY TEXTILES

Readymade Dresses

&

Fancy Goods

DESIGN TEXTILES

23, Model Market, — JAFFNA.

Phone No. 662

With the Best Compliments

'RAJGOPALS'

LEADING TEXTILE PALACE

36/1, Grand Bazaar,

JAFFNA.

DIAL: 7525

GRAMS: "RAJGO"

BRANCH:

CROWNS

22/A, Modern Market,

JAFFNA.

DIAL: 453

Space Donated by

HOTEL YALTA
43, Main Street,
JAFFNA.

RAMONI CORPORATION

54, KASTURIAR ROAD,
JAFFNA.

Specialists in

WATCHES

CLOCKS

and

RADIO Repairs

Undertake all Kinds of
Electrical Apparatus.

தரமான காலணி வகைகளுக்கு
சிறந்து விளங்கும் ஸ்தாபனம்

GALLE STORES
83, Kasturiar Road,
JAFFNA.

றேடியோ, மணிக்கூடு முதலியன
திருத்துமிடம்

மலாயன் றேடியோ
45, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

RAMONI CORPORATION
24, KASTURIBAI ROAD,
JAIPUR.

Specialists in
WATCHES
CLOCKS
and
RADIO RECEIVERS
Underwrite all kinds of
Financial Applications

Specs. Checked by

HOTEL YALTA
43, Main Street

கட்டுறவு அச்சகம், யாழ்ப்பாணம். 1171-74

கட்டுறவு அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்

கட்டுறவு அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்

கட்டுறவு அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்

GALLE STORES
23, K. Galle Road,
JAIPUR.

for

Training College, Coimbatore

வாசிக்காதீர்

கொழும்பு சுருடியோ
யசுழப்பள்ளம்.